Η Καθημερινή 5-6-31

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Ἐν Ἀθήναις: Πανεπιστημίου 53, Τηλ. 3-01
αὶ 21. Ἐν Πειραιεῖ: Ἐφημ. «Σφαῖρα» τηλ.
18. Ἐν Θεσ)νίκῃ: ὁδ. Πλάτωνος (διαστ. Ἐ-
γνατίας). Ἐν Πάτραις: Κορίνθου 98Α τηλ.
-38. Τυπογραφεῖα: Στοὰ Πεσμαζόγλου.
ΤΗΛΕΓΡΑΦ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ„

ΟΚΤΑΣΕΛΙΔΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΣΤ' ΑΡ. 1912

ΚΥΡΙΑΚΗ
19
ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1931
Ἀνατ. ἡλ. 5.47'. Δύσις ἡλ. 7.2'.
ΤΟΥ ΘΩΜΑ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 18.8, ἐλαχ. 12.5. Ὑγρ. μεγάλη. Ἄνεμοι : μέτριοι. Θάλασσα : Κρητικὸν ἕως κυματώδης.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ, 752,5

ΠΡΟΟΔΟΙ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ

ΑΙ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΔΙΝΟΥ ΚΑΙ ΙΝΔΙΩΝ, ΝΟΤΙΟΥ ΑΦΡΙΚΗΣ, ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ

ΕΛΛΑΣ ΑΚΡΑΙΟΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ

ΤΟΥ ΜΟΝΙΜΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

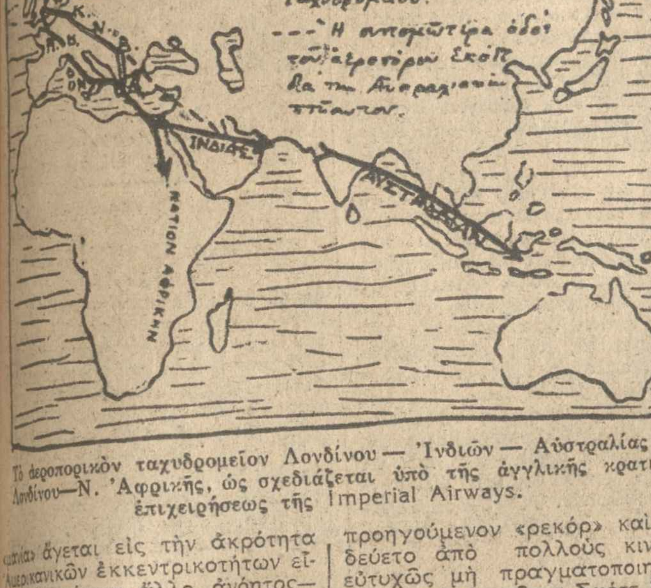

Τὸ ἀεροπορικὸν ταχυδρομεῖον Λονδίνου — Ἰνδιῶν — Αὐστραλίας καὶ Λονδίνου—Ν. Ἀφρικῆς, ὡς σχεδιάζεται ὑπὸ τῆς ἀγγλικῆς κρατικῆς ἐπιχειρήσεως τῆς Imperial Airways.

ΝΔΙΝΟΝ, Ἀπρίλιος. — Τὰ ρεκόρ» ποὺ ἐξησφάλισαν ὑ- αὐτῶν οἱ Βρεττανοὶ ἀεροπόροι καὶ Κίντστον, ὁ πρῶτος εἰς ἀπὸ Ἀγγλίας εἰς Αὐ- ἐντὸς 9 ἡμερῶν, 3 ὡρῶν λεπτῶν καὶ ὁ δεύτερος εἰς ἀπὸ Ἀγγλίας εἰς Νό- Ἀφρικὴν ἐντὸς 6 ½ ἡμερῶν, ἰδιαιτέρως ἐνδιαφέρον- γονότα.

πολὺ κοινόν, θαυμαστὴς ἡ- ἄψυχον κάτοπτρον τῶν ἰδα- τῶν ὀλίγων ἐκλεκτῶν, ἀ- πον εἰς τὴν δίψαν τῶν νέων σεων, δὲν βλέπει συνήθως ἀπὸ τὰς καταπληκτικὰς ἐπι- ποὺ σημειοῦν αἱ ἐφημερί- τὸν ἀπώτερον σκοπὸν ποὺ αἱ εἰς αὐταὶ ἐξυπηρετοῦν. Ἐ- τιμᾷ πράγματι καὶ τὰς ὑ- σίας ποὺ ἄνδρες οἷοι οἱ Σκὸττ Κίντστον (καὶ τόσοι προηγού-) ἔχουν προσφέρει εἰς τὴν σίαν.

καλὸν νὰ διακρίνῃ κανεὶς τῶν διαφόρων ἀποπειρῶν ρίψεις «ρεκόρ». Ὅταν ἡ σία» ἄγεται εἰς τὴν ἀκρότητα μερικανικῶν ἐκκεντρικοτήτων εἶ- ται, ἂν ὄχι τίποτε ἄλλο, ἀνόητος— καὶ θετικῶς ἐπιζημία ἂν οὕτω δο- κιμάζεται τὸ ἀνθρώπινον σῶμα. Ἀφήνοντες κατὰ μέρος «ρεκόρ» τῆς πολυφαγίας ἢ τῆς ἀντο- χῆς χοροῦ ἢ τῆς καταναλώσεως σι- γάρων κλπ. ἢ ἀκόμη τὰ «ἀθλητι- » τοιαῦτα ποὺ ἔχουν ὡς ἀποτέ- λεσμα τὴν καταστροφὴν τοῦ θαυ- μαζομένου ὄντος — μποροῦμε νὰ προσθέσωμεν τέτοια κατορθώματα τὰ ἀνωτέρω. Αὐτὰ εἶναι ἐπι- τυχίαι τοῦ ἀνθρωπίνου νοῦ — τοῦ προϊόντος του εἰς μηχανικὴν ἐντέ- λειαν — συνδυασμένου μὲ τὴν γεν- ναιότητα καὶ τὴν αὐτοθυσίαν τοῦ θρώπου, ὁ ὁποῖος προσφέρεται διὰ τὸν πειραματισμόν. Ἑκατοντάδες προσώπων ἔχουν χάσει τὴν ζωήν των εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν πειραμάτων. Τὰ ὀνόματά των εἰς τὴν μίαν ἢ τὴν ἄλλην ἐπιστήμην, ἀναγράφονται εἰς σελίδας ποὺ τιτλοφοροῦνται «οἱ σκαπανεῖς τῆς προόδου». Καὶ χωρὶς αὐτούς ἡ θεωρία, ἀρχὴ καὶ τέλος τῆς πρακτικῆς, δὲν θὰ εἶχε φθάσει εἰς τὴν σημερινήν της τελειοποίησιν.

Τὰ ρεκόρ τῶν Σκὸττ καὶ Κίντστον ἀποκτοῦν πρόσθετον σημασίαν λόγῳ τῆς συμπτώσεως ὅτι τώρα εὑρίσκεται ὑπὸ σχεδίασιν ἡ ἐγκαινίασις νέων ταχυδρομικῶν ἀεροπορικῶν γραμμῶν πρὸς τὰς δύο κατευθύνσεις τὰς ὁποίας οἱ θαυμαστοὶ αὐτοὶ ἀεροπόροι ἠκολούθησαν.

Δὲν πρέπει, βέβαια, νὰ νομισθῇ ἐπειδὴ ὁ Σκὸττ ἔφθασεν εἰς τὴν Αὐστραλίαν ἐννέα ἡμέρας μετὰ τὴν ἀναχώρησίν του ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν, ἢ ὁ Κίντστον εἰς τὴν Ν. Ἀφρικὴν εἰς διάστημα ὀλιγώτερον τῆς ἑβδομάδος, ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ χρησιμοποιηθοῦν τὰ κατορθώματα αὐτὰ ὡς βάσεις τακτικοῦ δρομολογίου συγκοινωνιῶν. Δὲν θὰ ὑπεστήριζε κανεὶς νὰ θεωρηθῇ ὡς βάσις τῆς ταχύτητος ἑνὸς λεωφορείου τὸ ρεκόρ τοῦ Κάμπελλ !

Ὅ,τι ἀποδεικνύουν αἱ ἐπιδόσεις εἰς ταχύτητα εἰς τὸν ἀέρα (ὅπως καὶ ἐπὶ ξηρᾶς ἢ θαλάσσης) εἶναι αἱ δυνατότητες. Βοηθοῦν εἰς τὴν τελειοποίησιν τῶν μηχανῶν, εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῶν φυσικῶν περιορισμῶν. Δίδουν πρὸς τούτοις τὴν ἀπαραίτητον βεβαιότητα διὰ τὰς περισσότερον συντηρητικὰς ἀποπείρας, ἡ ὁποία, εἰς μίαν ἐποχὴν οἵα ἡ παροῦσα, εἶναι ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ πρὸς οἱανδήποτε ἐμπορικὴν ἐπιχείρησιν. Ἂν δηλαδὴ πρόκειται νὰ προχωρήσωμεν, ἔστω εἰς κατωτέραν κλίμακα, πρὸς τὴν λειτουργίαν ἀεροπορικῶν συγκοινωνιῶν, πρέπει καὶ τὸ κοινὸν νὰ ἔχῃ ἐμπιστοσύνην ἵνα τὰς ὑποστηρίξῃ διὰ τῆς πελατείας του καὶ οἱ ἀσφαλισταὶ εὐνοϊκὰς πιθανότητας ὅπως τὰς ἐγγυηθοῦν. Εἰσάγουν τὰ καλύτερα, ἀπὸ πάσης ἀπόψεως συστήματα.

⁂

Εἰς μίαν ἐπιστολὴν του πρὸς τοὺς «Τάϊμς» ὁ διευθυντὴς τῆς Ἀγγλικῆς κρατικῆς ἐπιχειρήσεως ἀεροπορικῶν συγκοινωνιῶν κατέστησε προσεκτικὸν τὸ κοινὸν νὰ μὴν θεωρῇ ἐπιτυχίας ὅπως ἡ τοῦ Κίντστον ὡς ὑποδείγματα τῆς πολιτικῆς ποὺ πρέπει καὶ ἐπισήμως νὰ ἀκολουθηθῇ. Ἡ τακτικὴ ἀεροπορικὴ ὑπηρεσία πρέπει ἐξ ἀνάγκης νὰ εἶναι συντηρητικωτέρα. Εἰς τὴν πρᾶξιν τοῦτο σημαίνει ὅτι αἱ ἀεροπορικαὶ συγκοινωνίαι θὰ συνδυάζουν πάντοτε τὴν ἀσφάλειαν μὲ τὴν ταχύτητα.

Ἕνας ἄλλος παράγων συντελῶν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν συντηρητικωτέρας πολιτικῆς, εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι αἱ ἀεροπορικαὶ συγκοινωνίαι (ἐν Εὐρώπῃ) συνδυάζουν ταχυδρομικὴν καὶ ἐπιβατικὴν ὑπηρεσίαν. Οὕτω σταθμοὶ ἀνὰ ὡρισμένα διαστήματα καὶ ἐπιμέλεια τῆς μηχανῆς εἰς πᾶσαν εὐκαιρίαν, εἶναι σχεδὸν ἐπιβεβλημένα.

Τὸ ζήτημα εἶναι ἰδιαιτέρας σημασίας δι' ἡμᾶς. Λόγῳ τῆς γεωγραφικῆς θέσεως τῆς Ἑλλάδος, ὑπολογιζόμεθα ὡς ἐνδιάμεσος σταθμὸς εἰς τὰς τακτικὰς ἀνατολικὰς γραμμὰς τῶν Ἀγγλικῶν ἀεροπορικῶν ταχυδρομείων.

Τῷ ὄντι, εὐρωπαϊκαὶ χῶραι μὲ συμφέροντα πρὸς ἀνατολὰς εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ἀποβλέπουν εἰς τὴν Ἑλλάδα ὡς εἰς τὸ τελευταῖον εὐρωπαϊκὸν ὁρμητήριόν των. Τοῦτο ἀφορᾷ κυρίως τὴν Ἀγγλίαν. Ἀλλὰ καὶ ἡ Ὀλλανδία καὶ ἡ Ἰταλία ἔχουν ὅμοιον ἐνδιαφέρον.

Εἶναι γεγονὸς ὅτι ὁ Σκὸττ κατὰ τὴν πτῆσίν του πρὸς τὴν Αὐστραλίαν ἐπροτίμησε ἀντὶ τῆς ἀσφαλείας τῆς γραμμῆς Ἰταλίας — Ἑλλάδος μίαν εὐθυγραμμισμένην— συντομωτέραν — ὁδὸν μέσῳ Βελιγραδίου, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἀφήγησίν τοῦ ἰδίου, ἡ προτίμησις ὑπηγορεύθη ἀπὸ συναγωνισμὸν πρὸς τὸ προηγούμενον «ρεκόρ» καὶ συνωδεύετο ἀπὸ πολλοὺς κινδύνους, εὐτυχῶς μὴ πραγματοποιηθέντας. Ἄλλωστε ἡ πτῆσις Σκὸττ δὲν ἦτο ἐμπορικῆς φύσεως — ἐνῷ ἡ τακτικὴ ὑπηρεσία πρέπει νὰ ὑπολογίσῃ καὶ τὰ εἰδικὰ συμφέροντα τῶν ἐξυπηρετουμένων χωρῶν.

Συμφώνως πρὸς τὸ παρὸν πρόγραμμα τῆς Ἀγγλικῆς ἐπιχειρήσεως ἀεροπορικῶν συγκοινωνιῶν διὰ τὴν γραμμὴν Λονδίνου — Νοτίου Ἀφρικῆς καὶ Λονδίνου — Αὐστραλίας, αἱ δύο αὐταὶ ὑπηρεσίαι καὶ ἡ Ἰνδικὴ θὰ συνενωθοῦν εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὸ ἐν Εὐρώπῃ τμῆμα των. Οὕτω μέχρι τῆς Αἰγύπτου τὰ τρία ταχυδρομεῖα (Αὐστραλίας, Ἰνδιῶν καὶ Ν. Ἀφρικῆς) θὰ μεταφέρωνται ἐπὶ ἑνὸς ἀεροπλάνου, ὅπερ κατὰ συνέπειαν θὰ δύναται νὰ εἶναι ἀναλόγων διαστάσεων καὶ μηχανικῆς ἀντοχῆς. Ἐκ τῆς Αἰγύπτου ἡ γραμμὴ τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς θὰ χωρίζεται προχωροῦσα διὰ τοῦ Σουδὰν καὶ τῆς Δυτικῆς ἀκτῆς εἰς τὰς Βρεττανικὰς κτήσεις τῆς Νοτιοδυτικῆς Ἀφρικῆς καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὴν Καίηπ - Τάουν. Τὸ ταχυδρομεῖον τῶν Ἰνδιῶν ἐξ ἄλλου φέρον ἐπίσης τὸ τῆς Αὐστραλίας, θὰ ἀκολουθῇ τὸν παλαιόν του δρόμον μέχρι Καρακὶ καὶ Καλκούτας ἐκεῖθεν δὲ τὸ Αὐστραλιανὸν ταχυδρομεῖον θὰ προχωρῇ μόνον διὰ τὴν ἀπομεμακρυσμένην ἤπειρον τῶν ἀντιπόδων.

Εἰς τὸ πρόγραμμα αὐτὸ τὸ Εὐρωπαϊκὸν τμῆμα θὰ παραμείνῃ οἷον καὶ τώρα — μὲ τὴν τροποποίησιν, τὴν ὁποίαν ἤδη ἔχομεν μεταδώσει τηλεγραφικῶς, — ὅτι κατόπιν τῆς συμφωνίας Ἀγγλικῆς καὶ Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως, ἀντὶ τῆς ὑπεργείου ὁδοῦ μέσῳ Κολωνίας— Νυρεμβέργης — Βιέννης — Βελιγραδίου — Θεσσαλονίκης, θὰ ἀκολουθῆται ἡ τοιαύτη Παρισίων — Βασιλείας καὶ Γενούης — Νεαπόλεως — Κερκύρας.

Οὕτω ἡ Ἑλλὰς παραμένει ὁ ἀκραῖος σταθμὸς τοῦ Ἀγγλικοῦ ἀεροπορικοῦ ταχυδρομείου ἐν Εὐρώπῃ. Τὸ πλεονέκτημα δὲν εἶναι μικρόν, μάλιστα ὅταν ὑπολογισθῇ ὅτι τὸ πρόγραμμα τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως εἶναι νὰ πυκνώσῃ ἀργότερον τὴν ὑπηρεσίαν ἴσως διὰ δισεβδομαδιαίων ἀναχωρήσεων.

Εἰς τὸ παρὸν στάδιον τῶν ἐθνικιστικῶν ἀνταγωνισμῶν, εἶναι ἴσως πολὺ τὸ νὰ ἐλπίσῃ κανεὶς ὅτι θὰ διεθνοποιηθοῦν αἱ ὁδοὶ τοῦ ἀέρος. Περιορισμοὶ τοιαύτης φύσεως ἐμποδίζουν τὸ νὰ ἐπωφεληθοῦν καὶ ἄλλοι τῶν νέων προόδων. Καὶ ὡς πρὸς τὸ σημεῖον αὐτὸ ὁ κόσμος πρέπει νὰ ἀναμένῃ τὸν νέον Γρότιον ποὺ θὰ κηρύξῃ τὴν ἐλευθερίαν.

Ἐν τῷ μεταξὺ μία μηχανικὴ τελειοποίησις τῶν ταχυδρομικῶν ἀεροπλάνων — ἀναφέρουν αἱ ἐφημερίδες — καθιστᾷ δυνατὴν τὴν συλλογὴν καὶ διανομὴν ταχυδρομικῶν δεμάτων ὑπὸ τοῦ ἀεροπλάνου χωρὶς τὴν ἀνάγκην προσγειώσεως. Τοῦτο ἀποτελεῖ σημαντικὴν πρόοδον καὶ ἴσως ἀπεδεικνύετο χρήσιμον καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα τ. ἔ. διὰ τὴν ἐσωτερικὴν ἀεροπορικὴν ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν. Ἡ Ἑλλὰς δὲν ἔχει νὰ χάσῃ τίποτε ἂν προσφέρῃ τὸν ἀέρα της. Ἀπεναντίας δύναται οὕτω νὰ προετοιμάζεται διὰ νὰ μετάσχῃ σὺν τῷ χρόνῳ καὶ ἡ ἰδία εἰς τὸν κλάδον αὐτὸν τῶν μεταφορῶν.

Σ. Ν. Σ.

ΑΠΟΤΥΧΟΝΤΟΣ ΤΟΥ κ. ΤΙΤΟΥΛΕΣΚΟ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ ΕΣΧΗΜΑΤΙΣΕ ΧΘΕΣ Ο κ. ΓΙΟΡΓΚΑ

ΟΙ ΑΓΡΟΤΙΚΟΙ ΘΑ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΟΥΝ ΤΟ ΝΕΟΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ

Η ΒΟΥΛΗ ΘΑ ΔΙΑΛΥΘΗ. - ΠΡΟΜΗΝΥΕΤΑΙ ΑΓΡΙΑ ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΠΑΛΗ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 18. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ἀποτυχόντων ὅλων τῶν συνδυασμῶν του, ὁ κ. Τιτουλέσκο ἀνελθὼν εἰς τὰ Ἀνάκτορα κατέθεσε τὴν ἐντολήν.

Ὁ Βασιλεὺς ἀμέσως κατόπιν, ἐκάλεσε τὸν κ. Γιόργκα πρὸς τὸν ὁποῖον ἔδωσε τὴν ἐντολὴν τοῦ σχηματισμοῦ τῆς Κυβερνήσεως, γενομένην δεκτήν.

Ὁ κ. Γιόργκα ἐσχημάτισε τὴν Κυβέρνησίν του ὡς ἑξῆς:

Γιόργκα, πρωθυπουργὸς καὶ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας, Ἀρτζετοϊάνο, τῶν Οἰκονομικῶν, Καμαραζέσκο, τῶν Ἐσωτερικῶν, Μανοϊλέσκο, τοῦ Ἐμπορίου, Στρατηγὸς Στεφανέσκο Ἄμζα, τῶν Στρατιωτικῶν, Γκίκα τῶν Ἐξωτερικῶν, Ἰωνέσκο Σισέστυ, τῆς Γεωργίας, (τέως διευθυντὴς τοῦ ὑπουργείου τῆς Γεωργίας), καθηγητὴς Καντακουζηνός, τῆς Ὑγιεινῆς, Βαλκοβίτσι, τῆς Συγκοινωνίας.

Ἡ νέα κυβέρνησις ὡρκίσθη εἰς τὰ Ἀνάκτορα τὴν ἑσπέραν, συνῆλθε δὲ ἀμέσως κατόπιν εἰς τὸ πρῶτον αὐτῆς ὑπουργικὸν συμβούλιον.

Οἱ πολιτικοὶ κύκλοι παραμένουν ἔκπληκτοι διὰ τὴν δοθεῖσαν λύσιν εἰς τὴν κυβερνητικὴν κρίσιν. Ἡ Βουλὴ θὰ διαλυθῇ.

Οἱ νέοι ὑπουργοὶ κ. κ. Μανοϊλέσκο καὶ Καμαραζέσκο διεγράφησαν ἐκ τοῦ Ἀγροτικοῦ κόμματος, τὸ ὁποῖον θ' ἀρχίσῃ ἄγριον ἀγῶνα κατὰ τῆς σημερινῆς κυβερνήσεως. Ἐπίσης ἄγριος προμηνύεται ὁ ἐκλογικὸς ἀγών. Ἡ ἡμέρα τῶν ἐκλογῶν δὲν ἔχει ὁρισθῆ εἰσέτι.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ 18. (Ἀθηναϊκὸν Πρακτορεῖον).— Ἡ ἀποτυχία τοῦ κ. Τιτουλέσκο ὀφείλεται εἰς διαφωνίαν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν συνεργατῶν, τοὺς ὁποίους ἐξέλεξε καὶ εἰς τὰς προβλεπομένας δυσχερείας τῆς συνεργασίας τῆς Βουλῆς μετὰ τῆς Κυβερνήσεως Τιτουλέσκο ὡς εἶχε καταρτισθῆ αὐτή.

Εἰς τὴν φάλνην τῶν πτωχῶν

Ἡ ἀτελείωτος τραγῳδία τοῦ Δημοσ. Μαιευτηρίου

Ἐκεῖ ποῦ γεννῶνται 3000 Ἕλληνες

— Τί πιστοποιητικὰ πρέπει νὰ ἔχῃ μαζί της μιὰ ἔγκυος γυναῖκα γιὰ νὰ γίνῃ δεκτὴ εἰς τὸ νοσοκομεῖόν σας;

Εἷς ἐκ τῶν προϊσταμένων τοῦ Δημοσίου Μαιευτηρίου, εἰς τὸν ὁποῖον ὑπέβαλα αὐτὴν τὴν ἐρώτησιν, μὲ ἐκύτταξε καταπληκτος καὶ μοῦ ἀπήντησε εἰς ὕφος διαμαρτυρίας:

— Δὲν χρειάζεται κανένα πιστοποιητικόν. Εἶνε ἡ μόνη ἀρρώστεια ποῦ δὲν κρύβεται.

Ἡ ἐγκυμοσύνη της! Νάτο τὸ πιστοποιητικόν της. Μὲ αὐτὸ καὶ μόνο ἐμφανίζεται οἱαδήποτε γυναῖκα εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ Μαιευτηρίου καὶ τοῦ δηλώνει ὅτι ἤγγικεν ἡ στιγμὴ ὅπου ὁ αἰχμάλωτός της ζητεῖ νὰ ἐλευθερωθῇ. Ἐνενήντα πέντε τοῖς ἑκατὸν ἡ ἑτοιμόγεννη γίνεται δεκτή. Ποία εἶνε; Κανεὶς δὲν τὴν ὑποχρεώνει νὰ ἀποκαλύψῃ τὴν ταυτότητά της. Δίδει οἱονδήποτε ὄνομα θέλει καὶ καταλαμβάνει μίαν κλίνην. Εἰς παλαιοτέραν ἐποχήν, κατελάμβανε πολλάκις τὴν μισὴν μόνον κλίνην, διότι εἰς τὴν ἄλλην μισὴν ἦτο ξαπλωμένη κάποια λεχώ, τῆς ὁποίας ἡ κοιλία δὲν κατελάμβανε πλέον πολὺν χῶρον. Ἔτσι ἐξοικονομοῦντο τὰ ἀνοικονόμητα. Τὰ πράγματα σήμερον δὲν μετεβλήθησαν πολὺ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ἀσφυκτικῆς πράγματι στενοχωρίας εἰς τὸ Δημόσιον Μαιευτήριον, ἀλλὰ ἔχει καταστῆ δυνατὴ τέλος πάντων ἡ ἀντιμετώπισις τῶν καθημερινῶν ἀναγκῶν, διὰ τῆς προσθήκης νέων κλινῶν, οὕτως ὥστε νὰ μειωθοῦν εἰς τὸ ἐλάχιστον αἱ ἀρνήσεις εἰς τὰς ὁποίας εἶνε ὑποχρεωμένη ἡ διεύθυνσις, ἐξ ἀνωτέρας πλέον ἀνάγκης, νὰ καταφύγῃ. Στοιβαγμένες βέβαια, ἡ μία πλάϊ εἰς τὴν ἄλλην, ἐπίτοκοι καὶ λεχωΐδες, μὲ τὰ κρεββατάκια τῶν νεογεννήτων κοντὰ εἰς τὸ προσκεφάλι των, ἀλλ' εὐτυχεῖς ὅτι δὲν ἔμειναν εἰς τὸ προαύλιον μὲ ἐπικρεμάμενον τὸν καρπὸν τῆς κοιλίας των. Διότι καὶ αὐτὸ εἶνε δυνατὸν νὰ συμβῇ. Μήτε ἠμπορεῖ νὰ ἔχῃ κανεὶς τὴν ἀξίωσιν ἀπὸ τὸν διευθυντὴν τοῦ Μαιευτηρίου νὰ ξεγεννᾷ καὶ εἰς τὸν καναπὲν τοῦ γραφείου του. Ὅταν δὲν χωρῇ πλέον ἄλλες, δὲν χωρεῖ. Ὑστάτη ἐλπὶς ἀπομένει τὸ δημοτικὸν μαιευτήριον. Ἐὰν καὶ ἐκεῖ δὲν ὑπάρχῃ διαθέσιμος κλίνη, κανεὶς δὲν ἠμπορεῖ νὰ γνωρίζῃ ποῦ γεννῶνται οἱ οὕτω περιφερόμενοι εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρός των μπεμπέδες καὶ μπεμπέκες. Καμμιὰ φορὰ μέσα στὸ ταξί.

Τὸ Δημόσιον Μαιευτήριον φιλοξενεῖ κατὰ μέσον ὅρον ἑκατὸν ἐγκύους, ἐκεῖ μέσα δὲ εἰς τοὺς τέσσαρας τοχίους του βλέπουν τὸ φῶς διὰ πρώτην φορὰν 3000 Ἕλληνες κατ' ἔτος. Φυσικά, εἶνε πολλαὶ αἱ γυναῖκες ποῦ δὲν κατορθώνουν νὰ εὕρουν μίαν κλίνην ἐλευθέραν καὶ περισσότεραι ἀκόμη ἐκεῖναι ποῦ, φοβούμεναι ἐκ τῶν προτέρων αὐτὴν τὴν ἄρνησιν, ἀναγκάζονται νὰ ἀναζητήσουν ἄλλην φάτνην διὰ τὸν καρπὸν τῆς κοιλίας των. Ἔχει δημιουργηθῇ πλέον τὸ ἀδιαχώρητον. Καὶ ποῦ δὲν ἔχουν βάλει κρεββάτια! Πῶς ὅμως ἕως σήμερα εἶνε ἀνεκτὴ αὐτὴ ἡ τραγικὴ κατάστασις, μένει ἀνεξήγητον. Πῶς ἠμπορεῖ ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία νὰ ἀνέχεται ἐπὶ τόσα ἔτη αὐτὴν τὴν πρωτοφανῆ ἔλλειψιν εὐρείας προστασίας τῆς μητρότητος, εἶνε ἀπὸ τὰ πλέον ἀκατανόητα σημεῖα τοῦ πολιτισμοῦ μας. Δι' αὐτὸ ἡ ἐσχάτως μόνον ληφθεῖσα ἀπόφασις μεταφορᾶς τοῦ Δημοσίου Μαιευτηρίου εἰς νέον κτίριον καὶ ἡ ἀνοικοδόμησις τοῦ εἰς τὴν ἰδιωτικὴν φιλανθρωπίαν ὀφειλομένου νέου μαιευτηρίου τῶν Ἀμπελοκήπων, θὰ ἀπαλείψῃ τὸ μέγα κακὸν ποῦ γίνεται καὶ εἰς τὸν πολιτισμόν μας καὶ εἰς τὴν ἑλληνικὴν μητρότητα. Αὐτὰ ὅμως εἶνε τοῦ μέλλοντος.

Σήμερον ἔχομεν τὸ Δημόσιον Μαιευτήριον καὶ τὸ Δημοτικόν. Τὸ Δημόσιον μὲ τὰς ἑκατὸν περίπου κλίνας του χρησιμεύει καὶ ὡς ἐκπαιδευτήριον μαιῶν καὶ ὡς Πανεπιστημιακὴ κλινικὴ διὰ τὴν πρακτικὴν ἐξάσκησιν τῶν φοιτητῶν. Τί γίνεται λοιπὸν εἰς τὰς αἰθούσας του;

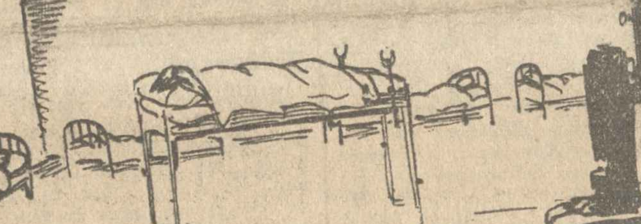

Γύρω-γύρω πεντέξη κρεββάτια, ὅπου κατάκεινται αἱ ἐπίτοκοι καὶ ἡ πρώτη ἐξ αὐτῶν, σφικτοσκεπασμένη, ἀναμένει ἐπάνω εἰς ὑψηλὸ κρεββάτι τὸν ἐπικείμενον σπαραγμόν της.

Εἰς τὸν κοιτῶνα τῶν λεχωΐδων εἶνε, ὅπως εἴπαμε, στοιβαγμένα τὰ κρεββάτια τῶν νοσηλευομένων καὶ ὁ μόνος χῶρος ποῦ ἀπομένει εἶνε διὰ τὴν θερμάστραν καὶ τὰ μικρὰ κρεββατάκια τῶν νεογεννήτων. Τὰ μικρούτσικα πλάσματα! ἄλλα ἔχουν ροφήσει τὴν θερμὴν ζωὴν τοῦ μητρικοῦ στήθους καὶ κοιμῶνται ἤρεμα καὶ ἀτάραχα, ἄλλα διαμαρτύρονται καὶ ζητοῦν τὴν μητρικὴν ἀγκάλην. Καὶ διὰ νὰ μὴ ξεχνᾷ κανεὶς τὴν τραγῳδίαν ποῦ κρύβεται εἰς τὴν ἀνωνυμίαν τῶν νοσηλευομένων, ὑπάρχουν πολλάκις δύο κεφάλια εἰς τὸ ἴδιον μαξηλάρι. Τῆς μητέρας καὶ τῆς τετραετοῦς κόρης, ἡ ὁποία θὰ ἔμενε ἔρημη καὶ ὀρφανὴ εἰς τὸ σπίτι, ἐπειδὴ ἡ μητέρα της ἀπεφάσισε νὰ «ἀγοράσῃ» καὶ ἕνα ἀδελφάκι. Τὸ χθεσινὸν ἀκόμη ἀστυνομικὸν δελτίον ἀναφέρει ὅτι ἡ ἀστυνομία περισυνέλεξε ἕνα ὀκταετὲς ἀγοράκι, τοῦ ὁποίου ἡ μητέρα, καταληφθεῖσα ἀπὸ πόνους, προσέφυγεν εἰς τὸ Δημόσιον Μαιευτήριον, μὴ ἔχουσα πλέον καιρὸν νὰ σκεφθῇ τί θὰ ἐγίνετο τὸ παιδί της, ποῦ ἔμεινε εἰς τὸ ἔλεος τῆς γειτονιᾶς. Τί τραγῳδίες.

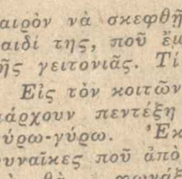

Εἰς τὸν κοιτῶνα τῶν τοκετῶν ὑπάρχουν πεντέξη μόνον κρεββάτια γύρω-γύρω. Ἐκεῖ κατάκεινται αἱ γυναῖκες ποῦ ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν θὰ. . .φωνάξουν. Εἰς τὸ μέσον τῆς αἰθούσης ἕνα ὑψηλὸ κρεββάτι ὡσὰν τράπεζα ἀνατομίας. Καὶ ἐπάνω σφικτοσκεπασμένη ἡ πρώτη ἀπὸ τὰς ἐπιτόκους. Σὲ λίγο θ' ἀρχίσουν τὰ βογγητὰ καὶ τὰ παρακάλια τῆς Παναγίας, ἐνῷ γύρω της αἱ νοσοκόμοι καὶ αἱ ἐκπαιδευόμεναι μαῖαι καὶ ὁ ἰατρὸς τῆς ὑπηρεσίας θὰ παράσχουν τὰς ἐπιστημονικὰς περιποιήσεις. Πλάϊ της ὑπάρχει μία κλινικὴ τράπεζα κενή, διὰ πᾶσαν τυχὸν ἰατρικὴν ἐπέμβασιν. Ἐκεῖ μέσα θὰ ἀκουσθοῦν ὅλοι οἱ λυγμοὶ τοῦ μητρικοῦ πόνου, ἕως ὅτου ξεφωνίσει ὁ μπέμπης τὴν πρώτην κραυγὴν πρὸς τὴν ζωήν.

Γύρω-γύρω αἱ ἄλλαι ἐπίτοκοι παρακολουθοῦν μὲ ἀγωνίαν τὴν ἐξέλιξιν τοῦ δράματος καὶ τὴν ἔντασιν τοῦ μητρικοῦ σπαραγμοῦ, καί, κατὰ τοὺς ἐπιστήμονας, ἀντλοῦν ἐξ αὐτοῦ δυνάμεις καὶ θάρρος διὰ τὴν ἰδικήν των στιγμήν, ὅταν θὰ σφικτοσκεπασθοῦν ἐπίσης ἐπάνω εἰς τὸ ὑψηλὸ κρεββάτι ποῦ στήνεται εἰς τὸ μέσον τοῦ δωματίου. Μακάρι νὰ ἀντλοῦν μόνον θάρρος.

Καὶ ἔπειτα;

Μετὰ δέκα ἡμέρας, ἡ μητέρα καὶ τὸ νεογέννητον πρέπει νὰ ἀφήσουν τὰ δύο κρεββάτια εἰς ἄλλους. Ποῦ θὰ μεταβοῦν; Ἐὰν ὁ καρπὸς εἶνε νόμιμος, ἡ μητέρα θὰ τὸν φέρῃ εἰς τὸ φτωχικό της. Ἐὰν ὅμως δὲν εἶνε; "Α! Ὁ νόμος εἶνε νόμος. Ἡ μητέρα θὰ συνοδεύσῃ τὸ τέκνον της εἰς τὸ Βρεφοκομεῖον καὶ θὰ μείνῃ μαζί του 4 μῆνας διὰ νὰ τὸ θηλάσῃ.

Καὶ ἂν θέλῃ καὶ ἂν ἠμπορῇ, κόβει ὀλίγον γάλα ἀπὸ τὸ δικό της παιδὶ γιὰ νὰ δώσῃ ἐπ' ἀμοιβῇ εἰς ἕνα ἄλλο ποῦ δὲν ἐγνώρισε, φεῦ! μητρικὸν στῆθος.

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

ΜΙΑ ΣΕΛΙΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Η ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΜΕΝΗ ΕΚ ΤΩΝ ΠΡΟΤΕΡΩΝ

[ΤΙ ΠΡΟΚΥΠΤΕΙ ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΟΥ ΚΟΜΗΤΟΣ ΣΦΟΡΤΖΑ]

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ κ. Γ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

Τὸ τελευταῖον βιβλίον τοῦ Κόμητος Σφόρτζα «Οἱ ἱδρυταὶ τῆς Συγχρόνου Εὐρώπης», ἀποσπάσματα τοῦ ὁποίου ἐδημοσίευσεν ἡ «Πρωΐα», παρέχει ἰδιαιτέραν συμβολὴν εἰς τὴν ἱστορίαν, διότι εἰς τὰς περιγραφομένας φυσιογνωμίας τῶν ἀνδρῶν οἵτινες ἔδρασαν κατὰ τὸν παγκόσμιον πόλεμον περιλαμβάνονται ἄγνωστοι λεπτομέρειαι τοῦ ἐσωτερικοῦ των «ἐγὼ» αἱ ὁποῖαι μᾶς βοηθοῦν νὰ ἐννοήσωμεν πλεῖστα ὅσα δυσεξήγητα γεγονότα, τὰ ὁποῖα ἔλαβον χώραν κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην.

Τὸ βιβλίον τοῦ κόμητος Σφόρτζα εἶναι ἰδιαιτέρως ἐνδιαφέρον καὶ δι' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας διότι περιλαμβάνει ἀγνώστους μέχρι σήμερον διαπραγματεύσεις καὶ πληροφορίας συσχετιζομένας μὲ τὸ Μικρασιατικὸν δρᾶμα.

Ὁ κόμης Σφόρτζα εἰς τὸ ἰδιαίτερον κεφάλαιον τοῦ βιβλίου του, τὸ πραγματευόμενον περὶ τοῦ κ. Βενιζέλου, δὲν παραλείπει νὰ ἐξάρῃ μὲ ζωηρὰ χρώματα τὰς ἀρετὰς καὶ τὴν ἱκανότητα τοῦ ἀνδρός. Ἀναγνωρίζει τὰς ὑπηρεσίας τὰς ὁποίας προσέφερεν εἰς τὸ ἔθνος του, μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν περιεπλάκη θεληματικῶς εἰς τὴν Μικρασιατικὴν πολιτικήν, συνεπείᾳ τῆς ὁποίας ἡ Ἑλλὰς ἐξῆλθε συντετριμμένη.

Ἐὰν ὁ κόμης Σφόρτζα ἐπεθύμει, ν' ἀποστῇ τῆς ἀληθείας, οὐδὲν φυσικώτερον ν' ἀφήσῃ εἰς τὸν κ. Βενιζέλον καὶ τὴν δόξαν τῆς Μικρασιατικῆς του πολιτικῆς καὶ νὰ καταγίνῃ ν' ἀποδείξῃ ὅτι ἡ ἀποτυχία της, ἡ Ἑλληνικὴ ἀποτυχία, ὀφείλεται εἰς τὴν δραστηριότητα τὴν ὁποίαν ἀνέπτυξεν οὗτος ὡς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἰταλίας, ἐξυπηρετῶν ἐπιτυχῶς τὰ συμφέροντα τῆς χώρας του.

Ὁ συγγραφεὺς ἐν τούτοις κρίνει μὲ πᾶσαν ἀντικειμενικότητα οἱανδήποτε ἀπόπειραν βιαίας διεισδύσεως εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν ὡς ἐκ τῶν προτέρων καταδικασμένην εἰς ἀποτυχίαν. Διὰ τοῦτο μετ' ἴσης αὐστηρότητος κατακρίνει καὶ τὰς ἀναλόγους ἰταλικὰς προσπαθείας. Ὁ κόμης Σφόρτζα κάθε ἄλλο δύναται νὰ θεωρηθῇ παρὰ ὡς εὐμενῶς διατεθειμένος ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου καὶ τῶν τότε ἀντιπάλων τοῦ κ. Βενιζέλου. Δὲν διστάζει ἐν τούτοις νὰ βεβαιώσῃ ὅτι ἡ μικρασιατικὴ καταστροφὴ θὰ ἐπήρχετο καὶ παρόντος τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς τὴν ἐξουσίαν, ὡς ἐπῆλθε καὶ μετὰ τὴν πτῶσίν του. Ἀποδεικνύει μὲ ἀδρότατα ἐπιχειρήματα ὅτι οὐδέποτε ἐπρόκειτο νὰ δοθῇ πραγματικὴ ἐνίσχυσις εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐκ μέρους τῶν συμμάχων διὰ τὸ Μικρασιατικὸν ἐγχείρημα· ἐπίσης δὲ ὅτι καὶ ἐὰν ἀκόμη ὑπετίθετο ὅτι ἦτο ποτὲ δυνατὸν νὰ παρασχεθῇ τοιαύτη βοήθεια, οὐδέποτε θὰ ἐπετυγχάνετο ἡ ἐξουθένωσις τῶν Κεμαλικῶν δυνάμεων εἰς τὰς ὁποίας εἶχεν ἐνσαρκωθῇ ὁλόκληρος ἡ νέα Τουρκία.

Ἀλλ' ἂς ἀφήσωμεν κατὰ μέρος τὰς κρίσεις τοῦ συγγραφέως καὶ ἂς περιορισθῶμεν εἰς τὴν ἀφήγησιν τῶν γεγονότων ὡς τ' ἀναφέρει :

«Ὅσοι προσεπάθουν νὰ πείσουν τὸν κ. **Lloyd George** ἢ τὸν **Curzon** ὅτι ἠδυνάμεθα νὰ κάμωμεν μὲ τὴν Τουρκίαν ὅ,τι ἠθέλαμεν ὠφείλον ἴσως τὴν καλὴν των πίστιν εἰς τὸ ὅτι δὲν εὑρίσκοντο εἰς οὐδεμίαν ἐπαφὴν μὲ τοὺς ἀποτελέσαντας ἀργότερα τοὺς ἰθύνοντας κύκλους τῆς Ἀγκύρας.»

Τὸν Μάρτιον τοῦ 1919 ὁ κόμης Σφόρτζα ὕπατος ἁρμοστὴς τῆς Ἰταλίας ἐν Κωνσταντινουπόλει, τηλεγραφεῖ τὰ ἑξῆς εἰς τὴν Κυβέρνησίν του :

«Ἡ πραγματικότης εἶνε ὅτι ἡ Τουρκία δὲν ἔχει ἀποθάνει. Ἡ Κεντρικὴ Κυβέρνησις (τῆς Κωνσταντινουπόλεως) δίδει τὴν ἐντύπωσιν τῆς καταστροφῆς, ἀλλὰ ἡ πραγματικὴ Τουρκία θὰ συνέλθῃ. Εἶνε κατὰ συνέπειαν ἐκτάκτως ἐπικίνδυνον νὰ παρατραβήξωμεν τὸ σχοινί.» (σελ. 347).

Ὁ συγγραφεὺς περιγράφει λεπτομερῶς τὰς ἐνεργείας τὰς ὁποίας κατέβαλεν ὁ Ἕλλην πρωθυπουργὸς διὰ νὰ προσεταιρισθῇ τὰς συμπαθείας τοῦ Οὐΐλσωνος καὶ τοῦ Λόϋδ Τζῶρτζ. Αἰσθάνεται δέ τις πραγματικὴν ἱκανοποίησιν διὰ τὴν διπλωματικὴν ἐπιτηδειότητα μὲ τὴν ὁποίαν ὁ κ. Βενιζέλος ἐκέρδισε τὴν συμπάθειαν τοῦ προέδρου τῆς Δημοκρατίας τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἀλλ' ἴσην λύπην διὰ τὴν ἁπλότητα μετὰ τῆς ὁποίας ὁ ἴδιος ἐγένετο θῦμα τῆς πονηρίας τοῦ κ. Λόϋδ Τζῶρτζ.

Τὴν πρώτην συνάντησιν τοῦ κ. Βενιζέλου μὲ τὸν Οὐΐλσωνα ἀφηγεῖται ὁ κόμης Σφόρτζα (σελ. 164) ὡς ἑξῆς :

«Ἀντήλλαξαν ἐπ' ὀλίγα λεπτὰ φράσεις τινὰς ἐπὶ τῶν γενικῶν ζητημάτων, ὁπότε ὁ Οὐΐλσων, ἐλπίζων νὰ θέσῃ τέρμα εὐγενῶς εἰς τὴν συνομιλίαν, εἶπε πρὸς τὸν Ἕλληνα Πρωθυπουργὸν ὅτι ἠδύνατο νὰ βασισθῇ ἐπὶ τῆς καλῆς του θελήσεως ὑπὲρ τῶν ἑλληνικῶν διεκδικήσεων. Ἀλλ' ὁ κ. Βενιζέλος ἀπήντησε: Σᾶς εἶμαι εὐγνώμων, κ. Πρόεδρε· Τὸ προέχον ὅμως ζήτημα δὲν εἶνε τὸ τῆς μικρᾶς Ἑλλάδος, ἀλλ' ἡ εὐγενής σας ἰδέα περὶ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Ἡ μεγαλυτέρα μου ἐπιθυμία εἶνε νὰ ἐργασθῶ ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεών μου διὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ μεγίστου τούτου σχεδίου. Θεωρήσατέ με, παρακαλῶ, ὡς στρατιώτην εἰς τὰς διαταγάς σας. . . . .»

Καὶ ἔτσι ἡ συνομιλία τῶν διήρκεσεν ἐπὶ μακρόν, «ὅταν δὲ ὁ υἱὸς τοῦ Ὀδυσσέως — ἐπιλέγει ὁ συγγραφεὺς—ἐπανῆλθε εἰς τὸ στρατηγεῖόν του ἀσφαλῶς θὰ εἶπε: «Ἐλπίζω ὅτι ἐκερδίσαμεν τὴν Σμύρνην.

Κατωτέρω δέ :

«Ὁ κ. Λόϋδ Τζῶρτζ ἐνόμιζεν ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος θὰ τῷ ἐπέτρεπε τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ πολέμου ἐναντίον τῶν Τούρκων μὲ ἑλληνικὰς δυνάμεις, χωρὶς νὰ μεταχειρισθῇ οὔτε ἕνα Ἄγγλον στρατιώτην, ἐξ οὗ οἱ πρὸς τὸν Ἕλληνα πρωθυπουργὸν ἔπαινοι καὶ παραχωρήσεις. Τὸ σφάλμα τοῦ Κρητὸς πολιτικοῦ ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι οὗτος ἐξελάμβανε τοὺς ἐπαίνους καὶ τὰς παραχωρήσεις ὡς ἐνδείξεις τῆς ἀγγλικῆς ὑποστηρίξεως, ἡ ὁποία οὐδέποτε θ' ἀπέλειπεν εἰς τὴν χώραν του καὶ κατὰ συνέπειαν ὅτι ἡ τελικὴ νίκη ἦτο ἐξησφαλισμένη. Καὶ ὁ Λόϋδ Τζῶρτζ ἐπεθύμει εἰλικρινῶς τὴν νίκην ταύτην, ἦτο ὅμως ἀποφασισμένος νὰ τὴν πληρώσῃ μόνον μὲ ἑλληνικὸν αἷμα..»

Ἰδοὺ τώρα πῶς ὁ συγγραφεὺς χαρακτηρίζει, τὴν πολιτικὴν τοῦ Ἄγγλου πρωθυπουργοῦ (σ. 182): «ἐπὶ τρία ἔτη ἀπὸ τοῦ 1919-1923 ἠκολούθησε πολιτικήν, ἡ ὁποία ἀπεγύμνωσε τὴν Μικρὰν Ἀσίαν, κατέστρεψε τὴν Σμύρνην, παρέδωκε τὴν Ἀρμενίαν καὶ τὰς χριστιανικὰς μειονότητας εἰς τοὺς Τούρκους. Πολιτικὴν τὴν ὁποίαν ἐπέστεψε τὸ ἀκατανόητον ἐπεισόδιον τοῦ Τσανὰκ ὅτε εἰς μάτην προσεκάλεσε τοὺς παλαιούς του συμμάχους καὶ τὰς ἀγγλικὰς ἀποικίας εἰς μίαν τελικὴν σταυροφορίαν ἐναντίον τῶν Τούρκων, κατορθώσας νὰ θέσῃ οὕτω ἐν κινδύνῳ αὐτὰς ταύτας τὰς βάσεις τῆς συνθέσεως τῆς Βρεττανικῆς Αὐτοκρατορίας.»

Ἡ δ' ἐπιπολαιότης μετὰ τῆς ὁποίας ὑπετίμα τὰς ἠθικάς τε καὶ ὑλικὰς δυνάμεις τῶν Τούρκων ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ, ἦτο κατὰ τοσοῦτον μᾶλλον ἀσύγγνωστος, καθόσον οἵ τε στρατιωτικοί του καὶ διπλωματικοί του σύμβουλοι, ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους τοῦ Μικρασιατικοῦ ζητήματος, τὸν ἀπέτρεπον πάσης πολεμικῆς ἐπεμβάσεως.

Οὕτω ὁ κόμης Σφόρτζα, ἀφηγούμενος τὴν πολεμικὴν τὴν ὁποίαν διεξήγαγε κατὰ τὸν Ἰούνιον 1920 εἰς τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον τῆς Βουλώνης ἐναντίον τῶν ἀπόψεων τοῦ Λόϋδ Τζῶρτζ (σελ. 96), ἀναφέρει ἐπὶ λέξει τοὺς λόγους τοῦ στρατάρχου Φὸς : «Εἶναι ἀ-

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 7ην σελίδα)

Εἰς Τὸ Περιθώριον Τῶν Γεγονότων

Ἡ σκέψις τῆς Κυβερνήσεως ὅπως τροποποιήσῃ τὸ περὶ Τύπου νομοσχέδιον πρὶν ἢ τοῦτο εἰσαχθῇ πρὸς συζήτησιν εἰς τὰς κοινοβουλευτικὰς ἐπιτροπάς, ἔρχεται νὰ ἐπιβεβαιώσῃ τὴν γνώμην τὴν ὁποίαν ἐσχηματίσαμεν ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ εἰς τὸ περιοδικὸν «Ἐργασία» προσφάτου ἄρθρου τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

Τὸ νομοσχέδιον περὶ τύπου, ἐράνισμα παντοίων ἀναγνώσεων τοῦ κ. ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργοῦ, ριζικῶς ἀνακαινιζόμενον καὶ ἀπαλλασσόμενον ὅλων τῶν ἀναχρονιστικῶν διατάξεων αἱ ὁποῖαι ἔχουν ἐγκολαφθῇ εἰς αὐτό, θὰ ἠμπορέσῃ νὰ γίνῃ βάσις συζητήσεων τόσον εἰς τὰς κοινοβουλευτικὰς ἐπιτροπὰς ὅσον καὶ εἰς τὴν Βουλήν.

Εἶνε εὐτύχημα ὁπωσδήποτε ὅτι ἡ Κυβέρνησις, ἀφήσασα κατὰ μέρος τὰ πείσματα καὶ τὰς προκλητικότητας τῆς περασμένης ἑβδομάδος, εἰσῆλθεν εἰς τὴν ὁδὸν τῆς συνέσεως, δηλαδὴ ἔπαυσε νὰ συγχέῃ τὴν ἐξυγίανσιν τοῦ τύπου μὲ τὴν περιαγωγὴν αὐτοῦ εἰς ἀδυναμίαν ν' ἀσκήσῃ οἱονδήποτε πολιτικόν, διοικητικόν, ἢ κοινωνικὸν ἔλεγχον.

------□------

Η ΕΛΛΗΝΟ-ΓΑΛΛΙΚΗ

Ἡ πρότασις, τὴν ὁποίαν ὑπέβαλε χθὲς ὁ ἐνταῦθα Γάλλος πρεσβευτὴς κ. Κλεμὰν Σιμὰν ὅπως, μέχρι τοῦ τερματισμοῦ τῶν διαπραγματεύσεων διὰ τὴν ἑλληνογαλλικὴν ἐμπορικὴν σύμβασιν, οἱ ἐκ Γαλλίας εἰσαγωγεῖς καταβάλλουν ἁπλῶς τὴν διαφορὰν μεταξὺ τοῦ ἐλαχίστου ὁρίου τοῦ δασμολογίου καὶ τοῦ γενικοῦ τοιούτου, εἶνε καὶ πραγματοποιήσιμος καὶ ἐξυπηρετικὴ τῶν ἐμπορικῶν συμφερόντων τῶν ἐνδιαφερομένων. Ἡ μόνη ἐν προκειμένῳ ἀντίρρησις θὰ ἦτο ὅτι διὰ τοῦ τρόπου τούτου δημιουργεῖται ἀτμοσφαῖρα «παρελκυστική» — ἂς εἴπωμεν— τῶν διαπραγματεύσεων, ἐφόσον οὐδεμία πλέον θ' ἀσκῆται πίεσις διὰ τὸν τερματισμὸν των ἀπὸ μέρους τῶν ἐνδιαφερομένων ἐμπόρων. Ἀλλὰ θέλομεν νὰ ἐλπίζωμεν, ὅτι ἡ Γαλλικὴ κυβέρνησις, ἀρκετὰ παρελκύσασα μέχρι τοῦδε τὰς διαπραγματεύσεις, δὲν χρειάζεται πίεσιν διὰ νὰ δεχθῇ τάς, ὀλιγαρκεστάτας ἄλλως τε, ἀπαιτήσεις τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ κλείσῃ μίαν ὁριστικὴν σύμβασιν μετ' αὐτῆς.

------□------

ΑΛΛΟΤΕ ΚΑΙ ΤΩΡΑ

Ἡ ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως πρώτη ἀναγνώρισις τῆς Δημοκρατικῆς Κυβερνήσεως τῆς Μαδρίτης, εἶνε πρὸ παντὸς πολιτικὴ χειρονομία ἡ ὁποία θὰ χαιρετισθῇ ἀναμφιβόλως μὲ ἐνθουσιασμὸν ἐκεῖθεν τῶν Πυρρηναίων. Ἡ Γαλλία εἶνε ἐκείνη, ἄλλως τε, ἡ ὁποία παρέσχε μέχρι τοῦδε τὴν ἐνθάρρυνσίν της εἰς τὸν Ἀλφόνσον καὶ εἰς ὡρισμένας στιγμὰς οἱ ἐπίσημοί της προσεπάθησαν νὰ χαλιναγωγήσουν καὶ τὸν τύπον, εἰς τὴν κατὰ τοῦ ἐκπεσόντος μονάρχου ἐπίθεσιν, ὑπομνήσαντες ὅτι κατὰ τὸν πόλεμον ἔδειξεν οὗτος φιλικὰ πρὸς τὴν γαλλικὴν ὑπόθεσιν αἰσθήματα. Ἀλλὰ τώρα ὁ Βασιλεὺς.. ἀπέθανε! Ζήτω ὁ κ. Θαμόρρα.

------□------

ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΣΠΑΝΙΑΝ

Ἡ ἐξέλιξις τῆς ἐν Ἱσπανίᾳ καταστάσεως δὲν φαίνεται ὅτι θὰ εἶνε ἀπρόσκοπτος, τοὐλάχιστον ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀνασυγκρότησιν τῆς πολιτικῆς ἑνότητος, τὴν ὁποίαν ἠσφάλιζεν ἡ καταλυθεῖσα μοναρχία τοῦ Ἀλφόνσου. Ἐξ ἄλλου ἡ ὁμοσπονδιακὴ διαμόρφωσις τῆς δημοκρατικῆς Ἱσπανίας δὲν φαίνεται ὅτι εὐνοεῖται πολὺ ἀπὸ τὴν δημοκρατικὴν κυβέρνησιν τῆς Μαδρίτης: Ἀλλὰ δὲν θὰ ἠθέλαμεν νὰ ριψοκινδυνεύσωμεν προβλέψεις διὰ τὴν Ἱσπανικὴν αὔριον, ἀρκούμενοι νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι ἡ μετὰ τὴν με-

---

Ἐπιφυλλίδες τῆς "Πρωΐας„

Ἀλέξανδρος Σοῦτσος

Τοῦ κ. Ἀρίστου Καμπάνη

Ἀνάμεσα στὶς ἄλλες ἑορτὲς γιὰ τὸν αἰῶνα τῆς ἀνεξαρτησίας, πρόβαλε δειλὰ- δειλά, μὲ τὴν πρωτοβουλία τοῦ ποιητοῦ Ἀθάνα, ἡ ἑορτὴ τῶν ἑκατὸ χρόνων» τῆς νέας μας ποιήσεως. Ἡ Ἐπιτροπὴ γιὰ τὴν ὀργάνωσι αὐτῆς τῆς ἑορτῆς μοῦ ἀνέθεσε νὰ προλογίσω εἰσηγητικῶς τὴν ἀπαγγελία στίχων τῶν ποιητῶν τῆς καθαρευούσης ποῦ ὡρίστηκε γιὰ τὴν ἐρχόμενη Κυριακὴ στὸν «Παρνασσό». Καὶ ἡ κυρία Ἰουλία Ἀμπελᾶ - Τερέντζιο ζήτησε τὴ βοήθειά μου γιὰ ἕνα ἀνθολόγημα μέσα στὸ περιβόλι ποῦ ἀναιμικοὶ θάμνοι περικυκλώνουν τὰ βάθρα λησμονημένων προτομῶν.

Συνθέτοντας αὐτὴ τὴ μικρὴν εἰσήγησι γιὰ τοὺς «ποιητὰς τῆς καθαρευούσης», ἄρχισα «ἀπὸ Διός». Ἀπὸ τὸν Ἀλέξανδρο Σοῦτσο : Αὐτὸς θεωρήθηκε σχολάρχης ἑνὸς καιροῦ, ἀδιάφορο ἂν ὁ Παναγιώτης Σοῦτσος τῆς «Νέας Σχολῆς» ἀναδέχτηκε τὴν εὐθύνη τοῦ γλωσσικοῦ καὶ τοῦ «αἰσθητικοῦ» ἀγῶνος κ' ἔγινε στόχος στὰ βέλη τοῦ Κ. Ἀσώπιου, καθηγητοῦ στὸ Πανεπιστήμιον τῶν Ἀθηνῶν καὶ συγγραφέως τῶν «Σουτσείων». Ὑπῆρξεν ἕνας ἀντιπροσωπευτικὸς τύπος τῶν ἀνοικονομήτων λογίων τῆς Καποδιστριακῆς καὶ Ὀθωνικῆς ἐποχῆς καὶ ἀξίζει τὴν προσοχή μας.

Γεννήθηκε στὴν Πόλι (1803), μαθήτεψε μὲ τὸν ἀδερφό του στὴ σχολὴ τῆς Χίου, στὰ 1820 βρέθηκε στὸ Παρίσι μὲ τὰ δυό του ἀδέρφια. Ἐκεῖ ἔμεινε τρία χρόνια τελειοποιούμενος στὴ γνῶσι τῆς Γαλλικῆς, ἴσως καὶ τῆς Ἑλληνικῆς μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Ἀδαμάντιου Κοραῆ : Αὐτὴ δὲ ἡ ἐπαφὴ μᾶς ἐξηγεῖ τὸν ἔπειτα ἀδυσώπητο δημοκρατισμὸ τοῦ ἀρχοντογεννημένου Φαναριώτη.

Στὰ 1821 ὁ ἀδερφός του Δημήτρης πῆρε τὸ δρόμο πρὸς τὴ Βλαχιὰ —καὶ σκοτώθηκε «Ἱερολοχίτης» στὸ Δραγατσάνι : Ὁ Ἀλέξανδρος δὲν ἀκολούθησε τὸ παράδειγμά του. Ἔγραψε ὅμως στὴν Ἰταλία μιὰ πατριωτικὴ ὠδὴ καὶ πολλὲς τραγῳδίες, μετέχοντας ἔτσι νοερὰ στὸν ἀγῶνα τοῦ Γένους. Δὲν τυπωθήκανε ποτὲ — κ' ἔτσι δὲν ἔχομε ὑπ' ὄψει τὰ ποιητικὰ αὐτὰ πρωτόλεια τοῦ Α. Σούτσου : Στὴν Ἑλλάδα κατέβηκε στὰ 1825 καὶ συντροφεύοντας τὸ Μιαούλη, πῆγε ἴσαμε τὸ Μεσολόγγι. Μὰ ὁ ναύαρχος δὲν τὸν ἄφησε νὰ γίνῃ....ἐθελοντὴς πολιορκούμενος. Στὰ 1827 τύπωσε στὴν Ὕδρα τὶς πρῶτες του σάτυρες : Εἶναι περισσότερο ἔμμετρη ἀρθρογραφία πρωτοπείρου : Δὲν τὴ φτερώνει ἡ ρίμα ποῦ τερματίζει τοὺς φύσει χαλαροὺς 16σύλλαβους.

«Οἱ Προὔχοντες τοῦ Γένους», οἱ «κενόδοξοι καὶ φίλαρχοι» πρέπει νὰ «διορθωθοῦν». Πρέπει νὰ λυτρωθοῦν ἀπὸ τὰ πάθη τους:

Τὸ ψεῦδος, ὁ ἐγωϊσμὸς κινεῖ τὰ στόματά των
καὶ εἶνε ἡ διαίρεσις τὸ μόνον σύστημά των.

Ἀποβλέπουν στὴν προσωπικὴ ἐπικράτησι μακιαβελίζοντας καὶ τὸ σπουδαιότερο :

Κανεὶς δὲν ἔμεινε Γραικὸς ὁ ἕνας εἶνε Γάλλος,
ἐκεῖνος εἶνε Μόσκοβος καὶ Ἄγγλος εἶν' ὁ ἄλλος.

Ἡ κατηγορία εἶναι διάφανη : Ξέρουμε ποίους ἐννοεῖ.
Βλέπει μπροστά του μιὰ φαυλοκρατία τελείως συγκροτημένη.
Βλέπει τὸ θρίαμβο τοῦ κομματισμοῦ καὶ τ. ἀποθέωσι τῆς ἀναρμοδιότητος :

Ὁ χρεωκόπος ἔμπορος ψηφίζεται ταμίας,
ὁ πρωτοκλέπτης Φροντιστής, ὁ δάσκαλος Στρατάρχης,
ὁ πλέον φιλοτάραχος πολίτης πολιτάρχης.

Λογιώτατος αὐτὸς δὲ συγχωρεῖ στοὺς βουλευτὰς τὴν ἀγραμματοσύνη καὶ τὴν ἔλλειψι ρητορικῶν χαρισμάτων. Δὲν ὑπάρχουν παρὰ δύο τρεῖς πολιτικοὶ σ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα. Ὅλοι οἱ ἄλλοι δὲν ἀξίζουν τίποτα : Ἐννοεῖται πῶς τὸ κριτήριο τῆς πολιτικότητος ποῦ χρησιμοποιεῖ ὁ Σοῦτσος δὲν ἀξίζει τὸν κόπο.

Παπάδες ἐρωτομανεῖς καὶ μπεκρῆδες — ἡ ἀσέλγεια ποῦ πῆρε «ποιμένος βακτηρία» καὶ περιφέρεται τὴ νύκτα στὰ σοκάκια γιὰ πατινάδες — τὸ ἐμπόριο τῆς ἄσπρης σαρκὸς — ἰδοὺ μιὰ ἀπίθανη εἰκόνα τοῦ Ἀναπλιοῦ ποῦ μᾶς δίνει ὁ Κωνσταντινουπολίτης μὲ τὶς φιλοδοξίες τοῦ Γιουβενάλη. Καὶ νὰ πῶς μᾶς ζωγραφίζει τὸν Ἄρτης Πορφύριο :

Βλέπεις αὐτὸν ποῦ ἀκουμβᾶ εἰς μαῦρο δεκανίκι
καὶ στὸν λαὸν ὡς δωρεὰς μοιράζει εὐλογίας;
Εἶνε χονδρὸς Ἀρχιερεὺς πάσης ξηροκαμπίας,
ὡς περικεφαλαίαν του τὸ καλυμμαῦχι ἔχει...
Μίαν στιγμὴν ἰδὲς αὐτὸν τὸν Ἅγιον Πιλᾶτον.
Ἀπ' τὸν Κωλέττην ἔρχεται εἰς τὸν Μαυροκορδᾶτον,
ὑβρίζει καὶ κατηγορεῖ τὸν ἕνα εἰς τὸν ἄλλον.
Καὶ τὸν καθένα εἰς τ' αὐτὶ πολιτικὸν μεγάλον,
πολεμικὸν ἀνίκητον, σωτῆρα ὀνομάζει,
Ἐνῷ κρυφίως καὶ τῶν δυὸ τὸν λάκκον ἑτοιμάζει.

«Δυσώδεις τόποι», «χαμερπεῖς ἄνθρωποι». Νὰ μὲ δυὸ λόγια ἡ ἐντύπωσις τοῦ σατυρικοῦ ἀπὸ τὴ μικρὴ κοινωνία ὅπου κοτζαμπασῆδες, ὁπλαρχηγοί, Ὑδραῖοι ἐφοπλισταί, Μωραΐτες καὶ Ρουμελιῶτες, Φαναριῶτες, κληρικοὶ καὶ λογιώτατοι δὲν μπόρεσαν νὰ συλλάβουν τὴν ἔννοια τοῦ κράτους καὶ ἀφήσανε τὸν ἐχθρὸ νὰ κάνῃ γῆς Μαδιὰμ τὸ Μωριὰ καὶ νὰ γκρεμίσῃ τὴν ἀντίστασί μας στὸ Μεσολόγγι.

Μὴν προχωρήσῃς, Σάτυρα, στὸν κόλπον τοῦ Ναυπλίου,
στὴν τύχην ἡ Διοίκησις ἀφέθη ἑνὸς πλοίου
Καὶ βλέμμα πρὸς τὴν Αἴγιναν γλυκὺ ἐνατενίζει,
ἡ Γενικὴ Ἐφημερὶς μαζί της ἀρμενίζει.
Πηγαίνει τὸν ἀέρα της στὴν Αἴγιναν ν' ἀλλάξῃ.
Εἴθε νὰ πλεύσῃ μὲ καλὸ καὶ μὲ καλὸ ν' ἀράξῃ.

Τ' Ἀνάπλι κινδυνεύει — τὸ κράτος περιορίζεται σὲ λίγα νησιά, οἱ πληρεξούσιοι εἶναι διασπασμένοι — δὲ συμφωνοῦν οὐδὲ γιὰ τὸν τόπον ποῦ θὰ συνεδριάσῃ ἡ Ἐθνοσυνέλευσις— μόνη ἐλπίδα ἐξόδου ἀπὸ τὴν ἀκατονόμαστη ἀναρχία.

Ὡς πότε οἱ φατριασμοί ;...
Τὸ ἄνομο καὶ τρομερὸ χέρι τῆς ἀνταρσίας
Εἰς τὸν Μπραΐμην ἄνοιξε τὰς θύρας τῆς Γραικίας.
Αὐτὸ τὸ Μεσολόγγι σας...
Στὶς στάκτες ἐξ αἰτίας σας ἐτάφη τὸ καϋμένο.

Ἡ αἰσθητικὴ ἀξία τῶν σατυρῶν αὐτῶν εἶναι μετριώτατη. Ἡ ἱστορικὴ εἶναι ἀδιαφιλονίκητη. Μπαίνομε, διαβάζοντας τοὺς κακοὺς αὐτοὺς στίχους στὴν ἀτμόσφαιρα τῆς τραγικώτερης Ἑλληνικῆς ἐποχῆς.

Ἤτανε φυσικὸ ὕστερ' ἀπὸ μιὰ τέτοια «δρᾶσι» ὁ Σοῦτσος νὰ φύγῃ ἀπ' τὴν Ἑλλάδα : Στὸ Παρίσι ὅπου πῆγε, ἔγραψε Γαλλικὰ μιὰ Ἱστορία τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως, ἔργο προπαγάνδας, ποῦ εἶχε τὴν ἐπιδοκιμασία τοῦ Σατωμπριάν : Ὁ ἀφηγητὴς εἶχε ξεχάσει τὸ σατυρικό. Καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ κυριώτερη πατριωτικὴ πρᾶξις τοῦ στρυφνοῦ Φαναριώτη λογίου. Στὰ 1830 γύρισε στ' Ἀνάπλι γιὰ νὰ δυσχεράνῃ τὸ ἔργο τοῦ Κυβερνήτη μὲ σατυρικὰ ἔμμετρα ἠθογραφήματα φιλελεύθερης πνοῆς. Τὸ «τυποκτόνον» ψήφισμα τοῦ Καποδίστρια τὸν ὀργίζει καὶ τὸν...διασκεδάζει :

Ἔχω ἕναν ἀδελφόν μου Ἔκτακτον Διοικητήν
Κι' ἕναν πρωτεξάδελφόν μου στὸ Πρωτόκλητο Κριτήν.
Κ' ἐγὼ ἕνα κοκκαλάκι σὲ μιὰ κώχη γλυκογλύφω,
Πλὴν τὸν τύπο τὸν λατρεύω, κατ' αὐτοῦ δὲν δίδω ψῆφο.
Εἶν' ἐλεύθερος ὁ τύπος, φθάνει μόνο νὰ μὴ βλάφτῃ
τῆς Ἀρχῆς τοὺς Ὑπαλλήλους,
Τοὺς κριτάς, τοὺς ὑπουργούς μας καὶ τῶν ὑπουργῶν τοὺς φίλους...

Ἀλλὰ ἡ σάτυρα ξεπέφτει σὲ κουτσομπολιό. Καὶ ἰδοὺ πῶς μᾶς περιγράφει τὸν «Ὑπουργηματικὸ τοῦ Καποδίστρια»:

Στοῦ Ναυπλιοῦ τοὺς ξενοδόχους συχνοχάφτω καταΐφι,
Κοῦρκες, ὄρνιθες ροσμπίφι
Καὶ ζυμαρικὰ ποῦ στάζουν γάλα, βούτυρο καὶ μέλι.
Ἡ κοιλιά μου εἶνε φοῦσκα, στρογγυλὴ σὰν τὸ βαρέλι.
Δὲν γνωρίζω τ' εἶνε πεῖνα.
Τὸ Ταμεῖον μὲ πληρώνει πεντακόσια κάθε μῆνα.
Γρόσια ὅσοι μὲ πληρώνουν ὁ Θεὸς νὰ τοὺς φυλάγῃ,
ἡ δουλειὰ κακὰ δὲν πάγει.
Δὲν χωροῦν τὰ πάχητά μου στὴ φαρδειά μου φουστανέλλα.
Κοκκινίζω, νοστιμαίνω καὶ ποῦ πάει ἡ φούντα τρέλλα...

Ἡ στιχηρὴ γελοιογραφία εἶναι βέβαια χαριτωμένη. Ἀλλὰ πάει σὲ μάκρος καὶ καταλήγει σὲ φοβέρα. Κάρολος ὁ δέκατος ἔπεσε στὴ Γαλλία. Πῶς μπορεῖ νὰ μείνῃ στὴ θέσι του ὁ Κυβερνήτης;

Ὁ «Ἐπιστάτης τῶν ἐθνικῶν οἰκοδομῶν», ὁ Κατάσκοπος τοῦ Καποδίστρια εἶναι δύο ἠθογραφήματα, τῶν ὁποίων ἡ ὑπερβολὴ εἶναι φανερή. Ἀλλ' οἱ σατυρικοὶ τῆς ράτσας τοῦ Σούτσου δὲν εἶναι ὑποχρεωμένοι ν' ἀκριβολογοῦν, οὔτε ἡ πολιτικὴ ἢ κοινωνικὴ σάτυρα μαγειρεύεται δίχως χοντρὸ ἁλάτι. Ἰδοὺ δὲ πῶς παρωδεῖ τὸν Κερκυραῖο διπλωμάτη ὁ ἀχαλίνωτος κ' ἐπιπόλαιος δημοκρατισμὸς τοῦ φραγκοσπουδασμένου Σούτσου :

Καλῶς ἤλθατε. Καθῆστε. Ἤθελα νὰ σᾶς μιλήσω
περὶ Συνελεύσεώς σας
καὶ περὶ Συντάγματός σας,
διπλωματικάς μου σκέψεις ἔχω νὰ σᾶς ἀναλύσω.
Ἐπειδὴ κ' ἡ συμμαχία δὲν συσκέπτεται σπουδαίως,
Ἐπειδὴ ἐλπὶς δὲν εἶνε ἡγεμὼν νὰ ἔλθῃ νέος...
Κ' ἐπειδὴ τὸ τῶν ὁρίων σχέδιον τῆς Βρεττανίας
πολλὰς φέρει δυσκολίας,
Κ' ἐπειδὴ συχνοσυμβαίνουν ταραχαὶ κ' ἐπαναστάσεις,
Κ' ἐπειδὴ τῆς Πολωνίας ὀλεθρία εἶν' ἡ στάσις,
Κ' ἐπειδὴ ὁ Εὐνάρδος... Κ' ἐπειδὴ ὁ Περιέρος...

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Μόνον αἱ ἔντυποι ἀποδείξεις πληρωμῆς αἱ φέρουσαι τὰς δύο ὑπογραφὰς τῶν κ.κ. Δημ. Χαλικιᾶ καὶ Ἐμμ. Περπινιᾶ, ὡς καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς «Πρωΐας» εἶναι ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις, ὡς καὶ αἱ ἔντυποι τοιαῦται, ἄνευ ἀμφοτέρων τῶν ὡς ἄνω ὑπογραφῶν δὲν ἀναγνωρίζονται.

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

ταπολίτευσιν κατάστασις εἶνε ἐξόχως ῥευστὴ καὶ δὲν πρόκειται νὰ λάβῃ ταχέως συγκεκριμένον σχῆμα. Θεωροῦμεν ἐν τούτοις γελοίαν τὴν πληροφορίαν ὅτι ὁ ἀπελθὼν Βασιλεὺς ἐργάζεται πρὸς ἀποσύνθεσιν τοῦ κράτους, τοῦ ὁποίου ἔπαυσε νὰ βασιλεύῃ.

ΑΝΟΙΞΙΣ ΚΑΙ ΘΕΡΟΣ Κατὰ τὰ φαινόμενα, λέγουν οἱ εἰδικοί, δὲν θὰ ἔχωμεν ἐφέτος καθόλου ἄνοιξιν, ἀλλὰ θὰ εἰσέλθωμεν ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὸν χειμῶνα εἰς τοὺς καύσωνας ἢ περίπου. Ἡ ἄνοιξις, λοιπόν, καταργεῖται ὡς... ἄσεμνον ἀνάγνωσμα, δυνάμει τοῦ νέου περὶ τύπου νόμου. Καὶ ἂν τὸ πρᾶγμα ἀρέσῃ εἰς τὸν κ. Βενιζέλον ἢ τὸν κ. Ἀβραάμ, δὲν ἀποκλείεται νὰ καταργηθῇ καὶ τὸ θέρος. Εἶνε ἁπλοῦν ζήτημα προσθήκης μιᾶς διατάξεως...

ΤΟ ΚΑΖΙΝΟ Ἡ φήμη κατὰ τὴν ὁποίαν μελετᾶται ἡ μεταφορὰ τοῦ Καζίνου Λουτρακίου εἰς τὸ Μεγάλο Πεῦκο, δηλαδὴ εἰς 30 χιλιομέτρων ἀπόστασιν ἀπὸ τὰς Ἀθήνας, εἶνε τόσον τερατώδης, ὥστε νὰ δικαιολογῆται ἐν προκειμένῳ ἐπιφύλαξις καὶ δυσπιστία: Νομίζομεν δὲ ὅτι ἡ Κυβέρνησις, ἡ ὁποία διέπραξε μέχρι τοῦδε πολλὰς ἀνοησίας, δὲν θὰ προσθέσῃ καὶ μίαν ἀκόμη — τὴν μεγαλυτέραν. Διότι ἡ μεταφορὰ τοῦ Καζίνου εἰς τὰ πρόθυρα τῶν Ἀθηνῶν ἀποτελεῖ μίαν οἱονεὶ ἐπίσημον προπαγάνδαν ὑπὲρ τῶν τυχηρῶν παιγνιδίων. Ἀλλά, ἐπαναλαμβάνομεν, θεωροῦμεν τὴν κυβέρνησιν ἀνίκανον διὰ μίαν τοιαύτην σκέψιν ἢ ἀπόφασιν ἀντικοινωνικοῦ περιεχομένου καὶ ἀναμένομεν τὴν στιγμὴν καθ' ἣν θὰ εὑρεθοῦν ἄλλοι πόροι διὰ τὴν προικοδότησιν τοῦ Αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ τῶν σεισμοπαθῶν Κορινθίας καὶ θὰ καταστῇ δυνατὸς ὁ ἠθικὸς καθαρμὸς τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ ἕνα κέντρον οἰκονομικῆς καταστροφῆς τῶν πτωχῶν ὑπαλλήλων, τῶν φοιτητῶν καὶ γενικῶς τῶν μὴ «πεπηγότων» ἐγκεφάλων.

ΔΕΚΑΤΕΣΣΑΡΑ! Τὸ Τελωνεῖον Πειραιῶς ζητεῖ νὰ ἀπαγορευθοῦν αἱ ἐπισκέψεις συγγενῶν τῶν ἐπιβατῶν εἰς τὰ ἀφικνούμενα πλοῖα, διότι παρετηρήθησαν πολλὰ κρούσματα λαθρεμπορίου, ἰδίως ἐκ μέρους κυριῶν ποὺ ἀνέρχονται χωρὶς παλτὸ καὶ κατεβαίνουν μὲ γοῦναν. Ἡ λιμενικὴ ἀρχὴ δὲν ἔστερξε νὰ δεχθῇ τὴν κατάργησιν τῶν ἐπισκέψεων αἱ ὁποῖαι ἐπιτρέπονται εἰς ὅλους τοὺς λιμένας τοῦ κόσμου. Καὶ ἔχει δίκαιον εἰς τοῦτο. Ἀπομένει τώρα εἰς τὸ τελωνεῖον νὰ αὐξήσῃ τὴν ἐπίβλεψίν του καὶ τὰ δύο μάτια τῶν τελωνοφυλάκων ἂς γίνουν.... δεκατέσσαρα.

Ο ΓΥΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀνεχώρησεν ἐξ Ἀθηνῶν διὰ τὸν γῦρον ὁλοκλήρου τῆς Ἑλλάδος μία ὁμὰς ἀποτελουμένη ἐκ τῶν κυριωτέρων νεωτέρων τύπων αὐτοκινήτων παραγωγῆς τῆς Ἑταιρείας ΦΟΡΔ.

Τὸ καραβάνι αὐτὸ θὰ διέλθῃ ἐκ τῶν κυριωτέρων πόλεων τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς Ἠπείρου μὲ τέρμα τὴν Ἀλεξανδρούπολιν καὶ ἐπιστροφήν του διὰ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος εἰς Ἀθήνας.

Σκοπὸς εἶνε ἀφ' ἑνὸς ἡ ἐπίδειξις τῆς ἱκανότητος καὶ τῆς ἀποδόσεως τῶν αὐτοκινήτων ΦΟΡΔ, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ διάδοσις τῆς ἰδέας τῆς ἀναπτύξεως τῶν συγκοινωνιῶν καὶ τῶν μεταφορῶν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ὁ κ. Νικόλαος Τζαλίκης καὶ αἱ Οἰκογένειαι κ.κ. Ε. Α. Σεβαστοπούλου, Ε. Δ. Τζαλίκη, Δημητρίου Κ. Λεβίδη θερμῶς εὐχαριστοῦσι πάντας τοὺς μετασχόντας εἰς τὸ πένθος των ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῆς προσφιλοῦς αὐτῶν μητρός.

Μεταξὺ τυροῦ κτλ.

Ἂν τὰ σπουδαῖα διπλωματικὰ ζητήματα λύωνται συνήθως μεταξὺ τυροῦ καὶ ἀχλαδίου, καὶ ὅταν ἀκόμη δὲν ὑπάρχει οὔτε τὸ ἕνα οὔτε τὸ ἄλλο ποῦ θὰ ἔπρεπε νὰ λύωνται, τάχα, τὰ φοβερὰ καὶ τρομερὰ ζητήματα τῶν ἀγαπημένων καὶ μὴ ζευγαριῶν, ἂν ὄχι εἰς τὸ τραπέζι; Καὶ ἀφοῦ τρώγονται τόσα καὶ τόσα πράγματα ἐπ' αὐτοῦ τοῦ τελευταίου, διατὶ τάχα νὰ μὴ τρώγωνται καὶ τὰ ἀγαπημένα καὶ μὴ ζευγάρια; Καὶ τρώγονται, φυσικά, μὲ ὅλα τὰ καρυκεύματα, ποὺ τρώγονται καὶ τὰ ἄλλα ἐδώδιμα, ἂν καὶ μὴ ἐδώδιμα!

Τὰ ὄρ-ντ' ἔβρ. ἀρχίζουν συνήθως μὲ τὰ ὄρ-ντ' ἔβρ. Ἡ κυρία ἀρχίζει τὸν πρῶτο κόχλο.

— Οὔφ!... τραπέζι ποῦ τὸ βρῆκες, καϋμένε!... Μέσα στὴν μέση, σὰν τὴν μπερλίνα...

Τὸ πρῶτον κόχλον ἀκολουθεῖ ὁ δεύτερος, ὁ τρίτος, ὁ τέταρτος, καὶ τὸ καζάνι φθάνει εἰς τὸ ὕψος τοῦ βρασμοῦ, περὶ τὰ ἐπιδόρπια. Ἐκεῖ, ἔχουν ἐξαντληθῇ ὅλες ἡ μικροαφορμές, καὶ σερβίρεται πειὰ τὸ plat de résistance,, βρασμένο ὅσο πρέπει, καὶ γαρνιρισμένο μὲ ἀφθονίαν κοσμητικῶν, καὶ δυσαρέστων λέξεων.

Ἡ κυρία —ποιὸς ἄλλος;— φυσκώνει, ξεφουσκώνει, κοκκινίζει, στριφογυρίζεται, κόβει νευρικὰ μὲ τὸ μαχαίρι ποῦ ἀσυναίσθητα ὑψώνεται, ὡσὰν τὸ μαχαίρι τῆς Καρλόττας Κορδαί κατὰ τοῦ μισητοῦ τυράννου, τὰ λόγια βγαίνουν ξερὰ ἕνα-ἕνα, σὰν βλήματα πολυβόλου, καὶ εἶνε πολλὲς φορὲς πειὸ θανάσιμα ἀπὸ ἐκεῖνα.

Ὁ κύριος ἀκούει ἀπαθὴς φαινομενικῶς, ἀλλὰ κάτι ἀσυνείδητα «τίκ» δείχνουν ὅτι εὐχαρίστως θὰ ἔλεγε κι' αὐτὸς ἐκεῖνα ποῦ ἤθελε.

Καὶ ἡ ἱστορία συνεχίζεται, ἔτσι, μέχρι τέλους, ὡς τὴν στιγμὴ ποῦ ἡ πόρτα τοῦ ῥεστωρὰν κλείνει πίσω ἀπὸ τὸ εὐτυχισμένο ζευγάρι. Κάποιο δρᾶμα αἱματηρόν, πρόκειται ἀσφαλῶς νὰ ἐξελιχθῇ εἰς τὸν δρόμον.

Τί πλάνη!... Εἰς τὸν δρόμον δὲν γίνεται τίποτε!... Τὰ διπλωματικὰ ζητήματα δὲν κανονίζονται μεταξὺ τυροῦ καὶ ἀχλαδίου; Ἔ! .. Ἐκανονίσθηκαν! Ἡ κυρία τώρα μειδιᾷ καὶ παρασύρει τὸν εὐτυχῆ σύντροφό της.

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Θέατρα.

(Ἀπογευματιναὶ—ἑσπεριναί).

ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΟΝ (Ἀδελφῶν Ἀμάρ). 3 μ. μ. καὶ 9 μ. μ.
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. (Θίασος Ἀργυροπούλου). «Ἔρως ἐπὶ πιστώσει», κωμῳδία.
ΜΟΝΤΙΑΛ. (Ἐπιχειρήσεις Α. Μακέδου).— «Ἱστορία τῆς Ἀθήνας» τοῦ κ. Μωραϊτίνη.
ΟΛΥΜΠΙΑ. 11 π.μ. καὶ 10 μ.μ. Αἱ τελευταῖαι συναυλίαι τῶν Κοζάκων τοῦ Δόν.
ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Ἐλεύθερα Μουσικὴ Σκηνή). «Παντρεύω τὰ κορίτσια μου».

Κινηματογράφοι

ΑΠΟΛΛΩΝ. «Ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλέων».
ΑΤΤΙΚΟΝ. «Οὐδὲν νεώτερον ἀπὸ τὸ Μέτωπον» τοῦ Ρεμάρκ.
ΙΝΤΕΑΛ. «Ἡ δεσποινὶς τῆς Γκαρντερόμπας».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Ἕνα βράδυ στὸ Μέτωπο» γαλλικὴ πολεμικὴ ταινία.
ΟΥΦΑ. «Βιενέζικα καπρίτσια». Γαλλικὴ ὀπερέττα.
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Μὴ ρωτᾶς γιατί».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Ἂν μὲ θέλῃς ἔλα σύ».

Συνοικιακά

ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ. «Ἁμαξοστοιχία 13».
Α. Ο. Δ. Ο. «Ἔρως μιᾶς νύχτας».
ΑΡΗΣ. «Λοχαγὸς Οὐσσάρων».
ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. «Ἡ Ντόλλυ».
ΕΛΛΑΣ. «Πύργος τοῦ τρόμου».
ΕΤΟΥΑΛ. «Ἡ Ἄγνωστος».
ΚΡΥΣΤΑΛ. «Στὰ σύνορα».
ΠΑΝΟΡΑΜΑ. «Ληστὴς Ρουτεό».
ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ. «Τὸ φίλημα».

Πειραιεύς

ΧΑΪ-ΛΑΪΦ. «Στοργή».
ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ. Ἀπ. «Ἡ ὀγδόη γυναίκα». Ἑσπ. «Ἡ ἄγνωστος».

Συναυλίαι

Ἡ διακεκριμένη καλλιτέχνις τοῦ βιολίου δ. Νέλλη Ἀσκητοπούλου, ἡ ὁποία δίδει αὔριον 7 μ.μ. εἰς τὸ θέατρον «Ὀλύμπια» τὸ ἀγγελθὲν ρεσιτὰλ της μὲ ἐξαιρετικῶς ἐνδιαφέρον πρόγραμμα, περιλαμβάνον συνθέσεις Ναρντίνι, Μπάχ, Προκόφιεφ, Γκλαζούνωφ, Μιλὼ καὶ Σιμανόβσκυ. Εἰς τὸ πιάνο θὰ συνοδεύσῃ ὁ κ. Δημ. Μητρόπουλος. Ἡ ἐκλεκτὴ καλλιτέχνις μετὰ τὴν συναυλίαν της θὰ ἐπιστρέψῃ καὶ πάλιν εἰς Εὐρώπην ὅπου κατὰ τὰς διαφόρους της ἐμφανίσεις ἐκρίθη ὑπὸ τῶν ξένων τεχνοκριτῶν ὡς μία βιολίστρια ἐκ τῶν καλυτέρων ποὺ ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ὁ σημερινὸς μουσικὸς κόσμος.

— Σήμερον 6 1)2 μ.μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Παρνασσοῦ» δίδεται ἡ προαγγελθεῖσα συναυλία τῆς καλλιτέχνιδος τοῦ πιάνου καὶ συνθέτιδος κ. Ἀντιγόνης Παπομικροπούλου (ἀνώτατον βραβεῖον τῆς Βασιλικῆς Μουσικῆς Ἀκαδημίας τοῦ Λονδίνου). Τὸ πρόγραμμα περιλαμβάνει ἀποκλειστικῶς συνθέσεις τῆς κ. Παπαμικροπούλου. Ἡ εἴσοδος διὰ προσκλήσεων.

— Ἡ Χορῳδία τῶν Κοζάκων τοῦ Δὸν (Πλατὼφ) ἡ ὁποία προκαλεῖ κάθε βράδυ τὸν ἐνθουσιασμὸν τῶν «Ὀλυμπίων» μὲ τὰ λαϊκὰ ρωσσικὰ τραγούδια της, θὰ δώσῃ σήμερον δύο τελευταίας συναυλίας, μίαν πρωϊνὴν ὥρα 11 π.μ. καὶ ἑτέραν ἑσπερινὴν ὥρα 10 μ.μ. μὲ πρόγραμμα περιλαμβάνον τὰ καλύτερα τραγούδια τοῦ ρεπερτορίου της.

— Τὴν 7 μ.μ. σήμερον δίδεται εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν (ὁδὸς Πειραιῶς) ἡ ὑπὸ τῶν «Μουσικῶν Χρονικῶν» ὀργανουμένη διάλεξις - συναυλία περὶ Μότσαρτ. Θὰ ὁμιλήσῃ ὁ κ. Ι. Οἰκονομίδης καὶ θὰ τραγουδήσῃ ἡ κ. Σοφία Κενταύρου - Οἰκονομίδου, συνοδευομένη εἰς τὸ κλειδοκύμβαλον ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Μαρῆ.

Ἡ φιλανθρωπία

Τὸ ἐνοριακὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον τοῦ εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ Πατησίων ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀρχιμανδρίτου κ. Προκοπίου Σ. Παπαδοπούλου καὶ τῶν κυριῶν Ἠλέκτρας Κυριακοῦ, Κλεονίκης Πέττα, Εὐδοξίας Γαλαξίδου, Μαρίτσας Βαλινδρᾶ, Ἀταλάντης Τούμπλα καὶ Σοφίας Κανελλοπούλου ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τοῦ Πάσχα διένειμεν εἰς 142 ἀπόρους τῆς ἐνορίας του ὑπὲρ τὰς 11000 δραχμάς.

Ἡ «Μεγάλη Ἑλληνικὴ Ἐγκυκλοπαιδεία»

Κυκλοφορεῖ τὸ ὑπ' ἀριθ. 277 τεῦχος, περιέχον τὰ ἀπὸ τῆς λ. λύχνος μέχρι τῆς λ. Μαδαγασκάρη ἄρθρα, 775 τὸν ἀριθμόν, ἐν οἷς τὰ περὶ Λυώνος, Λωζάννης (συνθήκη), Λωρραίνης, λωτοῦ, Μαβίλη, μαγδαληναίας ἐποχῆς, μαγείας, μαγειρικῆς, Μάγερ, Μαγνησίας, μαγνησίου, μαγνητισμοῦ κ. ἄ. Τὰ πραγματεύονται οἱ κ.κ. Γ. Ἀναγνωστόπουλος, Γ. Γεωργαλᾶς, Ε. Δεντρινοῦ, Δ. Δρόσος, Κ. Δυοβουνιώτης, Γ. Ζευγώλης, Γ. Κακριδῆς, Γ. Κορδάτος, Ι. Κούμαρης, Ν. Λούβαρις, Κ. Παλαιολόγος, Α. Τσιμικάλης καὶ ὑπερογδοήκοντα ἄλλοι συνεργάται ἐπιστήμονες καὶ λόγιοι. Τὸ τεῦχος κοσμοῦν 106 εἰκόνες, χάρται καὶ σχεδιάσματα.

Ἀθλητισμὸς

Ἡ τελευταία ἡμέρα τῶν Τριεθνῶν ἀγώνων εἰς τὸ Στάδιον

Οἱ Ἑλληνοαυστριακοὶ ἀγῶνες ἀντισφαιρίσεως

Σήμερον τὸ ἀπόγευμα συνεχίζονται εἰς τὸ Παναθηναϊκὸν Στάδιον οἱ ἀθλητικοὶ ἀγῶνες μεταξὺ Ἑλλάδος—Αἰγύπτου—Ἱσπανίας, οἱ ὁποῖοι ἤρχισαν προχθές. Τὸ πρόγραμμα τῆς σημερινῆς τελευταίας ἡμέρας περιλαμβάνει τὰ ὑπολειπόμενα 9 ἀγωνίσματα, εἰς τὰ ὁποῖα μετέχουν καὶ αἱ τρεῖς ἀθλητικαὶ ὁμάδες. Τὰ ἀγωνίσματα εἶνε τὰ ἑξῆς:

1. Δρόμος 100 μέτρων. Βαμβακᾶς, Λάμπρου (Ἑλλάς), Ἀρεβάλο, Σερέϊς (Ἱσπανία), Πίνι καὶ Καπόνε (Αἴγυπτος).

2. Δρόμος 800 μέτρων. Κορρές, Θεοδωρακόπουλος, Πασσῆ (Ἑλλάς), Λεονκαβάλλο, Μπρουννόνε (Αἴγυπτος), Ρουὴθ, Μπίπετς (Ἱσπανία).

3. Δρόμος 400 μ. ἐμπόδια. Μοιρόπουλος, Μάντικας (Ἑλλάς), Πίνι, Τζιαρντίνα (Αἴγυπτος), Ρόκα καὶ Ντούρα (Ἱσπανία).

4. Δρόμος 5000 μ. Μπεκιάρης, Τσουκαλᾶς (Ἑλλάς), Μωχαμέτ, Μανοὺρ (Αἴγυπτος), Καστέλλο, Παϊρεθ (Ἱσπανία).

5. Σφαιροβολία. Καραμπάτης, Μολυβδόπουλος (Ἑλλάς), Ἀρβανιτόπουλος, Βασδέκης (Αἴγυπτος), Κλίμεντ (Ἱσπανία).

6. Ἑλληνικὴ δισκοβολία (ἐπίδειξις). Μετέχουν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα οἱ Καραμπάτης καὶ Μολυβδόπουλος. Ἡ συμμετοχὴ τῶν ξένων εἶνε προαιρετική.

7. Ἅλμα ἐπὶ κοντῷ. Καραγιάννης, Ἀνδριόπουλος (Ἑλλάς), Χατζηϊωσήφ, Παντελίδης (Αἴγυπτος), Κονσεγκὰλ (Ἱσπανία).

8. Ἅλμα τριπλοῦν. Καστρινάκης, Σπυριδάκης (Ἑλλάς), Χατζηϊωσήφ, Παντελίδης (Αἴγυπτος), Κονσεγκὰλ (Ἱσπανία).

9. Σκυταλοδρομία 1500 μέτρων. ἑλληνικὴ ὁμὰς (Πασσῆ, Ζωγραφάκης, Λάμπρου, Βαμβακᾶς), Αἰγυπτιακὴ ὁμὰς (Λεονκαβάλο) Ρίβερς, Πίνι, Καπόνε), Ἱσπανικὴ ὁμὰς (Σερέϊς, Ἀρεβάλο, Ντοῦρα καὶ Μπίμπετς).

Κατωτέρω παραθέτομεν τὰ ἐθνικὰ ῥεκὸρ τῶν τριῶν κρατῶν εἰς τὰ σημερινὰ ἀγωνίσματα:

100 μ. 11'' (Ἱσπανία), 11'' (Αἴγυπτος), 11'' (Ἑλλάς).
800 μ.— 1' 58'' 2)5 (Ἱσπανία), 2' 4'' (Αἴγυπτος)' 2' 3'' (Ἑλλάς).
5.000 μ.—15' 23'' 2)5 (Ἱσπανία), 15' 50'' (Αἴγυπτος), 15' 45'' 4)5 (Ἑλλάς).
400 ἐμπόδ.—58'' 2)5 (Ἱσπανία), 60'' (Αἴγυπτος), 56'' 2)5 (Ἑλλάς).
Τριπλοῦν.—13 μ. 90 (Ἱσπανία), 13 μ. 45 (Αἴγυπτος), 14 μ. 31 (Ἑλλάς).
Ἐπὶ κοντῷ.— 3 μ. 74 (Ἱσπανία), 3 μ. 305 (Αἴγυπτος), 3 μ. 76 (Ἑλλάς).
Σφαῖρα.—12.495 (Ἱσπανία), 3 μ. 305 (Αἴγυπτος), 3 μ. 76 (Ἑλλάς).

⁂

Ἀπὸ τὰ σημερινὰ ἀγωνίσματα ἐνδιαφέροντα θὰ εἶνε τὰ 100 μέτρα, τὰ 800 μ. καὶ ἡ σκυταλοδρομία 800Χ400Χ2000Χ100 μ. Καὶ εἰς τὰ τρία ἡ πάλη μεταξὺ Αἰγυπτίων καὶ Ἑλλήνων προμηνύεται πολὺ ζωηρὰ καὶ εἶνε παράτολμον νὰ προδικάσῃ κανεὶς τὸν νικητήν. Ὁ Πίνι ἀπέδειξεν ὅτι εἶνε ἄριστος δρομεὺς ταχύτητος καὶ θὰ ἀποτελέσῃ εἰς τὰ 100 μέτρα ἐπίφοβον ἀντίπαλον διὰ τοὺς ἡμετέρους Βαμβακᾶν καὶ Λάμπρου. Δὲν πρέπει ἐπίσης νὰ παρίδωμεν τὸν Ἱσπανὸν Ἀριβάλο, τοῦ ὁποίου ἡ ἐπίδοσις εἶνε 11'' 1)5. Τὰ 800 μέτρα τὰ καταλογίζομεν κατ' ἀρχὴν εἰς τοὺς ξένους, καὶ δὴ τοὺς Αἰγυπτίους, χωρὶς νὰ ἀποκλείεται οἱ Ἕλληνες ἀντιπρόσωποι νὰ καταλάβουν μίαν καλὴν θέσιν μεταξὺ τῶν δύο πρώτων. Λείπει ἀπὸ τὸν δρόμον αὐτὸν ὁ Γεωργακόπουλος τοῦ ὁποίου τὸ ψυχικὸν σθένος εἶνε ἀξιοθαύμαστον καὶ ἀμφιβάλλομεν ἐὰν ὁ Πασσῆ καὶ ὁ Θεοδωρακόπουλος δυνηθοῦν νὰ ἐκτοπίσουν τοὺς ξένους.

Ἡ σκυταλοδρομία τῶν 1500 μ. θὰ ἐξαρτηθῇ ἀπὸ τὸν πρῶτον δρόμον τῶν 800 καὶ ὀλίγον ἀπὸ τὰ 800, καὶ ἐπειδὴ εἰς τὰ ἀγωνίσματα αὐτὰ ἡ ὑπεροχὴ τῶν Αἰγυπτίων ἐπιστοποιήθη ἤδη, καταλογίζομεν αὐτὴν εἰς τοὺς Αἰγυπτίους. Δευτέρα ὁπωσδήποτε θὰ τερματίσῃ ἡ Ἑλλάς.

Ὅλα τὰ ἄλλα ἀγωνίσματα τοῦ προγράμματος θὰ περιέλθουν μετὰ βεβαιότητος εἰς ἡμᾶς καὶ δὲν θὰ χρειασθῇ νὰ καταβάλωμεν μεγάλην προσπάθειαν διὰ νὰ νικήσωμεν. Ὁ Μπεκιάρης εἰς τὰ 5000 μ., ὁ Καστρινάκης εἰς τὸ τριπλοῦν, ὁ Καραγιάννης εἰς τὸ ἐπὶ κοντῷ καὶ ὁ Μαντίκας εἰς τὰ ἐμπόδια θὰ μᾶς χαρίσουν ὡραίας νίκας, ἴσως δὲ καὶ ἑλληνικὰ ῥεκόρ, ἐὰν καταβάλουν ἰδιαιτέραν προσπάθειαν. Σχετικῶς μὲ τὸ ἅλμα τριπλοῦν πληροφορούμεθα ὅτι ὁ γενικὸς γραμματεὺς τῆς αἰγυπτιακῆς ὁμοσπονδίας κ. Ἔρμαν διετύπωσε τὴν παράκλησιν νὰ περιληφθῇ εἰς τὸ πρόγραμμα ἐκτὸς συναγωνισμοῦ, διότι καὶ κατὰ τὴν περυσινὴν πρώτην ἑλληνοαιγυπτιακὴν συνάντησιν τῆς Ἀλεξανδρείας τὰ 5000 μέτρα διεξήχθησαν χάριν ἐπιδείξεως, χωρὶς νὰ βαθμολογηθοῦν. Μολονότι ἡ ἀπαίτησις αὐτὴ τῶν Αἰγυπτίων δὲν στηρίζεται ἐπὶ λογικῶν βάσεων, ὁ Σύνδεσμος Ε.Γ.Α.Σ. ἐδέχθη νὰ μὴ βαθμολογηθῇ τὸ ἅλμα τριπλοῦν.

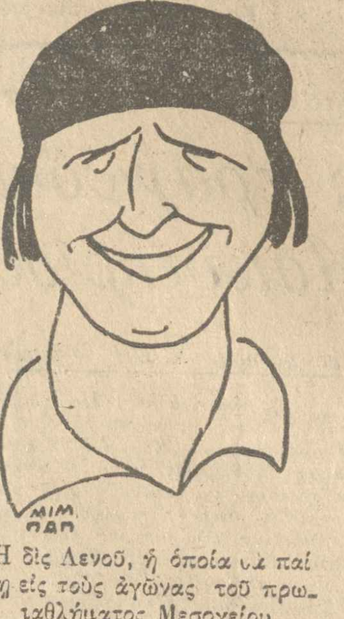

Ἡ δὶς Λενοῦ, ἡ ὁποία θὰ παίξῃ εἰς τοὺς ἀγῶνας τοῦ πρωταθλήματος Μεσογείου.

Ἡ βαθμολογία τῆς προχθεσινῆς πρώτης ἡμέρας τῶν τριεθνῶν ἀγώνων εἶνε ἡ ἀκόλουθος: Κύπελλον Κριεζῆ: Ἑλλὰς βαθμοὶ 67, Αἴγυπτος 38. Γενικὴ βαθμολογία: Ἑλλὰς 93 βαθμοί, Αἴγυπτος 62 καὶ Ἱσπανία 43.

— Οἱ ἀγῶνες τέννις διὰ τὸ Κύπελλον Νταῖϊβις

Λόγῳ τῆς βροχῆς αἱ διὰ χθὲς ὁρισθεῖσαι δύο τελικαὶ συναντήσεις τέννις μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας διὰ τὸ κύπελλον Νταῖβς ἀνεβλήθησαν κατόπιν κοινῆς συμφωνίας τῶν παικτῶν διὰ σήμερον 2αν μ.μ. Θὰ γίνουν σήμερον τὰ δύο ἁπλᾶ μὰτς Ζερλέντης—Ματέϊκα καὶ Γαραντζιώτης—Ἄρντενς, τὰ ὁποῖα θὰ εἶνε μεγάλου ἐνδιαφέροντος διότι θὰ κρίνουν τὴν νικήτριαν ὁμάδα. Ἤδη ἡ Ἑλλὰς ἔχει δύο νίκας καὶ ἡ Αὐστρία μίαν, ἀλλὰ τὰς περισσοτέρας πιθανότητας τελικῆς νίκης ἔχει ἡ Ἑλλάς.

—Διὰ τὸ πρωτάθλημα Μεσογείου

Ἀπὸ αὔριον ἀρχίζουν εἰς τὰ ἀσκητήρια τοῦ Ὁμίλου ἀντισφαιρίσεως οἱ κατ' ἔτος τελούμενοι μεγάλοι ἀγῶνες τέννις διὰ τὸ πρωτάθλημα ἀνατολικῆς Μεσογείου, οἱ ὁποῖοι θὰ συνεχισθοῦν καθ' ὅλην τὴν ἑβδομάδα. Οἱ ἐφετεινοὶ ἀγῶνες παρουσιάζουν ὅλως ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον, διότι συμμετέχουν εἰς αὐτοὺς πολλοὶ ξένοι ἀντισφαιρισταί, οἱ περισσότεροι πρώτης κλάσεως. Οὕτω συμμετέχουν εἰς τοὺς ἀγῶνας αἱ κυρίαι Χὲρβστ καὶ Βὸλφ (Αὐστρία), αἱ δεσποινίδες Ἀλμπόρι καὶ Μαντζοῦττο (Ἰταλία), ἡ κυρία Κάμπελ, πρωταθλήτρια τῆς Αἰγύπτου. Ἡ Αἴγυπτος συμμετέχει ἐπίσης καὶ διὰ τῆς τοπικῆς της ὁμάδος ἐκ τῶν κ.κ. Οὐάχιντ, Σουκρὶ καὶ Γκρανγκιγιὸ ἀδελφῶν, οἵτινες θὰ παίξουν μὲ τὴν Φινλανδίαν διὰ τὸ κύπελλον Νταῖβις. Πολυπληθὴς εἶνε ἡ γερμανικὴ ὁμὰς ἀποτελουμένη ἀπὸ τὰς δεσποινίδας Καλμάγιερ καὶ Ρὸστ, τὴν κυρίαν Νέπαχ, τὸν κ. Κλάϊνσροτ καὶ τὸν κ. καὶ τὴν κ. Φὸν Κράμμ. Αἱ δύο πρῶται θεωροῦνται αἱ καλύτεραι παίκτριαι τῆς Γερμανίας. Ἡ Γαλλία συμμετέχει διὰ τῶν δύο φημισμένων παικτῶν κ.κ. Ντουπλαὶ καὶ Μπερτέ, οἱ ὁποῖοι συγκαταλέγονται μεταξὺ τῶν 10 καλυτέρων παικτῶν τῆς Γαλλίας. Ἡ ὁμὰς τοῦ Ὁμίλου Ἀντισφαιρίσεως Ἀθηνῶν κατηρτίσθη ἀπὸ τὴν δα Λενοῦ καὶ τὴν κ. Ντιντῆ Σερπιέρη, ἡ ὁποία παίζει μὲ τὰ χρώματα τοῦ Ὁμίλου. Τὸ ζεῦγος αὐτὸ θὰ παίξῃ εἰς τὸν διπλοῦν γυναικῶν, εἰς τὸν ὁποῖον συμμετέχουν ἐπίσης τὰ ζεύγη Κάμπελ-Νέπαχ καὶ Ροὺστ-Καλμάγιερ. Εἰς τὸν διπλοῦν μικτὸν ἡ δνὶς Λενοῦ θὰ παίξῃ μὲ τὸν κ. Μπαλλῆν, ἡ κ. Σερπιέρη μὲ τὸν κ. Ντυπλαὶ ἡ δνὶς Ρὸστ μὲ τὸν τὸν κ. Κλάϊνσρὸρ, ἡ κ. Κάμπελ μὲ τὸν κ. Οὐάχιντ, ἡ κ. Νέπαχ μὲ τὸν κ. Γκρανγκιγιὸ κλπ. Οἱ ἀγῶνες ἀρχίζουν εἰς τὰς 3 μ.μ.

— Αἱ σημεριναὶ ποδοσφαιρικαὶ συναντήσεις

Σήμερον τὸ ἀπόγευμα συνεχίζονται αἱ ποδοσφαιρικαὶ συναντήσεις διὰ τὸ πρωτάθλημα ἐθνικῆς κατηγορίας καθὼς καὶ διὰ τὸ πρωτάθλημα Ἀθηνῶν. Θὰ γίνουν αἱ ἑξῆς συναντήσεις:

1) «Ὀλυμπιακὸς»—«Ἀπόλλων» ὥρ. 3 ½ μ.μ. Γήπεδον «Παναθηναϊκοῦ». Εἰς τὴν πρώτην των συνάντησιν ἐνίκησεν ὁ «Ὀλυμπιακὸς» μὲ 3—1.

2) «Παναθηναϊκὸς»—«Ἡρακλῆς». Ἡ συνάντησις αὐτὴ γίνεται ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ προβλέπεται πεισματώδης κατόπιν τῆς ἐνταῦθα ἰσοπαλίας τῶν ὁμάδων αὐτῶν 3—3.

3) «Γουδὶ»—«Ἀτρόμητος». Γήπεδον «Ἀπόλλωνος».

4) «Ἀθηναϊκὸς»— «Π. Φάληρον». Γήπεδον «Ἑνώσεως Κων)πόλεως».

— Βόλεϋ - Μπώλλ

Σήμερον τὸ πρωῒ συνεχίζονται αἱ συναντήσεις τοῦ γυναικείου πρωταθλήματος βόλεϋ μπώλλ μὲ τοὺς κατωτέρω ἀγῶνας:

«Α. Ο. Νεανίδων»—«Νέοι Βύρωνος», «Παναθηναϊκὸς»—«Ἀπόλλων», «Ο. Ἀντισφαιρίσεως»—«Πανιώνιος» καὶ «Πανελλήνιος»—«Νῆαρ Ἧστ».

Οἱ ἀγῶνες γίνονται εἰς τὰ ἀσκητήρια τοῦ Ὁμίλου Ἀντισφαιρίσεως.

— Τὸ μὰτς Βουλγαρίας-Σερβίας

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 18 Ἀπριλίου. — Τηλεγραφοῦν ἐκ Σόφιας ὅτι ἀνεχώρησε χθὲς ἐκεῖθεν ἡ ἐθνικὴ ποδοσφαιρικὴ ὁμὰς τῶν Βουλγάρων, ἡ ὁποία θ' ἀγωνισθῇ τὴν προσεχῆ Κυριακὴν (σήμερον) εἰς τὸ Βελιγράδιον ἐναντίον τῆς ἐθνικῆς γιουγκοσλαυϊκῆς ὁμάδος διὰ τὸ Βαλκανικὸν κύπελλον.

Ἐκθέσεις.

Σήμερον τὴν 11ην π.μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Παρνασσοῦ» θὰ γίνῃ τὸ βερνισὰζ τῆς ἐκθέσεως ἔργων ζωγραφικῆς τοῦ γνωστοῦ καλλιτέχνου κ. Περ. Ν. Λύτρα, διὰ τὴν ἐργασίαν καὶ τὴν τεχνοτροπίαν ἐν γένει τοῦ ὁποίου πολλὰ τὰ κολακευτικὰ ἐγράφησαν εἰς τὸν παρισινὸν Τύπον ὑπὸ τῶν πλέον διακεκριμένων τεχνοκριτῶν κατὰ τὰς δύο ἐν Παρισίοις, πρὸ ἔτους περίπου, ὀργανωθείσας ἐκθέσεις του.

—Ἡ ὑπὸ τοῦ καλλιτέχνου κ. Στάθη ὀργανωθεῖσα «Διαρκὴς Ἔκθεσις», ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας 7, συγκεντρώνει καθημερινῶς πολλοὺς φιλοτέχνους, καλλιτέχνας καὶ διανοουμένους. Ἐκτίθενται πίνακες 50 Ἑλλήνων ζωγράφων. Πλεῖστα ἔργα ἐπωλήθησαν καὶ ἀντικατεστάθησαν μὲ νέα.

Ἡ 25ετηρὶς τῆς Λαϊκῆς Τραπέζης

Τὴν προσεχῆ Πέμπτην 11 π.μ. θὰ τελεσθῇ ἑορτὴ εἰς τὸ Κεντρικὸν Κατάστημα τῆς Λαϊκῆς Τραπέζης ἐπὶ τῇ συμπληρώσει εἴκοσι πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς της.

Ἀπὸ τὸν κόσμον τῶν ματαιοτήτων

Ἐνομίζαμεν ὅτι ἡ χθεσινὴ ἡμέρα θὰ ἔθετε τέρμα εἰς τὴν...ἀγωνίαν ἐντὸς τῆς ὁποίας μᾶς κάμνει καὶ ζῶμεν ἀπὸ δύο ἡμερῶν τὸ κύπελλον Νταῖβις — παρ' ὅ,τι ἰσχυρίζονται οἱ ἐθνικολόγοι, ὁ πατριωτισμὸς δὲν ἀνέμενε παρὰ τὴν εὐκαιρίαν διὰ νὰ ἐκδηλωθῇ — ἀλλ' ὁ καιρὸς ἠθέλησεν ἀλλέως. Ἄνεμοι καὶ ὕδατα περισσότερον παρά ποτε ἀποτελοῦν τὸ θέμα τῶν συζητήσεων. Τὰς δύο πρώτας ἡμέρας οἱ ἄνεμοι ἔκαμαν νὰ ἐγερθῇ ἡ ἐπιδερμὶς τῶν εὐρίγων ὑπάρξεων αἱ ὁποῖαι εἰς πεῖσμα τοῦ καιροῦ ἠθέλησαν νὰ ἐμφανισθοῦν ἀνοιξιάτικες· χθὲς τὰ ὕδατα ἠμπόδισαν τοὺς παίκτας νὰ ἐξακολουθήσουν τὸν ἀγῶνα, διὰ νὰ ἐπαληθεύσῃ καὶ πάλιν τὸ παλαιὸν ῥητὸν «Les jours de suivent....»

* * *

Ἀλλὰ δὲν εἶνε μόνον εἰς τὸ ζήτημα τοῦ καιροῦ ὅπου δὲν ἐμοίασαν αἱ πρῶται δύο ἡμέραι. Τὸ τέλος τῆς δευτέρας ἔφερε καὶ τὸ τέλος τῶν διπλῶν ἀγώνων ὑπὲρ τῶν ἀντιπάλων. Ἐμετριάσθησαν κάπως οἱ ἐνθουσιασμοὶ ἀπὸ τὸ μικρὸν αὐτὸ πλῆγμα ἐναντίον τοῦ πατροπαραδότου φιλοτίμου. Καὶ τὸ χειρότερον δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ξεσπάσουν ἐναντίον οὐδενός. Οἱ παῖκται ἔπαιξαν καλά, ἀδύνατον νὰ τὰ βάλουν μὲ τὸ «ρεφερὺ» ποὺ ἦτο τὴν φορὰν αὐτὴν καὶ αὐτὸς καλός, ἀκόμη καὶ οἱ νεαροὶ «λάϊνσμεν» δὲν... ἐκοιμῶντο. Ἐξέσπασαν λοιπὸν οἱ περισσότεροι μὲ...χορὸν ζωηρόν, ὑπὸ τοὺς ἤχους ἐναλλασσομένων δίσκων. Τί μᾶς ἐπιφυλλάσσουν οἱ τελικοί; Θὰ τὸ ἴδωμεν σήμερον τὸ ἀπόγευμα.

* * *

Θὰ ἠδυνάμεθα νὰ προσάψωμεν εἰς τὸν κ. Νταῖβις ὅτι δὲν ἠθλοθέτησε κύπελλον διὰ τὸ ὡραῖον φῦλον. Ἴσως διότι ὁ τέως ὑπουργὸς αὐτὸς τῶν Στρατιωτικῶν δὲν ἐνέκρινε τότε τὰς ἀθλητικὰς γυναῖκας, ἢ ἴσως ἦτο σύζυγος ζηλοτύπου συζύγου. Ἡ ἱστορία τοῦ Κυπέλλου δὲν ἀναφέρει τίποτε ἀπὸ αὐτά. Ἔγινεν αἰσθητὴ ἡ ἔλλειψις τῶν τεννιστριῶν ἐπάνω εἰς τὰ «κὸρτς», καί.... ἡ μονοτονία τῶν ἄσπρων φανελλένιων παντελονίων. Αὐτὸ ὅμως δὲν ἠμπόδισε νὰ τὰς θαυμάσωμεν γύρω. Τὴν κ. Ι. Σερπιέρη, γνωστὴν ὡς «Ντιντὶ» εἰς τὸν κόσμον τοῦ τέννις, μὲ κατακόκκινη βέστα, ἐπάνω σὲ φόρεμα μαῦρο, τὴν κ. Χρ. Ζαλοκώστα καὶ τὴν δίδα Χαροκόπου, δύο ὡραῖες σιλουέττες «μαρὶν», χωρὶς νὰ λησμονοῦμεν καὶ δύο «μπερὲ» τῆς πρωταθλητρίας τῆς Μεσογείου, τῆς ἀπομεινάσης, πρὸς τὸ παρὸν τοὐλάχιστον, μόνον μὲ... ἐλπίδας πρώην πρωταθλητρίας τῆς Ἑλλάδος. Ἀλλ' ὀλίγην ὑπομονήν, τὰ «λεγκλένια μπαντὼ» καὶ οἱ «οὐΐλσιες» κασκέτες θὰ ἐμφανισθοῦν μεθαύριον. Ἀρχίζουν οἱ ἀγῶνες τῆς Ἀνατολικῆς Μεσογείου.

* * *

Ἀλλ' ἂς ἀλλάξωμεν «ντεκόρ». Μέσα σὲ διάκοσμον ἀπὸ ἔπιπλα παλαιά, παλαιὰ ἔργα τέχνης, συλλεγέντα μὲ γοῦστο ἀπὸ χεῖρας «κοναισέρ», εἴδομεν τὴν ὥραν τοῦ πρωϊνοῦ «ἀπεριτὶφ» κόσμον ὡραῖον. Τὴν κ. Ἀντ. Σταθάτου, τὴν κ. Κ. Σαλβάγου, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Γ. Σκουζὲ, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Ι. Ρωμάνου, τὴν κ. Σαρηγιάννη, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Μπαλῆ, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Π. Σκαραμαγκᾶ, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Γ. Μελᾶ, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Βωτιάδη, τὴν δίδα Ροδοκανάκη, τὴν δίδα Ε. Βλαστοῦ, φιλοξενουμένους ἀπὸ τὸν πλέον φιλόξενον οἰκοδεσπότην, τὸν κ. Δ. Σισ[illegible]άνον, διὰ νὰ τὸν ὀνομάσωμεν.

Ὁ μπλαζέ

Ἐκδόσεις

—Ἐκυκλοφόρησε τὸ ὑπ' ἀριθ. 27—28 (Μαρτίου—Ἀπριλίου) τεῦχος τῆς μηνιαίας καλλιτεχνικῆς ἐπιθεωρήσεως «Μουσικὰ Χρονικά» περιέχοντα μεταξὺ ἄλλων: Δ. Λαυράγκα : «Ἡ ἐκκλησιαστική μας μουσική». Α. Τουρνάϊσσεν : «Ἄρνολδ Σοέμπεργκ». Γ. Λαμπελέτ — Ν. Λαπαθιώτη : «Γύρω ἀπὸ τὸ γλωσσικὸ ζήτημα». Ι. Μπουκουβάλα : «Τὸ σπίτι τοῦ Λίστ στὴ Βαϊμάρη».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἀρραβῶνες

Ὁ συνταγματάρχης κ. Ἀλ[illegible] Παπανικολάου καὶ ἡ δεσποινὶς [illegible] Στ. Τσαούση ἔδωσαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου.

—Κωνσταντῖνος Γ. Σταμ[illegible]
—Κοῦλα Χ. Γιαννοπούλου [illegible]ξαν δακτύλιον ἀρραβῶνος.

Γάμοι

Πέτρος Ν. Ταγκαλάκης—Μ[illegible]λα Δ. Καραμάνου ἐτέλεσαν τοὺς [illegible]μους των.

Ἀφίξεις

Ἐπανῆλθε μετὰ μακρὰν ἐν [illegible]οις ἐκπαίδευσιν ὁ ἰατρὸς [illegible] Θαλασσινός, Τ. ἐσωτερ[illegible] Νοσοκομείου Ἀνδρ. Συγγρ[illegible] ται ὁδὸς Σατωβριάνδου 32 [illegible]νοια) ὥρ. 10—1 μ.μ. καὶ [illegible] καὶ ἐπὶ συνεντεύξει.

ΚΗΔΕΙΑΙ

Τὴν λατρευτήν μας καὶ [illegible] θυγατέρα καὶ ἀδελφήν μας
ΒΕΤΑΝ Δ. ΓΕΩΡΓΑΝΤ[illegible]
θανοῦσαν εἰς Νταβὸς τῆς Ἑλ[illegible] ἐκηδεύσαμεν ἐκεῖ.
Οἱ γονεῖς: Δημ. Σ. Γεωρ[illegible] (Ζωγράφος), Ἀθηνᾶ Γεωργ[illegible] ἀδελφοί: Σπῦρος, Παναγιώτ[illegible]ας. Οἱ συγγενεῖς.

Τὸν σεβαστόν μας θεῖον
ΣΥΜΕΩΝΑ
ΣΑΡΑΝΤΗΝ ΤΣΑΓΚΡΗΝ
ἐτῶν 82
θανόντα ἐκηδεύσαμεν χθὲς ἐκ τ[illegible] Κολοκυνθοῦ οἰκίας.
Ἀθήνῃσι τῇ 19ῃ Ἀπριλίου 19[illegible]
Οἱ ἀνεψιοί: Ἀθανάσιος Γ. Εὐ[illegible]θίου, Ἰωάννης Γ. Εὐσταθίου, [illegible] Γ. Εὐσταθίου, Ἀναστασία Γ. Εὐ[illegible]θίου, Εὐάγγελος Γ. Τσάγκρης.

Τὸν προσφιλῆ μας σύζυγον, [illegible] ἀδελφὸν καὶ θεῖον
ΖΑΧΑΡΙΑΝ
Ι. ΛΑΜΠΡΙΝΟΠΟΥΛΟΝ
(Δικηγόρον)
θανόντα χθὲς κηδεύομεν σήμερον [illegible]ριακὴν καὶ ὥραν 11 π.μ. ἐκ τῆς [illegible]κίας μας κειμένης ἐπὶ τῆς ὁδοῦ [illegible]ξιτέλους 24 εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν [illegible] Χρυσοσπηλαιωτίσσης.
Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἀπριλίου 19[illegible]
Ἡ σύζυγος: Μαρίκα Λαμπρινοπού[illegible]λου. Ἡ μήτηρ: Ἀσπασία Γ. Ἀ[illegible] Οἱ ἀδελφοί: Κωνστ. Ι. Λαμπριν[illegible]λος, Θεόδωρος Λαμπρινόπουλος, [illegible]κόλαος Λαμπρινόπουλος, Ἄννα [illegible] Δοβλέτη, Ἀριάδνη Κ. Λαμπριν[illegible]λου, Ἑλένη Θ. Λαμπρινοπούλου, [illegible]ώργιος Δοβλέτης. Οἱ ἀνεψιοί.

Τὴν λατρευτήν μας θυγατέρα καὶ [illegible] δελφὴν
ΕΥΑΓΓΕΛΙΑΝ ΝΙΚ. ΣΙΤΖΑΝΗ
ἐτῶν 16
θανοῦσαν κηδεύομεν σήμερον Κυρια[illegible]κὴν 19 τρέχ. καὶ ὥραν 11 π.μ. [illegible] τὸν ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου[illegible]
Παρακαλοῦμεν τοὺς συγγενεῖς [illegible] φίλους ὅπως εὐαρεστούμενοι συν[illegible]δεύσωσι τὴν ἐκφορὰν αὐτῆς.
Ἐν Πειραιεῖ τῇ 19 Ἀπριλίου 193[illegible]
Οἱ γονεῖς: Νικόλαος Σιτζάνης, Μα[illegible]ρία Ν. Σιτζάνη. Οἱ ἀδελφοί: Γεώρ[illegible]γιος Νικ. Σιτζάνης, Κωνσταντῖνος Σιτζάνης, Σοφία Σιτζάνη, Ἰωάννης Σιτζάνης, Μαρίνα Σιτζάνη, Ἀναστάσιος Σιτζάνης. Αἱ μάμμαι: Εὐαγγελία Ἰω. Σιτζάνη, Μαρίνα Γ. Καβαλάρη. Οἱ θεῖοι. Οἱ ἐξάδελφοι.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Τελοῦντες αὔριον Δευτέραν 20 Ἀπριλίου καὶ ὥραν 9 1)2 π.μ. 40θήμερον ἱερατικὸν μνημόσυνον ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ προσφιλοῦς ἡμῶν συζύγου, πατρὸς καὶ υἱοῦ
ΑΡΙΣΤ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ
παρακαλοῦμεν τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην αὐτοῦ συγγενεῖς καὶ φίλους ἵνα προσέλθωσι καὶ ἑνώσωσι μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.
Ἡ σύζυγος Τὰ τέκνα

Τελοῦντες σήμερον Κυριακὴν 19ην τρέχοντος καὶ ὥραν 9ην π.μ. ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου (τέρμα Πατησίων) τεσσαρακονθήμερον μνημόσυνον τοῦ προσφιλοῦς μας συζύγου, πατρὸς, ἀδελφοῦ καὶ θείου
ΙΩΣΗΦ Ι. ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ
παρακαλοῦμεν τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους ὅπως προσέλθωσι καὶ ἑνώσωσι μεθ' ἡμῶν τὰς δεήσεις των ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς του.
Ἡ σύζυγος Ἄννα Ἰωαννίδου.
Τὰ τέκνα.

Κ' ἐπειδὴ ἀπὸ τὸ ἕνα καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος...
Ἐπομένως λοιπὸν ἄρα διὰ ταῦτα καὶ δι' ἄλλα
τοῦ ἰν στάτουο κουο...
Ἡ συνέλευσις τοῦ Ἔθνους, τὸ αἰσθάνεσθε καλά,
Θέλει φέρει στὴν Ἑλλάδα δυστυχήματα πολλά...

Ὁ Σοῦτσος τοῦ 1831 «ἀντιφάσκει» πρὸς τὸ Σοῦτσο τοῦ 1827. Τότε τὸν ἐνεύρωνε ἡ ἀναρχία. Τώρα τὸν θυμώνει ἡ ὕπαρξις κεντρικῆς ἐξουσίας, ποὺ μόνη θὰ μποροῦσε νὰ φέρῃ σὲ καλὸ τέλος τὴν ὑπόθεσι τῶν Ἑλληνικῶν συνόρων. Ὁ Σοῦτσος ζητεῖ «σύνταγμα» καὶ καυτηριάζει τὰ διοικητικὰ μέτρα τοῦ Καποδίστρια κατὰ τῶν ἀνατρεπτικῶν στοιχείων. Εἶναι ὁ κυβερνήτης κακοῦργος. Εἶναι ἀνελεύθερος. Εἶναι ἄρχων ὠρύοντος. Εἶναι Ρῶσσος ἀνθύπατος. Προπαγανδίζει λοιπὸν ὁ Σοῦτσος ὑπὲρ τῆς δολοφονίας τοῦ Καποδίστρια καὶ τραγουδεῖ τὸ κατόρθωμα τῶν τυραννοκτόνων κυνικώτατα. Ὕστερα δὲ ἀπὸ ἕξι μῆνες γελοιογραφεῖ τὴ φυγὴ τοῦ Αὐγουστίνου μὴ ξεχνῶντας νὰ βλαστημήσῃ καὶ τὸ διακομιζόμενο μπαλσαμωμένο νεκρὸ τοῦ Κυβερνήτη, σ' ἕνα σατυρικὸ προβόδισμα τοῦ πλοίου:

Ἐχθὲς 'πέρασ' ὁ Κωλέττης ἀπὸ τὰ παράθυρά μου
Κι' ἕνας κόσμος Ζήτω! Ζήτω! ἐξεφώνιζε στ' αὐτιά μου.
Τί ντροπή! Αὐτὸς στ' Ἀνάπλι μπῆκε μέρα μεσημέρι
Κ' ἐγὼ φεύγω νύκτα-νύκτα μ' οὐρανὸ χωρὶς ἀστέρι.
Εἰς τὸ ἕνα πλάγι ἔχω συντροφιά μου τὸν Τζωρτζέττο
Καὶ στὸ ἄλλο ἕνα πτῶμα. Ποῦ πηγαίνω; Στὸ Βιαρέττο.
Μὴ, παιδιά, μὲ τὰ λεμόνια. Ἔγια μόλα ἔγια λέσα.
Ἕνας κόντες εἶνε μέσα.

Δὲν ἐπέρασαν ὅμως πολλοὶ μῆνες, οἱ συνταγματικοὶ διαιρέθησαν, ἡ ἀναρχία κορυφώθηκε καὶ ὁ ποιητὴς τῶν χαμινικῶν αὐτῶν διαθέσεων ὡμολόγησεν ὅτι :

Ὅλ' ἡ Ἑλλὰς εἰς χείλη κρημνοῦ κεῖται
Κι' ὁ Καποδίστριας νεκρὸς τὸ ἔθνος ἐκδικεῖται.

Ἂν ὁ σατυρικὸς σπανιώτατα ξεχωρίζῃ τὰ ὅρια τῆς πολιτικῆς δημοσιογραφίας καὶ τῆς ποιήσεως, ὁ λυρικὸς Σοῦτσος δὲ μᾶς δίνει μεγαλύτερες — ἀλλὰ πολὺ μικρότερες ἱκανοποιήσεις. Ἡ Τουρκομάχος Ἑλλὰς λ. χ. καὶ ὁ Περιπλανώμενος εἶναι μακρὰ ἀσύνδετα στομφολόγα στιχουργήματα καὶ μᾶς ἀρέσει νὰ προσέξωμε πάλι τὸ μελαγχολικὸ σατυρικὸ καὶ λιβελλογράφο τῆς Ὀθωνικῆς περιόδου, ὅπως μᾶς παρουσιάζεται στὴ «Μεταβολὴ τῆς 3 Σεπτεμβρίου» — σειρὰ φυλλαδίων περιοδικῶν.

Ὁ σκληροτράχηλος Φαναριώτης γυρίζοντας ἀπὸ τὰ ξένα δὲ βρίσκει τίποτα νὰ τὸν εὐχαριστήσῃ. Πορευόμενος ἀπὸ τὴν Πάτρα στὴν Ἀθήνα βλέπει χέρσα χωράφια, χωριὰ ρημαγμένα καὶ ἀκατοίκητα, πολιτεῖες στὶς ὁποῖες βασιλεύει ἡ πεῖνα καὶ ἡ...σιωπή. Ἡ Ἑλλάδα τοῦ φάνηκε νὰ μοιάζῃ μὲ «εὐρὺ ἀλάλων κατάστημα ὅπου φωνὴ ἔναρθρος δὲν ἀκούεται». Ρητορικὴ ὑπερβολή.

Στὴν Ἀθήνα φτάνει βαρύθυμος κατὰ τὸ βράδυ ἐνῷ κόντευε :

...Τὸ ἄστρον τῆς ἡμέρας νὰ ἐκλείψῃ
Τὰ τοῦ Ὄθωνος φωτίζον ἀνακτόρια ἐν θλίψει
Γοτθικὸν (sic) αὐτὸ μνημεῖον
Μεταξὺ τῶν Παρθενώνων ἔστεκαν καὶ τῶν Θησείων...
Ἄφωνοι ἐδῶ πολῖται περιήρχοντο τοὺς δρόμους
μὲ ἀπαυδημένον βῆμα, μὲ βαρυσκυμμένους ὤμους
Καὶ τὸ βλέμμα τῶν μηνῦον ἀπαθῆ παραφροσύνην
Πικρὰν ἔσταζεν ὀδύνην.
Τὸ πολεμικὸν δὲ ἦχει τύμπανον τῆς Βαυαρίας
διακόπτον τὴν βαθεῖαν σιωπὴν τῆς Κεκρωπίας.

Θλιβερὸ κοιμητήρι : Ἰδοὺ ἡ κυριαρχική του ἐντύπωσις ἀπὸ τὶς δύο πόλεις — τὴν Ἀθήνα καὶ τὸν Πειραιᾶ.

Κατεβαίνει ἀπ' Ἀθήνας μέχρι Πειραιῶς παχεῖα
καὶ σκεπάζει τὰς ἐκτάσεις τῶν τριόδων ἡ κονία
ὡς νὰ ἦσαν ἀπὸ μόνην
ὕλην εὔθρυπτον ἀργίλλου καὶ νὰ ἔρρευσαν εἰς κόνιν
Θρόνος, Κράτος, εὐνομία, ἐθνικὴ μεγαλειότης.

Ὁ τόπος ξανασκλαβώθηκε. Εἰς «οὐτιδανὰ μνημεῖα» κοίτονται λησμονημένοι οἱ μεγάλοι νεκροὶ τῆς Ἐπαναστάσεως. Ξένοι πλημμυροῦνε τὴν Ἀθήνα. Ὁ ἀέρας τοῦ φαινόταν «ἄζωτος». Ἔφυγε λοιπὸν γιὰ τὴν Ἄνδρο καὶ αὐτοσχεδίαζεν ἐκεῖ νέο ποίημα : Ὁ Ἐπαναστάτης —ὅταν «ἡ πυρώδης ἑστία τῆς ἐλευθεροτυπίας πολὺν χρόνον ἐθέρμανε λέβητα φραττόμενον ὑπὸ τοῦ βαρέος πώματος τῆς δεσποτείας καὶ τὸ ἐν αὐτῷ ζέον ὕδωρ ἀνελθὸν εἰς ἀτμοὺς ἀπετίναξε βιαίως τὸ ἐπιστόμιον».

Ἡ συνταγματικὴ μεταβολὴ τὸν ἔφερεν ἐπάνω «εἰς τὸ πετῶν πυρόσκαφον» ἐδῶ γιὰ νὰ ἐξυμνήσῃ τὸ εὔκολο τρόπαιο τοῦ Καλλέργη καὶ τὴν ἐξορία τῶν Βαυαρῶν:

Μὲ τὰ χόρτα, μὲ τὰ φύλλα πῶς γλυκὰ ἡ αὔρα παίζει,
Πῶς γλυκὰ ὁ ἀὴρ πνέει!... Ἔφυγαν οἱ Βαυαρέζοι.
Ἐπανέλθετε ἀρχαῖοι φιλελεύθεροί μου στίχοι,
Ἐπανέλθετε κιθάρας πατριωτικῆς μου ἦχοι.

Καί :

Τίνες εἶπαν εἰς ἓν ἔθνος: «Μένε ἄψυχον ὡς λίθος,
δίχως χρῆμα, δίχως κτῆμα, δίχως ἦθος, δίχως στῆθος,
Μηδ' ἐλευθερίαν ἔχε, μηδ' ἰσχὺν, μηδὲ πατρίδα,
μηδὲ μέλλον, μηδ' ἐλπίδα.
Κρύψε, ρίψε εἰς τὴν λήθην καὶ προγόνους καὶ συγχρόνους,
τὸν Θεόν σου μὴ προσκύνει καὶ ἡμᾶς προσκύνει μόνους».

Ἀλλὰ τὸ δεύτερο φυλλάδιο τῆς Μεταβολῆς, χρονολογημένο ἀπὸ τὶς 18 Ὀκτωβρίου 1843, εἶναι χαρακτηριστικώτερο. Ἀφίνοντας τὴ λύρα ὁ Σοῦτσος παίρνει τὸ μαστίγιο. Θέλει νὰ ἐκτοξεύσῃ βέλη Ἀρχιλόχεια «πρὸς τόσους ὀρχηστῆρας πιθήκους καὶ τόσας δασυκέρκους ἀλώπεκας τοῦ πολιτικῆς» καὶ μᾶς μεταφέρει στὴν ἐποχή του περιγράφοντας τὸ σταυροδρόμι τῆς Ὡραίας Ἑλλάδος ὅθεν περνοῦν «σύμβουλοι τοῦ Κράτους συλλογισμένοι διὰ τὸν κίνδυνον τῶν ἐξακοσίων των, ὑπουργοὶ Σεπτεμβριανοὶ διανέμοντες ἐν ἐλλείψει θέσεως ἐκτοπίσεις εὐγενικωτάτας», ὅπου «ὁ ὑποδηματοποιὸς ἀναγινώσκει τὸ περὶ δύο βουλῶν ἄρθρον τῆς «Ἀθηνᾶς», καὶ ὁ ταριχοπώλης ἀναδιφεῖ τὸν περὶ γερουσιαστῶν διάλογον τοῦ Κοραῆ. Αἱ ἐφημερίδες βροχή. Στοῦ Κωστάκη τὸ φαρμακεῖον φιλονικία γιὰ τοὺς αὐτόχθονας καὶ τοὺς ἑτερόχθονας. Οἱ λοῦστροι διαλαλοῦν μὲ συριστικὲς φωνὲς τὸ σύνταγμα τῶν Βέλγων, τὴ Δίκη τοῦ Κολοκοτρώνη καὶ τὰ φυλλάδια τοῦ Σούτσου. Ὡς πλῆθος ἀκρίδων ποὺ τρώει κληματόφυλλα καὶ βλαστοὺς δένδρων, ὁ λαὸς καταβροχθίζει τυπωμένο χαρτί : Τ' ἀποτελέσματα τῆς μεταβολῆς. Καὶ μὴ γελᾶτε. Ὁ Ἀλέξανδρος Σοῦτσος ὑποστηρίζει πῶς ἡ τρίτη Σεπτεμβρίου εἶναι τὸ ἀξιολογώτερο συμβὰν τοῦ 19ου αἰῶνα....

⁂

Νομίζω ὅμως ὅτι οἱ πιὸ χαρακτηριστικὲς σελίδες τῆς «Μεταβολῆς» εἶναι τὰ πορτραῖτα τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν τῆς ἐποχῆς. Ἔχουν πολλὴ πρωτοτυπία καὶ δύναμι — ὅση καὶ μικρολογία:

«Ὁ Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος δὲν εἶναι ῥήτωρ, ἀλλ' ἔχει τὸν λόγον ἀκριβῆ. Στερεῖται φαντασίας, ἀλλ' ἔχει τὴν κρίσιν ἀσφαλῆ. Δὲν εἶναι συγγραφεύς, ἀλλὰ κατέχει τὴν ὑπουργικὴν τεχνογραφίαν. Ἐργάζεται μετὰ δραστηριότητος ἀλλ' ἄνευ σχεδίου, ἱκανὸς δὲ νὰ πράξῃ μέγα τι μετὰ συμβοηθῶν νοημόνων, ἀποτυγχάνει ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καὶ φαίνεται ὑποδεέστερος τῆς φήμης του, διότι ἐκ ζηλοτύπου δοξομανίας ἐκλέγει συνεργάτας ἀναξίους. Εἴς τινας ἐκστρατείας ἀνεδείχθη γενναῖος ἐκ φιλοτιμίας καὶ εἰς τοὺς πολιτικοὺς ἀνταγωνισμούς του ποτὲ δὲν ἐνίκησε διὰ τῆς τόλμης, ἀλλὰ διὰ τῆς στρατηγικῆς του ὑπῆρξε δύναται νὰ εἴπῃ τις τὸ λοξοδρομικὸν πηδάλιον τῆς Ἑλληνικῆς τριήρεως.... Ὑπὲρ τὸ δέον κρυψίνους εἰς κανένα δὲν κοινωνεῖ τὸ σύνολον τῶν διαλογισμῶν του καὶ εἰς ἕκαστον πιστεύεται μέρος τι ἀπεσπασμένον ὁμοίως ἡ μυστηριώδης τῆς Σπάρτης σκυτάλη ἐκτυλισσομένη δὲν ἐνέφαινε ὁλοσχερές τι ἀπόρρητον».

Φιλόδοξος πολὺ — ὁ Μαυροκορδάτος δὲν παραχωρεῖ σὲ κανένα τὰ πρωτεῖα, γράφει ὁ Σοῦτσος. Ἡ διχόνοια Μαυροκορδάτου - Κωλέττη εὐνόησε τὴ δουλειὰ τοῦ Ἰμπραήμη στὴν Πελοπόννησο. Μὰ ἡ ἀντιπολίτευσίς του κατὰ τοῦ Καποδίστρια βρίσκει δικαίωσι ἀπὸ τὸ Σοῦτσο : «Ἂν ὁ Κυβερνήτης ἀντεβασίλευεν ἐπὶ τῆς ἀναγορεύσεως τοῦ Ὄθωνος, ἤθελε μὲν διὰ τῆς καλῆς διαχειρίσεως τῶν δανείων προαγάγει τὴν Ἑλλάδα (μικρὸ πρᾶμα ἔ;) ἀλλ' ἅπαξ περιβληθεὶς τὴν βασιλικὴν ἀρχὴν ὁ μεγαλοφυὴς ἐχθρὸς τῆς ἐλευθερίας (!) ἤθελεν ἱδρύσει ἐπὶ ἀκραδάντου θρόνου τὴν τυραννίδα καὶ καταλύσει τὴν ἐλευθεροτυπίαν, τῆς ὁποίας τὰ μολύβδινα στοιχεῖα ἐθεώρει φοβερώτερα καὶ τῶν τηλεβόλων βολίδων».

Στὸν Κωλέττη βλέπει τὴν προσήλωσι στὰ πάτρια «τὸ βάδισμα ποὺ «ἐμφαίνει ἀξιοπρέπειαν καὶ μέγεθος, βαρύτητα καὶ ὄγκον».

«Τὴν 15 Ἰανουαρίου εἰς τὴν Συνέλευσιν γενναίως ἐπολέμησε τὰ μανιώδη τέρατα τοῦ αὐτοχθονισμοῦ. Τὴν 2 Μαρτίου πάλιν ἐπάλαισε πρὸς τοὺς αὐτοὺς Προκρούστας, οἵτινες ἐκκόπτοντες τὰ μέλη τοῦ Ἑλληνικοῦ Γένους ἐζήτουν νὰ τὸ ἀποσώσουν εἰς τὸν στενὸν καὶ βραχὺν κλιντῆρα των. Τῶν ἐπιληπτικῶν ἀντιπάλων του τότε οἱ γογγυσμοὶ ἔπνιξαν τὴν φωνήν του. Ἐξέστησαν ἐκεῖνοι μὲ πυρετὸν ἐγκεφαλίτην κατέβησαν τὰς βαθμίδας τῆς Βουλευτικῆς Πυκνὸς καὶ θραύσαντες τὸ περισχοίνισμα ἔδραμον μέχρι τοῦ Βήματος. Ἀλλ' ἀτάραχος ἐν μέσῳ τῶν φρενιτικῶν σπασμῶν των ὁ Κωλέττης σταυρώσας τὰς χεῖρας ἤκουε καταρωμένους αὐτὸν τοὺς τρεῖς ἐκείνους κακοὺς γέροντας τῆς Ἀρκαδίας, τοὺς τρεῖς τοῦ Φόρκου ἀρχαίας θυγατέρας, αἵτινες τρεῖς οὖσαι εἶχον ἕνα μόνον ὀδόντα, ἕνα ὀφθαλμόν».

Ἰδοὺ τί λέει γιὰ τὴν κρυψίνοια τοῦ παμπόνηρου Ἠπειρώτη — ἀνάλογη μὲ τὴν κρυψίνοια τοῦ Μαυροκορδάτου :

«Ἀντιτάσσει συνήθως πρὸς τοὺς παρατηρητὰς ὀφθαλμοὺς ἀεικινήτους, μορφὴν κρύπτουσαν πᾶν διανόημα, καὶ μεταβάλλεται εἰς χαλκοῦν ἄγαλμα τοῦ Σιγελίωνος. Ὁ Ὕπατος Μέτελλος πρὸς τὸν ἐρωτήσαντα τί διενοεῖτο νὰ πράξῃ ἀπεκρίνετο ὅτι ἂν ὁ χιτωνίσκος του ἐγνώριζε τὸν σκοπόν του ἤθελε τὸν ἀποδυθῇ καὶ τὸν ῥίψει ἐπὶ τοῦ πυρός. Ὁ Κωλέττης δὲ καὶ τὴν τέφραν τοῦ ἰδικοῦ του ἤθελε εἰς τὸν ἀέρα διασκορπίσει»: Ἡ νοοτροπία ἑνὸς αὐλικοῦ τοῦ Ἀλῆ πασᾶ τῶν Γιαννίνων. Ἀλλ' αὐτὸς ὁ αὐλικὸς εἶναι μεγαλοϊδεάτης...

Λυπᾶται ἐξ ἄλλου ποὺ ὁ Ἀνδρέας Μεταξᾶς δὲν πέθανε τὴν ἐπαύριον τῆς πολιτειακῆς μεταβολῆς : «Ὁ νεκρός του ἤθελε περικαλυφθῇ ὡς εἰς ἐντάφιον σινδόνην εἰς τὴν ἀθάνατον σημαίαν τῆς Τρίτης Σεπτεμβρίου. Ἀλλ' ἅμα ὁ ῥοῦς τῆς κοινῆς δόξης εὐώδωσε τὸ ἐθνικὸν πλοῖον, τόσον τὸ νέκταρ τῆς ἐπιτυχίας τὸν ἐξεβάκχευσε, ὥστε ὑπέλαβεν ὅτι διὰ τῆς κωπηλασίας μόνης τὸ ἐνελιμένισε».

Ὕστερ' ἀπὸ τὴ Μεταβολὴ ὁ Μεταξᾶς ἄφησε τὸτ Μαυροκορδάτο καὶ τὸν Κωλέττη νὰ σχεδιάσουν τὸ σύνταγμα «τοὺς ἠκολούθησε δὲ ὁτὲ μὲν ὡς γυνὴ δύσκολος καὶ ὑστερικὴ ἐρίζων ὁτὲ δὲ ὡς ἀνὴρ γενναῖος συνδιαλλαττόμενος, ἀείποτε δὲ ὀργίλος». Καὶ μία ἰχνογράφησις : «Ὀφθαλμοὶ γοργοί, ὀφρύες συνηγμέναι, βλέμμα ἀτενὲς πρὸς τὴν γῆν ὡς ἀνθρώπου ἐργαζομένου τι μυστηριῶδες, μυκτῆρες θυμοειδεῖς, ἦθος σκυθρωπὸν καὶ ἀνήσυχον.... Ὅταν ὁμιλῇ ἀπὸ τοῦ Βήματος ἡ ἰδέα του ἐκφράζεται ταχύτερα διὰ τοῦ εὐκινήτου προσώπου ἢ διὰ τῆς γλώσσης τὴν ὁποίαν δὲν ἔχει ἑτοίμην.... Ὑπερήφανον καὶ ἀδούλωτον ἔχων τὸν χαρακτῆρα, ἐφέρετο ἐσχάτως εἰς τοὺς πληρεξουσίους ὡς παιδαγωγὸς δεικνύων τὴν ἄκραν τῆς ῥάβδου του εἰς τὰ μειράκια.... Διαπλεύσας τὴν κυματηρὴν θάλασσαν τῆς Σεπτεμβριανῆς ἐπαναστάσεως, ὁ Μεταξᾶς κεῖται σήμερον ὡς πλοῖον ἐπὶ τῆς παραλίας τοῦ ὁποίου τὴν ποντοπόρον τρόπιδα ὑποφλέγει ὁ Μαυροκορδάτειος πυρσός».

Ἀλλὰ εἶνα πρὸ πάντων περίεργος ὁ ἐπίλογος τοῦ χαρακτηρισμοῦ τούτου :

«Ὁ Σαμψὼν τῆς 3 Σεπτεμβρίου διασείσας τὸ κτίριον τῆς Βασιλείας ἔπεσεν ὕπτιος ἐν μέσῳ τῶν κρημνισθέντων μονολίθων της. Ἄλλοι λαβόντες ζωὴν ἐκ τῆς μεταπολιτεύσεως, ἄλλοι τοὺς ὁποίους ἡ Ἑλλὰς ἀναστηθεῖσα τὴν 3 Σεπτεμβρίου ἔσωσεν ὡς ὁ Χριστὸς κ.τ.λ. ἂς ῥίψωσι τὴν πέτραν κατ' αὐτοῦ τοῦ πεπτωκότος καὶ τῶν λοιπῶν Σεπτεμβριανῶν. Ἐγὼ ἂν καὶ μὲ ἐλιθοβόλησαν αἱ χεῖρες των (γιὰ τὸ λιθοβολισμὸ αὐτὸν τοῦ Σούτσου, ποὺ εἶναι ἱστορικὸ γεγονός, ἔγραψε ἄλλοτε ὁ μακαρίτης Τσοκόπουλος) εἶδα μετ' οἴκτου πάντοτε τὴν μέθην καὶ τὴν γύμνωσιν αὐτῶν τῶν ἐπὶ τοῦ κατακλυσμοῦ πατριαρχῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, τῶν φυτευσάντων τὴν ἄμπελον τοῦ συντάγματος καὶ προθύμως ἐπιρρίπτω σήμερον εἰς τὰ ἐκτεθειμένα νῶτα των καὶ τὸ ἱμάτιόν μου». Ἡ ἔκφρασις εἶναι βιβλικὴ καὶ ἀκατάλληλος γιὰ δεσποινίδες.

Στὰ 1858 ἀναδημοσιεύοντας τὸν Περιπλανώμενο μὲ προσθῆκες, ἀναφερόμενος στὴν κυβέρνησι τοῦ Ὄθωνα φυλακίστηκε. Ἔμεινε κοντὰ ἕνα χρόνο στὴ φυλακή, ἔπειτα ξαναπῆγε στὸ Παρίσι. Φτωχόν, ἄρρωστο, δυστυχισμένο τὸν ξέβρασε τὸ κῦμα τοῦ Αἰγαίου στὴ Σμύρνη στὰ 1863 — γιὰ νὰ πεθάνῃ : Μιὰ ἀκριβολογημένη βιογραφία τοῦ Σούτσου δὲ θὰ ἦταν ἴσως ἄσκοπη : Θὰ βοηθοῦσε στὴν κατανόησι τοῦ ἔργου του — ἑνὸς ἔργου γεμάτου ἀπὸ ὑπαινιγμοὺς σὲ πρόσωπα καὶ γεγονότα τῆς ἐποχῆς, ἔργου ποὺ ἂν δὲν ἔχῃ τὴν ἀξία λογοτεχνικοῦ μνημείου διαρκείας, εἶναι ὡστόσο ἀξιόλογη μαρτυρία γιὰ τὴν πνευματικὴ ἀναρχία μιᾶς ἐποχῆς γεμάτης ἀνυπομονησία, ποὺ ἀρχίζοντας ἀπ' τὰ 1827 τελειώνει στὴν ἐκθρόνισι τοῦ Ὄθωνα. Στὸ μεταξὺ μπορεῖ νὰ πῇ κανεὶς μὲ ὅσα στοιχεῖα κατέχει πῶς ὁ ποιητὴς (;) ἢ ὁ δημοσιογράφος ὑπῆρξε εἰλικρινὴς καὶ πῶς πίστεψε μὲ τὰ σωστά του ὅτι ἕνας λαὸς βγαίνοντας ἀπὸ τὴν περίοδο τῆς δουλείας μποροῦσε νὰ προκόψῃ μὲ τὸ σύστημα τῆς πιὸ «ἐλεύθερης», δῆλα δὴ πιὸ ἀχαλίνωτης κοινοβουλευτικῆς δημοκρατίας : Ἀλλὰ μήπως ὁ γέρω Κοραῆς δὲν ἔβλεπε τὸν Καποδίστρια ὅπως περίπου ὁ Σοῦτσος ; Οἱ λογιώτατοι εἶναι σχεδὸν πάντοτε «λογιώτατοι».

Στὰ 1877 ὁ Ροΐδης κατεδίκασε τὴν ποίησι τοῦ Σούτσου καὶ τὴν καθαρεύουσα. Δὲ ζητῶ ἀναθεώρησι τῆς καταδικαστικῆς ἐκείνης ἀποφάσεως, μολονότι δὲν πιστεύω στὰ δόγματα τοῦ συγγραφέως τῆς Πάπισσας. Βέβαια τὸ κυριώτερο χαρακτηριστικὸ τῆς ποιήσεως εἶναι νὰ διαφέρῃ «οὐσιωδῶς» ἀπὸ τὸν πεζὸ λόγο. Ἡ ποίησις τοῦ Ἀλεξάνδρου Σούτσου εἶναι πεζολόγος. Μὰ τὸ ἁλάτι τῆς σάτυράς του εἶναι κάποτε ἁλάτι....πραγματικό. Ὁ πολεμιστὴς δημοσιογράφος ἀξίζει τὴν προσοχή μας ὅταν πιστεύῃ στὴ σκοπιμότητα καὶ τὴν ἠθικὴ τῆς προπαγάνδας του καὶ θυσιάζει τὴν ἡσυχία, τὴν ὑγεία του, τὴ ζωή του γιὰ τὸ θρίαμβο μιᾶς ἰδεολογίας. Ὅλα αὐτὰ τὰ θυσίασεν ὁ Σοῦτσος. Ἐγὼ ὅμως δὲν πιστεύω στὴν ἰδεολογία του καὶ δὲν ἐταύτισα ποτὲ τὴν ἐλευθερία μὲ τὴν ἀναρχία. Τὴ δεύτερη τὴν τρομάζω ἀκόμη καὶ ὡς μεταβατικὴ κατάστασι !

Μαθητὴς τοῦ Μπερανζὲ ὁ Κλεάνθης Τριαντάφυλλος τοῦ «Ραμπαγᾶ» ἔχει κάποιες ἀναλογίες μὲ τὸ Σοῦτσο : Γλωσσικῶς ὅμως τὸν ὑπερέχει: Στὴν ἐποχὴ τοῦ Τριαντάφυλλου ἡ καθαρεύουσα εἶχε πεθάνει ὡς ὄργανον ἐκφράσεως. Μὰ εἶναι βέβαιο πῶς καὶ χωρὶς τὴν καθαρεύουσα ὁ Σοῦτσος δὲ θὰ θαυματουργοῦσε. Στὶς πρῶτες ἄλλως τε σάτυρες ἡ γλῶσσά του δανείζεται ἐκφραστικὰ στοιχεῖα ἀπ' τὴ δημοτικὴ — καὶ αὐτὰ τὰ στοιχεῖα εἶναι ποὺ ἐδυνάμωσαν τὸν τόνο τῆς παρῳδίας του κι' ἔκαμαν λαϊκὰ μερικὰ μυκτηριστικὰ στιχουργήματά του καὶ μερικοὺς στίχους του παροικιακούς.

ΑΡΙΣΤΟΣ ΚΑΜΠΑΝΗΣ

Η Καθημερινή 5-6-31

Η ΠΡΩΪΑ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΗΣΙΑ ΔΡ. 380	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ ΑΓΓΛ. 2
ΑΜΗΝΟΣ .. 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ. 15
ΜΗΝΟΣ 100	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ Μ. 50
	ΕΛΒΕΤΙΑΣ F. S. 60

ΤΙΜΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ Ο ΣΤΙΧΟΣ ΔΡ	5.30
ΤΡΑΠΕΖΙΚΑΙ	6—15
ΘΕΑΤΡΩΝ, ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ ΚΕΝΤΡΩΝ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΩΝ	6.—
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ	100-200

Ἐν ἡμέραις εὐτυχίας...

Ἡ Βασίλισσα τῆς Ἱσπανίας, καὶ ἡ κόρη της Ἰνφάντα Βεατρίκη ἐν μέσῳ μελῶν τῆς ἱσπανικῆς ἀριστοκρατίας, πρὸ τῆς ἐκκινήσεως διὰ κυνηγετικὴν ἐκδρομήν.

Ὁ νέος διευθυντὴς

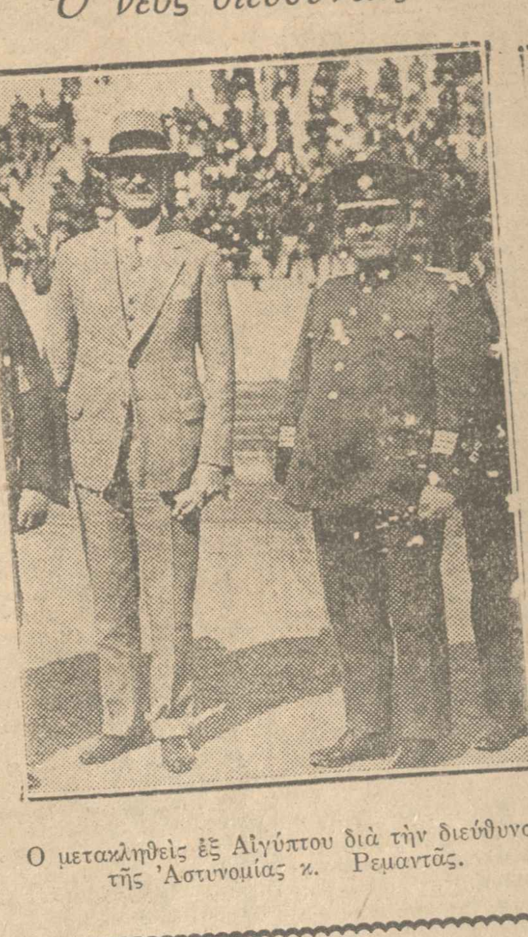

Ὁ μετακληθεὶς ἐξ Αἰγύπτου διὰ τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἀστυνομίας κ. Ρεμαντᾶς.

Ἡ νῆσος τῆς ἐπαναστάσεως

Μία ὡραία φωτογραφία τοῦ γραφικοῦ λιμένος τοῦ Ἁγίου Βικεντίου τῆς ἐπαναστατημένης νήσου Μαδέϊρας.

Θρησκευτικὸν προσκύνημα

Μαζὶ μὲ τοὺς ἐκδρομεῖς τῶν Ἁγίων Τόπων

Ἡ τελετὴ τῆς Ἀναστάσεως

ΡΟΥΣΑΛΗΜ, 12 Ἀπριλίου.— κτα τοῦ Σαββάτου, ὥρα κατερχόμεθα εἰς τὸ Καθο[illegible] τοῦ Μ. Ναοῦ, λαμβάνοντες ἑκατέρωθεν τοῦ ἀριστερὰ ὄντι θρόνου ἐφ' οὗ ἵσταται ὁ Πατριαρχικὸς Ἐπίτροπος, ς δεξιᾷ θρόνου μὴ χρημένου, λόγῳ τῆς ἀσθενείας τοῦ Πατριάρχου Δαμιανοῦ. ἄρχεται ψάλλων τὸν «Κύματι θαλάσσης», ὁπότε φθάνῃ εἰς τὴν ἑβδόμην ᾠδήν, ὁ Πατριαρχεύων κατέρχεται τοῦ θρόνου καὶ συνοδευόμενος ὑπὸ δύο διακόνων θυμιατίζει, μεθ' ὃ εἰσέρχεται εἰς Ἅγιον Βῆμα. Ὁ τελετάρχης [illegible] διανέμει εἰς ἕνα ἕκαστον ἡμῶν μεγάλην λαμπριάτικη λαμπάδα, τὴν ὁποίαν καὶ μεν μαζὶ μὲ τὸ πλῆθος. τοῦτο ἐξέρχεται τοῦ Ἱεροῦ ρος ἅπας κατὰ σειρὰν ἱεραρχίας. Διάκονοι, ἱερεῖς, ἀρχιμανδρῖται, ἐπίσκοποι καὶ ὁ Πατριαρχεύων φέρουν παγχρύσους μορφους στολὰς μεγάλης [illegible]. τοῦ χοροῦ ἡγουμένου καὶ ψάλλοντος τὸ «Τὴν Ἀνάστασίν σου Χριστὲ Σωτήρ, ἄγγελοι ὑμνοῦσιν ἐν οὐρανοῖς», γίνεται τρὶς ρικὸς γῦρος πέριξ τοῦ Ἱεροῦ Κουβουκλίου, λαμπροστολίστου καὶ φωτολούστου. Τὸ θέαμα εἶνε ἄκρως ἐπιβλητικὸν καὶ μεγαλοπρεπές. Οἱ ξένοι ὀρθόδοξοι ἐπίσκοποι, ὁ Σέρβος, ὁ Ρουμάνος, ὁ Ρῶσσος, μένουν ἔκθαμβοι πρὸ τῆς ἐξαισίας μεγάλης θρησκευτικῆς ταύτης πομπῆς.

Μετὰ τὴν τρίτην περιφορὰν συγκεντρούμεθα ὅλοι περὶ τὸ Ἅγιον Κουβούκλιον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου εἰσέρχεται ὁ λειτουργῶν Ἕλλην Ἐπίσκοπος. Ἀναγινωσκομένου τοῦ Εὐαγγελίου «Διαγενομένου τοῦ Σαββάτου» ὑπὸ τοῦ λειτουργοῦντος ἐπισκόπου, ὁ Πατριαρχεύων ἀναφωνεῖ «Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καὶ Ὁμοουσίῳ Τριάδι...», ὁπότε ἀρχίζουν κρουόμενοι ρυθμικῶς οἱ ἀμέτρητοι κώδωνες τοῦ ναοῦ, ἀποτελοῦντες ἁρμονίαν ὁμοίαν τῆς ὁποίας μόνον εἰς τοὺς μεγάλους ρωσσικοὺς ναοὺς τοῦ Κρεμλίνου ἐν Μόσχᾳ πρὸ ἐτῶν ἤκουσα. Ἀγαλλίασις καὶ χαρὰ διαχύνεται εἰς τὸ πλημμυροῦν πλῆθος. Ὁ Πατριαρχεύων πρῶτος ἄρχεται ψάλλων τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη», τὸν ὁποῖον ἀκολουθοῦν ὅλος ὁ Κλῆρος, ὁ Χορὸς καὶ ἅπαν τὸ ἐκκλησίασμα ἐκ χιλιάδων ἀποτελούμενον, ἐνῷ ὑψοῦνται, κατὰ ἐπικρατοῦν χριστιανικὸν ἔθιμον αἱ ἀναμμέναι λαμπάδες, εἰς ἐκδήλωσιν χαρᾶς ἐπὶ τῇ ἀναστάσει τοῦ Χριστοῦ. Ἡ λειτουργία ἐξακολουθεῖ ἐν πανηγυρικῷ τόνῳ, μετεχόντων πάντων τῶν ἐπισκόπων καὶ ἀναγινωσκόντων τὰς ὡραίας καὶ ποιητικὰς ᾠδὰς τοῦ ἀναστασίμου Κανόνος. Θαυμάσια ἐκτελεῖται τὸ «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα τῇ Κεχαριτωμένῃ κλπ.» καὶ ἡ συνέχεια τούτου «Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα Ἱερουσαλήμ....»

Καὶ οὕτω περατοῦται ἡ λαμπροτέρα ἑορτὴ τῆς Ἀναστάσεως, ἁπάντων τῶν προσκυνητῶν ἐξερχομένων μὲ ἀναμμένας τὰς λαμπάδας των, παρὰ τὴν ραγδαίαν βροχὴν ποὺ ἤρχισε κατὰ τὴν 1ην πρωϊνὴν ὥραν τῆς Κυριακῆς.

Ἡ τελετὴ τοῦ Νιπτῆρος

Η ΤΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Μεγαλοπρεπὴς καὶ ἐπιβλητικὴ εἶνε ἡ τελετὴ τῆς Ἀγάπης. Τὴν 10ην ὥραν π.μ. τῆς Κυριακῆς πάντες οἱ προσκυνηταὶ Ἕλληνες, κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν πρόγραμμα, μεταβαίνομεν εἰς τὸ Γενικὸν Προξενεῖον, τῶν ἐπισήμων φερόντων μεγάλην στολὴν μετὰ τῶν παρασήμων των. Ἡ ἐθιμοτυπία καὶ τὸ πρωτόκολλον ἐπιβάλλει τὴν ἡμέραν αὐτὴν ὄχι ἐπίσημον ἔνδυμα, ἀλλὰ ζακέταν καὶ ὑψηλὸν πῖλον. Ἀλλ' ἐπεκράτησεν ἀνέκαθεν, χάριν πανηγυρικωτέρας διεξαγωγῆς τῆς τελετῆς, ἡ συνήθεια νὰ φέρουν οἱ ἐπίσημοι μεγάλην στολὴν μετὰ παρασήμων.

Ἡγουμένου τοῦ Γενικοῦ Προξένου μας κ. Μπενετάτου, κατερχόμεθα πάντες ἐν σώματι εἰς τὸ Πατριαρχεῖον, ὅπου μᾶς ἀναμένει ὁ Πατριαρχεύων μεθ' ὅλου τοῦ Κλήρου, κ' ἐκεῖθεν, ἡγουμένων τῶν καβάσηδων τοῦ Πατριαρχείου, κροτούντων ὑψηλὰς καὶ βαρείας ράβδους ρυθμικῶς, ὅπως παραμερίσῃ τὸ ἑκατέρωθεν τῆς στενῆς ὁδοῦ ἱστάμενον πλῆθος, κατευθυνόμεθα εἰς τὸν Μέγαν Ναὸν τῆς Ἀναστάσεως καὶ εἰσερχόμεθα εἰς τὸ Καθολικόν. Ἡ εἴσοδος τῆς πομπῆς ἀγγέλλεται διὰ τῆς κρούσεως τῶν διαφόρων σημάντρων καὶ κωδώνων τοῦ Ναοῦ.

Ἄρχεται ἀμέσως ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ γίνεται ἡ λεγομένη εἴσοδος, καθ' ἣν ἐξέρχεται ὅλος ὁ κλῆρος, ἐνῷ οἱ προπορευόμενοι δύο διάκονοι φέρουν εὐλαβῶς ἕνα παμμεγέθες διὰ πολυτίμων λίθων κοσμημένον Εὐαγγέλιον, τὸ ὁποῖον μετὰ δυσκολίας περιφέρουν ὡς ἐκ τοῦ ὑπερβολικοῦ βάρους του.

Ἱσταμένου ὅλου τοῦ Κλήρου ἐν τῷ κέντρῳ τοῦ ναοῦ, φέροντος τὰς παγχρύσους ὁμοιομόρφους στολάς, ψάλλεται τὸ «Φῶς ἱλαρὸν ἁγίας δόξης», γλυκύμολπον ἐν τῇ μονοφωνίᾳ του βυζαντινὸν μελοποίημα.

Μετὰ τοῦτο ἀνέρχονται εἰς τοὺς διαφόρους ἄμβωνας οἱ εὐαγγελισταί, ἤτοι διάκονοι, ἱερεῖς καὶ ἐπίσκοποι, οἵτινες, χωριστὰ καθένας καὶ καθ' ὁδηγίαν διὰ μικροῦ σημάντρου κρουομένου ὑπὸ τοῦ τελετάρχου, ἀναγιγνώσκουν τὰ Εὐαγγέλια εἰς ποικίλας γλώσσας. Ἀναγινώσκει πρῶτος τὴν πρώτην περικοπὴν ὁ ἀρχιδιάκονος Ἑλληνιστί· τὴν ἰδίαν περικοπὴν ἐπαναλαμβάνουν ὁ Σέρβος Ἐπίσκοπος Σερβιστί, ὁ Ρουμᾶνος Ρουμανιστί, ὁ Οὖγγρος Οὐγγριστί, ὁ Ἄραψ Ἀραβιστί, ἕνας Τουρκομαθὴς ὀρθόδοξος ἱερεὺς Τουρκιστί, ἄλλος ἐπίσης Ἕλλην Ἀγγλιστὶ καὶ οὕτω καθεξῆς.

Παλαιότερα ἐνθυμοῦμαι ὅτι ἀνεγινώσκετο καὶ εἰς Ὁμηρικὴν γλῶσσαν τὸ Εὐαγγέλιον καὶ εἰς ἡρωϊκὴν ὑπό τινος καλλιφώνου νέου Π. Παναγιωτοπούλου ἐκ Πύργου τῆς Ἠλείας καταγομένου.

Ἐπηκολούθησε δευτέρα περικοπὴ τοῦ Εὐαγγελίου, τρίτη, τετάρτη, μέχρις ἀναγνώσεως ὅλου τοῦ Εὐαγγελίου κατὰ τὴν αὐτὴν σειρὰν γλωσσῶν. Ἡ συνήθεια αὐτὴ ἐπικρατεῖ ἀπὸ αἰώνων, συμβολίζουσα τὴν εἰς πάσας τὰς γλώσσας διάδοσιν τῆς Χριστιανικῆς Θρησκείας.

Μόλις δὲ περὶ τὴν 2 1)2 μ.μ. περατοῦται ἡ ὡραία τελετὴ τῆς Ἀγάπης, καθ' ἣν παρέστη ὁ Ἄγγλος διοικητὴς τῆς Ἱερουσαλήμ, μόνος φέρων, σύμφωνα μὲ τὸ πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον εἶνε γνωστὸν πόσον αὐστηρῶς τηροῦν οἱ Ἄγγλοι, ὄχι ἐπίσημον ἔνδυμα, ἀλλὰ ζακέταν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἐπίσης ἔπραξαν τρεῖς ἄλλοι ἀντιπρόσωποι ἐξ Ἀθηνῶν.

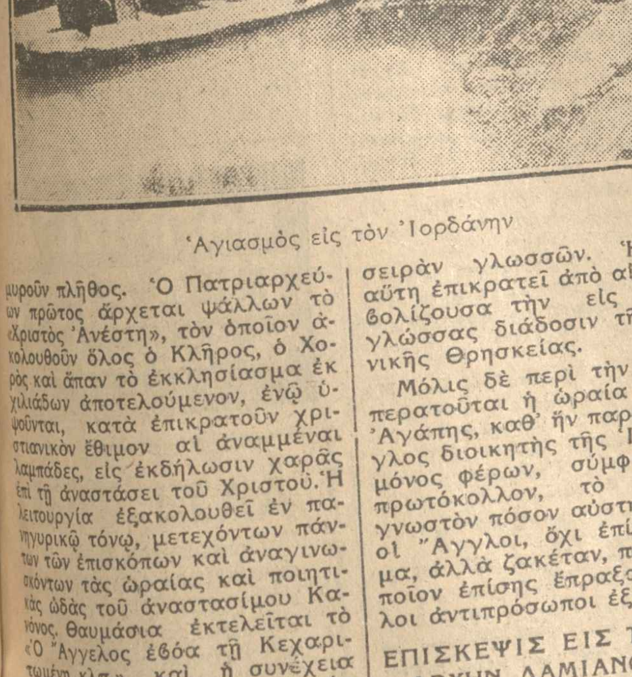

Ἁγιασμὸς εἰς τὸν Ἰορδάνην

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΝ ΔΑΜΙΑΝΟΝ

Τοῦ ἀσθενοῦντος ἀπὸ διετίας γεραροῦ Πατριάρχου Δαμιανοῦ ἐκφράσαντος τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἴδῃ τοὺς ἐξ Ἑλλάδος προσκυνητάς, μετέβημεν δι' αὐτοκινήτων πάντες εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ λόφου τῆς Γαλιλαίας ἰδιαιτέραν κατοικίαν τοῦ Πατριάρχου πρὸς ἐπίσκεψίν του.

Τὸν πολιὸν πρεσβύτην, τὸν ὁποῖον ἐνθυμοῦμαι νεώτατον, ζωηρόν, δραστήριον, μὲ πυγμὴν διοικητικήν, πρὸ 35 ἐτῶν, ὅταν τὸ πρῶτον ἐπεσκέφθην τοὺς Ἁγίους Τόπους, τὸν εὗρον σήμερον γέροντα λευκοπώγωνα, ἐξηντλημένον, ἀλλὰ διατηροῦντα πλήρη τὴν διανοητικὴν ἀκμήν, τὸ βλέμμα ἐταστικόν, τὴν θεληματικότητα.

Τὸν ἐπεσκέφθημεν κατὰ τετράδας ἵνα μὴ τὸν καταπονήσωμεν. Ἐξέφρασε μεγάλην χαρὰν ὄχι ἀπηλλαγμένην συγκινήσεως, ὅτι ἐδέχετο ἐφέτος ὑπὲρ τοὺς ἑξακοσίους Ἕλληνας ἐκ τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος, παλαιᾶς καὶ νέας, ἐκ Κύπρου, ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἄλλων ἑλληνικῶν μερῶν. Ὅταν τὸν ἐπλησίασα καὶ τοῦ ἠσπάσθην τὴν χεῖρα, μὲ ἐνεθυμήθη καὶ μετὰ τόσα χρόνια καὶ μοῦ εἶπε μὲ ἀσθενῆ τὴν φωνήν:

— Καὶ ἄλλοτε μᾶς ἦλθες. Ἀγαπᾷς φαίνεται τὸ μοναστήρι μας.

— Εὔχομαι, Μακαριώτατε, νὰ γίνητε καλὰ καὶ νὰ πατριαρχεύσητε ἐπὶ πολλὰ ἀκόμη χρόνια.

— Ἄ! — μοῦ ἀπαντᾷ μελαγχολικά—πολλὰ ζητεῖς. Τώρα πλέον πατριαρχεία....

Μᾶς ἠσπάσθη ὅλους, μᾶς ηὐχαρίστησε διὰ τὴν ἐπίσκεψιν, μᾶς ηὐχήθη, καὶ προσέφερεν εἰς κάθε ἕνα μας ἀπὸ μίαν εἰκόνα τῆς Ἀναστάσεως καὶ ἕνα αὐγὸ πασχαλινό, προσθέτων:

—Αὐτὰ μόνον σᾶς δίδει τὸ Μοναστῆρι μας ὡς εὐλογίαν.

Ἄλλοτε, ὅταν τὸ Μοναστῆρι ἤκμαζε, ἐνθυμοῦμαι, ὅτε τὸν ἐπεσκέφθημεν μὲ τοὺς μακαρίτας πλέον Γ. Φιλάρετον, Θεόδ. Ρετσίναν, Γ. Βόγλην, Ζαχαριάδην, μᾶς προσέφερεν ὁ Δαμιανὸς — εἰς τὰ 1898, ἤτοι πρὸ 34 ἐτῶν!!—ἀπὸ μίαν μεταξωτὴν ἐσάρπαν (κοιφίαν) καὶ μίαν σκαλιστὴν πολύτιμον ἀπὸ σεντέφι εἰκόνα τῆς Ἀναστάσεως.

Ἀφήσαμεν τὸν πολιὸν Πατριάρχην, ὅστις δυσκόλως ἀπέκρυπτε τὴν χαράν του καὶ τὴν συγκίνησίν του, ὅτι ἀντίκρυσεν ἐφέτος ἑκατοντάδας Ἑλλήνων ἐκ πάσης Ἑλλάδος καὶ μᾶς προσέθετε πατρικῶς:

— Νὰ ἔρχεσθε, ν' ἀγαπᾶτε τὸ Μοναστῆρι μας, τοὺς Ἁγίους αὐτοὺς Τόπους ποὺ κρατοῦμε ἐμεῖς οἱ καλόγηροι ἐπὶ τόσους αἰῶνας καὶ μὲ τόσας θυσίας, ἀγῶνας καὶ στερήσεις.

Καὶ ὁ ἐπὶ 35ετίαν κοσμῶν τὸν Πατριαρχικὸν Θρόνον Πατριάρχης Δαμιανός, Σάμιος τὴν πατρίδα, ἁπλοῦς γραμματεὺς Εἰρηνοδικείου, ἐν Σάμῳ ὑπηρετῶν, ἀφῆκε μίαν ἡμέραν, ὠθούμενος ἀπὸ αἴσθημα εὐσεβείας καὶ φιλοθρησκείας, τὴν γενέτειράν του διὰ νὰ ἔλθῃ ἐδῶ καὶ νὰ ἡγηθῇ τῆς Ἁγιοταφικῆς Ἀδελφότητος, διατηρήσας ἀλώβητα τὸ κῦρος του, τὰς προνομίας του καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ Ἱεροσολυμιτικοῦ Θρόνου ἐπὶ τέσσαρας δεκάδας ἐτῶν.

Γ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ
Δημ. Σύμβουλος Ἀθηναίων

ΑΥΡΙΟΝ: Ἀποχαιρετισμὸς τοῦ Πατριαρχεύοντος, τὸ Πασχαλινὸν γεῦμα, δεξίωσις εἰς τοῦ Ἄγγλου Διοικητοῦ, ἐπίσκεψις τοῦ Δημάρχου Ἱερουσαλήμ, κάθοδος εἰς Ἰόππην, προσέγγισις εἰς Κύπρον, ἐπάνοδος εἰς Ἀθήνας.

Οἱ ἐπιδρομεῖς τοῦ βυθοῦ

Ὁ τρόμος τῶν θαλασσῶν

Αἱ περιπέτειαί μου μὲ τὰ ὑποβρύχια

Ἀφηγήσεις τοῦ Γερμανοῦ πλοιάρχου τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ Μὰξ Βαλεντίνερ

62ον

Καὶ μὲ ὁλόϊσιο κορμὶ καὶ νεανικὸ βῆμα ἐπροχώρησε πρὸς τοὺς ἐργάτας ὁλομόναχος. Ἀλλὰ καὶ οἱ διακόσιοι ἐργάται ἔκαμαν μεταβολήν, καὶ τὸ ἔβαλαν στὰ πόδια, τρέχοντες ὅσον γρηγορώτερα ἠμποροῦσαν.

Ὁ Νόσκε τοὺς ἐφώναξε ἀπὸ μακρυά : «Ἐργάτες, ἐφόσον φεύγετε, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συζητήσω μαζί σας!»

Ἔπειτα ἐγέλασε, ἐστράφη πάλιν ὀπίσω, καὶ ἐβγῆκεν εὐδιάθετος μαζί μας ἀπὸ τὰ ναυπηγεῖα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 25ον

Η ΑΝΤΑΝΤ ΖΗΤΕΙ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΙΝ ΜΟΥ

Ἐφέρθην «βαναύσως καὶ ἀπανθρώπως» ἀπέναντι ἐχθρικῶν πληρωμάτων.

Ἂν κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐδιάβαζα ἐπιμελῶς τὰς πολιτικὰς εἰδήσεις τῶν ἐφημερίδων, — ἐπιμελέστατα ἐδιάβαζα πάντοτε τὰς ἐμπορικῆς φύσεως εἰδήσεις καὶ ἀγγελίας των—, δὲν θὰ ἐξεπλήττομην καὶ πολὺ μὲ τὴν ἀπότομον ἐπίδοσιν μιᾶς καταγγελίας τῆς Ἀντάντ ἐναντίον μου. Ἀλλὰ τέτοιος ἄνθρωπος ἤμουν !

Ἡ ἐναντίον μου κατηγορία ἐβασίζετο ἐπὶ τοῦ γεγονότος, ὅτι εἰς δεκαπέντε διαφόρους περιπτώσεις μετεχειρίσθην «βαναύσως καὶ ἀπανθρώπως» τὰ πληρώματα τῶν ὑπ' ἐμοῦ καταβυθισθέντων ἀτμοπλοίων. Οἱ Γάλλοι ἔγραφον : «avec une bestialite extraordinaire». Τὰ δεκαπέντε αὐτὰ βαπόρια ἦσαν ἀγγλικῆς, γαλλικῆς καὶ ἰταλικῆς ἐθνικότητος.

Ἡ Ἀντάντ ἀπῄτει τότε ἐντόνως νὰ παραδοθοῦν εἰς αὐτὴν ὅλοι οἱ χαρακτηριζόμενοι ὡς ἐγκληματίαι πολέμου. Εὑρίσκοντο ἐν Γερμανίᾳ ἀρκεταὶ ἑκατοντάδες ἀτόμων, ἐγγεγραμμένων εἰς τοὺς «μαύρους πίνακας», ἢ «μαύρους καταλόγους». Εἰς ὅλους λοιπὸν ἡμᾶς ἐδόθη ἡ συμβουλὴ νὰ ἐξαφανισθῶμεν ἐπί τι χρονικὸν διάστημα, ἕως ὅτου κοπάσῃ ἡ φουρτούνα τῆς ἀγανακτήσεως.

Ὅταν ἔλαβα ἐπισήμως τὴν καταγγελίαν αὐτήν, δὲν ἤξευρα τί νὰ κάμω. Ἀλλὰ ὁ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὑπασπιστής μου, σημαιοφόρος φὸν Ἐστντόρφ, δὲν ἐσυγχίσθη καθόλου.

Ὁ Βεδουΐνος αὐτός, — τοῦ εἴχαμεν δώσει τὸ παρατσοῦκλι τοῦτο, ὄχι μόνον διότι ἔμοιαζε μὲ Βεδουΐνον, ἀλλὰ καὶ διότι, εὑρισκόμενος εἰς τὸ τουρκοαραβικὸν μέτωπον, εἶχε κατορθώσει περίφημα νὰ κερδίσῃ ὑπὲρ τῶν Κεντρικῶν Δυνάμεων ὅλους τοὺς σεΐχηδες — ἐχαμογέλασε.

—Ξέρω ἐγὼ τί πρέπει νὰ κάμετε, μοῦ εἶπε. Φυσικὰ πρέπει νὰ ἐξαφανισθῆτε ἐπί τι χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τοῦ προσώπου τῆς γῆς. Καὶ τοῦτο εἶναι ἁπλούστατον. Σᾶς ἔχω πῆ, θαρρῶ, ὅτι ὁ πατέρας μου ἔχει τὴν ἀνωτάτην ἐπίβλεψιν τοῦ αὐτοκρατορικοῦ κτήματος Καντίνεν, δὲν εἶναι ἔτσι ;

Ἤμην περίεργος ν' ἀκούσω ποῦ θὰ κατέληγεν ὁ σημαιοφόρος.

—Θὰ πᾶτε λοιπὸν εἰς τὸν πατέρα μου, καὶ θὰ μείνετε εἰς τὸ κτῆμα αὐτὸ τόσον καιρόν, ὅσος θὰ χρειασθῇ διὰ νὰ μάθετε τὴν κηπουρικήν, — καὶ ὡς τότε θὰ ἔχῃ λησμονηθῇ ἀσφαλῶς ἡ ὑπόθεσις τῆς ἐκδόσεώς σας...

Ηὐχαρίστησα τὸν λαμπρὸν ἀξιωματικὸν διὰ τὴν βοήθειαν ποὺ μοῦ προσέφερε, καὶ τὴν ἀπεδέχθην, φυσικά.

Ἐπῆρα ἄδειαν καὶ μετέβην ἀσυχικῶς εἰς Βερολῖνον. Τὸ νεοσυσταθὲν Ναυαρχεῖον μοῦ ἐξήγησεν, ὅτι εἶναι ἀνάγκη, χάριν τῶν τύπων νὰ συγκατανεύσω ὅπως διαγραφῶ ὁπωσδήποτε ἀπὸ τοὺς καταλόγους τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ. Δὲν εἶχα ἀντίρρησιν. Κάποιος τότε μοῦ ἐπρομήθευσε διαβατήριον, μὲ τὸ ὄνομα «Κάρολος Σμίτ». Μὲ τὸ διαβατήριον αὐτό, καὶ μὲ μιὰ βαλιτσοῦλα ποὺ περιεῖχε τὰ ἀναγκαιότερα ἐνδύματά μου, ἐπῆγα εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμόν, εὗρηκα ἕνα τραῖνο ποὺ ἀνεχώρει διὰ τὴν Ἀνατολικὴν Πρωσσίαν, καὶ τὸ ὁποῖον ἦτο κατάμεστον κόσμου, καὶ ἀνεχώρησα.

Ὁ συνάδελφός μου εἶχεν ἤδη εἰδοποιήσει εἰς τὸ κτῆμα Καντίνεν περὶ τῆς προσεχοῦς ἐμφανίσεώς μου. Θὰ ἔφθανεν — ἔγραφε — ἕνας κύριος Σμίτ, ὁ ὁποῖος εἶναι φίλος καὶ πρέπει νὰ τὸν περιποιηθοῦν καλά. Περισσότερα δὲν ἐγνώριζε περὶ ἐμοῦ ὁ γηραιὸς ἐπιμελητὴς τοῦ αὐτοκρατορικοῦ τσιφλικιοῦ.

Ἔφθασα, κατετοπίσθην καὶ παρουσιάσθην εἰς τὸν κύριον φὸν Ἐστντόρφ.

Ἄξαφνα, τὰ ἔχασα : ὁ Χίντεμπουργκ εἰσῆλθεν εἰς τὸ δωμάτιον...

Δὲν ἐπρόκειτο, φυσικά, περὶ τοῦ σημερινοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας μας, ἀλλὰ περὶ τοῦ κυρίου φὸν Ἐστντόρφ, ὁ ὁποῖος τοῦ ἔμοιαζε καταπληκτικά.

Μὲ ὑπεδέχθησαν ἐγκαρδιώτατα. Ἕνα πρᾶγμα ὅμως μὲ δυσαρεστοῦσε ἐξαιρετικά : ὅτι ἤμην ὑποχρεωμένος νὰ ἀρμενίζω μὲ ψεύτικην σημαίαν...

Ἀφηγήθην λοιπὸν ὅλας τὰς περιπετείας τῆς ζωῆς μου μὲ πᾶσαν δυνατὴν ἀκρίβειαν, καίτοι ὑπεστήριζα, ὅτι ὁ Κὰρλ Σμίτ ἦτο γνωστὸς πλοίαρχος ὑποβρυχίου...

Ὁ φὸν Ἐστντόρφ δὲν ἠμποροῦσε φυσικὰ νὰ ἐνθυμηθῇ πλοίαρχον ὑποβρυχίου μὲ τέτοιο ὄνομα, ἴσως δὲ νὰ ἐγνώριζε πολὺ καλὰ ποῖος ἵστατο ἐνώπιόν του, ὁπωσδήποτε συνεννοήθημεν θαυμάσια.

Ἀφοῦ τὸ ὄμορφο κρασὶ ἔλυσε καὶ τὴν ἰδικήν του γλῶσσαν, ἤρχισε νὰ μοῦ διηγῆται ἐνδιαφέροντα πράγματα περὶ τῆς οἰκογενειακῆς ζωῆς τοῦ Αὐτοκράτορός μας. Ὡς γνωστόν, ὁ Κάϊζερ εἶχεν ἱδρύσει εἰς Καντίνεν ἐργοστάσιον μαγιόλικας — πορσελλάνης — διάσημον διὰ τὰ ἐξαίρετα δημιουργήματά του. Μίαν ἡμέραν διέταξεν ὁ Κάϊζερ νὰ γίνῃ ἔκθεσις εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ ἐργοστασίου ἀντικειμένων ἐκ πορσελλάνης ρυθμοῦ μπαρόκ. Ἐπὶ πολλὰς ἑβδομάδας τὸ τεχνικὸν προσωπικὸν εἰργάζετο πρὸς ἑτοιμασίαν τῆς ἐκθέσεως αὐτῆς. Τέλος ἑτοιμάσθησαν ὅλα. Ὁ Κάϊζερ μετέβη εἰδικῶς πρὸς τοῦτο εἰς Καντίνεν, ὅπως ἴδῃ μόνος του τὴν ἔκθεσιν.

Ὁ Ἐστντόρφ ἦτο πεπεισμένος, ὅτι ἡ ἔκθεσίς του θὰ τοῦ ἤρεσε πολύ. Βέβαιος περὶ τῆς ἐπιτυχίας του, ὡδήγησε τὸν Αὐτοκράτορα εἰς τὴν ἑορτασίμως στολισμένην αἴθουσαν. Ὁ Κάϊζερ ἐκύτταξεν ὁλόγυρά του, καὶ ἤρχισεν ἤδη νὰ ἀνεβαίνῃ ἐρύθημα ὀργῆς εἰς τὸ πρόσωπόν του : «Ἀλλὰ σᾶς διέταξα νὰ ἐκθέσετε ἔργα ρυθμοῦ μπαρόκ. Ὅ,τι ὅμως βλέπω ἐδῶ εἶναι προφανῶς «ρεναισσάνς». Ἡ ἐργασία σας δὲν μοῦ ἀρέσει καθόλου. Ἔχω τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι οἱ ἄνθρωποί μου μὲ ἠπάτησαν. Σεῖς, κύριε φὸν Ἐστντόρφ, εἶσθε ὑπεύθυνος διὰ τοῦτο, καὶ σεῖς φταῖτε διὰ τὴν θλιβερὰν αὐτὴν κατάστασιν».

Ἡ συνοδεία τοῦ Κάϊζερ ὑπεχώρησε προσεκτικά, φοβουμένη τὸν αὐτοκρατορικὸν θυμόν. Κ' ἔτσι, ὁ κύριος φὸν Ἐστντόρφ εὑρέθη μόνος ἐνώπιον τοῦ Αὐτοκράτορος.

Ἀλλὰ μὲ ἀπόλυτον ἠρεμίαν ἀντιμετώπισε τὴν αὐτοκρατορικὴν μομφήν. Καὶ τέλος εἶπεν εἰς τὸν Κάϊζερ ἐντελῶς ἀφελῶς : «Μεγαλειότατε, δυστυχῶς δὲν εἶχα τὴν τύχην νὰ βυζάξω μὲ τὸ γάλα τῆς μητέρας μου τόσες γνώσεις, ὥστε νὰ διακρίνω τὴν διαφορὰν μεταξὺ ρυθμοῦ μπαρὸκ καὶ ρυθμοῦ Ἀναγεννήσεως».

Αὐτὴ ἡ ἔξυπνη ἀπάντησις διεσκέδασε τὸν Κάϊζερ, καὶ γελῶντας ἐκτύπησε μὲ τὸ χέρι του τὸ γόνατό του καὶ ἡ κακοκεφιά του διελύθη αὐτοστιγμεί. Ἤρχισε τότε ν' ἀναπτύσσῃ καταλεπτῶς εἰς τὴν ἀκολουθίαν του τὰς λεπτὰς διαφορὰς αἱ ὁποῖαι ὑπάρχουν μεταξὺ τοῦ ρυθμοῦ μπαρὸκ καὶ τοῦ ρυθμοῦ ρεναισσάνς. Μετὰ τὴν ὁμιλίαν τοῦ Κάϊζερ ἕνας γηραιὸς γλύπτης εἶπεν εἰς τὸν Ἐστντόρφ : «Μοῦ κάμνουν πάντοτε κατάπληξιν αἱ καλλιτεχνικαὶ γνώσεις τοῦ Κάϊζερ. Σᾶς ἀνέπτυξε πρὸ ὀλίγου πράγματα, τὰ ὁποῖα καὶ εἰς ἐμένα ἀκόμη ἦσαν ἄγνωστα. Ἂν ἤμουν καὶ ἐγὼ εἰς τὴν θέσιν τοῦ Αὐτοκράτορος θὰ ἐθύμωνα πολύ, διότι ὁ Κάϊζερ ἤθελε νὰ μᾶς παρουσιάσῃ κάτι, καὶ ἡ ἔκθεσις αὐτὴ τοῦ ἐστοίχισε χρήματα πολλά. Ὅ,τι εἴδαμεν ὅμως σήμερα, δὲν ἄξιζε καὶ πολὺ τὸν κόπον...»

Ὁ Κάϊζερ ἔχει εἰς Καντίνεν κ' ἕνα θαυμάσιον ἀνάκτορον, μὲ τεράστιον καλοπεριποιημένον πάρκον, ποὺ εἶναι γεμᾶτον λουλούδια...

Τότε μοῦ κατέβηκε μιὰ ἰδέα : Θὰ μποροῦσα νὰ γυμνάσω λιγουλάκι ἐδῶ τὸ κορμί μου μὲ βαρειὰ σωματικὴν ἐργασία...

(Ἀκολουθεῖ).

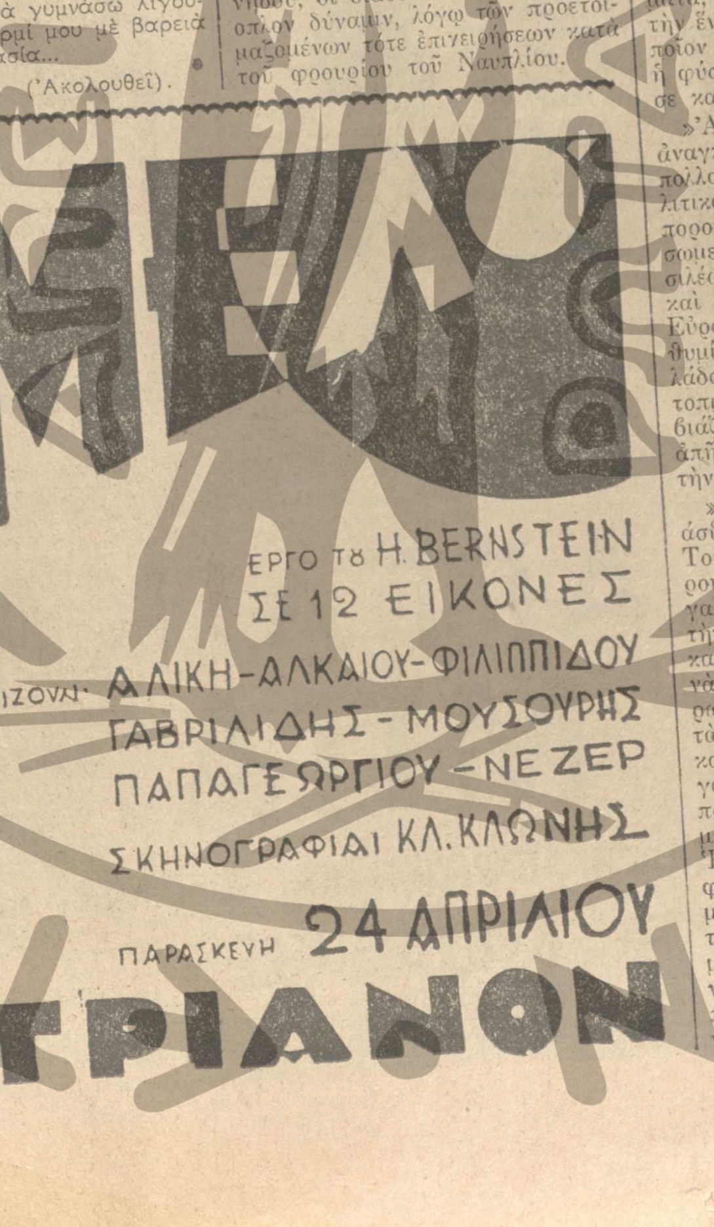

ΜΕΛΟ
ΕΡΓΟ τοῦ H. BERNSTEIN
ΣΕ 12 ΕΙΚΟΝΕΣ
ΠΑΙΖΟΥΝ: ΑΛΙΚΗ-ΑΛΚΑΙΟΥ-ΦΙΛΙΠΠΙΔΟΥ
ΓΑΒΡΙΛΙΔΗΣ - ΜΟΥΣΟΥΡΗΣ
ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ - ΝΕΖΕΡ
ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΙΑΙ ΚΛ. ΚΛΩΝΗΣ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 24 ΑΠΡΙΛΙΟΥ
ΤΡΙΑΝΟΝ

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις τοῦ 1821

Ἡ ἀναβλητικότης τῶν πληρεξουσίων τῆς Ἀχαΐας καὶ τῆς Κορινθίας

Ἡ ἐκλογικὴ διαπάλη προκρίτων καὶ στρατιωτικῶν. — Εἰς τὴν Καρύταιναν ἀπέτυχεν ὁ Ἀναγνώστης Δηλιγιάννης. — Οἱ πληρεξούσιοι Ἀχαΐας καὶ Κορινθίας σταματοῦν εἰς τὸν Ἅγιον Γεώργιον.— Ἡ διαμαρτυρία τῶν Ὑδραίων διὰ τὴν ἀναβλητικότητα.— Οἱ πληρεξούσιοι Ἀχαΐας δηλοῦν ὅτι περιμένουν τὸν Μαυροκορδάτον.

Ἱστορικαὶ μονογραφίαι τοῦ κ. Δ. Α. Κοκκίνου

Μόλις ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ Νοεμβρίου ἤρχισαν νὰ προσέρχωνται εἰς τὸ Ἄργος κάπως πυκνότεροι οἱ βραδύνοντες ἕως τότε πληρεξούσιοι τῆς Πελοποννήσου διὰ τὴν συνέλευσιν. Εἴπομεν ὅτι κατόπιν συνεννοήσεως μεταξὺ τῶν ἀνέβαλαν τὴν μετάβασίν των εἰς τὸ Ἄργος, διότι ἐπερίμεναν τὴν ἄφιξιν τοῦ Μαυροκορδάτου καὶ τοῦ Νέγρη μὲ τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς Στερεᾶς διὰ νὰ παρατάξουν ἰσχυρὸν μέτωπον ἀπέναντι τοῦ Ὑψηλάντη καὶ τῶν στρατιωτικῶν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς. Εἰς τὰς περισσοτέρας ἐπαρχίας ἡ ἐκλογὴ τῶν πληρεξουσίων εἶχε γίνει κατὰ τύπους, διότι ἡ ἐπιρροὴ τῶν προκρίτων ἦτο μεγάλη καὶ ἐξελέγησαν χωρὶς ἀντίδρασιν οἱ προβληθέντες ὑπὸ τούτων. Ἀλλ' ὑπῆρξαν καὶ ἐπαρχίαι, ὅπου οἱ στρατιωτικοὶ ἠμφισβήτησαν πρὸς τοὺς προκρίτους θέσεις πληρεξουσίων καὶ μερικοὶ μάλιστα ἐπέτυχαν. Εἰς τὰ Καλάβρυτα οἱ Πετμεζαῖοι ἔκαμαν πραγματικὸν ἀγῶνα μὲ τὴν δύναμιν ποὺ διέθεσαν εἰς ὡρισμένας περιφερείας καὶ μόλις κατώρθωσαν οἱ πρόκριτοι νὰ τοὺς ἀποκλείσουν. Ἀλλ' εἰς τὴν Καρύταιναν ὑπερίσχυσαν οἱ περὶ τὸν Κολοκοτρώνην καὶ ἀπέτυχε καὶ αὐτὸς ὁ Ἀναγνώστης Δηλιγιάννης. Ἐκ τούτου μάλιστα εἰς τὰ τμήματα ἐκεῖνα εἶχαν βραδύνει αἱ ἐκλογαί. Ἀλλ' αὐτὸ ἔκαμε τοὺς προκρίτους νὰ προβλέπουν ὀξεῖαν συνέχισιν τῆς πάλης εἰς τὴν συνέλευσιν.

Ἐπὶ τέλους οἱ βραδύνοντες περισσότερον ὅλων καὶ σιωποῦντες ἕως τότε εἰς τὰς προσκλήσεις τοῦ Δημητρίου Ὑψηλάντη, πρόκριτοι τῆς Ἀχαΐας κατόπιν νέου ἐγγράφου του κατὰ τὴν 14ην Νοεμβρίου, ἀνεχώρησαν ἀπὸ τὰς Πάτρας καὶ ἀφοῦ ἐπέρασαν ἀπὸ τὴν Κόρινθον, ὅπου συνηνώθησαν μὲ τοὺς ἐπίσης ἀναμένοντας ἕως τότε ἐκεῖ πληρεξουσίους τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης μετέβησαν εἰς τὸν Ἅγιον Γεώργιον ὅπου καὶ ἐστάθμευσαν διὰ νὰ περιμείνουν τὸν Μαυροκορδάτον καὶ τὸν Νέγρην. Ἀλλ' ἡ ἄφιξις καὶ ἡ παραμονὴ των εἰς τὸν Ἅγιον Γεώργιον ἐγνώσθη εἰς τὸ Ἄργος, ὅπου ἦσαν συγκεντρωμένοι οἱ ἄλλοι πληρεξούσιοι καὶ ὅλοι σχεδὸν οἱ στρατιωτικοὶ τῆς Πελοποννήσου, οἱ διαθέτοντες ἐκεῖ καὶ ἔνοπλον δύναμιν, λόγῳ τῶν προετοιμαζομένων τότε ἐπιχειρήσεων κατὰ τοῦ φρουρίου τοῦ Ναυπλίου.

Ἤρχισαν λοιπὸν εἰς τὸ Ἄργος παράπονα καὶ αἰτιάσεις διὰ τὴν βραδύτητα τῆς συνελεύσεως ἐναντίον τῶν προκρίτων τῆς Ἀχαΐας καὶ τῆς Κορινθίας, καὶ τέλος ἐξέσπασαν εἰς ζωηρὰς διαμαρτυρίας καὶ εἰς ἐκδηλώσεις ἀγανακτήσεως. Ὅλοι ἐφώναζαν:

— Σύστημα, σύστημα.

Μὲ τὸν ὅρον σύστημα ἐννοοῦσαν, ὡς γνωστόν, τὴν δημιουργίαν ἑλληνικῆς ἀρχῆς, διοικήσεως καὶ ὀργανώσεως. Ἡ συγκρότησις τῆς συνελεύσεως ἐθεωρεῖτο ἐπείγουσα ἀνάγκη. Ὁ τουρκικὸς στόλος παρεσκευάζετο εἰς τὸν Κεράτιον κόλπον διὰ νέαν ἐκστρατείαν, καὶ ἐκυκλοφόρει ἡ φήμη ὅτι εἰς τὰς ἀπέναντι τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀκτὰς τοῦ Ἑλλησπόντου συνεκεντρώνετο νέος στρατὸς ἀπὸ τὴν Ἀσίαν διὰ ν' ἀποσταλῇ κατὰ τῆς Πελοποννήσου. Ἠγανακτοῦσαν λοιπὸν ὅλοι εἰς τὸ Ἄργος διὰ τὴν παραμονὴν τῶν πληρεξουσίων τῆς Κορινθίας καὶ τῶν τεσσάρων ἐπαρχιῶν τῆς Ἀχαΐας εἰς τὸν Ἅγιον Γεώργιον. Ἐξ αἰτίας των ἐπεβραδύνετο ἡ συνέλευσις καὶ θὰ εὑρίσκετο πάλιν ἡ ἐπανάστασις ἀνοργάνωτος καὶ ἀκυβέρνητος πρὸ τῶν νέων σοβαρῶν τουρκικῶν ἐκστρατειῶν. Καὶ περισσότερον τῶν ἄλλων ἦσαν φοβισμένοι οἱ νησιῶται, διότι ἐθεωροῦσαν ἐπικειμένην τὴν νέαν κατὰ θάλασσαν τουρκικὴν ἐκστρατείαν, ποὺ δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν ν' ἀντιμετωπισθῇ παρὰ κατόπιν λήψεως σοβαρῶν οἰκονομικῶν μέτρων ἐκ μέρους τῆς συνελεύσεως. Εἶχαν ἐξαντληθῇ οἱ πόροι των καὶ ὁ ἑλληνικὸς στόλος ἀπέναντι τῆς νέας τουρκικῆς ἀπειλῆς θὰ ἦτο κατεδικασμένος ν' ἀδρανήσῃ. Τότε ἡ Ὕδρα ἀπηύθυνε πρὸς τοὺς Πελοποννησίους ἀρχηγοὺς τὸ ἀκόλουθον χαρακτηριστικὸν ἔγγραφον:

«Φιλογενέστατοι ἀδελφοὶ Πελοποννήσιοι.

»Διὰ τῶν πρέσβεών μας, τῶν αὐτόσε πρότερον εὑρισκομένων, σᾶς ἐκφράσαμεν τὴν εὐχαρίστησίν μας διὰ τὴν ἕνωσιν τῆς νήσου μας εἰς τὸ ὑμέτερον πολιτικὸν σῶμα, τὴν ὁποίαν μᾶς ἀναγγείλατε δι' ἐπιστολῆς σας τὴν 21 τοῦ παρελθόντος Ὀκτωβρίου. Ἀνανεοῦμεν μ' ὅλον τοῦτο καὶ ἤδη τὴν εἰλικρινῆ χαρὰν καὶ τὰ ἀδελφικὰ φρονήματα, διὰ τῶν ὁποίων ἐδέχθημεν τὴν ἕνωσιν αὐτὴν ὡς πρᾶγμα τὸ ὁποῖον καὶ ἡμεῖς ἐπεθυμήσαμεν καὶ ἡ φύσις φαίνεται πῶς ἐπροσδιώρισε καὶ ζητεῖ.

»Ἀλλὰ τὸ μόνον, ὅπου κρίνομεν ἀναγκαιότατον καὶ σᾶς εἴπομεν πολλάκις εἶνε ὁ ὀργανισμὸς τοῦ πολιτικοῦ συστήματός μας. Δὲν ἠμποροῦμεν χωρὶς τούτου νὰ ἐπικαλέσωμεν τὴν βοήθειάν τινος τῶν βασιλέων. Καὶ παρὰ τοῦτο κρυόνουσι καὶ ἐμποδίζονται ὅλοι οἱ λαοὶ τῆς Εὐρώπης, ἐνῷ ἔδειξαν τόσην προθυμίαν διὰ τὴν ἀνάστασιν τῆς Ἑλλάδος καὶ ὅσοι ἦλθον ἐξ αὐτῶν αὐτοπροαίρετοι, διὰ ν' ἀγωνισθῶσι, βιάζονται ν' ἀναχωρήσωσι, καθὼς ἀπῆλθον μερικοὶ ἀποτυχόντες ἀπὸ τὴν ἐλπιζομένην περιποίησιν.

»Οἱ ἀδελφοὶ Κασσάνδριοι ἐθυσιάσθησαν ἀπὸ τὴν μάχαιραν τοῦ Τούρκου. Οἱ θησαυροὶ τοῦ Ὄρους, ἐπισωρευθέντες ἀπὸ τὴν μεγαλοδωρίαν τόσων βασιλέων καὶ τὴν εὐλάβειαν τῶν προπατόρων καὶ συγχρόνων μας, κινδυνεύουσι νὰ πέσωσιν εἰς χεῖρας τῶν βαρβάρων, οἱ ὁποῖοι ἱερόσυλοι ἤδη καὶ τὰ ἱερὰ καταγώγια θέλουσι κατακαύσει. Αἱ πληγαὶ αὐταὶ καὶ μεγάλα ἄλλα προκείμενα δεινὰ δὲν προέρχονται βέβαια ἀπὸ ἄλλο, εἰμὴ ἀπὸ τὴν ἔλλειψιν συστήματος. Ἡ Ρούμελη ὅλη ψυχεῖ ἀπὸ διαφόρους ἀνάγκας, καὶ ἐνῷ φθειρόμεθα ἡμεῖς ὁ ἐχθρὸς ἐγκαρδιοῦται. Ὁ στόλος τούτου ἑτοιμάζεται μὲ δραστηριότητα μεγάλην καὶ δυνατὸς ἀπὸ στρατεύματα. Ἡμεῖς πλέον ὑστερούμεθα τοὺς τρόπους ν' ἀντισταθῶμεν. Καὶ ἂν μᾶς εὕρῃ ἀσυστάτους καὶ ἀνετοιμάστους ἐπομένως, κινδυνεύει, ἄπαγε, νὰ ἐξολοθρευθῇ ὁλόκληρον τὸ γένος, τὸ ὁποῖον δὲν θέλει τότε λυπηθῇ κανένας λαός, στοχαζόμενος ἡμᾶς ὅλους ὡς ληστάς, καὶ ὄχι ἄνδρας Ἕλληνας ἀγωνιζομένους διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς πατρίδος των. Ἀπὸ τὴν στιγμὴν, καθ' ἣν ἡμεῖς ἀρχίσαμεν φωνάζοντες «σύστημα», ἐκίνησαν ἄνδρες ἀπὸ τὰ βορειότερα μέρη τῆς Εὐρώπης καὶ ἔφθασαν εἰς τὴν Πελοπόννησον, ὀλίγοι δὲ Πελοποννήσιοι ἄρχοντες ἀκόμη δὲν ἠμπόρεσαν νὰ συνέλθωσιν εἰς τὸ Ἄργος ἀπὸ τὴν μικρὰν περιοχὴν τῆς Χερσονήσου.

»Ἀδελφοὶ Πελοποννήσιοι, αἰσθανθῆτε διὰ τοὺς οἰκτιρμοὺς τοῦ θεοῦ τὴν ἀληθινὴν περίστασιν τοῦ γένους μας τέλος πάντων. Γνωρίσατε πῶς χανώμεθα ὅλοι διὰ τὴν ὀλεθρίαν ἀδιαφορίαν σας. Στοχασθῆτε, πῶς ἔχετε νὰ δώσετε ἀπολογίαν τοῦ γενικοῦ ἀφανισμοῦ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ τῆς ἀνθρωπότητος. Ἡμεῖς δὲ μάρτυρας ἐπικαλούμεθα τὸν θεὸν καὶ τὸν κόσμον ὅλον ὅτι εἴμεθα ἀμέτοχοι τῶν τοιούτων ὀλεθρίων σφαλμάτων. Καὶ περισσότερον ὅτι πρῶτοι ἐβοηθήσαμεν καὶ μέχρι τελευταίας πνοῆς καταβοῶ κατὰ τῶν ἐνόχων. Ἀλλ' εἴθε νὰ εἰσακουσθῶμεν καὶ ὄχι βραδέως».

Ἀπὸ Ὕδρας τὴν 20 Νοεμβρίου 1821».

Τὸ ἔγγραφον αὐτὸ ἀπεστάλη εἰς τὸν Ὑψηλάντην διὰ νὰ διεκπεραιώσῃ πρὸς τοὺς βραδύνοντας πληρεξουσίους τῆς Πελοποννήσου. Ἐκεῖνος τὸ ἐπέστειλε πρὸς τοὺς εὑρισκομένους εἰς τὸν Ἅγιον Γεώργιον καὶ τὸ συνώδευσε μὲ νέαν πρόσκλησιν καὶ ἐπειδὴ εἶχε σχηματισθῇ ἡ ἐντύπωσις ὅτι οἱ πληρεξούσιοι ἐκεῖνοι ἐδίσταζαν νὰ ἔλθουν εἰς τὸ Ἄργος, διότι ἐκ τῆς δημιουργηθείσης ἐκεῖ ἐξεγέρσεως τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ ἐξ ἄλλων ἐπαρχιῶν συναθροισθέντος λαοῦ ἐφοβοῦντο μήπως ἐπαναληφθοῦν εἰς βάρος των ὅσα εἶχαν γίνει εἰς τὰ Βέρβαινα καὶ τὴν Ζαράκοβαν, τοὺς ἔγραψεν ὅτι τοὺς ἔδιδε τὴν προσωπικήν του ἐγγύησιν διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀξιοπρεπείας των, ἂν ὑπώπτευαν ὅτι εἰς τὸ Ἄργος ὑπῆρχαν διαθέσεις ἐναντίον των.

Ἐκεῖνοι ἀπήντησαν εἰς τοὺς Ὑδραίους παραπονούμενοι διὰ τὰς πικρὰς διαμαρτυρίας των καὶ ἰσχυριζόντο ὅτι δὲν ἦσαν ὑπεύθυνοι τῆς μὴ συγκροτήσεως ἀκόμη συνελεύσεως καὶ κυβερνήσεως, μὲ τὴν ἄσχετον πρὸς τὸ τότε ζήτημα τῆς συνελεύσεως δικαιολογίαν ὅτι ἐπανειλημμένως εἶχαν συνέλθει εἰς τὰ Βέρβαινα καὶ τὴν Ζαράκοβαν καὶ διελύθησαν χωρὶς νὰ ἐπιτευχθῇ κανένα ἀποτέλεσμα. Εἰς τὸν Ὑψηλάντην δὲ ἀπήντησαν εἰς τόνον ψυχρὸν ὅτι δὲν ἐφοβοῦντο τίποτε καὶ δὲν ἐχρειάζοντο τὰς ἐγγυήσεις του.

«Εἶνε περιττὴ δι' ἡμᾶς, ἔγραφαν, ἡ ἐγγύησις, διότι οὔτε ὑπωπτεύθημεν ποτέ, οὔτε ἐτολμήσαμεν νὰ στοχασθῶμεν ὅτι μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων εὑρίσκεται τοιοῦτος κακεντρεχὴς καὶ δόλιος, ὥστε νὰ φθονῇ τὴν ἡσυχίαν καὶ ὕπαρξιν τῶν ὁμογενῶν του».

Καὶ τέλος πεισθέντες ἠναγκάσθημεν νὰ ὁμολογήσωμεν καθαρὰ καὶ εἰς τὸν Ὑψηλάντην καὶ εἰς τὴν κοινότητα τῆς Ὕδρας τὸν πραγματικὸν λόγον τῆς μὴ μεταβάσεώς των εἰς τὸ Ἄργος.

«Βραδύνομεν, διότι περιμένομεν νὰ συμπαραλάβωμεν τοὺς παραστάτας τῆς Ρούμελης».

Καὶ ἐντοπίζοντες στενώτερα ἀκόμη τὸ ζήτημα ἐδήλωσαν μετ' ὀλίγον ὅτι δὲν θέλουν νὰ γίνῃ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τῆς συνελεύσεως χωρὶς νὰ παρίστανται ὁ Μαυροκορδάτος καὶ ὁ Νέγρης.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἀναστάτωσις εἰς τὸ Ἄργος.

"ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ,,
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΤΕΧΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 27 τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Ἑταιρείας καλοῦνται οἱ μέτοχοι αὐτῆς εἰς τακτικὴν γενικὴν συνέλευσιν γενησομένην τὴν 16ην Μαΐου ἐ. ἔ. ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 12ην μεσημβρίας εἰς τὰ ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Λυκούργου 18 γραφεῖα τῆς Ἑταιρείας μὲ τὰ ἑξῆς θέματα ἡμερησίας διατάξεως:

1) Ὑποβολὴ τῆς ἐκθέσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τοῦ ἰσολογισμοῦ τοῦ 1930 καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῦ ἐκθέσεως τῶν ἐλεγκτῶν.

2) Ἔγκρισις τοῦ ἰσολογισμοῦ τοῦ 1930.

3) Ἀπόφασις περὶ ἀπαλλαγῆς ἢ μὴ ἀπὸ πάσης εὐθύνης τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν ἐλεγκτῶν διὰ τὴν διαχείρισιν τοῦ λήξαντος ἔτους.

4) Ἐκλογὴ τριῶν ἐλεγκτῶν καὶ ἰσαρίθμων ἀναπληρωτῶν διὰ τὸν ἔλεγχον τῆς τρεχούσης χρήσεως καὶ καθορισμὸς ἀμοιβῆς αὐτῶν.

5) Ἔγκρισις ἐκλογῆς συμβούλων.

6) Ἔγκρισις ἀμοιβῆς διευθύνοντος καὶ συμπράττοντος συμβούλου.

7) Τροποποίησις τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ Καταστατικοῦ.

Εἰς τὴν γενικὴν συνέλευσιν δύναται νὰ μετάσχῃ καὶ ψηφίσῃ αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου ὁ κύριος πέντε (5) τοὐλάχιστον μετοχῶν τῆς Ἑταιρείας, ἐφ' ὅσον πέντε τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς γενικῆς συνελεύσεως καταθέσῃ τὰς μετοχὰς αὐτοῦ παρὰ τῇ Ἑταιρείᾳ ἢ παρὰ τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἢ παρά τινι Ἑλληνικῇ Ἀνωνύμῳ Τραπεζιτικῇ Ἑταιρείᾳ καὶ μέχρι τῆς αὐτῆς προθεσμίας τὸ βραδύτερον προσκομίσῃ εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Διευθύνσεως τῆς Ἑταιρείας τὴν ἀπόδειξιν τῆς καταθέσεως τῶν ὡς ἄνω τίτλων, ὡς καὶ τὰ πληρεξούσια.

Ἀθῆναι, τῇ 18 Ἀπριλίου 1931
(Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον)

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ Πρότυπον Σύνταγμα Εὐζώνων διακηρύττει ὅτι κατόπιν ἀντιπροσφορᾶς, ἐπὶ ἔλαττον τῶν ἐπιτευχθεισῶν τιμῶν κατὰ τὸν διαγωνισμὸν τῆς 8ης Ἀπριλίου 1931, προκηρύσσει ἐπαναληπτικὸν δημόσιον μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν ἀνάδειξιν ἐργολάβου πρὸς πλύσιν ἐπὶ ἓν ἔτος τῆς λινοστολῆς τῶν ὁπλιτῶν αὐτοῦ ἐργολαβικῶς.

Ὁ διαγωνισμὸς γενήσεται εἰς τὰ γραφεῖα αὐτοῦ (Μακρυγιάννη) τὴν 29ην Ἀπριλίου ἐ. ἔ., ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 11—12.

Εἰς τὸν διαγωνισμὸν γενήσονται δεκτοὶ ἰδιοκτῆται μηχανικῶν μόνον πλυντηρίων μὲ ἐγκαταστάσεις ἐξασφαλιζούσας πλήρη καὶ ἀρτίαν τὴν καθαριότητα, ἀπολύμανσιν καὶ ξήρανσιν (στέγνωσια) τῶν λευχειμάτων, βεβαιουμένου τοῦ τοιούτου διὰ βεβαιώσεως ἐπισήμου τοῦ οἰκείου ἐπιμελητηρίου καὶ κατατιθεμένης τῆς βεβαιώσεως εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῆς διενεργείας τοῦ διαγωνισμοῦ.

Ἀθῆναι 15 Ἀπριλίου 1931
Ὁ Διοικητὴς τοῦ Προτύπου Συντάγματος Εὐζώνων
Χ. ΤΕΡΤΙΚΑΣ
Συν)ρχης

Η ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΘΗΚΗ
ΥΛΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Διακηρύττει ὅτι τὴν δεκάτην πέμπτην Μαΐου ἐ. ἔ. ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 11—12 π.μ. ἐνεργηθήσεται ἐν τοῖς γραφείοις της δημόσιος διαγωνισμὸς διὰ τὴν προμήθειαν 100 λεβήτων λόχου ἐκ χαλκοῦ μετὰ καλυμμάτων, συμφώνως ὅροις συμφωνιῶν καὶ τὴν ἔγκρισιν Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν.

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 14 Ἀπριλίου 1931.
(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

Αἱ θαυμάσιαι
ΠΑΣΤΙΛΙΕΣ VALDA
ἐνδείκνυνται ἐπιτυχῶς
ἐναντίον
τῶν ἀσθενειῶν
τῶν βρογχων
τῶν πνευμόνων
καὶ τοῦ λάρυγγος
Πωλοῦνται εἰς ἅπαντα
τὰ Φαρμακεμπορεῖα
καὶ Φαρμακεῖα.
Νὰ τὰ ἀπαιτῆτε
ΕΙΣ ΚΥΤΙΑ
φέροντα τὸ ὄνομα
VALDA

Η ΣΥΦΙΛΙΣ

θεραπεύεται πλέον ἄνευ ἐνέσεων εἰς ὅλα αὐτῆς τὰ στάδια.
Ζητήσατε τὴν βιβλιογραφίαν ἀποστελλομένην ΔΩΡΕΑΝ παρὰ τοῦ Γενικοῦ Ἀντιπροσώπου διὰ τὴν Ἑλλάδα κ. Ι. Η. ΛΟΥΚΑΙ-ΤΗ ἐν Τριπόλει (Χρωματουργεῖα Τριπόλεως).
Laboratoire Dr. POMAERT Paris.
Ἀποθ. Ἀθηνῶν: Ὁδὸς Πεσμαζόγλου 9Α.
Ἀποθ. Πατρῶν: Ὁδ. Πατρέως 66
Ζητοῦνται ἀντιπρόσωποι

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΟΛΟΚΛΗΡΟΝ ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ ΠΕΡΙ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΤΩΝ

Η ΣΥΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ

Τὸ νομοσχέδιον περὶ ἀποζημιώσεως τῶν Κωνσταντινουπολιτῶν, τὸ ὁποῖον κατήρτισε ἡ νομοπαρασκευαστικὴ ἐπιτροπὴ τῶν Ἑλληνοτουρκικῶν συμφωνιῶν, κατόπιν τῆς τελευταίας ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου διεβιβάσθη ἀπὸ τὴν Διεύθυνσιν Ἀνταλλαγῆς εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον πρὸς ἔγκρισιν καὶ ὑποβολὴν εἰς τὴν Βουλήν.

Τὰ κυριώτερα ἄρθρα τοῦ ἐν λόγῳ νομοσχεδίου ἔχουν οὕτω:

«Ἄρθρον 1ον.— Τὸ ποσὸν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Νόμου 4793 καταβληθησομένης ἀποζημιώσεως εἰς τοὺς Ἕλληνας ὀρθοδόξους ὑπηκόους Τούρκους μὴ ἀνταλλαξίμους κατοίκους τῆς Κωνσταντινουπόλεως, μὴ παρόντες ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὡς ἐγκαταλείψαντες τὴν πόλιν ταύτην χωρὶς νὰ ὦσι ἐφωδιασμένοι μὲ διαβατήρια τῶν Ἀρχῶν τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας καὶ εἰς οὓς δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐπιστροφὴ εἰς τὰς ἑστίας των συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 12 τῆς γενομένης Συμβάσεως καὶ ὧν ἡ ἀκίνητος καὶ κινητὴ περιουσία περιέχεται δυνάμει τοῦ ἄρθρου 20 τῆς διὰ τοῦ ῥηθέντος νόμου κυρωθείσης Συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας, εἰς τὴν Τουρκικὴν Κυβέρνησιν κανονισθήσεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀξίας τῶν ἑκάστῳ τῶν δικαιουμένων ἀποζημιώσεως ἀνηκόντων περιουσιακῶν στοιχείων, διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος ἐκδοθησομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

— Ἡ σύστασις τῶν ἐπιτροπῶν

Ἄρθρον 2ον.— Πρὸς καθορισμὸν τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀξίας τῶν κινητῶν καὶ ἀκινήτων περιουσιακῶν στοιχείων τῶν ἀνηκόντων ἑκάστῳ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο δικαιούχων ἀποζημιώσεως, συνιστῶνται ἐν Ἀθήναις διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Δικαιοσύνης ὑπουργῶν καὶ ἰσχυούσης ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, εἴκοσι τέσσαρα Πρωτοβάθμια καὶ ὀκτὼ Δευτεροβάθμια Διοικητικὰ Δικαστήρια συγκροτούμενα τὰ μὲν Πρωτοβάθμια ἐξ ἑνὸς Δικαστοῦ καὶ τοῦ Γραμματέως, τὰ δὲ Δευτεροβάθμια ἐκ τριῶν δικαστῶν καὶ τοῦ γραμματέως.

Τὰ Δικαστήρια ταῦτα λαμβάνουσι τὸ ὄνομα ἐκ τοῦ αὐξ. ἀριθμοῦ τῆς ἱδρύσεώς των, συνεδριάζουσι δημοσίᾳ καὶ ἀπαγγέλλουσιν ἠτιολογημένως τὰς ἀποφάσεις των ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει.

Ἄρθρον 3ον.— Καθήκοντα Δικαστοῦ παρὰ πρωτοβαθμίῳ δικαστηρίῳ ἀνατίθενται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας ὑπουργοῦ εἰς ἓν ἐκ τῶν μελῶν τῶν ἐν Ἀθήναις ἢ Πειραιεῖ Πρωτοδικείων (Πρωτοδίκην, ἢ Ἀντεισαγγελέα) ἔχοντος τριετῆ ὑπηρεσίαν ἐν τῷ βαθμῷ τούτῳ ἢ εἰς ὑπαλλήλους τῶν ὑπουργείων Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν ἔχοντας βαθμὸν Τμηματάρχου.

Καθήκοντα δικαστοῦ παρὰ Δευτεροβαθμίῳ Δικαστηρίῳ ἀνατίθενται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας ὑπουργοῦ. 1) Εἰς ἓν ἐκ τῶν ἰσοβίων ἢ μονίμων μελῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου ἢ τοῦ ἐνταῦθα Ἐφετείου (Ἀρεοπαγίτην, Ἐφέτην ἢ Ἀντεισαγγελέα) ἢ εἰς τὸν Νομικὸν Σύμβουλον τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας ἢ καὶ Οἰκονομικῶν φέροντα βαθμὸν Τμηματάρχου Α' καὶ ἄνω καὶ 3) Εἰς ἕνα ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις ἢ Πειραιεῖ οἰκούντων ἐγκρίτων Κωνσταντινουπολιτῶν ἐκ τῶν ἀπελθόντων ἐκ Κωνσταντινουπόλεως μετὰ τὸ 1912.

Τῶν τακτικῶν μελῶν τῶν Δικαστηρίων ἀμφοτέρων τῶν βαθμῶν διορίζονται ἀναπληρωματικὰ μέλη τῶν μὲν Πρωτοβαθμίων δέκα, τῶν δὲ Δευτεροβαθμίων ἰσάριθμα πρὸς τὰ τακτικὰ κατὰ τὸν αὐτὸν καθ' ὃν καὶ τὰ τακτικὰ τρόπον.

Τοῦ Δευτεροβαθμίου Δικαστηρίου προεδρεύει τὸ δικαστικὸν μέλος ἢ ὁ Νομικὸς Σύμβουλος.

Τὸ ἐκ Κωνσταντινουπολιτῶν μέλος πρὶν ἢ ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντά του ὀφείλει νὰ δώσῃ τὸν ὅρκον τοῦ Δημοσίου ὑπαλλήλου.

— Διορισμὸς γραμματέως

Ἄρθρον 4ον.— Καθήκοντα γραμματέως παρὰ τῷ Πρωτοβαθμίῳ Δικαστηρίῳ ἀνατίθενται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ εἴς τινα τῶν παρὰ τῷ ὑπουργείῳ Οἰκονομικῶν ὑπηρετούντων ὑπαλλήλων μέχρι τοῦ βαθμοῦ Εἰσηγητοῦ, συμπεριλαμβανομένου.

Γραμματεὺς παρὰ Δευτεροβαθμίῳ Δικαστηρίῳ διορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ὁ δυνάμενος νὰ διορισθῇ ὡς δημόσιος καὶ ἔχων πτυχίον Νομικῆς.

Τῶν Γραμματέων τούτων τῶν μὲν Πρωτοβαθμίων διορίζονται δέκα ἀναπληρωταὶ τῶν δὲ Δευτεροβαθμίων ἰσάριθμοι κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς καὶ οἱ τακτικοὶ τρόπον καὶ μετὰ τῶν αὐτῶν προσόντων τῶν τελευταίων τούτων δύνανται νὰ διορισθῶσιν ἀναπληρωταὶ καὶ ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.

— Αἱ συνεδριάσεις

Ἄρθρον 5ον.— Τὰ κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα συνιστώμενα Δικαστήρια συνεδριάζουσι καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας προσδιοριζομένας ὑπὸ τῶν προϊσταμένων αὐτῶν εἰς τι δημόσιον Γραφεῖον ὁριζόμενον ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ θυροκολλουμένης δι' ἐκθέσεως εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Καταστήματος.

Μεταβολὴ τόπου συνεδριάσεως ἐνεργεῖται διὰ τῶν αὐτῶν διατυπώσεων.

Ὁ προσδιορισμὸς τῶν δικασίμων ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου ἐνεργεῖται διὰ πράξεως αὐτοῦ θυροκολλουμένης εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Καταστήματος ἔνθα συνεδριάζει τὸ Δικαστήριον. Δὲν δύναται δὲ νὰ μεταβληθῇ εἰμὴ διὰ νέας πράξεως κατὰ τὰς αὐτὰς διατυπώσεις.

— Ἀμοιβαὶ μελῶν

Ἄρθρον 6ον.— Οἱ Δικασταὶ τῶν Δικαστηρίων τούτων ἀμείβονται καθ' ὁριστικὴν ἀπόφασιν λαμβάνουσι δὲ ὡς ἐπίδομα οἱ μὲν Πρωτοβάθμιοι Δικασταὶ δραχμὰς ἑξήκοντα πέντε, οἱ δὲ Δευτεροβάθμιοι δικασταὶ ἐκ δικαστικῶν ἢ ἀνωτέρων Δημοσίων ὑπαλλήλων δραχμὰς ἐνενήκοντα καὶ οἱ γραμματεῖς αὐτῶν μισθὸν δραχμὰς χιλίας ὀκτακοσίας. Οἱ ἐξ ἰδιωτῶν Δευτεροβάθμιοι δικασταὶ λαμβάνουσι ἀμοιβὴν δραχμὰς 100 καθ' ὁριστικὴν ἀπόφασιν.

Ἄρθρον 7ον.— Ἡ αἴτησις ἀποζημιώσεως ἢ ἐγχείρισις αὐτῆς ὡς καὶ πᾶσα ἡ προδικασία καὶ διαδικασία ἐπ' αὐτῆς μέχρι τῆς ἐκδόσεως καὶ τῆς τελεσιδίκου ἀποφάσεως διεξάγεται ἀτελῶς, ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων, καθ' ἃς εἰδικῶς ὁ παρὼν Νόμος ὁρίζει:

Ἄρθρον 8ον.— Ἡ δαπάνη τῆς ἐκδικάσεως τῆς αἰτήσεως βαρύνει τοὺς δικαιούχους. Πρὸς τοῦτο εἰσπράττεται παρ' ἑκάστῳ αὐτῶν ποσὸν 2 ο)ο ἐπὶ τοῦ συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος καθορισθέντος ποσοῦ ἀποζημιώσεως, παρακρατούμενον ὑπὸ τοῦ καταβάλλοντος Ταμείου κατὰ τὴν ἐξόφλησιν τοῦ ποσοῦ τούτου ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, τὸ ὁποῖον προκαταβάλλει τὴν δαπάνην τῆς διαδικασίας ἐν γένει».

Αὔριον θὰ δημοσιεύσωμεν τὸ δεύτερον μέρος τοῦ νομοσχεδίου.

ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΚΡΥΑΣ ΚΑΙ ΥΓΡΑΣ ΗΜΕΡΑΣ
-θερμαίνει ὅπως ὁ ἥλιος
Οἱ παλαιοὶ πόνοι ὅταν ὁ καιρὸς εἶναι ψυχρὸς εἶναι περισσότερον ἐνοχλητικοί. Αἱ ἀρθρώσεις εἶναι σκληραὶ καὶ πονοῦν κατὰ τὰς ὑγρὰς ἡμέρας. Ἰδοὺ ἕνα μέσον δοκιμασμένον τὸ ὁποῖον ἐλαφρώνει τοὺς πόνους τῶν μυώνων καὶ τῶν ἀρθρώσεων.
Ἐπιθέσατε ἐλαφρῶς τὸ Σλόανς ἐπὶ τοῦ πονεμένου μέρους. Ἐπαναλάβετε τὴν ἐπάλειψιν κάθε ὥραν. Τὸ Σλόανς θερμαίνει τὸ σῶμα ὅπως ὁ ἥλιος. Ἐκδιώκει τὸν πόνον. Ἀγοράσατε σήμερον ἀπὸ τὸν φαρμακοποιόν σας ἕνα φιαλίδιον.
"ΜΗΝΥΤΩΡ,,
SLOAN'S LINIMENT

Τὸ νέον μυθιστόρημα τῆς "Πρωΐας,,

Μία Ἐρωτευμένη

Ὑπὸ τῆς Δανίδος συγγραφέως Κάρεν Μαράμσον

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Ἡ πίεσις τοῦ ἀέρος τῆς ἦταν δυσάρεστος ὅσον διήρκεσεν τὸ ἀνέβασμα. Ἀλλὰ ὅταν ἔφθασαν εἰς ἑκατὸν μέτρων ὕψος ἀνέπνευσε μὲ ἀνακούφισι καὶ ἄνοιξε τὰ μάτια της, ποὺ ἕως ἐκείνη τὴ στιγμὴ τὰ κρατοῦσε κλεισμένα. Τώρα ἠσθάνετο μιὰν ἀπέραντη μακαριότητα κ' εὐδαιμονία. Δὲν ὑπάρχει πειὸ εὐχάριστη αἴσθησις ἀπὸ τὸ πέταγμα στοὺς αἰθέρας! Τὸ ἴδιο ἀκριβῶς αἴσθημα τὸ ἔννοιωσε ὁσάκις ὠνειρεύθηκε πῶς πετάει.

— Τώρα, μπορεῖτε νὰ κυττάξετε πρὸς τὰ κάτω, τῆς ἐφώναξεν ὁ Λίνκολν. Εἴμαστε ἀρκετὰ ὑψηλά, ὥστε νὰ μὴν ἔχετε ἴλιγγο καὶ κάτω ἀπὸ μᾶς εἶνε κάτι ὡραιότατα σύννεφα.

— Δὲν ζαλίζομαι καθόλου! ἐβεβαίωσεν ἡ Μπρίττα.... Αἰσθάνομαι θαυμάσια.

Ἀπήντησε μὲ μιὰ κίνησι τῆς κεφαλῆς. Ἡ Μπρίττα ἐκυριεύθηκε ἀπὸ τὸ ζωηρὸ πόθο νὰ ἰδῇ τ' ἀτσαλένια μάτια του... νὰ τὰ ἰδῇ καθὼς θὰ ἐρευνοῦν τὸν ὁρίζοντα καὶ θὰ μετροῦν τὴν ἔκτασι τ' οὐρανοῦ.

— Ὁ μοτὲρ αὐτὸς δὲν κάνει καθόλου θόρυβο, εἶπεν ὁ Ὄβε. Εἶχα τὴν ἰδέα πῶς οἱ κινητῆρες τῶν ἀεροπλάνων ξεκουφαίνουν.

— Εἶνε μιὰ ἀπὸ τὶς τελειοποιήσεις μου, τοῦ ἀποκρίθηκεν ὁ Λίνκολν.

— Ποῦ θὰ προσγειωθοῦμε; ἐρώτησεν ἡ Μπρίττα.

— Στὸ ἀεροδρόμιο. Πλησιάζουμε.

— Ὄβε, φοβᾶσθε; ἐρώτησεν ἡ Μπρίττα, ποὺ ἦτο τελείως ἀπαθής.

—Φοβοῦμαι τὶς ἀπότομες στροφές. Ἂν βγάλῃς αὐτές, τὸ ταξεῖδι μας εἶνε ὑπέροχο, ἀποκρίθηκεν ὁ Ὄβε, ὁ ὁποῖος ἔκανε ὅλα τὰ δυνατὰ γιὰ νὰ φαντάζεται πῶς ἤτανε πουλί.

— Προσοχή! ἐφώναξεν ὁ Λίνκολν. Γιὰ μιὰ στιγμὴ λησμονήστε καὶ οἱ δυό σας πῶς ὑπάρχετε.

Ἔσβυσε τὴ μηχανὴ καὶ ξαφνικὰ ἄρχισαν νὰ πέφτουν μὲ ἰλιγγιώδη ταχύτητα στὴ γῆ, σὰν μιὰ βαρειὰ πέτρα. Ἡ Μπρίττα μόλις πρόφθασε νὰ σκεφθῇ: «Λαμπρά, θὰ σκοτωθοῦμε». Ἡ πίεσις τοῦ ἀέρος τῆς ἐμαστίγωνε τὸ πρόσωπο.

Ὁ Ὄβε κατέβαλε μιὰ μεγάλη προσπάθεια γιὰ ν' ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὰ δεσμά του καὶ γιὰ ν' ἁπλώσῃ τὰ χέρια του πρὸς τὴν Μπρίττα.

«Δὲν μπορῶ κἂν νὰ τὴ φθάσω!» ἐσκέφθηκε.

Ἀλλὰ εἰς ὕψος ἑκατὸν μέτρων ἀπὸ τὴ γῆ, τὸ ἀεροπλάνο ἐπανῆλθε στὴν θέσι του, χωρὶς κανένα τίναγμα. Ὁ σιγαλὸς ἦχος τοῦ κινητῆρος ἀκούσθηκε πάλι καὶ μὲ μιὰ μαλακιὰ φόρα τὸ ἀεροπλάνο συνέχισε τὸ ἤρεμο πέταγμά του, σὰν κύκνος, ποὺ κολυμποῦσε μέσα στὴ λίμνη.

— Εἶνε τὸ ρεκὸρ τῆς «κατακορύφου καθόδου», εἶπεν ὁ Λίνκολν θριαμβευτικῶς. Νὰ ἰδοῦμε ἂν θὰ μπορέσῃ κανεὶς ἄλλος νὰ τὸ πραγματοποιήσῃ.

Ἀμέσως μόλις προσγειώθησαν, τὸ πλῆθος τοὺς περιεκύκλωσε.

—Εἴσαστε πολὺ γενναία, εἶπεν ὁ Λίνκολν στὴν Μπρίττα καθὼς τῆς ἔλυνε τὰ λουριά.

— Εἶχα πεποίθησι σὲ σᾶς.

— Εὐχαριστῶ.

Ἡ Ἐλίζα ἔτρεξε κατασυγκινημένη:

—Ἦταν τρομακτικὸ τὸ θέαμα! Ἐκόπηκε τὸ αἷμα μου! Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος εἶνε τρελλός.

— Μετανοιώσατε ποὺ πετάξατε; τὴν ἐρώτησεν ὁ Ὄβε.

— Τοὐναντίον, εἶμαι πρόθυμη νὰ πετάξουμε πάλι, ὅταν μοῦ πῆτε.

— Ἄ! Ἐγὼ δὲν ἐπαναλαμβάνω τὸ πείραμα. Μοῦ ἀρκεῖ μιὰ φορά. Τώρα ἔμαθα τί θὰ πῇ νὰ πέφτῃς ἀπὸ τὸν οὐρανό.

Ἔξαφνα ἡ Μπρίττα ἐχλώμιασε. Ἔβλεπε κάποιον πίσω ἀπὸ τὰ ὑπόστεγα ποὺ ἔμοιαζε τοῦ Κνούτ. Ἦταν ἐκεῖνος. Ὁ κακομοίρης φοβήθηκε ἀληθινὰ καὶ ἦρθε στὸ ἀεροδρόμιο. Καὶ πάλιν ὁ οἶκτος τῆς ἔσφιξε τὴν καρδιά.

— Τί μαρτύριο! Δὲν μποροῦσε ἡ δυστυχὴς οὔτε μιὰ στιγμὴ νὰ χαρῇ, γιατὶ ἀμέσως τῆς ἐρχόταν στὸ νοῦ ἡ σκέψις ὅτι εἶνε ἡ αἰτία τῆς δυστυχίας ἑνὸς ἀνθρώπου. Ἔπρεπε μὲ κάθε τρόπο ν' ἀπαλλαγῇ αὐτοῦ τοῦ μαρτυρίου, γιατὶ διαφορετικὸ θὰ ἦταν ἀδύνατον νὰ ζήσῃ.

— Ἀκοῦστε με, εἶπεν ὁ Ὄβε... ἐκάλεσα ἀπόψε σπίτι μου μερικοὺς φίλους νὰ ἑορτάσουμε τὴν νεκρανάστασί μας! Θέλετε νὰ ρθῆτε Μπρίττα;

Ἡ Μπρίττα ἔρριξε μιὰ ματιὰ στὸν Λίνκολν, ὁ ὁποῖος ἐπιθεωροῦσε τὸ ἀεροπλάνο του. Ἐὰν ἐπήγαινεν ἐκεῖνος θὰ ἐρχόταν κι' αὐτή. Ὁ Ὄβε παρηκολούθησε τὸ βλέμμα της:

— Λίνκολν, θὰ μοῦ κάμετε τὴν εὐχαρίστησι νὰ ἔλθετε ἀπόψε σπίτι μου;

— Εὐχαριστῶ, δὲν βγαίνω ποτὲ τὴ νύχτα. Ἔχω πολὺ δουλειά.

— Μπορεῖτε νὰ ρθῆτε ὅταν θὰ τελειώσετε τὴ δουλειά σας, εἶπεν ἡ Μπρίττα.

— Δεσποινίς μου, ἐργάζομαι εἰς τὸ ἀτελιὲ ἕως τὰ μεσάνυχτα... καὶ κατόπιν εἶμαι πολὺ κουρασμένος γιὰ διασκέδασι.

«Ἄ! δὲν ἔχει μεγάλη ἐπιθυμία νὰ μὲ ξαναϊδῇ!» ἐσκέφθηκε ἡ Μπρίττα....

— Ξεχάσατε νὰ μὲ καλέσετε, εἶπεν ἡ Ἐλίζα, ἀλλ' ὁπωσδήποτε ἔρθω!

— Αὐτὸ ἐξυπακούεται, ἀποκρίθηκεν ὁ Ὄβε, χαμογελῶν.

Κατόπιν ἐγύρισε πρὸς τὴν Μπρίττα:

—Σᾶς περιμένω. Ἐλᾶτε! Θὰ μ' εὐχαριστήσετε πολύ.

Καὶ προσέθεσε χαμηλοφώνως:

— Σᾶς θέλω μόνη!

— Μόνη; Τί ἐννοεῖτε;

— Ὅτι θέλουμε εὐθυμία. Ὄχι ἀνήσυχα καὶ θυμωμένα βλέμματα γύρω σας. Μᾶς χρειάζεται μιὰ Μπρίττα ἐλεύθερη καὶ χαρωπὴ σὰν ἄλλοτε.

Ἀφοῦ ἐσκέφθηκε λίγο, ἀποκρίθηκε:

— Σύμφωνοι. Ἐὰν ἔλθω, θἄρθω μόνη.

Ὕστερα ἐπλησίασε τὸν Λίνκολν:

— Σᾶς εὐχαριστῶ γιὰ τὸν περίπατο, τοῦ εἶπε.

Ἐκεῖνος ἐχαμογέλασε:

— Ἦταν λίγο σκληρὸ γιὰ μιὰ πρωτόπειρη.

Τί δροσερὸ καὶ νεανικὸ ποὺ ἦταν τὸ χαμόγελό του. Τὰ μάτια της ἐζήτησαν τὰ δικά του.

— Θέλω νὰ σᾶς ξαναϊδῶ, τοῦ εἶπε.

Ἐκοκκίνησε λίγο καὶ τὴν ἐκύτταξε μὲ ἔκπληξι:

— Ἀλήθεια; Εἶνε ἡ πρώτη φορὰ ποὺ μοῦ τὸ λέει αὐτὸ μιὰ γυναῖκα.

(Ἀκολουθεῖ)

ΡΕΥΜΑΤΙΣΜΟΙ
Ἐπὶ δέκα ἀτόμων πασχόντων ἀπὸ ρευματισμοὺς οἱ ὀκτὼ ὑποφέρουν ἐκ παθήσεων τῶν Νεφρῶν. Τὰ Καταπότια ΝΤΕ ΓΟΥΪΤΤ ἐνδυναμώνουν καὶ θεραπεύουν τὰ Νεφρά.
Ρευματισμοί, Ἀρθρῖτις, Ὀσφυαλγία, Ἰσχυαλγία, Ψαμμίασις, Λιθίασις, Ἀρθριτικοὶ πόνοι, Ἀκράτεια οὔρων, Κυστῖτις.
Θεραπεύονται μὲ τὰ Καταπότια
ΝΤΕ ΓΟΥΪΤΤ
(DE WITT'S)
Ἐγκεκριμένα παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ: ΘΕΟΔΩΡΟΣ Σ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ 6 - ΑΘΗΝΑΙ

Τί θὰ ἀκούσωμεν εἰς τὸ ραδιόφωνον σήμερον Κυριακὴν

[Ὥρα Ἀθηνῶν.—Τὰ πλέον ἐνδιαφέροντα σημεῖα τοῦ προγράμματος σημειοῦνται δι' ἀστερίσκων.]

* ΚΑΙΝΙΓΚΣΒΕΡΓΗ (217,1 μ.). 9 μ.μ. Ἐκ Βερολίνου: «Σαμψὼν καὶ Δαλιδᾶ», ὄπερα τοῦ Σαὶν Σάνς.

* ΛΕΙΨΙΑ (259,3 μ.). 6 ¾ μ.μ. Μουσικὴ δωματίου. 7 ¾ μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 9 μ.μ. «Φάουστ», ὄπερα.

ΖΑΓΚΡΕΜΠ (307 μ.). 6 μ.μ. Συναυλία τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κουαρτέττου ἐγχόρδων. 9 ½ μ.μ. Συναυλία. Μότσαρτ: Εἰσαγωγὴ «Τίτου». Τσαϊκόφσκυ: Μέρος ἀπὸ τὴν 5ην Συμφωνίαν. Βέρδη: «Τραβιάτα», φαντασία. Μπετόβεν: Ἀντάντε ἀπὸ τὴν 5ην Συμφωνίαν. Ντβόρζακ: Σλαυϊκὸς χορὸς ἀρ. 5. Μόζαρτ: Εἰσαγωγὴ τοῦ «Δὸν Ζουάν». 11 μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ.

* ΣΤΟΥΤΤΓΑΡΔΗ (360,1 μ.). 8 ½ μ.μ. Συναυλία. 9 ¼ μ.μ. «Ὁ Μυστικὸς Γάμος», ὄπερα εἰς δύο πράξεις τοῦ Τσιμαρόζα. 11 ¾ μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ.

ΤΟΥΛΟΥΖΗ (385,1 μ.). 7 ¼ μ.μ. Μεγάλη συμφωνικὴ ὀρχήστρα. Μελῳδίαι. 8 μ.μ. Βιεννέζικη ὀρχήστρα. 8 ¾ μ.μ. Τραγούδια ὀπερεττῶν. 9 ¼ μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ. Καντσονέττες. 10 μ.μ. Βιολί. 10 ¼ μ.μ. Ὑπὸ συμφωνικῆς ὀρχήστρας ἡ Συμφωνία τοῦ Μπὰχ καὶ τὸ «Ρωμαϊκὸ Καρναβάλι» τοῦ Μπερλιόζ. 10 ½ μ.μ. Συναυλία μὲ μέρη ἀπὸ τὴν «Μινιὸν» τοῦ Τομᾶς, τὴν «Κάρμεν» τοῦ Μπιζέ, τὴν «Θαΐδα» τοῦ Μασσενὲ καὶ τὴν «Καβαλλερία Ρουστικάνα» τοῦ Μασκάνι. 11 μ.μ. Συνέχεια τῆς συναυλίας μὲ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ «Ὄμπερον» τοῦ Βέμπερ καὶ τὸν «Ριγολέττο» τοῦ Βέρδη. 11 ¼ μ.μ. Ἰσπανικὰ τραγούδια. 11 ½ μ.μ. Στρατιωτικὴ μουσική. 11.50' μ.μ. Μελῳδίαι: «Ἡ μυρτιὲς μαράθηκαν» (Φῶρ), «Ποιὸς θὰ μοῦ τὤλεγε» (Μιλλωντὺ), «Κέρνα Μαργκὸ» (Μαζινέ), «Ἐκεῖνος ποὺ δὲν πιστεύει» (Χάν), «Ἀπὸ μιὰ φυλακή» (Χάν). 12 ¼ μ. μεσον. Συνθέσεις τῶν Βασὲ καὶ Πεγκυρὶ μὲ φυσαρμόνικα. 12.40' μ. μεσον. Συναυλία. 1 ½ μ. μεσον. Καντσονέττες: «Σὲ συλλογιόμουνα» (Μπορὲλ—Κλὲρ), «Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ ταγματάρχου» (Σίμ), «Ἡ Τζωρτζίνα» (Μπεραρντὺ), «Τραγουδῶ στὸ μπάνιο μου» (Μὰρκ Ἐλύ). 1 ¾ μ. μεσον. Μουσικὴ χοροῦ.

ΚΑΤΟΒΙΤΣΕ (408,7 μ.). 7.10' μ.μ. Συναυλία ἐκ Βαρσοβίας. 9 ½ μ.μ. Πιάνο. 10 ½ μ.μ. Λαϊκὴ συναυλία. 11 ¼ μ.μ. Τραγοῦδι. 12 μεσον. Μουσικὴ χοροῦ.

* ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ (419 μ.). 9 μ.μ. Μεγάλη συναυλία τῆς Φιλαρμονικῆς ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Βίλχελμ Φουρτβένγκλερ. Σοῦμπερτ: Συμφωνία. Ντεμπυσύ: «Πρελούδιο στὸ ἀπόγευμα ἑνὸς φαύνου». Βάγνερ: Εἰσαγωγὴ τοῦ «Ταγκχόϋζερ». 1 ½ μ. μεσ. Μουσικὴ χοροῦ.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ (430,4 μ.). 6 ½ μ.μ. Τσιγγάνικη μουσική. 9 μ.μ. Μουσικὰ αἰνίγματα. 9 ½ μ.μ. «Τὴν Παρασκευή», κωμῳδία μονόπρακτος τοῦ Σλέζινγκερ. 10 μ.μ. Συναυλία. Μόζαρτ—Κράϊσλερ: Ρόντο. Μπράμς: Βάλς. Ρέγκερ: Νανούρισμα. Τσαϊκόφσκυ: Μελαγχολικὴ σερενάτα. Κούλαν: Μενουέττο. Γρανάδος—Κράϊσλερ: Ἰσπανικὸς χορός. Ταρτίνι—Κράϊσλερ: Παραλλαγαὶ σ' ἕνα θέμα τοῦ Κορέλλι. Τραγοῦδι.

* ΡΩΜΗ (441,2 μ.). 6 μ.μ. Μεταβίβασις ἀπὸ τὴν αἴθουσαν τοῦ «Αὐγουσταίου» τῆς συμφωνικῆς συναυλίας ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Μπερναρντίνο Μολινάρι. 9 ½ μ.μ. «Μπάκκο ἰν Τοσκάνα», ὀπερέττα τοῦ Ρενάτο Μπρότζι.

* ΠΡΑΓΑ (487 μ.). 7 μ.μ. Συναυλία μὲ ἐκκλησιαστικὴν μουσικὴν καὶ ᾄσματα ἀπὸ τὰ ὀρατόρια τῶν Μπάχ, Χέντελ, Ἄλ κ. ἄ. 10 μ.μ. Στρατιωτικὴ μουσική. 11.20' μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική.

* ΜΙΛΑΝΟΝ (500,8 μ.). 6 ½ μ.μ. Μουσική. 9.55' μ.μ. Μεταβίβασις ὀπέρας.

ΒΙΕΝΝΗ (516,3 μ.). 6 ½ μ.μ. Μουσικὴ δωματίου ὑπὸ τοῦ Κουαρτέττου Ρότσιλδ μὲ κουαρτέττα τοῦ Ρέτι καὶ τοῦ Μπετόβεν. 9.10' μ.μ. «Ὁ κύριος Λαμπερτιὲ», κωμῳδία τοῦ Βερνέϋγ. 11 μ.μ. Συναυλία τῆς ὀρχήστρας Βατσέκ.

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (550,5 μ.). 6 ¼ μ.μ. Συναυλία τῆς ὀρχήστρας τοῦ 1ου πεζικοῦ βασιλικοῦ οὐγγρικοῦ συντάγματος. Μπαρνά: Οὐγγρικὴ εἰσαγωγή. Μπαρνά: Ποτπουρί. Φρίκσα: Μπαλατόν. Μπαρνά: Φαντασία. Χουμπαῦ: Ἄρια. Σόλο βιολί. 8 μ.μ. Συναυλία τραγουδιοῦ. 8.35' μ.μ. Συναυλία τσιγγάνικης ὀρχήστρας. 9 ¾ μ.μ. Μία παράστασις εἰς τὸ στούντιο κατὰ σκηνοθεσίαν τοῦ Ὀντρὺ τοῦ Ἐθν. Θεάτρου. Κατόπιν συναυλία ὑπὸ ὀρχήστρας τζάζ.

ΛΙΟΥΜΠΛΙΑΝΑ (569 μ.). 5 ½ μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 6 μ.μ. Ἠχητικὸ παιγνίδι. 9 μ.μ. Ὀπερέττες, τραγούδια καὶ ἄριες μὲ ὀρχήστρα. 10 μ.μ. Συναυλία τῆς ραδιορχήστρας.

ΒΑΡΣΟΒΙΑ (1411,7 μ.). 6.40' μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας. Ρούππρεχτ: Ἐμβατήριον. Τζόϋς: Ἀνατολίτικο βάλς. Βέρδη: Θέματα ἀπὸ τὸν «Τροβατόρε». Μποαλντιέ: Εἰσαγωγὴ τοῦ «Καλίφη τῆς Βαγδάτης». Σμετάνα: Συμφωνικὸν ποίημα. 9 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 10 ½ μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας. Βέμπερ: Εἰσαγωγὴ τοῦ «Ὄμπερον». Ὄφφενμπαχ: Ἰντερμέτζο καὶ μπαρκαρόλλα ἀπὸ τὰ «Παραμύθια τοῦ Ὄφφμαν». Ντελὶμπ: Μέρη ἀπὸ τὴν «Λακμέ». Βάγνερ: Μέρη ἀπὸ τὴν «Βαλκυρία». Κράϊσλερ: Ἐμβατήριον. 11 ¼ μ.μ. Συναυλία τραγουδιοῦ. 12 μεσον. Μουσικὴ χοροῦ.

— Τί θὰ ἀκούσωμεν αὔριον Δευτέραν

ΛΕΙΨΙΑ (259,3 μ.). 8 ½ μ.μ. Συναυλία. Μπερνό: Σκηναὶ μπαλέττου διὰ βιολὶ καὶ ὀρχήστρα, ἔργ. 100. Ὄφφενμπαχ: Εἰσαγωγὴ τῆς ὄπερας «Μπάρμπ Μπλὲ» καὶ συνθέσεις Ὄσκαρ Στράους καὶ Βάλτερ Σώτ. 10 μ.μ. Συναυλία. Σολίστ: ὁ βιολιστὴς Στέφαν Φρένκελ. Ἔρμαν Γκράμνερ: Μουσικὴ δι' ὀρχήστραν δωματίου, ἔργ. 25. Μπάϊλσμιτ: Σερενάτα, ἔργ. 33. Ἔρμαν Ἀμβρόσιους: Κοντσέρτο γιὰ βιολὶ καὶ ὀρχήστρα. Κήσιγκ: Χορὸς θανάτου, ἔργ. 21. 11.40' μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ.

ΟΣΤΡΑΒΑ (263 μ.). 7.40' μ.μ. Φυσαρμόνικα. 11.20' μ.μ. Συναυλία μὲ ἔργα Κάτσερ, Λίνκε, Στρβὰν—Σλάουντα, Μπάγερ, Βέτζελ, Γίκυ.

ΜΠΡΑΤΙΣΛΑΒΑ (279 μ.). 6 ½ μ.μ. Συναυλία βιολιοῦ μὲ σονάτες Χάϋδν, Μόζαρτ, Μπετόβεν. 7 ½ μ.μ. Συναυλία μὲ ἔργα Συπέ, Στράους (βάλς) καὶ Φρίμλ (ποτπουρὶ τῆς «Ρὸζ Μαρί»). 8 μ.μ. Φρίμλ: Καντσονέττα, φόξ. Μπορσέ: Ταγκό, ποτπουρί. Κοβαρίκ: Μάρς. 9 ½ μ.μ. Συναυλία Ν. Μπακοσοβά. Μόζαρτ: Ἄρια ἀπὸ τὴν ὄπερα «Ἁρπαγὴ ἀπὸ τὸ Σεράγι». Ντὲ λ' Ἄκουα: Βιλανέλλα. Τσέχικα καὶ σλοβακικὰ λαϊκὰ τραγούδια.

ΚΟΖΙΤΣΕ (293 μ.). 9 ½ μ.μ. Συναυλία. Βέμπερ: «Πρετσιόζα» εἰσαγωγή. Λαλό: «Ναμούνα». Τσαϊκόφσκυ: «Πίκα Ντάμα», ποτπουρί. Ζιλμπέρ: «Κάτια ἡ χορεύτρια», ποτπουρί.

ΖΑΓΚΡΕΜΠ (307 μ.). 6 μ.μ. Ἠχητικὴ ταινία. 9 ½ μ.μ. Διεθνὴς συναυλία ἐκ Βερολίνου.

ΜΠΡΥΝΟ (342 μ.). 10 μ.μ. Λαϊκὴ συναυλία ὀρχήστρας. Βέμπερ: Εἰσαγωγὴ τοῦ «Ὄμπερον». Γκρῆγκ: Λυρικὴ σουΐτα. 11 μ.μ. Ντβόρζακ: Δύο συνθέσεις. Τσαϊκόφσκυ: Ρομάντσα ὄπ. 5. Πόππυ: Σουΐτα. Μπράμς: Καπρίτσιο.

ΤΟΥΛΟΥΖΗ (385,1 μ.). 7 ¼ μ.μ. Στρατιωτικὴ μουσική. 7 ¾ μ.μ. Μελῳδία. Μουσικὴ χοροῦ. 8 ¼ μ.μ. Καντσονέττες καὶ μονόλογοι. Ἀργεντινὴ ὀρχήστρα. 9 μ.μ. Βιολοντσέλλο. 9 ¼ μ.μ. Βιολοντσέλλο. Ἰσπανικὰ τραγούδια. Βιεννέζικη ὀρχήστρα. 10 μ.μ. Μελῳδία. 10 ¼ μ.μ. Συναυλία. Γκρῆγκ: Ἐρωτικόν. Ἄνοιξις. 10 ½ μ.μ. Ἄριες ἀπὸ τὴν «Λακμὲ» τοῦ Ντελὶμπ καὶ τὸν «Ρωμαῖο καὶ Ἰουλιέττα» τοῦ Γκουνώ. 10 ¾ μ.μ. Συνθέσεις Στράους, Μπρόουν καὶ Ντὲ Φάλλα. 11 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας. «Χόλλυγουντ», μὰρς (Λεοπόλδ), εἰσαγωγὴ τοῦ «Ὄμπερον» (Βέμπερ), «Κοπέλια» μπαλέττο (Ντελὶμπ). «Τρεῖς γυμνὲς κοπέλλες» φαντασία (Μορέττι), «Φθινοπωρινὲς ἐντυπώσεις» βάλς (Λίνκε), ποτπουρὶ ἀπὸ τὸν «Σαμψὼν καὶ Δαλιδᾶ» (Σαὶν Σάνς) καὶ ἄλλα ἔργα τῶν Ροζέ, Ζιρῶ, Τρανσλατέρ. 1 μ. μεσον. Μελῳδίαι. 1 ¾ μ. μεσον. Μουσικὴ χοροῦ.

* ΚΑΤΟΒΙΤΣΕ (408,7 μ.). 6 ¾ μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ. 10 μ.μ. «Φρασκουῖτα» τοῦ Λέχαρ.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ (419 μ.). 8 μ.μ. Μουσική. 10.10' μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας. Κνίπερ: Μικρὴ λυρικὴ σουΐτα, ὄπ. 18. Ρέγκερ: Κοντσέρτο γιὰ πιάνο, ὄπ. 114. 1 ½ μ. μεσον. Μουσικὴ χοροῦ.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ (430,4 μ.). 6 ½ μ.μ. Ἐθνικὰ τραγούδια. 9 μ.μ. Ἐθνικὰ τραγούδια. 11.20' μ.μ. Γιουγκοσλαυϊκὴ συναυλία.

ΡΩΜΗ (441,2 μ.). 9.40' μ.μ. Συναυλία μὲ διεθνῆ μοντέρνα τραγούδια.

ΠΡΑΓΑ (487 μ.). 8 ¼ μ.μ. Συναυλία κλαρινέττου. 9 ½ μ.μ. Συναυλία πιάνου μὲ τοῦ Σοπέν: Σκέρτσο, Ταραντέλλα, Μπαρκαρόλα, Πολωνέζα.

ΜΙΛΑΝΟΝ (500,8 μ.). 6 μ.μ. Μουσική. 8 ¼ μ.μ. Ποικίλη μουσική. 10 μ.μ. Συναυλία.

* ΒΙΕΝΝΗ (516,3 μ.). 8 ½ μ.μ. Συναυλία μανδολινάτας ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν Μπρασάρτς, μὲ ἔργα Μόζαρτ, Βαλδτόϋφελ, Λίστ (Οὐγγρικὴ Ραψῳδία), Γέσελ. 9 ½ μ.μ. Ἡ 3η Συμφωνία τοῦ Μάλερ, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν Ὄσβαλδ Καμπάστα, τῇ συμμετοχῇ τῆς ἀοιδοῦ τῆς Κρατικῆς Ὄπερας Σάντο, γυναικείας χορῳδίας, τῆς βιεννέζικης παιδικῆς χορῳδίας καὶ τῆς συμφωνικῆς συναυλίας τῆς Βιέννης. 11.20' μ.μ. Συναυλία τῆς ὀρχήστρας Γκάνγκλμπέργκερ.

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (550,5 μ.). 6.25' μ.μ. Συναυλία τῆς ἀοιδοῦ Σεμπὸκ καὶ τοῦ βιολιστοῦ Φαράγκο, συνοδείᾳ πιάνου. Μπάχ: Πρελούδιο. Μπάχ: Γκράβ. Χουμπαῦ: «Ὁ βιολιστὴς τῆς Κρεμόνας». Κράϊσλερ: Σκέρτσο Καπρὶς καὶ συνθέσεις Κ. Σκότ, Ἔρκελ, Λαβόττα, Κοντάλυ, Κουρούτς. 8 ½ μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας. 9 ½ μ.μ. Συναυλία τῆς ὀρχήστρας τῆς Βασιλικῆς Οὐγγρικῆς Ὄπερας ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν Μπέργκ. Γκόλντμαρκ: «Τὴν ἄνοιξι». Γκόλντμαρκ: «Ἡ βασίλισσα τοῦ Σαβᾶ». Μποκερίνι: Κοντσέρτο γιὰ βιολοντσέλλο. Βέρδη: Τροβατόρε. Μπιζέ: Σουΐτα. Κατόπιν συναυλία ἀπὸ δίσκους.

ΒΑΡΣΟΒΙΑ (1411,7 μ.). 6 ¾ μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 9 ½ μ.μ. Μοντέρνα ἰσπανικὴ μουσική. 10 μ.μ. «Φρασκουῖτα» τοῦ Λέχαρ ὑπὸ ὀρχήστρας. 12.25' μ. μεσον. Συμφωνικὴ ὀρχήστρα.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

κ. Κ. Ἀλεξίου, Ἀμφιλοχίαν. Εὐχαρίστως ἀναλαμβάνομεν νὰ σᾶς ἐκδώσωμεν τὰ ἐν λόγῳ ἀντίγραφα. Ἀποστείλατέ μας σχετικὴν αἴτησιν. Τὰ τέλη ἑκάστου ἀντιγράφου ἀνέρχονται εἰς 68 δραχμάς.

κ. Γ. Ἀνδριτσόπουλον, Ἀλεξ)πολιν. Ἀνεξαρτήτως αὐτοῦ ὑποχρεοῦσθε νὰ δώσετε εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις ἐκ νέου.

κ. Ι. Π. Θ. Διγαλέτο. Ἔχετε δικαίωμα νὰ μεταγραφῆτε εἰς ἄλλην σχολήν, κατόπιν ἐξετάσεων, θὰ θεωρηθῆτε ὅμως, ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὡς πρωτοετής. Τὰ τέλη δὲν εἶνε τὰ αὐτὰ δι' ὅλας τὰς σχολάς. 2) Δὲν εἶνε ἀπολύτως ἀπαραίτητος. 3) Ἀποστέλλομεν αἰτηθέντα κανονισμόν.

Τακτικὸν Ἀναγνώστην, Δερβένιον. Ἡ σχολὴ δὲν λειτουργεῖ, δὲν ὑπάρχει δὲ σκέψις νὰ προκηρυχθῇ πρὸς τὸ παρὸν σχετικὸς διαγωνισμός.

κ. Α. Δ. Α. Θεσσαλονίκην. Μὲ τὰ στοιχεῖα αὐτὰ ἐξεδόθη ἀπόφασις συνωνύμου σας, τὸ δὲ σχετικὸν ἔνταλμα ἐξωφλήθη πρὸ πολλοῦ, ὡς ἐξηκριβώσαμεν. Γράψατέ μας τὰ στοιχεῖα τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεώς σας μετὰ τοῦ συνημμένου πιστοποιητικοῦ ἰθαγενείας.

κ. Ι. Σαγανᾶν, Κόρινθον. Ἡ ἐν λόγῳ αἴτησις δὲν φαίνεται εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς ὑπηρεσίας πολεμικῶν ἀποζημιώσεων. Φροντίσατε νὰ ὑποβάλετε νέαν αἴτησιν μετὰ πιστοποιητικοῦ ἰθαγενείας.

κ. Ἀλ. Πάλλαν, Θεσσαλονίκην. Ὁμοίως.

κ. Β. Κουτλιάνην, Θεσσαλονίκην. Ὁμοίως.

κ. Γ. Σιώπην, Δράμαν. Ὁμοίως.

κ. Κλ. Ἀθανασίου, Βρέσθεν[illegible]. Δὲν ἐξεδικάσθη ἡ ὑπόθεσίς σας. [illegible] ὑποβάλετε σχετικὴν αἴτησιν [illegible] πιστοποιητικοῦ ἰθαγενείας καὶ [illegible]ψατέ μας τὰ στοιχεῖα τῆς ὑποβολῆς νὰ παρακολουθήσωμεν τὴν ὑπόθεσιν.

κ. Β. Κεραμιδᾶν, Σέρρας. Ὁμοίως.

κ.κ. Ἀβρ. Ἀτζέλ, Χαρ. Βούδ[illegible], Ν. Μοναχᾶν, Π. Τζίτζικον, Ν. Μ[illegible]χίλην, Δ. Μεσσήνην καὶ Π[illegible] Ζουμπούλην. Αἱ αἰτήσεις σας δὲν ἐσυσχετίσθησαν ἀκόμη, διότι δὲν [illegible]ρέθησαν αἱ ἀρχικαὶ δηλώσεις σας.

ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩ[illegible]

ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩ[illegible]

ΚΥΡΙΑΚΗ, 19[illegible]

Ἀεροπορικῶς δι' Εὐ[illegible] Βελιγραδίου διὰ τῆς ταχ[illegible] στοιχίας μέχρις 7 μ.[illegible]

Ἀεροπορικῶς διὰ Κ[illegible] ταλίαν (μέσῳ Νεαπόλεως) [illegible] λίαν διὰ Μασσαλίας διὰ [illegible] ρείας ἕως 12 μέσ.

Ἀεροπορικῶς διὰ Πάτ[illegible] τιξι διὰ τῆς Ἀεροπ[illegible] 11 μ.μ.

Ἀεροπορικῶς δι' Ἀγ[illegible] τῆς Ἀγγλικῆς Ἑταιρείας [illegible] 17.30' ὥρας.

Ἀναχωρήσεις Σιδ)κῶς [illegible] ἀμ)χίας Σεμπλὸν γίνετ[illegible] ἐπιστολογραφία μέχρι τῆς 11[illegible] συστημένη καὶ 12 1)2 [illegible] Διὰ τῆς ταχείας ἁμαξοστ[illegible] χρι τῆς 6 μ.μ. ἡ συστημ[illegible] μ.μ. ἡ συνήθης.

Σιδηροδρομικῶς. Διὰ Τρίπολιν, Καλάμας γίνετ[illegible] πλὴ ἀλ)φία μέχρι τῆς [illegible] ἡ δὲ συστημένη μέχρι [illegible] ρινῆς τῆς προτεραίας. [illegible] χεῖαν Πατρῶν καὶ Τρ[illegible] ται δεκτὴ ἡ μὲν ἁπλῆ [illegible] χρι τῆς 11.40' π. μ. [illegible] μένη μέχρι τῆς 10.40 [illegible]

Μεσαξεῖ 11 π. μ. [illegible] Σμύρνην.

«Κάρολος» 10 π. μ. [illegible] Κωνστάντζαν.

«Ὕδρα» 6 π. μ. Αἴγιν[illegible] Ὕδραν, Ἑρμιόνην, Σπέτσ[illegible] νίδιον, Χέλιον.

«Πολικὸς» 11 π. μ. Χαλ[illegible] δηψόν, Βόλον, Θεσσαλονίκ[illegible]

WHITE STAR LINE-RED STA[illegible]
(Ταχεῖα Συγκοινωνία[illegible])
ΧΕΡΒΟΥΡΓΟΥ - ΝΕΑΣ ΥΟ[illegible]
& HALIFAX (ΚΑΝΑ[illegible])
ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΧΕΡΒΟΥΡ[illegible]
29 Ἀπριλίου «MAJESTIC» διὰ Ν. Υ[illegible]
1 Μαΐου «LAPLAND» διὰ Ν. Υ[illegible]
6 Μαΐου «OLYMPIC» διὰ Ν. Υ[illegible]
9 Μαΐου «PENNLAND» διὰ Ν. Υ[illegible] & HALI[illegible]
13 Μαΐου «HOMERIC» διὰ Ν. Υ[illegible]
Ἀναχωρήσεις ἐκ Πειραιῶ[illegible] Χερβοῦργον τρὶς τῆς ἑβδο[illegible] μέσον Μασσαλίας καὶ Βρ[illegible] ου, καὶ καθ' ἑκάστην σιδηρ[illegible] μικῶς διὰ τοῦ EXPRESS [illegible] ENT.
Διὰ πληροφορίας κλπ. ἀπ[illegible] θυντέον:
κ. ΚΩΝΣΤ. ΤΣΙΜΠΗΝ, Πλ[illegible] Καραϊσκάκη, ΠΕΙΡΑΙΑ, [illegible] καὶ εἰς τὰ διάφορα Γραφεῖα Τ[illegible] ξειδίων Ἀθηνῶν - Πειραιῶς

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟ[illegible]
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ — ΜΑΣΣΑ[illegible]
"ΠΑΤΡΙΣ ΙΙ,,
26 Ἀπριλίου
ΚΥΡΙΑΚΗΝ 3 μ. μ.
"ΑΝΔΡΟΣ,,
2 Μαΐου
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 3 μ. μ.
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ: Πλ[illegible] Καραϊσκάκη, τηλ. 2-27.-
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Σταδ[illegible] 37, τηλέφ. 63-37 καὶ εἰς [illegible] τὰ Πρακτορεῖα Ταξειδ[illegible]

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Καθίσταται γνωστὸν τοῖς ἐνδιαφερομένοις ὅτι ἡ κλήρωσις διὰ τὴν ἀπόκτησιν δικαιώματος κυκλοφορίας ἐπὶ ὁδῶν ἐστρωμμένων διὰ τροχιοδρομικῶν γραμμῶν γενήσεται τὴν 24ην Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 9 π. μ. δημοσίᾳ, ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Πρωτοδικείου.

(Ἐκ τοῦ ὑπουργείου Συγκοινωνίας)

ΚΑΠΝΙΖΕΤΕ
ΤΕΛΕΙΟΝ
τὰ ἀνώτερα ὅλων

ΑΛΤ!
Πωλοῦνται ὅλαι αἱ ἀθηναϊκαὶ ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ παλαιῶν ἡμερομηνιῶν εἰς τὸ χαρτοπωλεῖον ΠΕΤΡΟΥ ΚΡΙΑΛΗ, Σοφοκλέους 7, (Στοὰ Παπποῦ).

ΑΓΓΛΙΚΑ ΚΑΣΜΗΡΙΑ
Ν. ΜΠΑΡΔΗΣ & ΥΙΟΣ
ΑΙΟΛΟΥ 73
73 ΑΙΟΛΟΥ
ΠΑΡΕΛΗΦΘΗ ΠΛΟΥΣΙΩΤΑΤΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΕΑΡΙΝΩΝ ΚΑΙ ΘΕΡΙΝΩΝ ΑΓΓΛΙΚΩΝ ΚΑΣΜΗΡΙΩΝ ΕΙΣ ΜΕΓΑΛΗΝ ΠΟΙΚΙΛΙΑΝ ΣΧΕΔΙΩΝ ΚΑΙ ΧΡΩΜΑΤΙΣΜΩΝ
ΠΩΛΗΣΙΣ ΛΙΑΝΙΚΗ ΚΑΙ ΧΟΝΔΡΙΚΗ
ΤΗΛ. 66--47
ΤΙΜΑΙ ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΟΙ

Η Καθημερινή 5-6-31

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΡΟΥΜΑΝΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ

Ο ΚΑΡΟΛΟΣ ΒΑΔΙΖΕΙ ΕΠΙ ΤΑ ΙΧΝΗ ΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

ΔΙΑΤΙ ΑΠΕΛΥΣΕ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ ΜΙΡΟΝΕΣΚΟ.- ΚΑΡΟΛΟΣ ΚΑΙ ΜΑΝΙΟΥ. - ΟΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΙ ΚΑΙ «ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ».

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΑΓΓΛΟΥ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΥ κ. G. E. R- GEDYE

Ἡ πρώτη ἀπόπειρα τοῦ Βασιλέως Καρόλου ὅπως καταστῇ αἰ[illegible] ὡς προσωπικὸς ἄρχων ἐν Ρουμανίᾳ παρουσιάζεται εἰς τὴν [illegible] τοῦ κ. Τιτουλέσκο εἰς [illegible] ἵνα ἀνατεθῇ εἰς αὐτὸν [illegible] ἐντολὴ τοῦ σχηματισμοῦ Κυβερνήσεως.

Ἡ ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἀποπομπὴ [illegible] ὑπὸ τὸν κ. Μιρονέσκο κυβερνήσεως τοῦ Ἐθνικοαγροτικοῦ κόμματος θὰ προκαλέσῃ ἀσφαλῶς ποιὰν ἔκπληξιν εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Τὸ Ἐθνικοαγροτικὸν κόμμα [illegible] τὴν ἐξουσίαν ὅταν ὁ Βασιλεὺς ἐπέταξε πέρυσι διὰ νὰ ἀναλάβῃ τὸν ἀπολεσθέντα θρόνον.

Ὁ πρωθυπουργὸς δρ. Μανίου [illegible] πάντοτε ἀρνηθῇ νὰ ἀναγνωρίσῃ τὸν ἀποκλεισμὸν τοῦ Καρόλου ἐκ τῆς διαδοχῆς ὡς ὁριστικόν, διότι [illegible] εἰς διαρκῆ [illegible] κοινωνίαν μετ' [illegible] κατὰ τὴν [illegible] τῆς ἐ[illegible] του, εἶχε [illegible] — ἐὰν δὲν τὴν εἶχε προκαλέσει — εἰς τὴν ἐπάνοδον τοῦ Καρόλου καὶ τὴν δι' αὐτῆς αὐτόματα παραβίασιν τοῦ Συντάγματος, καὶ τέλος εἶχεν [illegible] ἀποκα[illegible] τὴν ἀνα[illegible] του εἰς Βασιλέα. Καὶ ὅμως τὸν πληρεξούσιον ἀκριβῶς τοῦ δρος Μανίου, τὸν κ. Μιρονέσκο, ἐξηνάγκασεν ὁ Βασιλεὺς εἰς παραίτησιν.

Ὅπως οἱ ἐκπλα[illegible] πολιτικοὶ καὶ οἱ ὑπήκοοί του [illegible] νὰ ἀν[illegible], ὁ Βασιλεὺς Κάρολος, ὅπως καὶ ἄλλοι μονάρχαι, οἱ ὁποῖοι ἐσκανδάλισαν τὴν κοινωνίαν κατὰ τὰς [illegible] τῶν ἡμέρας, φαίνεται ὅτι ἔδρεψεν ἐκ τῆς σπορᾶς τῶν ζιζανίων ἐσοδείαν πολιτικῆς νοήσεως. Ὅταν πρῶτον ὁ κ. Ἰονὲλ Βρατιάνο κατώρθωσε νὰ πείσῃ τὸν πατέρα τοῦ Βασιλέα Φερδινάνδον, ὅπως ἀπαγορεύσῃ εἰς τὸν πρίγκηπα Κάρολον νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Ρουμανίαν, ὁ τελευταῖος ἀσφαλῶς ἐδέχθη τὴν μοῖραν [illegible] ἀδιαφορίαν καὶ μάλιστα ἀντέστη εἰς τὰς προσπαθείας τῶν φίλων του ὅπως τὸν μεταπείσουν νὰ ἐξακολουθήσῃ ἐνδιαφερόμενος διὰ τὰ ρουμανικὰ πράγματα. Ὁ κόσμος ἐφαντάζετο ὅτι ὁ ἐξόριστος πρίγκηψ ἐξηκολούθει διατηρῶν τὰ ἴδια μυαλά, κατανέμων τὸν καιρόν του μεταξὺ Παρισιοῦ καὶ Ριβιέρας, μὴ ἀπασχολούμενος μὲ τίποτε σοβαρώτερον ἀπὸ τὴν καλλονὴν τῆς κυρίας Λουπέσκο.

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΞΟΡΙΑΣ

Ἴσως ὁ Κάρολος ἔκρινε σκοπιμώτερον νὰ πιστεύῃ ὁ κόσμος ὅτι διετήρει τὴν παλαιὰν ἀδιαφορίαν του. Εἶνε σαφὲς σήμερον ὅτι, ἐνῷ ἄφηνε τοὺς ἐν Ρουμανίᾳ ἐχθρούς του νὰ λικνίζωνται μέσα εἰς μίαν ψευδαίσθησιν ἀσφαλείας ὑπὸ τῆς «πόζας» του ὡς ἀργοσχόλου, ὁ Κάρολος παρετήρει ἐπιμελῶς τὴν πολιτικὴν κατάστασιν, τόσον τῆς χώρας του, ὅσον καὶ τῶν ἄλλων Βαλκανικῶν χωρῶν.

Ἴσως λόγῳ τῆς ἀχαλινώτου ἐξουσίας, τὴν ὁποίαν ἀσκοῦν ὅταν εὑρίσκωνται εἰς τὴν ἀρχήν, τὰ πολιτικὰ κόμματα εἰς τὴν Βαλκανικὴν κινδυνεύουν, ὅταν παρέλθῃ ἡ ἀρχικὴ δημοτικότης των, νὰ ριφθοῦν εἰς τὴν λήθην καὶ νὰ παραμείνουν ἐκεῖ ἐπὶ ἔτη μακρά. Πουθενὰ δὲν παρατηρεῖται τοῦτο περισσότερον ἀπὸ τὴν Ρουμανίαν. Ὁ Κάρολος εἶδε πῶς ἡ μεγάλη οἰκογένεια τῶν Βρατιάνο, ἡ ὁποία ἀπὸ ἐτῶν ἐκυβέρνα τὴν Ρουμανίαν, ἐσαρώθη ὑπὸ τοῦ κύματος τῶν Ἐθνικοαγροτικῶν, τὸ ὁποῖον ἐπὶ μακρὸν κατεστέλλετο. Ὁ στρατηγὸς Ἀβερέσκο, αἰγλήεις δικτάτωρ κάποτε, κατήντησε σχεδὸν κωμικὴ μορφή. Ἀκόμη καὶ ὁ δρ. Μανίου, τελευταίως μόλις εἴδωλον καὶ ἐλπὶς ὅλων πλὴν τῶν «λιβιτουρατζήδων», εἶδε τὴν δημοτικότητά του ταχέως ἐξατμιζομένην πρὶν ἢ ἐπιστρέψῃ ὁ Κάρολος. Ἦτο ἐμφανὲς ὅτι οὐδὲν κόμμα ἦτο ἀπαραίτητον εἰς τὴν χώραν.

Ὁ Κάρολος συνεδέετο πάντοτε διὰ φιλίας μὲ τὸν γαμβρόν του, τὸν Βασιλέα Ἀλέξανδρον τῆς Νοτιοσλαυΐας. Διαρκούσης τῆς ἐξορίας του καὶ μετὰ τὴν ἐπάνοδον του ἐμελέτησεν ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὰ συμβαίνοντα εἰς τὴν χώραν ταύτην, τὰ ὁποῖα ἦσαν ἐν μεγάλῳ μέτρῳ παράλληλα πρὸς τὰ συμβαίνοντα ἐν Ρουμανίᾳ. Ἀμφότεραι αἱ χῶραι, ἀφοῦ ἀπηλείφθησαν σχεδὸν ἐκ τοῦ χάρτου κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ παγκοσμίου πολέμου, ἀνεδείχθησαν παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν νικητῶν, λαβοῦσαι μεγάλας προσκτήσεις ἐδάφους καὶ πληθυσμοῦ, διὰ τῶν ὁποίων αὐται ἠδυνήθησαν νὰ πραγματοποιήσουν τὸ ὄνειρον —τὸ ἀπὸ μακροῦ καὶ ἄνευ ἐλπίδος προσφιλὲς ὄνειρον— τῆς ἐπιτεύξεως τῆς ἐθνικῆς ἑνότητος. Ἀμφότεραι ὑπέφεραν ἐκ πολιτικῆς δυσπεψίας ὀφειλομένης εἰς τὴν λαίμαργον κατάποσιν τῶν καρπῶν τῆς νίκης.

Εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις τὸ παλαιὸν Κράτος εἶχε περισσότερον καθυστερημένον καὶ ἀνατολικὸν πολιτισμόν, περισσότερον «βαλκανικὴν» νοοτροπίαν, ἀπὸ τὰς μεγάλας μάζας τῶν ἐξαδέλφων ἢ τῶν ἀδελφῶν, οἱ ὁποῖοι ἐπὶ αἰῶνας εἶχον ὑποβληθῆ εἰς τὰς περισσότερον «εὐρωπαϊκὰς» ἐπιρροὰς τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Οὐγγαρίας. Ἀμφότερα τὰ Κράτη ἀνήκουν εἰς τὴν Μικρὰν Ἀντάντ, ἀμφότερα εἶνε γεωργικαὶ χῶραι, ἀμφότεραι «στρατοκρατικαί», κατὰ τοῦτο ὅτι ὁ στρατὸς ἑκάστης θεωρεῖ ἑαυτὸν καὶ θεωρεῖται, ὅτι ἀποτελεῖ ζωτικὸν παράγοντα τῆς Πολιτείας, προστατεύοντα τὴν χώραν ἀπὸ κινδύνους πολὺ πραγματικούς. Ἡ Ρουμανία ἔχει ἐστραμμένον τὸ βλέμμα ἀνησύχως ἐκεῖθεν τοῦ Δνειστέρου πρὸς τὴν Σοβιετικὴν Ρωσσίαν, ὅπως ἡ Νοτιοσλαυΐα πέραν τῆς Ἀδριατικῆς πρὸς τὴν Φασιστικὴν Ἰταλίαν. Εἰς ἑκάστην χώραν ἡ παλαιὰ παράδοσις συναλλαγῆς τῶν Τούρκων καὶ τῶν Φαναριωτῶν Ἑλλήνων κυβερνητῶν ἐδηλητηρίασε τὸν δημόσιον βίον— εἰς πολὺ μεγαλύτερον βαθμόν, φυσικά, ἐν Ρουμανίᾳ. Εἰς ἑκάστην ἐκ τῶν δύο χωρῶν ἡ πάλη τῶν κομμάτων διεξήγετο μὲ ἐξαιρετικὴν δριμύτητα.

Κατὰ τὰ μακρὰ ἔτη τῆς ὑπομονητικῆς ἀναμονῆς διὰ τὴν ἀνάληψιν τῆς ἀρχῆς, ὅταν οἱ Βρατιάνο ἠρνοῦντο νὰ ἀφήσουν τὴν φωνὴν τῆς χώρας νὰ ἀκουσθῇ, ἀλλ' ἐκυβέρνων διὰ τῆς συναλλαγῆς, ὁ δρ. Μανίου εὗρεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Καρόλου ἀπετέλει ἐξαίρετον ῥάβδον πρὸς ἐπίδειξιν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν εἰς τοὺς τυραννικοὺς ἀδελφοὺς Βρατιάνο. Ἀλλ' οὐδέποτε ἠπείλησε φανερὰ ὅτι θὰ τὴν ἐχρησιμοποίει. «Νὰ ἐνθυμῆσθε ὅτι οὐδέποτε ἀνεγνωρίσαμεν τὴν νομιμότητα τοῦ ἀποκλεισμοῦ τοῦ Καρόλου ἐκ τῆς Διαδοχῆς, καὶ ἐὰν μᾶς παραζορίσετε...» εἶπεν ὁ δρ Μανίου εἰς πολλὰς περιστάσεις. Ἀλλὰ εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ἐσταματοῦσε.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΠΑΝΟΔΟΝ

Οὐδέποτε ὑπεστήριξε τὴν ἄποψιν ὅτι ὁ ἀποκλεισμὸς ἦτο πράγματι παράνομος καὶ ὅτι ὁ Κάρολος ἔπρεπε νὰ ἐπιστρέψῃ καὶ νὰ ἀναλάβῃ τὸ Στέμμα. Ὁ ἐπιτήδειος Τρανσυλβανὸς ἐχρησιμοποίει τὸν Κάρολον κατὰ τῶν Βρατιάνο, καὶ τἀνάπαλιν, κρατῶν τὴν πλάστιγγα εἰς τὰς χεῖρας του μέχρι τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν οἱ πραγματικοὶ ὀπαδοὶ τοῦ Καρόλου τῶν ὁποίων ἡ ἀφοσίωσις οὐδέποτε ἐταλαντεύθη — μία μεγάλη καὶ βαρύνουσα ὁμὰς τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ— τὸν ἐπανέφερεν ἐσπευσμένως εἰς τὴν χώραν ἐν ὥρᾳ νυκτός.

Ἀναμφιβόλως οἱ Ἐθνικοαγροτικοὶ ὑπελόγιζον, ἐπὶ τῆς ἐνδεχομένης ἐπανόδου τοῦ Καρόλου, ἀλλὰ ἤθελαν νὰ γίνῃ ἡ ἐπάνοδος σύμφωνα μὲ τοὺς ἰδικούς των ὅρους, ὡς ἀρουσέτι των. Ὁ Κάρολος δὲν ἀνέμεινε τὴν εὐδοκίαν τῶν ἐπιδόξων βασιλεοποιῶν. Ἔγινε Βασιλεὺς μόνος του.

Διὰ τοὺς ἁπλοϊκοὺς χωρικοὺς τῆς Ρουμανίας τὸ ὄνομα τοῦ Βασιλέως ἐνέχει σήμερον κάτι τὸ μαγικόν, σὰν νὰ πρόκειται περὶ μεσαιωνικοῦ ἄρχοντος. Ὁ Μανίου ἤλπισε μετὰ τὴν ἐπάνοδον τοῦ Καρόλου ὅτι θὰ προσεταιρίζετο μέρος τῆς ἀγάπης αὐτῆς δι' ἑαυτὸν καὶ τὸ κόμμα του πείθων τὸν Κάρολον νὰ στεφθῇ εἰς τὴν «Ἄλμπα—Γιούλια, τὴν γενέτειραν τῆς Ρουμανικῆς ἐλευθερίας, ὅπου δύο ἔτη πρότερον ἑκατοντάδες χιλιάδων χωρικοὶ εἶχον συγκεντρωθῆ ὑπὸ τὴν σημαίαν του ἀψηφοῦντες τὴν τυραννίαν τοῦ Βρατιάνο καὶ ἀπειλοῦντες «πορείαν ἐναντίον τοῦ Βουκουρεστίου». Ὁ Κάρολος ἠρνήθη. Ἤδη εἶχε τὴν ἐπιθυμίαν ὄχι νὰ γίνῃ τὸ ὄργανον τῶν πολιτικῶν, ἔστω καὶ ἑνὸς πολιτικοῦ τῆς ἐντιμότητος καὶ τοῦ πατριωτισμοῦ τοῦ δρος Μανίου, ἀλλὰ νὰ καταστήσῃ αὐτοὺς ὄργανα τῆς θελήσεώς του, ὅπως κυβερνήσῃ τὴν χώραν του. Ἀντήλλαξε τὸν ἰσχυρότερον Μανίου μὲ τὸν ἀσθενέστερον Μιρονέσκο. Καὶ διηνεκῶς παρεσκεύαζε τὴν ὁδὸν διὰ μίαν κυβέρνησιν διαφόρου τύπου.

Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ὁ Βασιλεὺς Κάρολος ἠνάγκασε τὴν Ἐθνικοαγροτικὴν κυβέρνησιν νὰ παραιτηθῇ, ἀποφασισμένος ἐπὶ τέλους νὰ θέσῃ εἰς ἐφαρμογὴν τὸ σχέδιον του περὶ ἀκομματίστου κυβερνήσεως, εἴτε μετὰ εἴτε, ἐν ἀνάγκῃ, ἄνευ τοῦ Κοινοβουλίου.

ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Ὁ κ. Τιτουλέσκο ἀπολαύει μεγάλης φήμης ὡς ἀμερόληπτος, ὡς ἀνὴρ ἔξω τῆς διαμάχης τῶν κομμάτων, ὁ δὲ ἐπιτυχὴς ὑπ' αὐτοῦ διακανονισμὸς τοῦ ὀξέος ἀγῶνος μὲ τοὺς Οὔγγρους μεγαλογαιοκτήμονας, τοῦ «ζητήματος τῶν Ὀπτὰν» ἐφείλκυσεν εἰς τὸ πρόσωπόν του τὸν σεβασμὸν ὁλοκλήρου τῆς χώρας. Ὁ Βασιλεὺς Κάρολος ἔδωκεν εἰς τοὺς Ἐθνικοαγροτικοὺς νὰ ἐννοήσουν ὅτι, κατὰ τὴν γνώμην του, νέαι ἐκλογαὶ θὰ ἔπρεπε νὰ προηγηθοῦν τοῦ σχηματισμοῦ μιᾶς «Κυβερνήσεως Συγκεντρώσεως». Ἐν τούτοις οἱ πολιτικοὶ ἀντελαμβάνοντο ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἐμελέτα τὴν βασιλείαν τοῦ γαμβροῦ του καὶ τὰς μεθόδους του.

Εἰς ὅλα τὰ κόμματα σήμερον ὑπάρχουν «οἱ φίλοι τοῦ Βασιλέως» —ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι θέτουν τὴν βασιλικὴν θέλησιν ὑπεράνω τοῦ κόμματος. Συμπαγὴς ὄπισθεν τῆς προσωπικότητός του ἵσταται ἡ ὁμὰς τῶν ἀνδρῶν ποὺ τὸν ἐπανέφερεν—, ἀξιωματικοὶ τοῦ στρατοῦ, πολλοὺς τῶν ὁποίων διώρισεν ἤδη εἰς διοικητικὰς θέσεις. Τὸ πλαίσιον μιᾶς στρατιωτικῆς διοικήσεως εἶνε σχεδὸν πλῆρες. Ὁ στρατὸς ἐν τῷ συνόλῳ του εἶνε ὄπισθεν αὐτοῦ, ὅπως εἰς τὴν Νοτιοσλαυΐαν ἦτο ὄπισθεν τοῦ Βασιλέως Ἀλεξάνδρου ὅταν κατέλυσε τὸ Κοινοβούλιον.

Εἴτε γίνῃ εἴτε ὄχι ἀπόπειρα δικτατορίας, μέσα ἀπὸ τὴν σημερινὴν σύγχυσιν θὰ προβάλῃ ἡ μορφὴ τοῦ Βασιλέως ὡς προσωπικοῦ ἄρχοντος.

G. E. R. Gedve

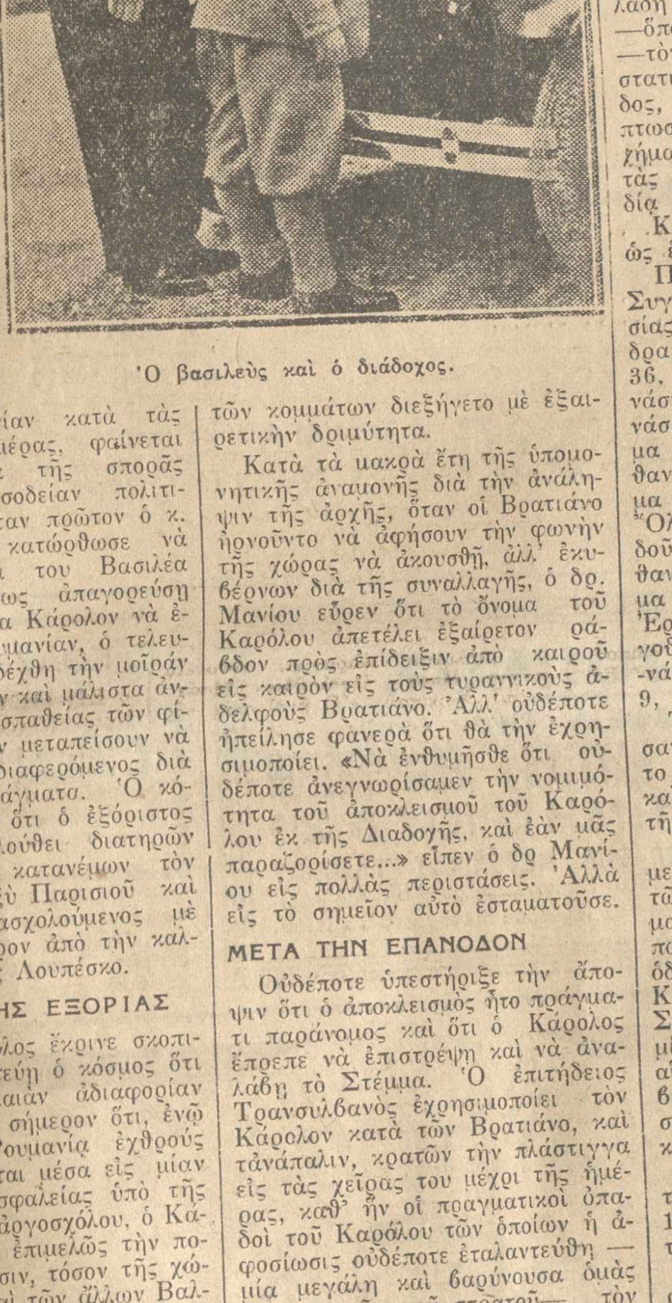

Ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ διάδοχος.

ΜΙΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΚΘΕΣΙΣ

ΤΑ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΑ ΕΚ ΤΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ 1930

ΠΟΥ ΟΦΕΙΛΟΝΤΑΙ.-ΠΩΣ ΘΑ ΜΕΙΩΘΟΥΝ

Ἀπὸ τῆς στήλης αὐτῆς καὶ ἄλλοτε ἔγινε λόγος διὰ τὰς ἐτησίας διαφωτιστικὰς ἐκθέσεις τοῦ τμήματος τροχαίας κινήσεως, τὰς ἀναφερομένας εἰς τὰ αὐτοκινητιστικὰ δυστυχήματα καὶ τὰς ἀφορμάς, αἱ ὁποῖαι προκαλοῦν αὐτά. Ἡ ὑπ' ὄψιν εἶνε ἡ πέμπτη κατὰ σειρὰν ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ τμήματος τούτου, παρέχει δὲ ἀναλυτικὰς πληροφορίας διὰ τ' ἀτυχήματα τοῦ 1930. Ἀναφέρει δηλαδὴ ὅτι:

Εἰς τὰς Ἀθήνας κυκλοφοροῦν 7258 αὐτοκίνητα ἐπιβατικά, 1806 φορτηγά, 806 λεωφορεῖα 558 μοτοσυκλέται, 6706 ποδήλατα, 7171 κάρρα καὶ 245 ἅμαξαι. Ἐν συνόλῳ τροχοφόρα 24570 ἔναντι 21.508 τοῦ ἔτους 1929. Ὁδηγοὶ αὐτοκινήτων εἶνε 13801 ἄνδρες καὶ 189 γυναῖκες. Ἡ ἡλικία τῶν ὁδηγῶν εἶνε κατὰ πλειονότητα μεταξὺ 20 καὶ 30 ἐτῶν.

Κατὰ τὸ ἔτος 1930 συνέβησαν 1704 δυστυχήματα. Τούτων τὰ 1228 ἦσαν ἐλαφρά, τὰ 437 σοβαρὰ καὶ τὰ 39 θανατηφόρα. Ἐκ τῶν παθόντων οἱ 1351 ἦσαν ἄρρενες καὶ 353 θήλεις. Ἡ δυσαναλογία αὐτὴ ἔχει ἀφορμὴν τὸ ὅτι οἱ ἄνδρες κυκλοφοροῦν περισσότερον ἀπὸ τὰς γυναῖκας. Τὰ περισσότερα δυστυχήματα προεκλήθησαν ἀπὸ ταξὶ καὶ κατὰ σειρὰν ἔπειτα ἀπὸ λεωφορεῖα, τράμ, φορτηγὰ αὐτοκίνητα, ποδήλατα, μοτοσυκλέττας, κάρρα, κλπ.

Τὰ ὡς ἄνω δυστυχήματα συνέβησαν: 133 τὸν Ἰανουάριον, 119 τὸν Φεβρουάριον, 123 τὸν Μάρτιον, 109 τὸν Ἀπρίλιον, 145 τὸν Μάϊον, 122 τὸν Ἰούνιον, 192 τὸν Ἰούλιον, 156 τὸν Αὔγουστον, 168 τὸν Σεπτέμβριον, 150 τὸν Ὀκτώβριον, 147 τὸν Νοέμβριον καὶ 179 τὸν Ἰούλιον. Τὰ περισσότερα δηλαδὴ συνέβησαν τὸν Ἰούλιον καὶ —ὅπως παρατηρεῖται κάθε χρόνον —τὸν Δεκέμβριον. Ἐὰν γίνῃ ἡ στατιστικὴ καθ' ἡμέρας ἑβδομάδος, προκύπτει ὅτι —καὶ εἶνε σύμπτωσις;— τὰ περισσότερα δυστυχήματα συνέβησαν Τρίτην καὶ κατὰ τὰς μεσημβρινὰς καὶ ἑσπερινὰς ἰδίᾳ ὥρας.

Καθ' ὁδοὺς ἡ κατανομὴ γίνεται ὡς ἑξῆς:

Πατησίων 218 θανάσιμα 2, Συγγροῦ 108, θανάσιμα 6, Κηφισσίας 119, θανάσιμα 2, Ἀλεξάνδρας 53, θανάσιμα 0, Σταδίου 36, θανάσιμα 0, Πειραιῶς 62, θανάσιμα 2, Πανεπιστημίου 76, θανάσιμα 1, Ἀκαδημίας 45, θανάσιμα 0, Ἁγίου Κωνσταντίνου 31, θανάσιμα 2, Ἀθηνᾶς 54, θανάσιμα 0, Ἀμαλίας 27, θανάσιμα 1, Ὄλγας 19, θανάσιμα 1, Ἱερᾶς ὁδοῦ 20, θανάσιμα 1, Λιοσίων 63, θανάσιμα 1, Ἀχαρνῶν 36 θανάσιμα 1, Μεσογείων 6 θανάσιμα 1, Ἐρατοσθένους 13 θανάσιμα 0, Λογοθετοπούλου (Φαλήρου) 14, θανάσιμα 1, Ποσειδῶνος (Φαλήρου) 9, θανάσιμα 0.

Τὰ περισσότερα δηλαδὴ συνέβησαν εἰς τὴν ὁδὸν Πατησίων. Τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ μεγάλον μῆκος καὶ τὴν πενιχρότητα τοῦ φωτισμοῦ τῆς μεγάλης αὐτῆς ἀρτηρίας.

Κατὰ τὸ ἔτος ἐπίσης 1930 ἐσημειώθησαν 563 συγκρούσεις, ἐκ τῶν ὁποίων αἱ 138 μετὰ δυστυχημάτων. Αἱ περισσότεραι ἔγιναν, ὅπως καὶ τὰ δυστυχήματα, εἰς τὴν ὁδὸν Πατησίων, ἔπειτα τὰς λεωφόρους Κηφισσίας, Συγγροῦ, Πανεπιστημίου, Ἀκαδημίας κλπ. Καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1929 αἱ περισσότεραι συγκρούσεις συνέβησαν εἰς τὰς ὁδούς. Τὸ ρεκὸρ τῶν συγκρούσεων ἐσημειώθη πάλιν τὸ καλοκαίρι.

Ἀπὸ τὰ συγκρουσθέντα ὀχήματα ἦσαν: 489 ταξί, 174 τράμ, 136 λεωφορεῖα, 86 κάρρα, 78 φορτηγὰ αὐτοκίνητα κ. ο. κ.

Τέλος ἀνετράπησαν 19 λεωφορεῖα, 13 ταξί, 9 κάρρα, 7 μοτοσυκλέτται καὶ 2 ἀγοραῖα αὐτοκίνητα.

Ὁ Διοικητὴς τοῦ τμήματος κ. Καταμπασᾶς, συντάκτης τῆς ἐκθέσεως, μαζὶ μὲ τοὺς στατιστικοὺς ἀριθμοὺς οἱ κυριώτεροι τῶν ὁποίων παρετέθησαν ἀνωτέρω, ἀναφέρει καὶ τὰς αἰτίας καὶ ἀφορμὰς εἰς τὰς ὁποίας ὀφείλονται τὰ συμβάντα δυστυχήματα, καθὼς καὶ μέτρα τινὰ τὰ ὁποῖα ἐπιβάλλεται νὰ ληφθοῦν διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν μείωσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δυστυχημάτων. Ὡς κυριωτέρας ἀφορμὰς ἀναφέρει:

1ον) Τὸν ἀνεπαρκῆ φωτισμὸν καὶ τὴν ἀνυπαρξίαν τοιούτου εἰς πλεῖστα κεντρικὰ σημεῖα τῆς πόλεως. Ὑπάρχουν, λέγει, πολλαὶ περιπτώσεις, καθ' ἃς πολλὰ αὐτοκίνητα, ἕνεκα τῆς ἐλλείψεως φωτισμοῦ, εὑρέθησαν εἰς τοὺς λάκκους ἢ παρέσυραν μύωπας ἢ ὀλίγον ἀφηρημένους. Τὸ νὰ ρίπτουν τοὺς προβολεῖς των ὄχι μόνον εἶνε ἀνωφελές, ἀλλ' ἀπεναντίας ὀλέθριον διότι ἡ ἐκτυφλωτικὴ των λάμψις δημιουργεῖ νέαν αἰτίαν δυστυχήματος.

2ον) Τὴν κακὴν κατάστασιν τῶν ὁδῶν. Πολλάκις εὑρέθησαν ὑπὸ τοὺς τροχοὺς αὐτοκινήτων ἄνθρωποι, διότι ὁ σωφὲρ ἤθελε ν' ἀποφύγῃ ἕνα λάκκον ἢ ἐξέχουσαν τροχιοδρομικὴν γραμμήν.

3ον) Τὴν κακὴν κατάστασιν τῶν πεζοδρομίων, ἡ ὁποία κατέστη μόνιμος σχεδὸν διὰ τὰς Ἀθήνας, λόγῳ τῶν ἀτελειώτων ἀνασκαφῶν.

4ον) Τὴν κακὴν τοποθέτησιν τῶν περιπτέρων. Πάντα σχεδὸν —τονίζεται— τὰ περίπτερα, κατέχουν τὰς γωνίας τῶν κεντρικωτέρων διασταυρώσεων τῶν ὁδῶν καὶ ἀποκλείουν ἐντελῶς τὴν θέαν, τόσον εἰς τοὺς ὁδηγοὺς αὐτοκινήτων, ὅσον καὶ εἰς τοὺς διαβάτας. Πλείστας φορὰς πρὸ τῶν περιπτέρων ἐφονεύθησαν ἢ ἐτραυματίσθησαν διαβάται ἢ ἀνετράπησαν τὰ περίπτερα, ἀπὸ ἐπιπεσόντα ἐναντίον αὐτῶν αὐτοκίνητα ἐν τῇ προσπαθείᾳ τοῦ ὁδηγοῦ ν' ἀποφύγῃ τὸ δυστύχημα.

5ον) Τὸ ἀτελὲς καὶ ἀκατάλληλον διὰ τὴν σημερινὴν κυκλοφορίαν δίκτυον τῶν ὁδῶν.

6ον) Τὸ ἀκατάλληλον κατάβρεγμα τῶν ὁδῶν, τὸ ὁποῖον προκαλεῖ ὀλισθηρότητα τοῦ ἐδάφους.

7ον) Τὴν ἀθρόαν εἰσαγωγὴν αὐτοκινήτων, ἡ ὁποία ἐκτὸς τῆς πληθωρικῆς κυκλοφορίας, προκαλεῖ καὶ οἰκονομικὴν κρίσιν, ἀναγκάζουσαν τοὺς ὁδηγοὺς εἰς ἐπικίνδυνον διὰ τοὺς διαβάτας ἀνταγωνισμόν.

8ον) Τὴν ὑπερβολικὴν ταχύτητα τὴν ὁποίαν ἀναπτύσσουν οἱ ὁδηγοὶ ἐκ κακῆς ἕξεως ἢ ἀνοήτου ὑπολογισμοῦ. Τὰ δυστυχήματα μὲ τὰς τραγικὰς συνεπείας ἔχουν ἀφορμὴν κυρίως τὴν ταχύτητα.

9ον) Τὴν χορήγησιν ἀδείας ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος εἰς ἄτομα μικρᾶς διανοητικῆς ἀναπτύξεως, κακῆς ἠθικῆς ἠθικῆς ποιότητος καὶ οὐχὶ πλήρους τεχνικῆς καὶ ἐπαγγελματικῆς μορφώσεως.

10ον) Τὴν κακὴν κατάστασιν πολλῶν αὐτοκινήτων ἰδίᾳ λεωφορείων, τὰ ὁποῖα οἱ ἰδιοκτῆται των δὲν τὰ ἐπισκευάζουν.

11ον) Τὴν ἔλλειψιν ἐπαρκοῦς δικαιοδοσίας τῆς ἀστυνομίας, ὥστε νὰ δύναται αὐτὴ νὰ ἐπέμβῃ δραστικῶς εἰς πᾶσαν περίστασιν.

12ον) Τὴν ὑπερκόπωσιν εἰς τὴν ὁποίαν ὑποβάλλονται οἱ ὁδηγοί, ἀναγκαζόμενοι λόγῳ τῶν σημερινῶν βιωτικῶν ἀναγκῶν νὰ ἐργάζωνται ἡμέραν καὶ νύκτα.

Εἰς ὅλα αὐτὰ πρέπει νὰ προστεθῇ καὶ ἡ ἀπροσεξία ἢ ἡ ἀφηρημάδα τῶν πεζῶν, πολλοὶ τῶν ὁποίων δὲν ἔχουν κατανοήσει τὸν κίνδυνον τοῦ αὐτοκινήτου. Ἐν τούτοις κατὰ μέγα μέρος ἡ εὐθύνη βαρύνει τοὺς ὁδηγούς.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ληπτέα μέτρα ἡ ἔκθεσις ἀναφέρει ὅτι ἐπιβάλλεται νὰ ληφθοῦν τὰ ἑξῆς:

Αον) Ν' ἀπαλλαγοῦν τὰ πεζοδρόμια τῶν ἐμποδίων, τὰ ὁποῖα προκαλοῦν καθίσματα καὶ τράπεζαι. Οἱ δρόμοι εἶνε στενοὶ καὶ τ' αὐτοκίνητα πολλὰ καὶ οἱ πεζοὶ δὲν ἔχουν ποῦ νὰ κυκλοφοροῦν. Εἶνε προτιμότερον νὰ μειωθοῦν αἱ εἰσπράξεις μερικῶν καταστημάτων, παρὰ νὰ ὑφίσταται διὰ τοὺς ἐπιβάτας ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν κίνδυνος.

Βον) Νὰ μετατοπισθοῦν ἀπαραιτήτως τὰ περίπτερα τῶν κεντρικῶν ὁδῶν, ἂν καὶ ἦτο ἀδύνατο τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἐτοποθετήθησαν ἐκεῖ, διὰ νὰ προκαλοῦν δυστυχήματα. Ὅμοιον ζήτημα ὑφίσταται καὶ μὲ τὰς ἀδείας τῶν μικροπωλητῶν, οἱ ὁποῖοι καταλαμβάνουν ἐπίκαιρα σημεῖα τῶν ὁδῶν, γινόμενοι ἀφορμὴ συγκεντρώσεως κόσμου.

Γον) Ἂν καταστῇ δυνατὸν — ἐπὶ τοῦ παρόντος βέβαια εἶνε ἀδύνατον—ν' ἀντικατασταθοῦν τὰ τράμ διὰ λεωφορείων. Τὰ πλεονεκτήματα τῆς διὰ λεωφορείων συγκοινωνίας εἶνε ἄπειρα.

Δον) Νὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ αὔξησις τοῦ φωτισμοῦ τῆς πόλεως. Ἡ ἐλαττωματικότης καὶ ἡ ἔλλειψίς του, εἶνε ἀφορμὴ πολλῶν δυστυχημάτων.

Εον) Νὰ ἐπισκευασθοῦν τὰ πεζοδρόμια, ὅπου δὲ δὲν ὑπάρχουν τοιαῦτα νὰ κατασκευασθοῦν. Ἡ Ἱερὰ ὁδὸς ἐπὶ παραδείγματι δὲν ἔχει ἐντελῶς πεζοδρόμια. Τὸ πρὸς τὴν Γλυφάδα, ἐκεῖθεν τοῦ Ἔντεν, τμῆμα τῆς ὁδοῦ ἐκείνης, ἐπίσης ἔχει ἀνάγκην πεζοδρομίου. Ἀντιθέτως εἰς τὴν λεωφόρον Ἀλεξάνδρας τὰ πεζοδρόμια εἶνε πλατέα, χρειάζεται δὲ νὰ διαπλατυνθῇ ἡ ὁδὸς πρὸς τὸ μέρος τῶν πεζοδρομίων.

ΣΤ') Νὰ ὁρισθῇ ἡλικία διὰ τοὺς ὁδηγοὺς αὐτοκινήτων ἄνω τῶν 25 ἐτῶν, γενικώτερον δὲ νὰ ἐξετασθῇ αὐστηρότερον τὸ ζήτημα τῆς ἠθικῆς κλπ. τῶν ὁδηγῶν.

Ζ') Νὰ ἐπισκευασθοῦν ὅσον εἶνε δυνατὸν περισσότεροι δρόμοι.

Η') Νὰ ρυθμισθῇ τὸ ζήτημα τοῦ καταβρέγματος τῶν ἀσφαλτοστρωμένων ὁδῶν. Εἰς τὸ κακὸν σύστημα ὀφείλεται ὁ τραυματισμὸς 29 ἀτόμων κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος.

Θ') Νὰ δοθῇ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν εὐρυτέρα δικαιοδοσία καὶ

Ι') Νὰ ἐνισχυθῇ ἡ δύναμις τῆς τροχαίας κινήσεως, διὰ νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς πολλὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας ταύτης.

Αὐτὴ εἶνε ἡ ἔκθεσις τοῦ κ. Καταμπασᾶ, διαφωτιστικὴ καὶ ἀξία ἐξαιρετικῆς προσοχῆς ἐκ μέρους τῶν ὑπηρεσιῶν, αἱ ὁποῖαι εἶνε ἁρμόδιαι διὰ τὴν λῆψιν, ὅσων ἐκ τῶν προτεινομένων μέτρων εἶνε δυνατὸν νὰ ληφθοῦν.

Ο ΧΑΡΤΗΣ τῶν Ἀθηνῶν μὲ τοὺς Συνοικισμοὺς τοῦ Γ. Μπέση εἶνε ὁ μόνος ἀκριβὴς καὶ ἐγκεκριμένος ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου. Πωλεῖται πρὸς 75 δραχ. εἰς τὰ μεγάλα Βιβλιοπωλεῖα

Ὁ Διευθυντὴς Χειροῦργος τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ» κ. Ν. ΣΜΠΑΡΟΥΝΗΣ ΤΡΙΚΟΡΦΟΣ δέχεται εἰς τὴν κατοικίαν του, ὁδὸς Κριεζώτου 12 καθ' ἑκάστην 4—5 μ.μ. Τηλ. 7.89.

Εἰς τὸ Κακουργιοδικεῖον τοῦ Ντούσσελντορφ

Ὁ φοβερὸς δαίμων ἐξηγεῖ τὰ ἐγκλήματά του

Ἐρρόφα τὸ αἷμα τῶν θυμάτων του...

Ἡ δευτέρα ἡμέρα τῆς δίκης

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 14 Ἀπριλίου. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ἐνώπιον τοῦ Κακουργιοδικείου τοῦ Ντούσσελντορφ ἐσυνεχίσθη σήμερον ἡ δίκη τοῦ «δαίμονος» Πέτερ Κοῦρτεν. Ἡ δευτέρα ἡμέρα τῆς δίκης οὐδόλως ὑστέρησεν εἰς δραματικότητα τῆς πρώτης. Ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῆς συνεδριάσεως ὁ δημόσιος κατήγορος ἐπανέλαβε τὴν αἴτησιν, τὴν ὁποίαν εἶχεν ὑποβάλει καὶ κατὰ τὴν χθεσινὴν πρώτην ἡμέραν τῆς συνεδριάσεως, ὅπως τὸ δικαστήριον συνεδριάσῃ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ἵνα ὁ Κοῦρτεν παράσχῃ ἐξηγήσεις περὶ τῶν φυσιολογικῶν—ἢ ἐρωτοπαθολογικῶν— ἐλατηρίων, τὰ ὁποῖα λέγει ὅτι τὸν ἐξώθουν εἰς τὴν διάπραξιν τῶν ἐγκλημάτων του. Τὸ δικαστήριον ἐδέχθη τὴν πρότασιν τοῦ Εἰσαγγελέως. Ἡ αἴθουσα ἐξεκενώθη. Παρέμειναν μόνον οἱ εἰδικοὶ —ἐγκληματολόγοι, ψυχίατροι—καὶ 22 ἐκ τῶν ὑπερεβδομήκοντα δημοσιογράφων.

Μίαν εἰκόνα τῆς ψυχολογικῆς καταστάσεως τῶν δικαστῶν καὶ τῶν ἀκροατῶν δίδει ἡ ἐξομολόγησις τοῦ Γενικοῦ Εἰσαγγελέως τῆς Δανίας, ὁ ὁποῖος συγκαταλέγεται μεταξὺ τοῦ ἀκροατηρίου:

— Μετὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν, δὲν ἠμπόρεσα νὰ κλείσω μάτι ὅλην τὴν νύκτα...

Πρόκειται δὲ περὶ παλαιοτάτου δικαστικοῦ καὶ ἐγκληματολόγου, πρὸ τοῦ ὁποίου παρήλασαν οὐκ ὀλίγοι ἐγκληματίαι κατὰ τὴν μακράν του σταδιοδρομίαν. Ἀλλὰ καὶ οἱ ἄλλοι εἰδικοὶ συμφωνοῦν ὅτι δὲν ὑπάρχει παράδειγμα ἐγκληματικότητος ἀντέχον εἰς σύγκρισιν μὲ τὴν περίπτωσιν τοῦ Κοῦρτεν. Ἡ ἐφιαλτώδης δὲ ἀϋπνία τοῦ Δανοῦ δικαστικοῦ ἀσφαλῶς ἐβασάνισε καὶ τοὺς περισσοτέρους ἄλλους παρακολουθήσαντας τὴν χθεσινὴν ἀφήγησιν τοῦ κατηγορουμένου.

Ἀπεναντίας αἱ συγκινήσεις τῆς χθεσινῆς ἡμέρας δὲν φαίνεται νὰ ἀφῆκαν ἴχνος ἐπὶ τοῦ Πέτερ Κοῦρτεν, ὁ ὁποῖος ἐνεφανίσθη καὶ κατέλαβε τὴν θέσιν του ἀπολύτως ἀτάραχος, ψυχραιμότερος, εἰ δυνατόν, καὶ περισσότερον κυριοεαυτοῦ παρὰ κατὰ τὴν πρώτην ἐμφάνισίν του.

Καὶ σήμερον τὸν λόγον εἶχεν αὐτός. Μετὰ τὴν χθεσινὴν σύντομον ἀνασκόπησιν τῆς δράσεως του, ἐπρόκειτο σήμερον νὰ ἐξηγήσῃ εἰς τὸ δικαστήριον ποῖα βαθύτερα ἐλατήρια ἠσθάνετο ὅτι τὸν ἔσπρωχναν, ὅταν διέπραττε τὰ ἐγκλήματά του. Ὁ Κοῦρτεν, ὅταν ἐπανελήφθη ἡ συνεδρίασις, ἔχων ἐμπρός του τὰς ὀγκώδεις σημειώσεις του, ἤρχισε πάλιν τὴν τραγικὴν ἱστορίαν του. Ἦτο τόση ἡ ἀπάθειά του, ὥστε θὰ ἔλεγε κανεὶς ὅτι ἔκαμνε τυπικὴν ἐπιστημονικὴν ἀνακοίνωσιν ἐνώπιον ἀκαδημαϊκῆς ὁμηγύρεως. Τὰ πρῶτα του λόγια ὑπῆρξαν νέα, καταπληκτικὴ ἀποκάλυψις:

— Κανείς, ἤρχισε λέγων μὲ φωνὴν ἤρεμον, σὰν νὰ ὡμίλει περὶ τοῦ φυσικωτέρου πράγματος τοῦ κόσμου,—κανεὶς δὲν ἔμαθεν ὅτι εἰς ἡλικίαν ἐννέα ἐτῶν εἶχα ἤδη διαπράξει δύο φόνους. Πράγματι, ἔρριξα εἰς τὸ νερό, μιὰ μέρα ποὺ ἐπαίζαμε ἐπάνω σὲ σχεδίες, εἰς τὸ Μουλχάϊμ, δύο μικροὺς συμμαθητάς μου, τοὺς ὁποίους ἠμπόδισα, παρὰ τὰς κραυγάς των καὶ τὰς ἱκεσίας των, σπρώχνοντάς τους μὲ ἕνα μεγάλο ραβδί, νὰ ξανανέβουν εἰς τὴν σχεδίαν. Ὁ ἕνας ἐξ αὐτῶν παρεσύρθη ἀρκετὰ γρήγορα ὑπὸ τοῦ ρεύματος. Ἀλλὰ γιὰ νὰ πνίξω τὸν δεύτερον, ὁ ὁποῖος εἶχε κατορθώσει νὰ γαντζωθῇ ἀπὸ τὴν σχεδίαν, ἠναγκάσθην νὰ τὸν ἐβυθίσω καὶ νὰ τοῦ κρατήσω τὸ κεφάλι κάτω ἀπὸ τὸ νερὸ μέχρι τῆς στιγμῆς ποὺ ἐλιποθύμησε καὶ παρεσύρθη, καὶ αὐτός, ὑπὸ τοῦ Ρήνου. Τὸν εἶδα νὰ χαροπαλαίῃ καὶ στὸ τέλος νὰ πνίγεται. Καὶ αὐτὸ μὲ ηὐχαρίστησε. Τὴν ἄλλη μέρα ἐπῆγα νὰ ἰδῶ τὰ πτώματά των εἰς τὰ σπίτια τῶν γονέων των.»

Οἱ δικασταί, οἱ ἔνορκοι, οἱ εἰδικοὶ καὶ οἱ δημοσιογράφοι ἀλληλοκυττάζονται ἐν καταπλήξει. Ὁ τρόμος ἔχει ζωγραφισθῇ εἰς τὰ πρόσωπά των. Μόνον ἡ μορφὴ τοῦ δαίμονος εἶνε ἀπολύτως ἀπαθής. Ὁ πρόεδρος Ρόζε σφογγίζει τὸ μέτωπόν του.

Ὁ κακοῦργος ἐφαρμόζει μίαν τακτικὴν ὑπερασπίσεως, ἡ ὁποία ἀποκαλύπτει ὅτι οὗτος δὲν στερεῖται κάποιας εὐφυΐας. Φορτώνει ὅλα τὰ ἐγκλήματα εἰς τὴν κληρονομικότητα ποὺ τὸν βαρύνει, εἰς τὴν ἐκφυλισμένην ἀτομικότητα του, εἰς τὸν ἀλκοολισμὸν τοῦ πατέρα του, εἰς τὴν διέλευσιν τῆς παιδικῆς του ζωῆς μέσα εἰς ἀτμοσφαῖραν ἀπελπιστικῆς ἠθικῆς ρυπαρότητος, εἰς τὸ ἀκατονόμαστον περιβάλλον μέσα εἰς τὸ ὁποῖον ἀνετράφη.

— Ἠναγκάσθην—διηγεῖται — νὰ παραστῶ εἰς ἀποκρουστικὰς σκηνὰς ὅταν ὁ πατέρας μου ἦτο μεθυσμένος καὶ ἐρχόταν νὰ δείρῃ τὴν μητέρα μας. Ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι τὰ ἄλλα παιδιὰ ἔφευγαν μακρυὰ μου σὰν νὰ ἤμουν ἡ πανοῦκλα καὶ μὲ ἐδακτυλοδεικτοῦσαν. Στὴ φυλακή, ὅπου μὲ εἶχαν ὁδηγήσει αἱ πρῶται μου κλοπαὶ καὶ οἱ ἐμπρησμοί, ὑπέστην πραγματικὰ μαρτύρια. Πάντα στὰ σίδερα καὶ στὸ σκοτάδι. Δὲν μπόρεσα ποτὲ νὰ φάω τόσο ποὺ νὰ χορτάσω.»

Πολλαὶ ἀπὸ τὰς ἀφηγήσεις τοῦ «δαίμονος» ἀφίνουν δικαστὰς καὶ πραγματογνώμονας δυσπίστους. Ὁ κακοῦργος προφανῶς ἀρέσκεται εἰς τοὺς θεατρισμούς, ἐξογκώνει τὰς κακουχίας του. Συχνὰ σταματᾷ εἰς τὸ μέσον τῆς φράσεώς του, κυττάζει τοὺς ἀκροατάς του, σὰν θεατρίνος ἢ ρήτωρ ποὺ θέλει νὰ ἐπιτείνῃ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ἀκροατηρίου ἢ νὰ ἰδῇ ποία εἶνε ἡ ἐπίδρασις τῶν λεγομένων του.

Μερικοὶ ἐκφράζουν τὴν ὑπόνοιαν ὅτι ἡ κατάθεσίς του ἔχει «δουλευθῇ» ἀπὸ τοὺς συνηγόρους του. Εἶνε δύσκολον νὰ ἐννοηθῇ—λέγουν —πῶς ὁ ἄνθρωπος αὐτός, τὸν ὁποῖον τὸ κατηγορητήριον παρουσιάζει ὡς ἁπλοῦν χειρώνακτα καὶ ὁ ὁποῖος, εἰς τὰ μεταξὺ τῶν δολοφονιῶν του διαλείμματα ὑπῆρξε κοινὸς λωποδύτης, ἠμπορεῖ καὶ ἐκφράζεται μὲ τόσην ὀρθοέπειαν. Ἂς σημειωθῇ ὅτι αὐτὸ τὸ τέρας διαστροφῆς, τὸ ὁποῖον ὁ ἰατροδικαστὴς δρ Σόλι ἐχαρακτήρισεν ὡς ὑπόλογον τῶν πράξεών του, ἔχει ἀντιληφθῇ ὅτι ὅλοι οἱ ψυχίατροι τῆς Γερμανίας καὶ τῶν ἄλλων χωρῶν τὸν θεωροῦν ὡς παθολογικὴν περίπτωσιν ἄκρως ἐνδιαφέρουσαν, ὡς ζωντανὴν ἀπόδειξιν τῶν θεωριῶν των ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶνε συχνάκις προωρισμένος νὰ γίνῃ ἐγκληματίας, καταδικασμένος εἰς τὸ ἔγκλημα ἀπὸ τὴν φύσιν τῆς ἐρωτικῆς του διαθέσεως. Ἔχει μαντεύσει ὅτι, ἐὰν ἀπαγγείλῃ καλὰ τὸ μάθημά του, ὑπάρχει πιθανότης νὰ διαταχθῇ νέα φρενολογικὴ ἐξέτασίς του, ἡ ὁποία ἴσως θὰ τὸν στείλῃ ὄχι εἰς τὸν δήμιον, ἀλλὰ εἰς τὸ φρενοκομεῖον.

Διὰ τοῦτο ἐπιμένει τόσον εἰς τὴν κληρονομικότητά του, εἰς τὰ κακὰ ἔνστικτα ποὺ ἀφυπνίσθησαν μέσα του ἀπὸ τῶν παιδικῶν του χρόνων. Διὰ τοῦτο ἀνέφερε τὸν διπλοῦν πνιγμὸν ποὺ εἶχε διαπράξει καὶ διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τοῦ ὁποίου διετάχθη ἤδη ἡ διενέργεια ἀνακρίσεων. Διὰ νὰ δημιουργηθῇ ἡ ἐντύπωσις ὅτι εἶνε θῦμα μᾶς ἀμειλίκτου εἱμαρμένης, ὅτι ἐγεννήθη ἐγκληματίας.

Παρ' ὅλα ταῦτα, δέος συνέχει διαρκῶς τὸ πραιτώριον. Ἕνας εἰδικὸς πραγματογνώμων εἰς τὴν ἔκθεσίν του χαρακτηρίζει τὸν Κοῦρτεν ὡς βασιλέα τῶν ληστῶν. Ἕνας ἄλλος τονίζει ὅτι κατὰ τὸ διάστημα τῆς τριακονταετοῦς σταδιοδρομίας του οὐδέποτε συνήντησε μεγαλύτερον κακοῦργον. Ὁ Δανὸς ἐμπειρογνώμων ὡμολόγησεν ἐρυθριῶν ὅτι, ὅταν διεξῆλθε τὸ κατηγορητήριον, ἔμεινεν ἡμερονύκτια ὁλόκληρα ἄϋπνος.

Ἐντελῶς ἀσυγκίνητος ὁ Κοῦρτεν συνεχίζει ὅτι δὲν ἐφοίτα τακτικὰ εἰς τὸ σχολεῖον.

—Μοῦ ἄρεσε, λέγει, πάντοτε νὰ βασανίζω τὰ ζῶα. Ὅταν ἤμουν παιδί, ἐβοηθοῦσα ἕναν ὑπάλληλον τοῦ κυνοκομείου, ὁ ὁποῖος ἐκαθόταν εἰς τὸ σπίτι μας, νὰ βασανίζῃ τοὺς σκύλους ποὺ εἶχε πιάσει τὴν ἡμέραν. Ἡ θέα τοῦ αἵματος μὲ ἐβύθιζεν εἰς κατάστασιν ἀπεριγράπτου νευρικῆς ὑπερδιεγέρσεως.»

Ηὐχαριστεῖτο νὰ σκοτώνῃ ζῶα μὲ μαχαιριές: γάτους, σκύλους, γίδες. Ἔπειτα ἦλθεν ἡ ἐποχὴ τῆς ἥβης του, ἡ ὁποία ἐπέτεινε τὸν κακὸν ἀναβρασμὸν τοῦ αἵματός του. Ἐδιάβαζε βιβλία ἐπικίνδυνα:

— Ἐδιάβασα, λέγει στρεφόμενος πρὸς ἕνα Ἄγγλον δημοσιογράφον, τὴν ἱστορίαν τοῦ Τζὰκ τοῦ Ἀντεροβγάλτη. Αὐτὸ εἰσήγαγεν εἰς τὰς φλέβας μου ἕνα τελειωτικὸν δηλητήριον.

Εἰς τὴν φυλακήν, τὴν ὁποίαν ἐπρωτογνώρισε διὰ μικροκλοπάς, ἠτάκτει διὰ νὰ τὸν βάλουν εἰς τὰ σκοτεινὰ κελλιὰ διὰ νὰ συνεχίζῃ μέσα εἰς τὸ σκοτάδι εὐκολώτερον τὰ σαδικά του ὄνειρα. Μίαν ἡμέραν ποὺ ἐρέμβαζεν ἔτσι, δεμένος εἰς μίαν σιδηρᾶν δοκόν, ἕνας νέος καθολικὸς ἱερεὺς ἐπῆγε νὰ ἐπισκεφθῇ τοὺς κρατουμένους. Καὶ ἰδὼν τὴν ἀθλίαν κατάστασιν τοῦ ἐφήβου, ἐγονάτισεν ἐμπρός του καὶ ἐφίλησε τὰς ἁλύσους του.

Ἀναπολῶν αὐτὸ τὸ γεγονὸς ὁ Κοῦρτεν διὰ πρώτην φορὰν ξεσπᾷ εἰς λυγμούς.

Μόλις ἐξῆλθεν ἀπὸ τὴν φυλακήν, ἔγινεν ἐμπρηστής. Ἡ θέα τῶν φλογῶν προκαλεῖ μέσα του μίαν σαδικὴν χαράν. Τηρουμένων τῶν ἀναλογιῶν, ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον ὁμιλεῖ περὶ τῆς χαρᾶς αὐτῆς ἐπιτρέπει νὰ ἐννοήσῃ κανεὶς ὁποία θὰ ἦτο ἡ ψυχικὴ κατάστασις τοῦ Νέρωνος πρὸ τῆς πυρπολουμένης Ρώμης.

Τέλος ὁ Κοῦρτεν φθάνει εἰς τὰ τελευταῖα ἐγκλήματα διὰ τὰ ὁποῖα κατηγορεῖται. Μὲ φωνὴν ἰσχυρὰν προβαίνει εἰς τὴν ἑξῆς προκαταρκτικὴν δήλωσιν:

— Ἀνεζήτησα θύματα διὰ νὰ ἱκανοποιήσω τὰς αἰσθήσεις μου βλέπων τὸ αἷμά των νὰ ρέῃ. Ποτὲ δὲν εἶχα τὴν πρόθεσιν νὰ τὰ σκοτώσω. Εἴμεθα ὅλοι ἄνθρωποι. Σὰν ἄνθρωπος ἔχω τὴν ἀξίωσιν νὰ μὲ πιστεύετε. Δὲν τὸ λέγω γιὰ νὰ δικαιολογηθῶ, ἀφοῦ δὲν ὑπάρχει πλέον ἐλπὶς γιὰ μένα, ἀλλὰ διότι εἶνε ἀληθές. Κανείς, κανένας γιατρός, κανένας ψυχίατρος δὲν θὰ μάθῃ ποτὲ τί ἠμπορεῖ νὰ συμβαίνῃ μέσα εἰς τὸ μυαλὸ ἑνὸς ἀνθρώπου. Ἐγὼ ὁ ἴδιος δὲν ξέρω τί ἐγίνετο μέσα στὸ δικό μου μυαλό. Ἐπίστευα πάντοτε ὅτι τὸ ἔγκλημα ποὺ πρὸ ὀλίγου εἶχα διαπράξει θὰ ἦτο τὸ τελευταῖον.»

Προχωρῶν εἰς τὴν ἀφήγησίν του, μετὰ λεπτομερειῶν ἀκατονομάστου διαστροφῆς, ὁ Κοῦρτεν ξεπερνᾷ πλέον τὰ ὅρια τῆς φρίκης. Καθὼς τὸν ἀκοῦν νὰ διηγῆται μὲ φιλαρέσκειαν σχεδόν, σκηνὰς κτηνώδεις, περιπετείας αἰσχράς, οἱ ἀκροαταὶ ἀσθμαίνουν ἀπὸ ἀγωνίαν. Τὰ μέλη τοῦ δικαστηρίου, οἱ ἔνορκοι, οἱ πραγματογνώμονες καθίστανται πελιδνοί. Ὅλοι ἐσηκώθησαν σὰν νὰ ἤθελαν νὰ σωθοῦν διὰ τῆς φυγῆς, ὅταν ὁ πρόεδρος Ρόζε διέκοψε τὴν συνεδρίασιν διὰ τὴν 3ην ἀπογευματινήν.

— Ἀγαπῶ τὸ αἷμα, εἶπεν ὁ Κοῦρτεν. Αἰσθάνομαι πραγματικὴν εὐδαιμονίαν ὅταν βλέπω ἕναν ἄνθρωπον νὰ ὑποφέρῃ. Εἶμαι εὐτυχής, σᾶς βεβαιῶ, γιὰ τὸ αἷμα καὶ τὰ βάσανα τῶν θυμάτων μου. Κάθε μαχαιριά, κάθε ψαλιδιά, κάθε σφυριὰ ποὺ κατέφερα ἐναντίον μιᾶς γυναικὸς ἢ ἑνὸς κοριτσιοῦ, ἤσκει ἐπ' ἐμοῦ νευρικὰς ἐπιδράσεις, αἱ ὁποῖαι ἐπανελαμβάνοντο ἐπ' ἄπειρον. Ἔλειχα ἡδονικῶς τὸ αἱματωμένον ὅπλον, τὸ ὁποῖον μοῦ εἶχε χρησιμεύσει γιὰ νὰ σκοτώσω τὸ θῦμα μου. Ἐπέστρεψα τριάκοντα καὶ πλέον φορὰς πλησίον τοῦ πτώματος τῆς ὑπηρετρίας Μαρίας Χάν, τὴν ὁποίαν εἶχα θάψει εἰς τὴν παρυφὴν ἑνὸς ἄλσους λευκῶν: ἑκάστη τῶν ἐπισκέψεων αὐτῶν μὲ ἔρριπτεν εἰς κατάστασιν ἀπεριγράπτου ὑπερδιεγέρσεως.

Προσθέτει κατόπιν, οἱονεὶ μονολογῶν, ὅτι ἔλειξε τὸ αἷμα τῆς Χρηστίνας Κλάϊν, ποὺ εἶχε περιβρέξει τὰ χέρια του ὅταν τῆς ἔκοψε τὸν λαιμόν. Τῆς Μαρίας Χὰν ἐρρόφησε τὸ αἷμα ἀπὸ τὰς ἀρτηρίας τοῦ λαιμοῦ της ποὺ εἶχεν ἀποκόψει. Ἀλλὰ δὲν ἔμεινεν ἱκανοποιημένος. Τῆς ἐπροξένησε καὶ δεύτερον τραῦμα εἰς τὸ στῆθος καὶ ἐστάθη νὰ ἀκούσῃ τὸ ἀνάβρυσμα καὶ τὸ στάξιμο τῶν αἱμάτων. Ἔπειτα ἔκρυψε τὸ θῦμα ὄχι διὰ νὰ ἀποκρύψῃ τὸ ἔγκλημά του, ἀλλὰ διὰ νὰ ἀνευρίσκῃ εὔκολα τὸ πτῶμα μὲ τὸ ὁποῖον δὲν εἶχε παύσει νὰ εἶνε τραγικῶς ἐρωτευμένος. Κάθε βράδυ, ἐπὶ ἕνα μῆνα, ἐπήγαινε καὶ ἐπλάγιαζε κοντὰ εἰς τὴν νεκράν, ἀκούων τοὺς ἤχους τῶν κωδώνων ποὺ ἤρχοντο ἀπὸ τὴν πόλιν καὶ ἐσκόρπιζαν ἐπὶ τῆς φρικτῆς αὐτῆς σκηνῆς μίαν ἀτμοσφαῖραν μακαβρίου ρωμαντισμοῦ, ἡ ὁποία ηὐχαρίστει τὴν διεστραμμένην ψυχήν του.

Πολλάκις, ὕστερ' ἀπὸ τὸ ἔγκλημά του, ἐπέστρεφεν εἰς τὸ σπίτι του, αἱματωμένος, προφασιζόμενος εἰς τὴν γυναῖκά του ἢ ὅτι τοῦ εἶχεν ἀνοίξει ἡ μύτη ἢ ὅτι εἶχε τσακωθῇ μὲ κάποιον καί, ἱκανοποιημένος, ἔπεφτε νὰ κοιμηθῇ.

Τὸ ἀπόγευμα, ἐπαναλαμβανομένης τῆς συνεδριάσεως, ὁ κατηγορούμενος συνεχίζει τὴν λεπτομερῆ ἀφήγησιν τῶν ἐγκλημάτων του.

— Εἶχα πάντοτε τὴν ἰδέαν—λέγει—ὅτι, κάμνων ὅ,τι ἔκαμνα, ἐξεδικούμην τὴν κακομεταχείρισιν καὶ τὰ βάσανα ποὺ εἶχα ὑποστῆ εἰς τὴν φυλακήν.»

Καὶ διηγεῖται πῶς, τῷ 1923 καὶ τῷ 1924, ἀπεπειράθη νὰ στραγγαλίσῃ δυὸ κορίτσια.

Πρόεδρος. — Ἐβγαίνατε ἀπὸ τὸ σπίτι σας μὲ τὴν πρόθεσιν νὰ σκοτώσετε;

—Ποτέ, ἀπαντᾷ ὁ βρυκόλαξ. Δὲν εἶχα τὴν πρόθεσιν οὔτε τὴν Μαρίαν Χὰν νὰ σκοτώσω. Ἡ ἰδέα μοῦ ἦλθε ξαφνικά, μονομιᾶς. Τὴν ἐστραγγάλισα καὶ συνέτριψα τὸ κρανίον της μὲ σφυριές.

Ἐξηγεῖ ἔπειτα πῶς ἐφόνευσε τὰς μικρὰς Λουΐζαν Λέντσεν καὶ Γερτρούδην Χαμάχερ, ἡλικίας ὀκτὼ καὶ δέκα ἐτῶν. Τὴν ἐπαύριον, παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Ρήνου, ὅπου τὴν εἶχεν ὁδηγήσει εἰς περίπατον, ἀπεπειράθη νὰ φονεύσῃ τὴν ὑπηρέτριαν Γερτρούδην Σοῦλτε, ἡ ὁποία περισυνελέγη ὀλίγας στιγμὰς βραδύτερον ὑπὸ ἀστυνομικῶν προσελκυσθέντων ἀπὸ τὰς κραυγάς της καὶ ἡ ὁποία ἔμεινεν ὀκτὼ μῆνας εἰς τὸ νοσοκομεῖον ὑποστᾶσα δώδεκα ἐγχειρήσεις.

Πρόεδρος — Μὰ γιατὶ ἐγράφατε ἐπιστολὰς εἰς τὴν ἀστυνομίαν καὶ εἰς τὰς ἐφημερίδας;

— Διότι ἡ ἔξαψις ποὺ κατελάμβανε τὸν πληθυσμὸν ὕστερ' ἀπὸ κάθε γράμμα μου, μοῦ προεκάλει ὡρισμένα αἰσθήματα, ἀπήντησεν ἀτάραχος ὁ δαίμων.

Γρία ἐκ τῶν θυμάτων τοῦ Κοῦρτεν: ἡ Ἐλισσάβετ Ντόρριερ, ἡ Μαρία Χὰν καὶ ἡ μικρὰ Γερτρούδη Ἄλμπερμπαν, ἡλικίας ἓξ ἐτῶν.

Ἕτερα τρία ἐκ τῶν θυμάτων τοῦ δαίμονος: ὁ ἀνάπηρος Σέερ, ἡ 30ετὴς Ἴδα Ρώϋτερ καὶ ἡ ὀκταέτις Λουΐζα Λέντσεν.

ΤΑ ΦΛΕΓΟΝΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑΙ ΑΥΘΑΙΡΕΣΙΑΙ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ κ. ΝΙΚ. Α. ΜΑΣΟΥΡΙΔΗ

Ἐσχάτως αἱ Ἐφορίαι Ἀθηνῶν ἐπανήρχισαν ὁμαδικὸν βομβαρδισμὸν τῶν φορολογουμένων διὰ νέου εἴδους ἐντύπων, ἀποτελούντων καθαρὰν ἄρνησιν καὶ τῆς στοιχειωδεστέρας ἀκόμη ἰδέας φορολογικῆς δικαιοσύνης. Μία αὐτόχρημα σκανδαλώδης τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐγκύκλιος (πρόκειται περὶ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 89]1931), τῆς ὁποίας ἡ λαφυραγωγικὴ πρόθεσις ἐκπᾷ τελείως ἀσυγκάλυπτος κατὰ τρόπον ὠμόν, παραγγέλλει τοὺς Οἰκονομικοὺς Ἐφόρους νὰ προβοῦν ἄνευ πολλῶν διατυπώσεων εἰς τὴν ἐσπευσμένην ὁριστικὴν βεβαίωσιν τοῦ συνθετικοῦ φόρου τῆς χρήσεως 1930—1931, ἐγγράφοντες ἀπ' εὐθείας τοὺς φορολογουμένους εἰς τοὺς «κυρίους» λεγομένους φορολογικοὺς καταλόγους, οἱ ὁποῖοι, ἀποτελοῦντες ἄνευ ἄλλου τινὸς τίτλου ἐκτελεστὸν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, διεβιβάσθησαν ἤδη εἰς τοὺς Ταμίας διὰ νὰ ἐπιμεληθῶσιν οὗτοι τῆς εἰσπράξεως τῶν ἀσυζητητεὶ βεβαιωθέντων ποσῶν.

Ἐναντίον τῆς ἐγγραφῆς ταύτης οὐδὲν ἔνδικον μέσον ἐνώπιον φορολογικοῦ δικαστηρίου (Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς, Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, Συμβουλίου Ἐπικρατείας) χωρεῖ, κατὰ τὴν περίεργον ἀντίληψιν τῶν συντακτῶν τῆς ἐν λόγῳ ἐγκυκλίου, καὶ ὁ φορολογούμενος εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ ὑποταγῇ ἀδιαμαρτυρήτως εἰς τὰς αὐθαιρέτους ἐμπνεύσεις τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου, ἐκτὸς ἐὰν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν δυνάμει μιᾶς διατάξεως, ἀμφιβόλου ἐν προκειμένῳ ἐφαρμογῆς, ἤθελεν εὐδοκήσει νὰ τῷ ἀπονείμῃ χάριν, καθ' ὃ δικαίωμα ἐπεφύλαξεν εἰς ἑαυτὸν ὁ ἴδιος.

Τὸ παράνομον τῆς καινοφανοῦς ταύτης τακτικῆς θὰ προσπαθήσωμεν νὰ καταδείξωμεν κατωτέρω μὲ ὅσην σαφήνειαν καὶ συντομίαν ἐπιτρέπουν ἀφ' ἑνὸς τὸ πολύπλοκον τῆς κειμένης φορολογικῆς Νομοθεσίας καὶ ἀφ' ἑτέρου τὸ πλαίσιον ἑνὸς ἄρθρου δημοσιογραφικοῦ.

* * *

Διὰ τοῦ νόμου 4579 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τοῦ φόρου συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου», τοῦ ἰσχύσαντος ἀπὸ τοῦ φορολογικοῦ ἔτους 1930—1931, ἐθεσπίσθη τὸ σύστημα τῆς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ καταβαλλομένου ἢ τεκμαιρομένου μισθώματος ἐξευρέσεως τῆς συνολικῆς τεκμαρτῆς προσόδου τοῦ φορολογουμένου. Τὸ ἄθροισμα τῶν ἐτησίων μισθωμάτων αὐτοῦ διὰ τὴν κυρίαν του κατοικίαν, ἐπαύλεις, γκαράζ, σταύλους κλπ. πολλαπλασιάζεται ἐπὶ ὡρισμένον συντελεστήν, ἐξαρτώμενον ἐκ τοῦ μεγέθους τοῦ μισθώματος καὶ τοῦ εἴδους τῆς μισθώσεως (ἐλευθέρας ἢ ὑπὸ ἐνοικιοστάσιον), τὸ προκύπτον γινόμενον προσαυξάνεται λόγῳ χρήσεως αὐτοκινήτου κατὰ ποσὸν ποικίλλον ἀπὸ 30.000 μέχρι 50.000 δραχμῶν, ἐὰν τὸ αὐτοκίνητον διευθύνεται ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου, ἢ 70.000 μέχρις 100.000 δρχ. ἐὰν ὁδηγῆται δι' ἰδιαιτέρου σωφφέρ, λόγῳ χρήσεως ἀκάτου δυνάμεως τοὐλάχιστον 20 πραγματικῶν ἵππων κατὰ ποσὸν 50.000 δρχ. καὶ λόγῳ συντηρήσεως θαλαμηγοῦ κατὰ ποσὸν 100.000 δραχμῶν.

Τὸ οὕτως ἐξευρισκόμενον ποσόν, ἀποτελοῦν τὴν τεκμαρτὴν συνολικὴν πρόσοδον τοῦ φορολογουμένου, δὲν δικαιοῦται νὰ ἀμφισβητήσῃ οὗτος, ἐνῷ ἀντιθέτως ὁ Οἰκον. Ἔφορος, διὰ τὸν ὁποῖον τὸ τεκμήριον εἶνε μαχητόν, ὑποχρεοῦται, ὁσάκις ἤθελε πεισθῇ ὅτι τὰ πραγματικὰ εἰσοδήματα τοῦ φορολογουμένου ὑπερβαίνουν τὴν πρόσοδον τὴν ἐξευρεθεῖσαν διὰ τῶν τεκμηρίων, νὰ βεβαιώσῃ τὸν συνθετικὸν φόρον ἐπὶ τῇ βάσει τῆς πραγματικῆς συνολικῆς προσόδου.

Δὲν πρόκειται διὰ τοῦ παρόντος νὰ ἐκθέσωμεν τοῦ συστήματος τούτου τὰ μειονεκτήματα, τὰ ὁποῖα ἐπολλαπλασίασεν ἡ ἀγρία ἐφαρμογή του. Ἐξηγγέλθησαν φορολογικαὶ ἐλαφρύνσεις, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου αἱ φοροτεχνικαὶ ὑπηρεσίαι διὰ μιᾶς μονοκονδυλιᾶς, καὶ τὰ παγίως πλέον ἐφαρμοζομένην μέθοδον, αὐξάνουν διὰ παντὸς τρόπου τὰ μισθώματα τῶν φορολογουμένων, οὕτως ὥστε ὄχι μόνον ὁ φόρος οἰκοδομῶν, ἀλλ' αὐτομάτως μὲ τὸ σύστημα τῶν τεκμηρίων καὶ ἡ συνολικὴ καθαρὰ πρόσοδος νὰ εὑρίσκεται ἐξωγκωμένη καὶ ὁ ἐπ' αὐτῆς προοδευτικὸς φόρος πολλαπλασιασμένος. Ἀνεξαρτήτως τῶν ἀδικιῶν τούτων, αἱ ὁποῖαι ἐμφανίζονται συνυφασμέναι μὲ τὴν φύσιν τοῦ συστήματος, τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν διὰ μιᾶς ἑρμηνείας, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὴν πλέον κατάφωρον παραβίασιν σαφεστάτων διατάξεων τῆς φορολογικῆς νομοθεσίας, ἐπιζητεῖ νὰ εἰσπράξῃ ὅπως-ὅπως καὶ ὅσον τὸ δυνατὸν συντομώτερον τὰ ποσά, τὰ ὁποῖα προέκυψαν ἀπὸ τοὺς κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον αὐθαιρέτους ὑπολογισμοὺς τῶν Οἰκον. Ἐφόρων, ἀποκόπτον πᾶσαν προσφυγὴν κατ' ἐνδεχομένων ἀδικιῶν ἐνώπιον τῶν ὠργανωμένων φορολογικῶν δικαστηρίων, τὰ ὁποῖα τοιουτοτρόπως ἀχρηστεύονται ὁλοσχερῶς.

Ἡ διαδικασία τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου τῶν καθαρῶν προσόδων διέπεται ὑπὸ τῶν ἄρθ. 33 καὶ ἐπ. τοῦ Ν. 1640 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰ ἄρθρα τοῦ Ν. Δ. τῆς 11 Μαΐου 1929 τοῦ κυρωθέντος διὰ τοῦ Ν. 4316, τὰ ὁποῖα ἐτέθησαν εἰς ἰσχὺν διὰ τοῦ ἐκτελεστικοῦ διατάγματος τῆς 9 Αὐγούστου 1929.

Κατὰ τὰς διατάξεις ταύτας, ἡ βεβαίωσις τοῦ συνθετικοῦ φόρου ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ βάσει α) ἀρχικῶν (κυρίων) φορολ. καταλόγων, εἰς τοὺς ὁποίους ἐγγράφονται οἱ ἐμπροθέσμως (ἄρθ. 37 § 3 Ν. 1640) ἢ καὶ ἐκπροθέσμως (ἄρθ. 24 § 4 Ν. 4316) εἰλικρινῶς δηλώσαντες καὶ β) συμπληρωματικῶν καταλόγων, εἰς τοὺς ὁποίους περιλαμβάνονται οἱ ἀνακριβῶς ἢ οὐδόλως δηλώσαντες (ἀριθ. 37 § 3 Ν. 1640). Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀρχικοῦ φορολογικοῦ καταλόγου ὁ Ἔφορος βεβαιοῖ ὁριστικῶς τὸν προσήκοντα φόρον καὶ ἀποστέλλει τοὺς οἰκείους χρηματικοὺς καταλόγους εἰς τὸν ἁρμόδιον ταμίαν, ὁ ὁποῖος προβαίνει εἰς τὴν εἴσπραξιν τῶν ὀφειλομένων (ἄρθ. 41 § 3).

Ἀντιθέτως ἡ ἐγγραφὴ εἰς τὸν συμπληρωματικὸν φορολ. κατάλογον τῶν ἀνακριβῶς ἢ οὐδόλως δηλωσάντων δὲν δημιουργεῖ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου τίτλον ἐκτελεστὸν πρὸς εἴσπραξιν τῶν ποσῶν, διὰ τὰ ὁποῖα ἐγένετο ἡ ἐγγραφή, πρὶν ἢ αὕτη, εἴτε δι' ἀναγνωρίσεως τοῦ χρέους ἐκ μέρους τοῦ φορολογουμένου, εἴτε δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐκδικαστικῆς ἐπὶ τῶν Ἐνστάσεων Ἐπιτροπῆς, καταστῇ ὁριστική, ὁπότε καὶ μόνον ὁ Οἰκ. Ἔφορος προβαίνει εἰς τὴν ὁριστικὴν βεβαίωσιν τοῦ φόρου (ἄρθ. 41 § 3).

Ἐννοεῖ τις εὐκόλως ποίας κεφαλαιώδους διὰ τὸν φορολογούμενον σημασίας εἶνε τὸ δικαίωμα, τὸ ὁποῖον τῷ ἀπονέμει ὁ Νόμος, ὅπως προσφύγῃ ἐναντίον ἀδίκου ἐγγραφῆς του εἰς συμπληρωματικὸν φορολ. κατάλογον, ἀσκῶν ἔνστασιν ἐνώπιον τῆς ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς, ἔφεσιν ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ ἀναίρεσιν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ὑπὸ τὰς σημερινὰς ἀντιλήψεις περὶ ὀργανώσεως τοῦ συγχρόνου Κράτους ἡ ἰδέα τῆς φορολογικῆς δικαιοσύνης, τῆς πραγματικῆς καὶ διησφαλισμένης κατὰ τρόπον τῷ ὄντι δικαστικόν, θεωρεῖται ὡς θεμελιώδης τοῦ φορολογικοῦ δικαίου ἀρχή, τὴν ὁποίαν καὶ ὁ Ἕλλην νομοθέτης, παρ' ὅλας τὰς δυσχερείας, εἰς τὰς ὁποίας προσέκοψε λόγῳ τῆς ἐλλείψεως παρ' ἡμῖν ὠργανωμένου συστήματος διοικητικῶν δικαστηρίων, ζηλοτύπως προσεπάθησεν ἔστω καὶ πλατωνικῶς ἐν τῇ νομικῇ θεωρίᾳ νὰ σεβασθῇ, ἀναγνωρίζων εἰς τὸν ἀδικούμενον πολίτην τὸ δικαίωμα, ὅπως προσβάλῃ τὰς πράξεις τῶν φορολογικῶν ὀργάνων ἐνώπιον τῶν Ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν κατὰ πρῶτον βαθμόν, τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου κατὰ δεύτερον καὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας δικάζοντος ὡς Ἀκυρωτικοῦ κατὰ τελευταῖον βαθμόν.

Ἤδη διὰ τῆς περιφήμου ὑπ' ἀριθ. 89]1931 ἐγκυκλίου τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἀνατρέπονται τὰ πάντα. Ὁ Οἰκ. Ἔφορος προκειμένου περὶ συνθετικοῦ φόρου δικαιοῦται, ὁσάκις καταφεύγει εἰς τὴν διὰ τοῦ τεκμηρίου ἐξεύρεσιν τῆς συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου, νὰ προσδιορίζῃ αὐτὸς κατὰ τὴν κρίσιν του τὴν συνολικὴν καθαρὰν πρόσοδον, νὰ ἐγγράφῃ ἀπ' εὐθείας τὸν φολολογούμενον εἰς τὸν κύριον φορολ. κατάλογον, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ τίτλον ἐκτελεστὸν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, καὶ ν' ἀποστέλλῃ τοῦτον εἰς τὸν Ταμίαν, ὁ ὁποῖος θὰ φροντίζῃ ἐξ ἴσου φιλοτίμως διὰ τὰ περαιτέρω. Πιθανὸν νὰ ἔγινε λάθος· τοῦτο δὲν ἔχει καμμίαν σημασίαν, κατὰ τὴν ἀντίληψιν τῶν συντακτῶν τῆς ἐγκυκλίου. Ὁ Ταμίας θὰ κατάσχῃ τὸ σπίτι τοῦ φορολογουμένου, θὰ τὸ ἐκθέσῃ εἰς πλειστηριασμὸν καὶ τὸ Δημόσιον θὰ πληρωθῇ ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸν φόρον, τὸν ὁποῖον δὲν ἐδικαιοῦτο νὰ ἀπαιτήσῃ, ἐκτὸς ἐὰν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ὁ ἔχων τὸ δικαίωμα τοῦ δεσμεῖν καὶ λύειν, ἀπονείμῃ χάριν εἰς ἕνα ἐκ τῶν ταλαιπώρων ὑπηκόων τῆς ἀπολυταρχικῆς του ἐξουσίας! Εἶνε περίεργον ποῦ στηρίζεται ἡ παράνομος αὐτὴ ἑρμηνεία. Ὁ νόμος 4579, ὁ εἰσαγαγὼν τὸ σύστημα τοῦ διὰ τεκμηρίου ὑπολογισμοῦ τῆς συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου, οὐδόλως ἔθιξε τὰς περὶ βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν φόρων καθαρᾶς προσόδου διατάξεις. Συνεπῶς, κατὰ λογικὴν ἑρμηνείαν, ἔπρεπεν ὡς πρὸς τὴν βεβαίωσιν τοῦ συνθετικοῦ φόρου νὰ ἐξακολουθήσουν ἐφαρμοζόμενα τὰ μέχρι τοῦδε κρατοῦντα, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι ἡ εἰς τὸν συμπληρωματικὸν φορολ. κατάλογον ἐγγραφὴ τοῦ οὐδόλως ἢ ἀνακριβῶς, κατὰ τὴν ἀντίληψιν τοῦ Ἐφόρου, δηλώσαντος ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ γίνεται ὄχι διὰ τὸ σύνολον τῶν ποσῶν τῶν καθ' ἕκαστα ἀναλυτικῶν αὐτοῦ προσόδων, ἀλλὰ διὰ τὸ ποσὸν τὸ προκύπτον ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν τεκμηρίων, ὁσάκις καταφεύγει εἰς ταῦτα ὁ Οἰκ. Ἔφορος.

Ἡ τυχὸν ὕπαρξις ὁριστικῶν στοιχείων τῆς ἀναλυτικῆς φορολογίας (π. χ. προσόδων ἐξ οἰκοδομῶν ὁριστικῶς βεβαιωθεισῶν κλπ.) κατ' οὐδὲν ἀπαλλάσσει τὸν ἔφορον τῆς ὑποχρεώσεως ὅπως ἐγγράψῃ τὸν φορολογούμενον εἰς συμπληρωματικὸν κατάλογον συνθετικοῦ φόρου, οὐδ' ἀρκεῖ διὰ ν' ἀποστερήσῃ τὸν τελευταῖον τούτον τῶν ὑπὲρ αὐτοῦ τεταγμένων νομίμων ἐγγυήσεων. Ἐκ τῆς διατυπώσεως τοῦ ἄρθρ. 37 § 3 τοῦ Ν. 1640 προκύπτει πλέον ἢ σαφῶς ὅτι, καὶ ὅταν ἀκόμη ἡ συνολικὴ πρόσοδος ἐξευρίσκεται ἐκ τοῦ ἀθροίσματος τῶν καθ' ἕκαστα προσόδων, ταῦτα λαμβάνονται μὲν ἐκ τῶν ὁριστικῶν στοιχείων τῶν ἀντιστοίχων ἀναλυτικῶν φορολογιῶν, οὐχ ἧττον ὅμως καὶ τότε ἡ ἐγγραφὴ γίνεται εἰς συμπληρωματικὸν ὄχι κύριον φορολογικὸν κατάλογον, ὁ οἰκον. Ἔφορος κοινοποιεῖ ἀντίγραφα τῶν φύλλων ἐλέγχου καὶ ἐπακολουθεῖ ἡ λοιπὴ διαδικασία μέχρις ἐξαντλήσεως ὅλων τῶν ἐνδίκων μέσων.

Ἡ ἄποψις αὐτὴ ἐνισχύεται ἔτι μᾶλλον ἐκ τοῦ Ν. Δ. τῆς 24 Φεβρουαρίου 1926 (ἄρθ. 9), δυνάμει τοῦ ὁποίου ἐθεσπίσθη ὅλως ἐξαιρετικῶς διὰ τὰ οἰκον. ἔτη 1919—20 μέχρι 1924—25, ὅτι ἡ βεβαίωσις τοῦ συνθετικοῦ φόρου ἠδύνατο νὰ ἐνεργηθῇ καὶ τμηματικῶς διὰ τὰ καθ' ἕκαστον προσόδους ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀντιστοίχων ὁριστικῶν ἐγγραφῶν εἰς τοὺς φορολ. καταλόγους τῶν ἀναλυτικῶν φορολογιῶν καὶ ὅτι τῆς τοιαύτης βεβαιώσεως δὲν ἀπῃτεῖτο νὰ προηγηθῇ ἐγγραφὴ εἰς συμπληρωματικὸν κατάλογον συνθετικοῦ φόρου διὰ τὰ ὁριστικὰ ταῦτα στοιχεῖα, οὐδὲ νὰ τηρηθῇ ἡ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ὁριζομένη διαδικασία. Ἐκ τῆς διατάξεως ταύτης, τῆς ἐξαιρετικῶς ἰσχυσάσης δι' ὡρισμένα μόνον φορολ. ἔτη, συνάγεται κατὰ ἀντιδιαστολὴν ὅτι διὰ τὰ λοιπά, προκειμένου ἔτι περὶ ὁριστικῶν στοιχείων τῶν ἀναλυτικῶν φορολογιῶν, ἡ ἐγγραφὴ διὰ τὸν συνθετικὸν φόρον τῶν ἀνακριβῶς ἢ οὐδόλως δηλωσάντων δέον νὰ γίνεται εἰς συμπληρωματικὸν φορολ. κατάλογον, τηρουμένης τῆς συνήθους διαδικασίας βεβαιώσεως.

Κατ' ἀκολουθίαν τῆς ἀρχῆς ταύτης, ὀφειλομένης εἰς τὴν ἐξαιρετικὴν πρόνοιαν τοῦ νομοθέτου πρὸς πρόληψιν οἱουδήποτε τυχὸν λάθους, καὶ ἂν ἀκόμη ἤθελεν ὑποτεθῇ ὅτι τὸ μίσθωμα τοῦ φορολογουμένου εἶνε ὁριστικῶς βεβαιωμένον ἐκ τῆς ἀναλυτικῆς φορολογίας τῶν οἰκοδομῶν —περίπτωσις ἰσχύουσα μόνον διὰ τοὺς ἰδιοκατοικοῦντας καὶ δηλώσαντας, ὄχι δὲ καὶ διὰ τοὺς ἐνοικοῦντας εἰς ξένας οἰκοδομάς—, καὶ ἂν ἀκόμη ἤθελεν ὑποτεθῇ ὅτι οὐδεὶς λόγος προσαυξήσεως συνεπείᾳ χρήσεως αὐτοκινήτου κλπ. συνέτρεχε, καὶ πάλιν κατὰ τὴν ἰσχύουσαν νομοθεσίαν, τῆς ὁριστικῆς βεβαιώσεως τοῦ συνθετικοῦ φόρου θὰ ἔπρεπε νὰ προηγηθῇ ἡ εἰς συμπληρωματικὸν κατάλογον ἐγγραφὴ καὶ ἡ τήρησις ὅλης τῆς προκαταρκτικῆς διαδικασίας βεβαιώσεως (ἔνστασις, ἔφεσις κλπ.) μέχρι τῆς κτήσεως ἐκτελεστοῦ τίτλου ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου.

Πολὺ μᾶλλον ἡ τήρησις τῆς διαδικασίας ταύτης ἐπιβάλλεται, ὅπου ὁ Οἰκον. Ἔφορος ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ ἰσχύοντος συστήματος τῆς διὰ τεκμηρίων ἐξευρέσεως τῆς συνολικῆς προσόδου δρᾷ μετὰ ποιᾶς τινος ἐλευθερίας κινήσεων ἐντὸς τοῦ εἰς αὐτὸν διαγραφομένου κύκλου ἐνεργείας, καθορίζων π. χ. προσαυξήσεις λόγῳ χρήσεως αὐτοκινήτου, ποικιλλούσας ἐκ περιστατικῶν ὅλως ἀσχέτων πρὸς τὰ ὁριστικὰ στοιχεῖα τῶν ἀναλυτικῶν φορολογιῶν, ἐκ τοῦ γεγονότος π. χ. ἂν ὁ φορολογούμενος ἔχῃ ἢ δὲν ἔχῃ αὐτοκίνητον, μισθοδοτῇ ἢ ὄχι σωφέρ καὶ τῶν ἐν γένει οἰκον. συνθηκῶν του, ἐκ τῶν ὁποίων θὰ ἐξαρτηθῇ, ἂν πρέπῃ νὰ ἐξαντληθῇ εἰς βάρος του τὸ ἀνώτατον ὅριον προσαυξήσεως ἢ ὄχι. Περὶ πάντων τούτων εἶνε νομικῶς ἀδύνατος ἡ κτῆσις ὁριστικῶν στοιχείων, δηλαδὴ στοιχείων, τῶν ὁποίων νὰ ἔχῃ ἤδη ἐξακριβωθῆ ἡ ἀλήθεια ὑπὸ τοῦ Οἰκ. Ἐφόρου ἐν ἀντιδικίᾳ πρὸς τὸν φορολογούμενον συμφώνως πρὸς τὰς κειμένας διατάξεις. Κατὰ μείζονα λόγον ἀπαραίτητος ἐμφανίζεται ἡ τήρησις τῆς συνήθους διαδικασίας βεβαιώσεως ὁσάκις δὲν ὑπάρχει ὁριστικῶς βεβαιωμένον ἐκ τῆς ἀναλυτικῆς φορολογίας οἰκοδομῶν οὔτε τὸ μίσθωμα. Εἶνε δυνατὸν νὰ δεχθῇ τις ὅτι ὁ νομοθέτης ἠθέλησεν ἐφ' ὅλων τῶν σημείων τούτων τὴν ἀπόφασιν τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου ὁριστικὴν καὶ ἀνέκκλητον, χωρὶς νὰ δικαιοῦται ὁ φορολογούμενος νὰ προσφύγῃ εἰς κἄποιαν ἀρχὴν παρέχουσαν τὰς ἐγγυήσεις τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας;

Τὸ πρᾶγμα καταντᾷ ἐνίοτε τραγικόν, διότι ὁ συντάκτης τῆς περιφήμου ἐγκυκλίου, μὴ ἀποβλέπων εἰμὴ εἰς τὴν ἄμεσον δι' οἱουδήποτε τρόπου εἴσπραξιν χρημάτων, ἐπεκτείνει τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ περιέργου συστήματος εἰς πᾶσαν περίπτωσιν.

Παραγγέλλει τὴν ἄμεσον βεβαίωσιν τοῦ προκύπτοντος τεκμαρτοῦ φόρου χρήσεως 1930—31 ἐπὶ τῇ βάσει φύλλων ἐλέγχου, τὰ ὁποῖα θὰ συνταχθοῦν ὑπὸ τῶν Οἰκ. Ἐφόρων ὄχι μόνον ὅταν ἡ ὁριστικῶς καθορισθεῖσα πρόσοδος ἐνοικίου κατοικίας, ἐπαύλεων κλπ. εἶνε προσδιωρισμένη ἐξ ὁριστικῶν στοιχείων τῆς α' κατηγορίας τῆς φορολογίας 1930—31 (φόρου οἰκοδομῶν) καὶ οὐδεμία ἀμφισβήτησις μεταξὺ Ἐφόρου καὶ φορολογουμένου ὑπάρχει ὡς πρὸς τὸν ἐφαρμοστέον συντελεστὴν πολλαπλασιασμοῦ λόγῳ ἐνοικιοστασίου, ἐλευθέρας μισθώσεως, ἰδιοκατοικήσεως κλπ. κλπ., τὰς τυχὸν προσαυξήσεις κλπ., ἀλλὰ καὶ ὅταν ἀκόμη ἐλλείπουν αἱ προϋποθέσεις αὗται. Δίδει εἰς τὸν Ἔφορον τὸ δικαίωμα νὰ στηριχθῇ εἰς οἱονδήποτε στοιχεῖον ἐπίσημον ἢ φορολογικὸν (φορολογία αὐτοκινήτων) ἢ ἄλλης τινὸς ἀρχῆς ἀστυνομικῆς (τροχαίας κινήσεως) ἢ λιμενικῆς προκειμένου περὶ ἀκάτων ἢ θαλαμηγῶν, καὶ προβῇ εἰς ὁριστικὴν βεβαίωσιν τοῦ φόρου χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ κανὲν μέσον προστασίας ἐναντίον ἐσφαλμένων ἐγγραφῶν. Ἀκόμη περισσότερον χορηγεῖ εἰς τὸν ἔφορον τὸ δικαίωμα νὰ προβῇ εἰς τὴν ὁριστικὴν βεβαίωσιν τοῦ συνθετικοῦ φόρου τῶν μισθωτῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δηλώσεων τῶν ἰδιοκτητῶν (!!), πρᾶγμα τὸ ὁποῖον καὶ ἐγένετο, ἐὰν δέ τις ἀναλογισθῇ ὅτι ὁ δηλῶν τὰ ἐξ οἰκοδομῶν εἰσοδήματά του δὲν ἀκριβολογεῖ πολλάκις περὶ τὸ πρόσωπον τοῦ μισθωτοῦ (προκειμένου μάλιστα περὶ συνοικούντων στενῶν συγγενῶν), ἐνδιαφερόμενος κυρίως διὰ τὸ ποσὸν τῶν δηλουμένων εἰσοδημάτων, εἶνε εὔκολον νὰ φαντασθῇ κανεὶς πόσαι περιπλοκαὶ εἶνε δυνατὸν νὰ γεννηθῶσιν ἐν τῇ πράξει, ἐναντίον τῶν ὁποίων οὐδὲν ἔνδικον μέσον προστασίας κατὰ τὴν ἀντίληψιν τῆς ἐγκυκλίου ὑπάρχει.

Τέλος τὸ χείριστον ἐξ ὅλων, δεῖγμα τῆς ἐσχάτης περιφρονήσεως πρὸς τὰς στοιχειωδεστέρας ἀρχὰς φορολογικοῦ ἀνθρωπισμοῦ, ἀποτελεῖ ἡ ἀκόλουθος χαρακτηριστικὴ περικοπή, τὴν ὁποίαν παραθέτομεν αὐτουσίαν, ἵνα μὴ χάσῃ τι ἀπὸ τὴν λάμψιν τῆς πρωτοτυπίας καὶ σοφίας της:

«Ὅπου τυχὸν δὲν ὑπάρχουσι συντεταγμένοι ὁριστικοὶ φορολογικοὶ κατάλογοι, ἵνα ἐξ αὐτῶν προσλάβητε τὸ ἐτήσιον ἐνοίκιον τῆς κατοικίας τῶν φορολουμένων καὶ προσδιορίσητε τὴν φορολογητέαν πρόσοδον, ὡς συμβαίνει ἐπὶ νεοδμήτων οἰκοδομῶν, ἀπαλλασσομένων τοῦ Φόρου Α' Κατηγορίας, ἐντελλόμεθα ὅπως τὸ ἐνοίκιον ἢ τὴν πρόσοδον προσδιορίσητε ὑμεῖς αὐτοὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τυχὸν ὑπαρχόντων φορολογικῶν καταλόγων Οὗλεν ἢ ἐν ἐλλείψει ἢ ἀνεπαρκείᾳ τούτων ἐντελλόμεθα ὅπως βασισθῆτε εἰς τὰ ὑπάρχοντα ἀπογραφικὰ δελτία τῶν οἰκοδομῶν τῆς τελευταίας ἐνεργηθείσης ἀπογραφῆς.

»Ἐὰν δὲ τυχὸν οἰκοδομή τις δὲν εὑρίσκεται ἐγγεγραμμένη εἰς τὰ δελτία ταῦτα ἢ ἡ ἐγγραφεῖσα ἐν αὐτοῖς πρόσοδος δὲν ἀνταποκρίνεται κατὰ τὴν κρίσιν ὑμῶν πρὸς τὴν πραγματικότητα, τότε θέλετε ὑμεῖς αὐτοὶ ἐκ τῶν ἐνόντων προσδιορίσει τὴν προσήκουσαν πρόσοδον.»

Ἡ περικοπὴ αὐτὴ ἀρκεῖ νὰ φανερώσῃ τὰ πραγματικὰ ἐλατήρια τῆς καινοφανοῦς τακτικῆς.

Ἡ αὐθαίρετος κρίσις τῆς ὑπαλληλοκρατίας ἀποτελεῖ δεδικασμένον διὰ τὸν φορολογούμενον, ὁ ὁποῖος παραδίδεται δέσμιος εἰς τὸ κέφι τοῦ Οἰκ. Ἐφόρου καὶ τοῦ Ὑψηλοῦ του αὐθέντου, τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Ὅσα ἡ πεῖρα τόσων χρόνων ἐδίδαξε καὶ τὰ δημοκρατικὰ ἰδεώδη ἐπέβαλαν ὡς στοιχειώδη ἀνάγκην διαγράφονται.

Εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην, ριζικῶς παράνομον, πρέπει νὰ ἀντιταχθῇ ἡ ἔννομος ἄμυνα τῶν φορολογουμένων. Εὐτυχῶς τὸ πολίτευμα καὶ οἱ νόμοι παρέχουν ἐπαρκῆ μέσα πρὸς ἀπόκρουσιν τῆς διεξαγομένης ἐπιθέσεως.

Ὁ φορολογούμενος, ὁ καλούμενος ὑπὸ τοῦ Ταμίου πρὸς καταβολὴν τοῦ παρανόμως βεβαιωθέντος φόρου, δικαιοῦται ἐν πρώτοις νὰ ζητήσῃ τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐγγραφῆς του, προσφεύγων ἐνώπιον τῆς ὁλομελείας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας. Ἐπὶ πλέον δέ, πρὸς ἀπόκρουσιν ἐπικειμένης ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως πρὸς εἴσπραξιν τοῦ παρανόμως βεβαιωθέντος φόρου, δικαιοῦται, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθ. 68 τοῦ Ν. 4845 «περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων», νὰ προσφύγῃ, λόγῳ παντελοῦς ἐλλείψεως τίτλου ἐκ τῶν ἐν ἄρθ. 2 τοῦ νόμου τούτου ὁριζομένων, ἤτοι λόγῳ ἐλλείψεως «τῆς κατὰ τοὺς κειμένους νόμους βεβαιώσεως καὶ ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων διοικητικῶν ἀρχῶν προσδιορισμοῦ τοῦ εἰσπρακτέου ποσοῦ» δι' ἀντιρρήσεων (ἀνακοπῆς) κατὰ τῆς προσκλήσεως πρὸς πληρωμὴν ἢ τῆς ἐκτελέσεως, ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου, ἐὰν τὸ ποσόν, τοῦ ὁποίου ἐπιδιώκεται ἡ εἴσπραξις, δὲν ὑπερβαίνῃ τὰς 10.000 δρχ., ἀποφαινομένου ὁριστικῶς καὶ ἀνεκκλήτως, ἢ κατὰ τὰς λοιπὰς περιπτώσεις ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως.

Ἡ ἀσκηθεῖσα ἀνακοπὴ εἶνε ἀληθὲς ὅτι δὲν ἀναστέλλει αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν τὴν ἐκτέλεσιν, οὐχ ἧττον ὅμως ὁ Εἰρηνοδίκης ἢ ὁ Πρόεδρος, κατὰ τὴν ἁρμοδιότητά του ἕκαστος, δύναται ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ὀφειλέτου νὰ διατάξῃ τὴν ἀναστολὴν τῆς ἐκτελέσεως μέχρις ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεώς του.

Εἰς χώρας, ὅπου τὸ δημοκρατικὸν πνεῦμα ζῇ πραγματικὰ εἰς τὴν ψυχὴν τῶν πολιτῶν, τοιαῦται αὐθαιρεσίαι τῶν διοικητικῶν ὀργάνων δὲν ἐπιτρέπεται νὰ παρέρχωνται ἀπαρατήρητοι. Ἀνεξαρτήτως κομματικῶν συμπαθειῶν καὶ συμφερόντων, ἐπιβάλλεται ὡς καθῆκον ἡ ἀντίδρασις διὰ παντὸς νομίμου μέσου κατὰ παρομοίων ἀναχρονιστικῶν σατραπισμῶν τοῦ κέντρου, ἐκτὸς ἐὰν εἰς τὸν τόπον αὐτὸν ὅλα, καὶ πολίτευμα καὶ θεσμοὶ καὶ ἤθη, ἀποτελοῦν θνησιγενεῖς ἀπομιμήσεις.

ΝΙΚ. ΑΝΤ. ΜΑΣΟΥΡΙΔΗΣ
Δικηγόρος.

ΙΑΤΡΟΣ **Κ. Α. ΜΠΡΑΖΙΩΤΗΣ**
ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΣ—ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΛΟΓΟΣ
Ἐπὶ τετραετίαν ἐπιμελητὴς τοῦ καθηγητοῦ κ. Γ. Φωτεινοῦ
Μάρνη 29 (πλατεῖα Βάθης)

ΖΗΤΕΙΤΑΙ παῖς 15—17 ἐτῶν μὲ ἀρίστας συστάσεις εἰς τὸ χαρτοπωλεῖον Πέτρου Κριάλη, Σοφοκλέους 7, (Στοὰ Πάππου).

ΔΗΛΩΣΙΣ

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ φέρω εἰς γνῶσιν τῆς ἀξιοτίμου πελατείας μου, ὅτι ἐπανῆλθον, κατόπιν τριετοῦς ἀπουσίας εἰς Νέαν Ὑόρκην καὶ Λονδῖνον, καὶ ἤρχισα ἐκ νέου τὰς ἐμπορορραπτικάς μου ἐργασίας, ἐφαρμόζων τὴν αὐστηρῶς ἀγγλικὴν γραμμὴν καὶ μὲ ἰδιαίτερον τμῆμα γυναικείων tailleurs. Συνεργάζομαι δὲ ὡς καὶ πρότερον μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ μου κ. Χρ. Νικολαΐδου, ὑπὸ τὴν ἰδίαν ἐπωνυμίαν:

ΑΔΕΛΦΟΙ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗ
ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 44
Μετὰ τιμῆς
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ
ΜΗΝΥΤΩΡ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΩΝ
Ν. ΜΟΡΦΙΝΗ & Κ. ΠΑΞΙΜΑΔΑ
(Πρώην Ι. ΘΕΟΔΩΡΟΥ) ΕΡΜΟΥ 34
ΕΝΑΡΞΙΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ: ΔΕΥΤΕΡΑ, 20 Ἀπριλίου
Ἐπανέκαμψεν ἐξ Εὐρώπης ὁ κ. Ν. Μορφίνης, προσκομίσας τὴν πλουσιωτέραν συλλογὴν ὑφασμάτων μεταξωτῶν, μαλλίνων καὶ βαμβακερῶν.
ΑΠΑΝΤΑ ΤΑ ΕΙΔΗ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΝΕΑ
Διὰ τὰς τιμὰς καὶ τὴν ἐκλεκτικότητά μας μία ἐπίσκεψις θὰ σᾶς πείσῃ.
ΔΕΟ

OVOMALTINE

Τὸ θήλασμα ἀπαιτεῖ πρὸ παντὸς καλὴν τροφὴν

Ἡ σκέψις τῆς Μητέρας πρέπει πρὸ παντὸς νὰ κυριαρχῆται ἀπὸ τὰς πρὸς τὸν Μπεμπέ της ὑποχρεώσεις καὶ νὰ μὴ λησμονῇ ὅτι ἡ τροφὴ τὴν ὁποίαν λαμβάνει μεταδίδεται διὰ τοῦ Γάλακτος της εἰς αὐτόν. Ἡ Μητέρα διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ στὸν μικρόν της ἕνα θήλασμα πλούσιον καὶ γόνιμον πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ λαμβάνῃ καθ' ἡμέραν δύο κύπελλα

ΟΒΟΜΑΛΤΙΝΗ

διότι ἡ Ὀβομαλτίνη περιέχει ὅλα τὰ θρεπτικὰ συστατικὰ τῆς Βύνης, τοῦ Γάλακτος, τῶν Αὐγῶν καὶ τοῦ Κακάου.

Ἡ Ὀβομαλτίνη εἶνε ἐπίσης τὸ καλλίτερον ἀναπληρωματικὸν τονωτικὸν τὸ ὁποῖον ἡ Λεχὼ πρέπει νὰ λαμβάνῃ μετὰ τὴν ἀπολύτρωσίν της διὰ νὰ συντομεύσῃ τὴν ἀνάρρωσιν καὶ νὰ καταπολεμήσῃ τὴν ἐκ τοῦ τοκετοῦ καὶ τοῦ θηλάσματος ἐξάντλησίν της.

Δοκιμάσατε καὶ θὰ πεισθῆτε.

Δρ. Α. ΒΑΝΔΕΡ Α. Ε. ΒΕΡΝΗ
Γ. Ἀντιπρόσωπος Γ. Σιδερόπουλος
Ζωοδόχου Πηγῆς 1 α. Ἀθῆναι

ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΣΤΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ "ELIN„
Πρὸς μετασχηματισμὸν τοῦ ἐναλλασσομένου ρεύματος εἰς 42 βόλτ.
Κατάλληλοι διὰ φορητὰς λυχνίας ἐργοστασίων, γκαράζ. Ἐπίσης δι' οἰκίας, κουρεῖα κλπ.
Μεγάλη παρακαταθήκη παρὰ τῷ
ΤΕΧΝΙΚῼ ΓΡΑΦΕΙῼ
ΔΗΜΟΣΘ. Κ. ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΑΚΗ
ΔΙΠΛΩΜ. ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ
ΓΡΑΦΕΙΑ & ΕΚΘΕΣΙΣ: ΟΔΟΣ ΘΗΣΕΩΣ 18—Τηλ. 53—50

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΤΕΧΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
7ος ΕΤΗΣΙΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ.—ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ 31ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1930

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ			
Ταμεῖον καὶ Τράπεζαι			7.592.852.18
Χρεώγραφα, Χρηματόγραφα καὶ συμμετοχαὶ εἰς Ἐπιχειρήσεις			8.037.570.30
Κτήματα Ἑταιρίας ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ		6.750.265.80	
Ἐγκαταστάσεις	947.529.30		
Ὄργανα Μεταφορῶν	700.000.—		
Ἐπιστημονικὰ Ἐργαλεῖα	830.646.—		
Ἔπιπλα καὶ Σκεύη	1.275.725.—	3.753.900.30	10.504.166.10
Βραχυπρόθεσμοι τοποθετήσεις ἐπὶ ἐγγυήσει		5.448.233.—	
Γραμμάτια εἰσπρακτέα		23.372.669.05	
Ἐμπορεύματα		2.358.074.80	
Ἠγγυημένοι Λ)σμοὶ δι' ἐμπραγμάτων ἐγγυήσεων		14.102.498.35	
Χρεωστικοὶ Λ)σμοὶ πελατῶν	5.550.899.65		
Ὁμοίως ἐπὶ ἐγγυήσει	2.195.126.65	7.746.026.30	53.027.501.50
Ἐθνικὴ Τράπεζα (Κατάθεσις ἐν ὄψει δι' ὁδοποιΐαν)		4.031.122.75	
Ἑλληνικὸν Δημόσιον (ἔργα ἐκτελεσθέντα καὶ μήπω ἐκκαθαρισθέντα)		689.466.518.87	
Μελέται καὶ χαράξεις ὁδῶν		27.161.371.10	720.659.012.72
Ἐξαγορὰ ἱδρυτικῶν τίτλων		4.800.000.—	
Μεῖον τ' ἀποσβεννύμενα		1.600.000.—	3.200.000.—
Λογαριασμοὶ Διάφοροι			5.567.238.71
			808.588.341.51
Λογαριασμοὶ Τάξεως			29.651.803.10
			838.240.144.61

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ		
Μετοχ. Κεφάλαιον διῃρημένον εἰς 100.000 Μετοχάς		50.000.000
Ἀποθεματικὸν Κεφάλαιον		21.968.053
Προβλέψεις δι' ἐπισφαλεῖς ἀπαιτήσεις		1.000.000
Καταθέσεις παρ' ἡμῖν	2.614.188.20	
Ἀνταποκριταί	1.783.915.90	
Μερίσματα παρελθουσῶν χρήσεων	47.046.—	4.445.150
Ἑλληνικὸν Δημόσιον (Λ)σμὸς χρηματοδοτήσεως κατασκευῶν καὶ μελετῶν)	690.460.907.09	
Ὑπεργολάβοι Ἑταιρεῖαι	16.878.074.89	707.338.981
Λογαριασμοὶ Διάφοροι		15.383.540
Κέρδη καὶ Ζημίαι		
Διατιθέμενα πρὸς διανομὴν	8.347.522.70	
Ὑπόλοιπον εἰς Νέον	105.092.83	8.452.615
		808.588.341
Λογαριασμοὶ Τάξεως		29.651.803
		838.240.144

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΤΗΣ ΜΕΡΙΔΟΣ "ΚΕΡΔΗ ΚΑΙ ΖΗΜΙΑΙ„

ΧΡΕΩΣΙΣ		
Μισθοί, Ἐνοίκια, Διαφημίσεις, Ἔξοδα ταξειδίων, ἀσφάλιστρα καὶ ἐν γένει ἔξοδα διαχειρίσεως	4.946.185.10	
Δαπάναι Τεχνικοῦ Κλάδου, Ὑπηρεσία Ἐλέγχου ἐκτελουμένων ἔργων ὁδοποιΐας, Τεχνικὰ Γραφεῖα, ὁδοιπορικὰ καὶ ἐν γένει ἔξοδα μετακινήσεως μηχανικῶν περιφερειῶν καὶ τομέων	14.447.149.75	19.393.334.85
Φόροι οἰκοδομῶν καὶ μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν καὶ ἄδεια ἀσκήσεως ἐπιτηδεύματος		1.201.044.10
Ἀποσβέσεις καὶ προβλέψεις		
Ἐπὶ ἐγκαταστάσεων ὀργάνων μεταφορῶν, ἐπιστημονικῶν ἐργαλείων καὶ ἐπίπλων καὶ σκευῶν	1.879.768.25	
Ἐπὶ ἀναξιοχρέων χρεωστῶν	290.518.05	
Πρὸς ἐπαύξησιν προβλέψεως δι' ἐπισφαλεῖς ἀπαιτήσεις	500.000.—	
Πρὸς μερικὴν ἀπόσβεσιν τιμήματος ἐξαγορᾶς ἱδρυτικῶν τίτλων	1.600.000.—	4.270.286.30
Καθαρὰ Κέρδη		
Διατιθέμενα πρὸς ἐπαύξησιν τοῦ τακτικοῦ ἀποθεματικοῦ	939.179.50	
Διανεμόμενα διὰ τὴν παροῦσαν χρῆσιν	8.347.522.70	
Ἀφιέμενα διὰ τὴν ἐπομένην χρῆσιν	105.092.83	9.391.795.03
		34.256.460.28

ΠΙΣΤΩΣΙΣ	
Ὑπόλοιπον παρελθούσης χρήσεως	47.740
Προμήθειαι, ὄφελος ἐκ τεχνικῶν καὶ ἐμπορικῶν ἐργασιῶν, τόκοι καὶ ἔσοδα ἐκ τοποθετήσεων	34.208.719
	34.256.460.28

ΔΙΑΝΟΜΗ ΚΑΘΑΡΩΝ ΚΕΡΔΩΝ ΔΡΑΧ. 8.347.522.70

Τακτικὸν μέρισμα ἐπὶ 100.000 Μετοχῶν πρὸς 8 %	Δρ. 4.000.000.—	
Ἔκτακτον μέρισμα	» 2.500.000.—	Δρ. 6.500.000.—
Ποσοστὰ Διοικητικοῦ Συμβουλίου		» 260.825.60
Φόρος Καθαρᾶς Προσόδου ἐπὶ τῶν ἄνω		» 1.586.697.10
		Δρ. 8.347.522.70

Τὸ μέρισμα ἐκ Δρ. 65.— κατὰ μετοχήν, ἐλεύθερον φόρου Καθαρᾶς προσόδου, πληρωθήσεται παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ ἀμέσως μετὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ παρόντος Ἰσολογισμοῦ ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Μετόχων, ἐν ἡμέρᾳ καθορισθησομένῃ ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου, ἐπὶ προσαγωγῇ τῆς ὑπ' ἀρ. 1 μερισματαποδείξεως τῶν νέων μετοχῶν, ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν ὁποίων διενεργεῖται παρὰ τῇ ὑπηρεσίᾳ ἐντολῶν χρηματιστηρίου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἀπὸ τῆς 15 Ἀπριλίου 1931

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἀπριλίου 1931

(Δημοσιευθήτω μόνον διὰ τῶν λαβουσῶν ἔγγραφον ἐντολὴν ἐφημερίδων)

ΑΣΦΑΛΙΣΑΤΕ ΤΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ ΣΑΣ
ΚΑΤΑ ΠΑΝΤΟΣ ΚΙΝΔΥΝΟΥ
ΕΘΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΑΛΗ ΠΙΣΤΙΣ
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
Ἰδιόκτητον μέγαρον Λυκούργου-Ἀπελλοῦ
Διακανονίζομεν τὸ ταχύτερον καὶ εἰ δυνατὸν αὐθημερὸν πᾶσαν ζημίαν.
Ἀσφάλειαι ὑπὸ τοὺς καλυτέρους ὅρους:
Ζωῆς—Κεφαλαιοποιήσεως—Πυρὸς—Θαλάσσης—Ἀτυχημάτων Ἐργατῶν—Αὐτοκινήτων.
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ: ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΕΜΠΕΙΡΙΚΟΣ

Ἡ ἀποθέωσις τοῦ Πρασίνου — Τὸ ἰδεῶδες τῆς Δροσιᾶς
ΕΚΑΛΗ
Τὸ ὡραιότερον καὶ μαγευτικώτερον τῶν ἐξοχικῶν Προαστείων τῆς Ἀττικῆς
εἰς τοὺς πρόποδας τῆς Πεντέλης, μέσα σὲ κατάφυτον δάσος ἀπὸ πεῦκα, κουμαριές, σχίνους.
Μὲ ὁρίζοντα εὐρύτατον καὶ θεαματικώτατον καὶ ἄποψιν πρὸς τὴν Αἴγιναν, Ἐλευσῖνα καὶ Εὔβοιαν.
ΚΛΙΜΑ ΞΗΡΟΝ ΥΓΙΕΙΝΟΤΑΤΟΝ
Θέσις καταλληλοτάτη ὡς ἀφετηρία ἐκδρομῶν. Διασχίζεται ἀπὸ τὴν δημοσίαν ὁδὸν ΑΘΗΝΩΝ - ΧΑΛΚΙΔΟΣ, ἡ ὁποία διεπλατύνθη, ἐσκιρροστρώθη καὶ ἠσφαλτοστρώθη.
Τηλεφωνικὸν Κέντρον - Ἀστυνομικὸς Σταθμὸς - Ξενοδοχεῖον-Ζυθεστιατόρια
ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΣ ΦΩΤΙΣΜΟΣ
ΥΔΡΕΥΣΙΣ: Ἀρτεσιανά, Δεξαμενὴ Κτιστὴ εἰς μέγα ὕψος, Ὑδραγωγεῖον μὲ κεντρικὰς ἀρτηρίας διοχετεύσεως καὶ διακλαδώσεις εἰς ὅλας τὰς οἰκοδομάς.
ΠΛΗΡΕΣ ΣΥΣΤΗΜΑ ΡΥΜΟΤΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΔΟΠΟΙΪΑΣ
ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ τελειοτάτη μετὰ τῶν Ἀθηνῶν διὰ 2 αὐτοκινήτων λεωφορείων.
Πωλοῦνται οἰκόπεδα μὲ εὐκολίας. Παρέχονται δάνεια διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν οἰκιῶν.
Πληροφορίαι εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Α. Ο. Ἑταιρείας Ἑκάλης, ὁδὸς Γ' Σεπτεμβρίου ἀρ. 28.
Ἡ κατάκτησις τῆς Ὑγείας — Ἡ ἀπόλαυσις τῆς Ζωῆς

ΒΡΕΤΤΑΝΟ-ΓΑΛΛΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
ΠΡΟΕΞΟΦΛΗΣΕΩΝ LTD
ΕΔΡΑ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝῼ
Διεκπεραίωσις ταχυτάτη πάσης φύσεως Τραπεζιτικῶν ἐργασιῶν.
Η ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΑ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ
ΘΗΣΑΥΡΟΦΥΛΑΚΙΩΝ FICHET
Ἐνοικιάσεις ὑπὸ τοὺς εὐνοϊκωτέρους ὅρους.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ
ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ
ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΝΑΥΤΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ
ΣΤ. Η. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ & Σια
Μετεφέρθησαν εἰς τὸ ΜΕΓΑΡΟΝ ΜΕΤΟΧΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ. (Νέα πτέρυξ ὁδοῦ Βουκουρεστίου—Β' ὄροφος). Τηλέφωνον ἀριθ. 6-86 καὶ διὰ τοῦ Κέντρου Μετοχικοῦ Ταμείου.

Γ. ΠΟΛΥΚΑΡΠΙΔΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ
Εἰδικὸς δερματολόγος—συφιλιδολόγος ἐπὶ μακρὸν ἐπιμελητὴς τῆς ἰδιαιτέρας Κλινικῆς τοῦ καθηγητοῦ κ. Γ. Φωτεινοῦ. Δέχεται 8—12 καὶ 4—8 μ. μ. Γερανίου ἀριθ. 12. Ὁμόνοια.

— Β. ΠΑΣΤΟΣ, μαιευτὴρ-γυναικολόγος, Πανεπιστημίου Βιέννης. Ἀθῆναι Πατησίων 115. Πειραιεὺς Τσαμαδοῦ 31, Μέγαρον Ζερβοῦ.

ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙ

ΠΑΣ ΑΔΥΝΑΤΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ
ΙΔΟΥ
ΠΩΣ ΠΑΧΥΝΕΙ
ΚΑΙ ΔΥΝΑΜΩΝΕΙ ΒΑΘΜΗΔΟΝ
ΜΕ ΤΟ ΔΥΝΑΜΩΤΙΚΟΝ
Ἀναγέννησι
ΘΕΡΑΠΕΥΕΙ
ΑΝΑΙΜΙΑΝ-ΑΔΥΝΑΜΙΑΝ-ΝΕΥΡΑΣΘΕΝΕΙΑΝ-ΕΞΑΝΤΛΗΣΕΙΣ
ΔΥΝΑΜΩΝΕΙ ΤΑ ΝΕΥΡΑ — ΑΥΞΑΝΕΙ ΤΗΝ ΙΚΑΝΟΤΗΤΑ
ΑΝΑΝΕΩΝΕΙ ΤΟΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΝ
ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΥ
Δ.Η. ΠΡΟΜΠΟΝΑ
ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟΝ ΥΠΟ ΤΟΥ ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΒΡΑΒΕΥΘΕΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ: ΠΑΡΙΣΙΩΝ ΛΟΝΔΙΝΟΥ - ΡΩΜΗΣ - ΒΡΥΞΕΛΛΩΝ ΚΟΠΕΓΧΑΓΗΣ - ΑΓ. ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ (ΑΜΕΡΙΚΗΣ)
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ & ΑΠΟΘΗΚΑΙ - ΟΔΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ 5 - ΑΘΗΝΑΙ

ΙΠΠΟΔΡΟΜΟΣ ΦΑΛΗΡΟΥ
ΩΡΑ ΕΝΑΡΞΕΩΣ 3 Μ. Μ.
ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΑΙ
ΕΠΑΘΛΟΝ ΘΕΡΜΟΠΥΛΩΝ ΔΡ. 75.000
ΚΥΡΙΑΚΗ 19 ΑΠΡΙΛΙΟΥ
ΩΡΑ ΕΝΑΡΞΕΩΣ 3 Μ. Μ.
ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΑΙ

Η Καθημερινή 5-6-31

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

Ο ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

Ἀθῆναι 8—4—31

Ἀγαπητὴ «Πρωΐα»,

Σήμερον μετέβην εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἰατρεῖον (τμῆμα ὠτολαρυγγολογικὸν) τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ διὰ νὰ ὑποβληθῶ εἰς ἐξέτασιν τοῦ ὠτός μου. Ἀφοῦ ἐπλήρωσα δραχ. [illegible] τὸ δικαίωμα εἰσόδου καὶ ἐξετάσεως καὶ ἔδωκα εἰς τὸν ἰατρὸν — τὰ διὰ τὰ βιβλία των ἀπαιτούμενα στοιχεῖα, ἤρχισεν οὗτος νὰ με ὑποβάλῃ εἰς ἐξέτασιν. Ἐνῷ [illegible] ἡ ἐξέτασις, μᾶς ἐπλησίασεν ὁ [illegible] κ. Δημητριάδης, ὅστις πληροφορηθεὶς γερμανιστὶ παρὰ τοῦ ἰατροῦ βοηθοῦ του, ὅτι ἀσκῶ ἐλεύθερον ἐπάγγελμα ἐπιστήμονος, εἶπεν εἰς αὐτὸν πάλιν γερμανιστὶ (ἐθεώρει φαίνεται αὐτὸν ἀγνώστην τῆς γερμανικῆς), ὅτι πρέπει νὰ πληρώσω. Ἀπεμακρύνθησαν τότε ἀμφότεροι οἱ ἰατροὶ καὶ εὐθὺς ἀμέσως μὲ ἐπλησίασεν ἡ νοσοκόμος, ὁπωσδήποτε [illegible], (παραφωνία διὰ [illegible]), ἥτις μοῦ ἐζήτησε δρ. [illegible] καὶ ἔδωσα. Μετὰ τὴν πληρωμὴν ἐσυνεχίσθη ἡ ἐξέτασις συμπληρωθεῖσα ἀπὸ τὸν ἴδιον κ. Δημητριάδην. Παρακαλῶ λοιπὸν διὰ τῆς ἀγαπητῆς «Πρωΐας», τὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν νὰ καταστήσῃ εἰς τὸ κοινὸν γνωστόν, ἂν εἶνε σύμφωνον πρὸς τὸν κανονισμὸν ἡ ἀξίωσις τῶν ἰατρῶν νὰ λαμβάνουν παρὰ τῶν ἐπισκεπτῶν ἀρρώστων τῶν ἐξωτερικῶν ἰατρείων ἀμοιβὴν καὶ [illegible] ὅσην ἀμοιβὴν νομίζουν ἀνάλογον μὲ τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν ἐξωτερικὴν ἐμφάνισιν αὐτῶν, ἐν [illegible] περιπτώσει δέον τὸ τοιοῦτο νὰ καθίσταται διὰ τῶν οἰκείων διαφημίσεων γνωστόν, ὡς ἐπίσης καὶ διὰ τοιχοκολλήσεως ἔξωθι τῶν ἐξωτερικῶν ἰατρείων.

Μετ' ἐξαιρετικῆς ἐκτιμήσεως
Χ. Π.

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ Νοσοκομείου τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ τὴν ὁποίαν ἐρωτήσαμεν κατόπιν τῆς ἄνω ἐπιστολῆς, μᾶς ἐπληροφόρησεν ὅτι τὰ Ἐξωτερικὰ Ἰατρεῖα τοῦ Νοσοκομείου εἶναι μόνον πρὸς χρῆσιν τῶν ἀπόρων, ὡς ἄλλωστε τοῦτο εἶνε γνωστὸν ἐκ τῶν συνταγῶν ἐπὶ τῶν ὁποίων τοῦτο εἶνε τυπωμένον. Οἱ εὔποροι δὲν γίνονται δεκτοὶ πρὸς ἐξέτασιν δωρεάν, ἐπαφίεται δὲ εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Διευθυντοῦ Ἰατροῦ ἡ ὁρίσῃ τὴν ἀμοιβήν. Ὁ κ. Χ. Π. δικηγόρος καὶ διατηρῶν δικηγορικὸν γραφεῖον δὲν δικαιοῦτο νὰ ἀπασχολήσῃ τὸ Ἐξωτερικὸν Ἰατρεῖον τῶν ἀπόρων, ὡρίσθη ἡ ἀμοιβὴ τῶν 100 δρχ. ἥτις διατίθεται ὑπὲρ τοῦ Νοσοκομείου καὶ οὐχὶ ὑπὲρ τῶν ἰατρῶν». Ἡ Διεύθυνσις τοῦ Νοσοκομείου μᾶς ἀπέστειλεν ἐν ἀντιγράφῳ καὶ τὸ κάτωθι σχετικὸν ἔγγραφον αὐτῆς ἀπευθυνθὲν πρὸς τὸν Ἰατρικὸν Σύλλογον Ἀθηνῶν.

Πρὸς τὸν
Ἰατρικὸν Σύλλογον Ἀθηνῶν
Ἐνταῦθα.

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀρ. 235)28-3-31 ἐγγράφου ὑμῶν μετὰ τῆς συνημμένης ἀναφορᾶς τῶν ἰατρῶν καὶ φαρμακοποιῶν τῆς περιφερείας Ἀμπελοκήπων ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν τὰ ἑξῆς:

Οὐδεὶς εὔπορος γίνεται δεκτὸς καὶ μάλιστα κρυφίως καὶ εἰς ὄφελος τῶν ἐξωτερικῶν ἰατρῶν εἰς τὰ Ἐξωτερικὰ Ἰατρεῖα ἡμῶν. Ταῦτα λειτουργοῦσι μὲ κλίμακα πληρωμῆς 5, 10, 25 καὶ 100 δρχ., εἰς τρόπον ὥστε οἱ δυνάμενοι νὰ πληρώνουν, πληρώνουν ὑπὲρ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, διδασκόμενοι οὕτω ὅτι εἰς τὸ μέλλον δύνανται νὰ προστρέχουν εἰς τοὺς ἐν τῇ πόλει ἰατροὺς μὲ τὸ ποσὸν τῶν 100 δραχμῶν. Ἐξ αὐτῶν δὲ οὐδεμίαν ἀμοιβὴν λαμβάνουσιν οἱ ἰατροί, ἀλλ' αὗται παραμένουσιν εἰς τὸ Νοσοκομεῖον.

Τὰ Ἐργαστήρια Μικροβιολογικὸν καὶ Ἀκτινολογικὸν λειτουργοῦσι μόνον διὰ τοὺς ἐσωτερικοὺς ἀσθενεῖς καὶ διὰ τοὺς τῶν Ἐξωτερικῶν Ἰατρείων μόνον ἐφ' ὅσον ἤθελε ζητήσει ὁ ἰατρὸς μίαν ἐξέτασιν, καταβάλλοντες τὸ ἀντίτιμον αὐτῆς. Οὐδεὶς ἀσθενὴς ἐξωτερικὸς δύναται αὐτοβούλως προσερχόμενος νὰ ἀκτινογραφηθῇ ἢ νὰ ζητήσῃ ἐξέτασίν τινα ἐργαστηριακήν, παραπέμπεται δὲ εἰς τὰ Ἐργαστήρια τῆς πόλεως.

Οὐδεὶς ἀσθενὴς ἐξωτερικὸς οὔτε τῶν Ἐξωτερικῶν Ἰατρείων λαμβάνει φάρμακα ἐκ τοῦ Φαρμακείου τοῦ Νοσοκομείου, ὅπερ λειτουργεῖ ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον διὰ τοὺς ἐσωτερικοὺς ἀσθενεῖς τοῦ Νοσοκομείου.

Ἐν τέλει δηλοῦμεν ὑμῖν, ὅτι τὸ ἡμέτερον Νοσοκομεῖον νοσηλεύει πολλοὺς ἀσθενεῖς δωρεάν, ἀλλ' ἀφοῦ προηγουμένως διὰ τῶν ἐπισκεπτριῶν ἀδελφῶν πεισθῇ ὅτι πρόκειται ὄντως περὶ ἀπόρων, εἰς τρόπον ὥστε καὶ ἰατρικὴν περίθαλψιν νὰ παρέχῃ δωρεὰν εἰς τοὺς πραγματικῶς ἀπόρους καὶ νὰ μὴ τίθεται ἀντιμέτωπον πρὸς τὰ συμφέροντα τοῦ βιοπαλαιστοῦ ἰατροῦ, δεχόμενον δωρεὰν ἀσθενεῖς δυναμένους νὰ πληρώσουν ἢ δυναμένους νὰ νοσηλευθῶσιν εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν, καλοῦντες ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸν ἰατρὸν τῆς οἰκογενείας των.

Τὸ Νοσοκομεῖον ἔλαβε μετὰ πάσης ἐπιμελείας τὰ ὡς ἄνω μέτρα, εὐθὺς ἀπὸ τῆς συστάσεώς του, ὥστε οὔτε κατάχρησις νὰ γίνεται ἐκ μέρους τῶν ὑποκρινομένων τὸν ἄπορον, οὔτε ὁ βιοπαλαιστὴς ἰατρὸς νὰ βλαβῇ, οὔτε καὶ ὁ πραγματικῶς ἄπορος νὰ στερηθῇ τῶν ὧν δικαιοῦται.

Διατελοῦμεν μετὰ πλείστης τιμῆς
Ὁ Διευθυντής

ΔΕΝ ΕΣΤΑΛΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Πειραιεὺς 18 Ἀπριλίου 1931

Ἀξιότιμε κύριε Διευθυντά,

Εὐαρεστηθῆτε, παρακαλῶ, νὰ καταχωρήσητε ἐν τῇ ὑμετέρᾳ ἐφημερίδι, ἀναφορικῶς τῶν ὅσων ἐν τῷ χθεσινῷ περιθωρίῳ σας περὶ ἐμοῦ ἀνεφέρατε, ὅτι τοιαύτη ἐγκύκλιος οὐδέποτε ἐξῆλθε τοῦ γραφείου μου.

Μετὰ πάσης τιμῆς
ΙΩ. ΧΑΝΔΡΗΣ

ΛΟΓΙΣΤΗΣ — Ἀλληλογράφος Ἑλληνικῆς καὶ Γαλλικῆς μὲ ἀρίστας συστάσεις, προϋπηρετήσας εἰς τὸ ἐξωτερικόν, διαθέτων ὥρας ἢ ὁλόκληρον ἡμέραν, ζητεῖ θέσιν. Γράψατε Μ. Ι. «Πρωΐαν».

LA LEGATION d'Espagne céderait, très bonnes conditions, appartement au Kiphissia 59.

Η ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΜΕΝΗ ΕΚ ΤΩΝ ΠΡΟΤΕΡΩΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

πίστευον ὅτι οἱ κύριοι αὐτοὶ (οἱ Ἄγγλοι) δύνανται νὰ ὀνειρεύωνται καταστάσεις πλήρεις κινδύνων πολέμου δι' ἡμᾶς, ὡς νὰ ἦτο δυνατὸν μετὰ τετραετῆ πόλεμον νὰ ἐπιστρατευθῶμεν διὰ τὴν προστασίαν διπλωματικῶν συμφερόντων ἐν τῇ Ἐγγὺς Ἀνατολῇ.»

Εἶναι ἐξ ἄλλου ἐξηκριβωμένον, ὅτι καὶ ὁ Ἄγγλος στρατάρχης Οὐΐλσων τὴν αὐτὴν γνώμην περὶ τοῦ ἐγχειρήματος εἶχε.

Ἕτερον σημεῖον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον καταφαίνεται ἡ ἰσχὺς καὶ τὸ κῦρος τοῦ Κεμὰλ εἶναι ἡ ἀφήγησις τῶν συνεννοήσεων, τὰς ὁποίας ἔσχεν ὁ συγγραφεὺς μετὰ τοῦ Δαμὰτ Φερὶτ πασᾶ, Μεγάλου Βεζύρου τοῦ Σουλτάνου, ὅστις ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς καταλήψεως τῆς Σμύρνης ὑπὸ Ἑλληνικῶν στρατευμάτων τῷ εἶπε:

«Θὰ ἔλθῃ ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ εὑρεθῆτε ἀντιμέτωποι τῶν αἱματηρῶν, ἀλλ' ἀναποφεύκτων ἀποτελεσμάτων τῆς πολιτικῆς σας... Θὰ κατηγορήσητε βεβαίως ἡμᾶς, ἀλλ' ἐγὼ σᾶς λέγω ὅτι, ἐὰν γίνουν σφαγαί, μόναι αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις θὰ εἶνε ὑπεύθυνοι.»

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συνομιλίας των, ὁ Φερὶτ ἀφῆκε νὰ ὑπονοηθῇ ὅτι ἐὰν ἡ ἐντολὴ τῆς καταλήψεως ἐδίδετο εἰς τοὺς Ἰταλούς, οἱ Τουρκικοὶ πληθυσμοὶ τῆς Μ. Ἀσίας ἦτο πιθανὸν ν' ἀποβλέψουν πρὸς αὐτοὺς μετὰ συμπαθείας. Τοῦτο πληροφορηθεὶς ὁ Κεμὰλ ἐδήλωσε πρὸς τὸν Σφόρτζα (σελ. 353) *«ὅτι ἔπρεπε νὰ γνωρίζουν ὅτι ἡ Νέα Τουρκία θὰ ἐθεώρει καθῆκόν της, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, νὰ πολεμήσῃ ἐναντίον τῶν Ἰταλῶν μετὰ τῆς αὐτῆς ἀγριότητος, μετὰ τῆς ὁποίας ἤδη ἐπάλαιε ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων.»*

Αὐτὸς ἦτο ὁ Κεμὰλ τὸν ὁποῖον ὁ κ. Βενιζέλος καὶ πολλοὶ ἐξ ἡμῶν ἐχαρακτήρισαν ὡς ἕνα κοινὸν ἀντάρτην, ἰσχυροποιηθέντα μετὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ Νοεμβρίου 1920.

Τέλος ὁ κόμης Σφόρτζα ἀναφέρεται εἰς τὴν συζήτησιν τὴν γενομένην περὶ τὰ τέλη Ἰουνίου 1920 εἰς τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον τῆς Βουλώνης (σελ. 356).

«Εἰς τὸ Χάϋθ περὶ τὰ τέλη Ἰουνίου ὁ Λόϋδ Τζώρτζ συνηντήθη μὲ τὸν Μιλλεράν. Ὁ κ. Βενιζέλος προσέφερεν εἰς τὴν Ἀγγλίαν, τῆς ὁποίας ἡ στρατιωτικὴ θέσις ἐν Τουρκίᾳ ἤρχισε νὰ θεωρῆται ἐπισφαλής, τὴν συνεργασίαν ὅλων τῶν ἑλληνικῶν δυνάμεων. Τὸ σχέδιόν του ἐβασίζετο ἐπὶ ταχείας προελάσεως εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Ἀνατολίας μὲ δύναμιν 90.000 ἀνδρῶν, καλῶς ὠργανωμένων, δύναμιν ἡ ὁποία θ' ἀπέκοπτε τὰς πλαγίας συγκοινωνίας τοῦ Κεμὰλ καὶ θὰ τὸν ἠνάγκαζε εἰς ὑποχώρησιν πρὸς τὸ ἐσωτερικόν, ὅπου αἱ δυνάμεις του θὰ διελύοντο μοιραίως. Ὁ Μιλλερὰν ἠναγκάσθη ἄκων νὰ συγκατατεθῇ, μολονότι ἔβλεπε τὴν ἀποτυχίαν τοῦ ἀγγλοελληνικοῦ ἐγχειρήματος, διότι δὲν ἤθελε νὰ δυσαρεστήσῃ τὸν Λόϋδ Τζώρτζ ἐξ αἰτίας τῆς Ρηνανίας. Ἄλλως τε κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην αἱ τουρκικαὶ δυνάμεις ἠνώχλουν σοβαρῶς τὴν Γαλλίαν εἰς τὰ Συριακὰ σύνορα. Εὐτυχῶς ὅμως διὰ τὸ ἐγχείρημα τοῦτο ἦτο ἀναγκαία καὶ ἡ ἰταλικὴ συγκατάθεσις καὶ ἕνεκεν ταύτης ἀκριβῶς προεκλήθη ἡ σύγκλησις τοῦ ἀνωτάτου συμβουλίου ἐν Βουλώνῃ μετὰ τινας ἡμέρας, ὅπου ὡς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἀντεπροσώπευσα τὴν Ἰταλίαν. Ὑπεστήριξα ὅτι τὸ σχέδιον προελάσεως εἰς τὴν Ἀνατολίαν θ' ἀπετέλει σπουδαιότατον σφάλμα, διότι καὶ ἐν περιπτώσει ἐπιτυχίας μας ὄχι μόνον αἱ τουρκικαὶ δυνάμεις δὲν θὰ κατεστρέφοντο, ἀλλὰ καὶ ὁ τουρκικὸς ἐθνικισμὸς καὶ μιλιταρισμὸς θὰ ἐξήρχοντο τῆς τοιαύτης περιπετείας ἐνισχυμένοι.»

Ὁ κ. Βενιζέλος ζητῶν νὰ συνεργασθῇ μετὰ τῶν Μ. Δυνάμεων διὰ νὰ ἐξοντώσῃ τὸν Κεμαλικὸν παράγοντα ἔπρεπε βεβαίως νὰ γνωρίζῃ ὅτι δὲν ἐπρόκειτο περὶ ἀνταρτικῶν συμφυρμάτων. Μετὰ τὴν ἀπόρριψιν δὲ τῆς προτάσεώς του ταύτης δὲν ἦτο πλέον δυνατὸν νὰ τῷ ἀπέμενε οἱαδήποτε ἀμφιβολία ὅτι οὐδεμία διάθεσις βοηθείας τῆς Ἑλλάδος ὑπῆρχεν ἐκ μέρους τῶν Συμμάχων, εἰς τὸ Μικρασιατικὸν Μέτωπον, καὶ ὅταν ἀκόμη δὲν ἐγεννᾶτο κἂν ζήτημα ἐπανόδου τοῦ Κωνσταντίνου.

Τὸ κολοσσιαῖον σφάλμα τοῦ κ. Βενιζέλου βεβαίως δὲν ἀπαλλάσσει τοὺς διαδόχους του, ἐξακολουθήσαντας τὴν πολιτικήν του. Συζητητέον εἶναι ἐν τούτοις ἐὰν θὰ ἠδυνάμεθα ν' ἀντιμετωπίσωμεν ἄνευ κινδύνων τὴν ἐκκένωσιν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας πρὸ μιᾶς οὐσιαστικῆς, ἔστω καὶ προσωρινῆς, στρατιωτικῆς μας κατισχύσεως. Ἀλλ' οὔτε καὶ ἡ συνέχεια τῆς Μικρασιατικῆς ἐκστρατείας μετὰ τὸ 1920 εἶναι δυνατὸν νὰ συσκοτίσῃ τὰ πράγματα καὶ νὰ καλύψῃ τὴν εὐθύνην τοῦ τότε Ἕλληνος πρωθυπουργοῦ. Παρὰ τὰς ἀναγνωσματοποιουμένας ψευδολογίας ἡ ἀλήθεια δὲν κρύπτεται. Εἰς τὰ ἀπομνημονεύματα τοῦ Πουανκαρέ, τοῦ Φὸς, τοῦ Τσῶρτσιλ καὶ εἰς τὰς τόσας ἄλλας ἀψευδεῖς μαρτυρίας ἔρχεται νὰ προστεθῇ καὶ ἡ μαρτυρία — μαρτυρία στηριζομένη ἐπὶ γεγονότων — τοῦ διατελέσαντος τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἰταλίας.

Ἤδη δὲ οὐδεὶς καλῆς πίστεως συζητητὴς δύναται ν' ἀμφισβητήσῃ ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος καὶ οἱ περὶ αὐτὸν κακῶς ἐβασίσθησαν ἐπὶ τῆς ἐλπίδος ὅτι θὰ τοῖς παρείχετο πραγματικὴ βοήθεια ἐκ μέρους τῶν συμμάχων. Ἡ ἠθικὴ τοιαύτη, προερχομένη ἀπὸ τὸν ὀνειροπόλον Οὐΐλσωνα καὶ τὸν πανοῦργον Λόϋδ Τζώρτζ, ἦτο ἀνεπαρκής, ὄχι μόνον διότι ἐξουδετεροῦτο ἀπὸ τοὺς Γάλλους καὶ Ἰταλούς, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ πλείστους ὅσους Ἄγγλους καὶ Ἀμερικανούς. Μαζὶ μὲ τὴν ἀλήθειαν ταύτην ἀνακύπτει καὶ μία ἄλλη, πολὺ γενικωτέρα, ὅτι ἡ Ἀσιατικὴ Τουρκία δὲν ἦτο εὔκολος λεία πρὸς διανομήν, ὡς τὴν ἐφαντάσθησαν τινές, ἀλλὰ λαὸς ἔχων τὸ ἐθνικὸν αἴσθημα τοσοῦτον ἀναπτερωμένον καὶ ἰσχυρὸν ὥστε ν' ἀντιστῇ τελικῶς ἐναντίον οἱασδήποτε δυνάμεως. Εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν δὲν ἡττήθη μόνον ἡ Ἑλλάς, ἀλλὰ καὶ ἡ Ἀγγλία, καὶ ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἰταλία.

ΓΕΩΡΓ. ΙΩ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

Η ΤΕΧΝΗ εἶναι ἀρρήκτως δεμένη μὲ τὸν βιβλιοδέτη
ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ
Σάρδη—Προαστείου 11

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΜΕΓΑΛΑΙ ΠΛΗΜΜΥΡΑΙ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 18 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ἐκ τῆς πλημμυροπαθοῦς περιφερείας τηλεφωνοῦν ὅτι τὰ ὕδατα ἤρχισαν νὰ ὑποχωροῦν, πιστεύεται δὲ ὅτι ἐντὸς τριημέρου θὰ ἔχουν ἀποσυρθῇ ὁλοτελῶς. Τὰ ὕδατα τοῦ Ἀλιάκμονος, τὰ ὁποῖα εἶχον κατακλύσει ὡρισμένας περιφερείας, ἀπεσύρθησαν πρὸς τὴν λίμνην Γιαννιτσῶν. Εἰς τὸ Νεοχῶρι τὰ ὕδατα εἶνε στάσιμα. Εἰς τὸ Σινάχωρο κατεστράφησαν 3 χιλιάδες στρέμματα.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Κατὰ τὴν αὐριανὴν συνεδρίασιν τῆς Ἑταιρείας Ἱστορίας τῆς Ἰατρικῆς θὰ γίνουν αἱ κάτωθι ἀνακοινώσεις:

α) Κονταργύρη: Ἡ ἱστορία τῆς προθέσεως τῶν κάτω ἄκρων, β) Ἐμ. Λαμπαδαρίου: Ἡ Παιδολογία παρ' ἀρχαίοις, γ) Π. Ροντοπούλου: Περὶ τῶν ἰατρικῶν ὅρων, δ) τοῦ καθηγητοῦ κ. Ἀρ. Π. Κούζη: Τὸ περὶ σταθμῶν ἔργον τοῦ ἰατροῦ Πυροπούλου κατὰ κώδικα τῆς μονῆς τῶν Ἰβήρων.

ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΑΚΑ ΝΕΑ

Μέχρι τῆς ἑσπέρας τῆς χθὲς ἐδηλώθησαν εἰς τὸν Ἱππόδρομον αἱ κάτωθι διαγραφαί:

Ἐκ τῆς δευτέρας ἱπποδρομίας οἱ ἵπποι «Ἀσλὰν» καὶ «Λιξάξ» καὶ ἐκ τῆς τρίτης ἡ «Μποχάρα».

Κατ' ἀσφαλεῖς πληροφορίας, ἀφικνεῖται ἐκ Ρουμανίας ὁ Οὔγγρος τζόκεϋ Στέκερ, θεωρούμενος εἷς ἐκ τῶν καλυτέρων ἀναβατῶν.

Ἐξ Ἀγγλίας κομίζονται 3 καθαρόαιμοι ἵπποι, ἐν οἷς καὶ ἡ «Πολιρόσον» τῆς κ. Λελὲ Οἰκονόμου, ὑποψήφια διὰ τὸ Γκρὰν Πρί, δύο ἐκ Γαλλίας καὶ δύο ἐξ Ἰταλίας. Ἐπίσης ἐκ Συρίας οἱ κ.κ. Σατίλα καὶ Βορίδης ἀποστέλλουν 5 ἀραβικούς.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ Ο. ΔΑΡΙΓΚ & ΣΙΑ
ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Καλοῦνται οἱ μέτοχοι τῆς Ἀν. Βιομηχαν. Ἑταιρείας Ο. Δάριγκ & Σια ὅπως προσέλθωσιν εἰς τὰ ἐν Χαλκίδι γραφεῖα αὐτῆς, ὁδὸς Ἀρεθούσης, τὴν 10ην Μαΐου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 4 μ.μ. πρὸς συγκρότησιν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως.

Θέματα ἡμερησίας διατάξεως:

1) Ἀκρόασις τῶν ἐκθέσεων τοῦ Δ. Συμβουλίου καὶ τῶν Ἐλεγκτῶν ἐπὶ τῆς χρήσεως 1930.
2) Ἔγκρισις τοῦ Ἰσολογισμοῦ.
3) Ἀπαλλαγὴ τῶν μελῶν τοῦ Δ. Συμβουλίου καὶ τῶν ἐλεγκτῶν ἀπὸ τῶν εὐθυνῶν διὰ τὸ ὑπόλογον ἔτος 1930.
4) Ἐκλογὴ δύο ἐλεγκτῶν καὶ δύο ἀναπληρωματικῶν διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ ἔτους 1931 καὶ προσδιορισμὸς τῆς ἀμοιβῆς αὐτῶν.

Ἑκάστη εἰκοσὰς μετοχῶν παρέχει δικαίωμα μιᾶς ψήφου. Ἡ κατάθεσις τῶν μετοχῶν καὶ ἡ προσαγωγὴ τῶν ἀποδείξεων καταθέσεων καὶ ἐγγράφων ἀντιπροσωπείας ὀφείλει νὰ γίνῃ κατὰ τοὺς ὅρους καὶ προθεσμίας τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ Νόμου 2190.

(Ἐκ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου)

ΑΤΤΙΚΟΝ
ΑΥΡΙΟΝ
ΕΝΑ ΠΑΡΙΖΙΑΝΙΚΟ ΜΠΙΖΟΥ
„ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ"
ΓΑΛΛΙΚΗ ΟΜΙΛΟΥΣΑ 100 %
μὲ τοὺς διασημοτέρους Γάλλους ἠθοποιούς
SIMON CERDAN
ANDRÉ ROANNE—DOLLY DAVIS—SIM GERALD & ANDRE DUBOSE
συμπράξει τῆς Ἑλληνίδος
ΝΙΚΗΣ ΓΑΛΑΖΟΥΔΗ
ἥτις τραγουδᾷ ΕΛΛΗΝΙΣΤΙ
Ἐπὶ πλέον
ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟΝ ΖΟΥΡΝΑΛ
παρμένο ἀπὸ τὸν χορὸν τῶν μικρῶν Λευκῶν Κλινῶν στὸ Παρίσι. Ἐμφανίζονται ΟΛΑΙ ΑΙ ΚΑΛΛΟΝΑΙ ΤΟΥ 1931 ὡς καὶ οἱ διασημότεροι καλλιτέχναι τῆς Γαλλίας ΖΟΖΕΦΙΝ ΜΠΑΪΚΕΡ — ΓΚΑΜΠΡΙ ΜΟΡΛΕ — ΜΙΛΤΟΝ καὶ ἄλλοι, οἵτινες ἐκτελοῦν τὰ ἐπιτυχέστερα νούμερά των. Ἐκτὸς προγράμματος σᾶς ἐπιφυλάσσεται ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΕΚΠΛΗΞΙΣ!!...
ΑΥΡΙΟΝ ΣΤΟ
ΑΤΤΙΚΟΝ
ΔΕΟ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΔΙΚΗ ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟΝ

Εἰς τὸ Κακουργιοδικεῖον ἔγινε χθὲς ἡ δίκη διὰ τὸν φόνον τοῦ γέροντος χωρικοῦ Γ. Στεργίου ἢ Γκουζανᾶ ὁ ὁποῖος διεπράχθη πρὸ καιροῦ εἰς τὸ χωρίον Μύλοι τῆς Λαμίας. Κατηγορούμενος ἦτο ὁ ἐπὶ θυγατρὶ γαμβρὸς τοῦ φονευθέντος Χ. Λάτος ἐτῶν 30, ὁ ὁποῖος καὶ ἠθῳώθη λόγῳ ἀμφιβολιῶν.

ΟΙ ΠΑΥΘΕΝΤΕΣ ΕΡΓΑΤΑΙ ΤΗΣ ΟΥΛΕΝ

Ἐπιτροπὴ ἐργατῶν τῆς Οὔλεν, παρουσιασθεῖσα εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας, ἐζήτησεν ὅπως δοθῇ καὶ εἰς αὐτούς, ὡς προηγουμένως εἰς ἄλλους, ἀποζημίωσις διὰ τὴν ἀπόλυσίν των ὑπὸ τῆς ἑταιρείας.

Ἡ Ἑταιρεία, τοὐναντίον, ἐδήλωσεν, ὅτι ἐφ' ὅσον ἀνήγγειλε τὴν ἀπόλυσίν των δύο μῆνας ἐνωρίτερον, εἰς οὐδεμίαν ἀποζημίωσιν ὑποχρεοῦται.

Τὸ ὑπουργεῖον ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν ἀντιπρόσωπον τῶν ἐργατῶν νὰ ὑποβάλῃ σχετικὸν ὑπόμνημα.

ΟΙ ΠΑΓΟΠΛΗΚΤΟΙ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ

ΚΑΛΑΜΑΙ (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν παγοπλήκτων περιφερειῶν, κατόπιν σχετικῆς μεταξύ των συνεννοήσεως, συνῆλθον χθὲς εἰς κοινὴν σύσκεψιν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς πόλεώς μας.

Εἰς τὴν σύσκεψιν αὐτὴν ἔλαβον μέρος καὶ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἐμπορικοῦ κόσμου Καλαμῶν, ἀπὸ κοινοῦ δὲ μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἐνδιαφερομένων παραγωγῶν, διεξήχθη μακρὰ συζήτησις περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἱκανοποιητικωτέρας ἐπιλύσεως τῶν αἰτημάτων τῶν παγοπλήκτων ἀγροτῶν τῆς Μεσσηνίας.

Οἱ συνελθόντες ἐνέκριναν ἐν τέλει τὸ κατωτέρω ἀνακοινωθέν, δι' οὗ ἀποκρυσταλλοῦνται αἱ ἀντιλήψεις τοῦ συνεδρίου:

«Ἐπιθυμοῦντες ὅπως ἐξευρεθῇ μία ἱκανοποιητικὴ λύσις διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν παγοπλήκτων σταφιδοπαραγωγῶν καὶ ὅπως ἡ ἀπόφασις τῶν Μεσσηνίων σταφιδοπαραγωγῶν ὑποβληθῇ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὡς κοινὴ ἐνέργεια τῆς σταφιδοπαραγωγῆς καὶ τοῦ ἐμπορίου, ἀπεφασίσαμεν κατὰ τὴν σημερινὴν σύσκεψιν ἐν τῷ Ἐμπορικῷ Ἐπιμελητηρίῳ, εἰς ἣν συμμετέσχον διάφοροι σταφιδοπαραγωγοὶ καὶ ἔμποροι νὰ συγκληθῇ μία σύσκεψις τῶν ἀντιπροσώπων τῶν σταφιδοπαραγωγῶν ὅλων τῶν Δήμων καὶ τῶν ἐξαγωγέων ἐμπόρων, ἵνα διατυπώσουν ἀπὸ κοινοῦ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τὰς ἀπόψεις τῆς παραγωγῆς καὶ τοῦ ἐμπορίου σχετικῶς μὲ τὴν συμφερωτέραν ἀποζημίωσιν τῶν παγοπλήκτων παραγωγῶν, καὶ ἀπὸ κοινοῦ ἐπιζητήσωμεν τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῶν.

Ὡς ἡμέραν συσκέψεως ὡρίσαμεν τὴν μεταπροσεχῆ Κυριακὴν 26ην Ἀπριλίου. Εἰς τὴν σύσκεψιν ἀπεφασίσθη νὰ συμμετάσχουν ὡς ἀντιπρόσωποι τῶν παραγωγῶν οἱ κ.κ. πρόεδροι κοινοτήτων ἢ ἀντιπρόσωποι αὐτῶν δεόντως ἐξουσιοδοτημένοι, οἱ πρόεδροι συνεταιρισμῶν καὶ οἱ διευθυνταὶ Ἑνώσεων Συνεταιρισμῶν.

Πρὸς τοῦτο καλοῦμεν τοὺς κ.κ. προέδρους κοινοτήτων, προέδρους συνεταιρισμῶν καὶ διευθυντὰς συνεταιρισμῶν νὰ παρευρεθοῦν τὴν 26ην Ἀπριλίου ὥραν 9 1)2 π.μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου. Εἰς τὴν σύσκεψιν θὰ παρακληθῇ νὰ συμμετάσχῃ καὶ ὁ κ. Νομάρχης.

Ἐξ ὀνόματος τῶν συνελθόντων: Π. Ι. Κωστόπουλος, πρόεδρος Ἐμπορ. καὶ Βιομ. Ἐπιμελητηρίου Καλαμῶν, Χρ. Πάστρας, πρόεδρος Ἐμπορ. Συλλόγου, Π. Καψαλιάσης, Κ. Σταματόπουλος, Α. Τασόπουλος, Π. Θεοδωρόπουλος, Α. Λυμπερόπουλος, Γ. Δημητρακόπουλος.

ΜΕΓΑΛΟΣ ΘΟΡΥΒΟΣ!
ΔΕΝ ΗΛΛΑΞΕ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ
ἀλλὰ
ΤΟ ΤΕΛΟΣ
τοῦ
ΚΟΜΨΟΤΕΧΝΗΜΑΤΟΣ
ΜΗ ΡΩΤΑΣ ΓΙΑΤΙ...
Η ΝΕΑ ΚΟΠΙΑ
Μὲ ἐντελῶς
ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟΝ ΤΕΛΟΣ
μὲ τὴν
ΛΙΑΝΕ ΧΑΪΝΤ
καὶ τὸν
ΒΙΛΛΥ ΦΟΡΣΤ
προβάλλεται στὸ
ΠΑΝΘΕΟΝ
ΑΠΟ ΣΗΜΕΡΟΝ

Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ

Ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα ὑπέβαλε χθὲς τὴν πρωΐαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας τὸ καταρτισθὲν ὑπ' αὐτῆς νομοσχέδιον περὶ τροποποιήσεως τοῦ ὀργανισμοῦ της.

Καθ' ἃ εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωμεν, ὁ ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας κ. Ἀλεξανδρῆς ἔχει τὴν γνώμην ὅτι τὸ νομοσχέδιον τοῦτο πρέπει νὰ ἀπαλειφθοῦν ὡρισμέναι διατάξεις του, καθόσον εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ δώσουν λαβὴν εἰς παρεξηγήσεις. Συγκεκριμένως ὑποστηρίζει ὅτι πρέπει νὰ ἀπαλειφθοῦν αἱ διατάξεις αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὴν πρόσληψιν τῶν ὑπαλλήλων καθὼς καὶ ἄλλαι τινὲς δευτερευούσης σημασίας, καὶ τοῦτο διότι ὑπάρχει φόβος νὰ θεωρηθοῦν ὡς ἀποσκοποῦσαι εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν κομματικῶν συμφερόντων τῆς Κυβερνήσεως.

Τὰς ἀνωτέρω ἀντιλήψεις του ὁ κ. Ἀλεξανδρῆς διεβίβασε χθὲς τὸ ἀπόγευμα πρὸς τὴν Διοίκησιν τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης.

Η ΕΣΠΕΡΙΝΗ ΣΥΣΚΕΨΙΣ

Τὴν ἑσπέραν συνεκροτήθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας σύσκεψις εἰς τὴν ὁποίαν ἔλαβον μέρος ὁ Διοικητὴς τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης κ. Γόντικας, ὁ διευθυντὴς τῆς Τραπέζης κ. Τρακάκης καὶ ὁ γενικὸς γραμματεὺς τοῦ ὑπουργείου τῆς Γεωργίας κ. Καραμάνος, καθ' ἣν συνεζητήθη λεπτομερῶς τὸ νομοσχέδιον.

Ἡ σύσκεψις θὰ ἐπαναληφθῇ καὶ πάλιν αὔριον τὸ ἀπόγευμα. Ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τῶν πορισμάτων αὐτῆς θὰ ἐπενεχθοῦν αἱ δέουσαι τροποποιήσεις εἰς τὸ νομοσχέδιον.

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Συνελήφθη ὁ Κ. Γαβαλᾶς, ὑπάλληλος τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Γ' Σεπτεμβρίου χαρτοπωλείου Χ. Προβελεγγίου, κατηγορούμενος ὅτι ἀφῄρεσε κατὰ καιροὺς ἐκ τοῦ καταστήματος τούτου πράγματα ἀξίας 200 χιλιάδων δραχμῶν.

—Κατὰ τὴν χθεσινὴν εἰς Πειραιᾶ θύελλαν ἀνετράπη πρὸ τῆς Φρεαττύδος μία ἁλιευτικὴ λέμβος, ἐκ δὲ τῶν ἐπιβαινόντων δύο ἁλιέων, ὁ εἷς ἐπνίγη. Ὁ ἕτερος διεσώθη ὑπὸ τοῦ ἱστιοφόρου «Ἁγία Τριάς».

—Ἀπεπειράθη ν' αὐτοκτονήσῃ χθὲς εἰς Πειραιᾶ δι' αἰσθηματικοὺς λόγους ἡ Φωτεινὴ Ρηγάκη, ἐτῶν 18, λαβοῦσα ἰσχυρὰν δόσιν βάμματος ἰωδίου. Μετεφέρθη ἐν σοβαρᾷ καταστάσει εἰς τὸ Ζάννειον Νοσοκομεῖον.

—Εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ε.Κ.Π. συνεκεντρώθησαν χθὲς ἀντιπρόσωποι τῶν διαφόρων ναυτεργατικῶν ὀργανώσεων καὶ ἀπεφάσισαν τὴν ἑνοποίησιν των ὑπὸ μίαν Ὁμοσπονδίαν πρὸς ἀποτελεσματικωτέραν ἀντιμετώπισιν τῶν ἐκκρεμῶν ζητημάτων των.

Ο ΠΡΟΛΑΒΩΝ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΕΙΔΕ!
ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΗΜΕΡΑ
τοῦ μεγαλουργήματος
Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ
ΕΝΑΡΞΙΣ ΑΠΟ ΤΗΣ 10ης ΠΡΩΪΝΗΣ
Τιμαὶ ἠλαττωμέναι
ΑΥΡΙΟΝ
τὸ λαοφιλὲς μυθιστόρημα
ΤΟΥ ΑΛΕΞ. ΔΟΥΜΑ
ΤΟ ΠΕΡΙΔΕΡΑΙΟΝ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ
Ταινία Γαλλική
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ
ΑΠΟΛΛΩΝ
ΜΗΝΥΤΩΡ

ΜΠΕΝΤΟΝΙΕΡΑ μεταχειρισμένη ἀλλ' ἐν καλῇ καταστάσει ζητεῖται πρὸς ἀγοράν. Ἑταιρεία Ἠλεκτρογκάζ ὁδὸς Λυκούργου 4.

ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ ΔΕΝ ΜΑΣ ΑΠΟΔΙΔΟΥΝ ΤΟ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟΝ ΣΜΥΡΝΗΣ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 18. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἀπερρίφθη ἡ αἴτησις τῶν Ἑλλήνων τῆς Σμύρνης ὅπως τοὺς παραχωρηθῇ τὸ ἑλληνικὸν νεκροταφεῖον τῆς πόλεως.

ΤΑ ΕΡΓΑ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 18. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ὁ κ. Α. Δίγκας συνειργάσθη σήμερον μὲ τὸν ἐπιθεωρητὴν τῶν Δημοσίων ἔργων διὰ τὰ ὑπὸ ἐκτέλεσιν ἔργα ὁδοποιΐας. Ἀπεφασίσθη νὰ διαταχθῇ ἡ ἑταιρεία Μακὴ νὰ ἐπισκευάσῃ ὅλας τὰς ὁδοὺς τῆς Μακεδονίας, περὶ ὧν δὲν προνοεῖ ἡ σχετικὴ σύμβασις.

Τὸ ἀπόγευμα ὁ κ. Δίγκας μετέβη εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «Φαουντέσιον» καὶ παρεκάλεσεν ὅπως ἐπισπευσθῇ ἡ ἐκτέλεσις τῶν ὑδραυλικῶν ἔργων τοῦ Ἀξιοῦ.

ΝΕΟΝ ΑΝΑΡΡΩΤΗΡΙΟΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 18. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Οἱ κ. κ. Γονατᾶς καὶ Ἰασωνίδης, μετέβησαν εἰς Γουμένιτσαν καὶ παρέστησαν εἰς τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἱδρυθέντος ἐκεῖ ἀναρρωτηρίου. Διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τούτου παρεχωρήθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς τὸ παλαιὸν κτίριον τῶν στρατώνων.

ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΠΟΛΕΜΙΣΤΩΝ

Ἡ διὰ σήμερον ἀγγελθεῖσα ἑλληνικὴ ἑορτὴ ὑπὸ τῆς «Ἑνώσεως παλαιῶν πολεμιστῶν Πειραιῶς» εἰς τὸ Ποδηλατοδρόμιον Νέου Φαλήρου ἀναβάλλεται, διότι λόγῳ τῆς χθεσινῆς βροχῆς κατέστη ἀκατάλληλον τὸ γήπεδον διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ προγράμματος.

ΕΙΣΘΕ ΠΟΛΙΤΙΣΜΕΝΟΙ;

Ἂν εἶσθε, θὰ ἔχετε τὰ ἱερά σας ἰδεώδη, ὅπως ἕνας καλλιτέχνης, ἕνας θεόπνευστος ἱερεύς, ἕνας βαθὺς φιλόλογος. Θὰ ἐμπνέεσθε ἀπὸ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ Ὡραίου, καὶ θὰ ἔχετε θεότητά σας τὴν Καλαισθησίαν. Ξεύρετε ὅμως ποῦ καὶ μόνον θὰ συναντήσητε; ... εἰς τὸν καλλιτέχνην βιβλιοδέτην Γ. ΣΑΡΔΗΝ (ὁδὸς Προαστείου 11. Ἔναντι ὁδοῦ Φειδίου). Κάμετέ του μίαν ἐπίσκεψιν καὶ θὰ πεισθῆτε.

ΟΣΕΣ ΚΑΙ ΟΣΟΙ
Θέλετε νὰ ἀπολαύσετε
ΟΣΕΣ ΚΑΙ ΟΣΟΙ
Θέλετε νὰ μορφωθῆτε
ΟΣΕΣ ΚΑΙ ΟΣΟΙ
Θέλετε νὰ γίνετε ἀστέρες
ΟΣΕΣ ΚΑΙ ΟΣΟΙ
Θέλετε νὰ ξετρελλάνετε τοὺς φίλους καὶ τὶς φίλες σας;
ΑΓΟΡΑΣΑΤΕ ΤΗΝ
2 ΜΑΪΟΥ
τὸ Μεγάλο Ἑβδομαδιαῖο Εἰκονογραφημένο Κινηματογραφικὸ Περιοδικὸ
ΤΟ „ΠΑΡΛΑΝ"
ποὺ θὰ κυκλοφορήσῃ εἰς
100.000
ἀντίτυπα
Λίγα περιεχόμενα: Ἀνέκδοτη καὶ ἄγνωστη βιογραφία τῆς Λίλιαν Χάρβεϋ. - Παγκόσμιον κινηματογραφικὸν ρεπορτάζ. - Ἑλληνικὴ κινηματογραφικὴ κίνησις. - Αἱ νέαι ταινίαι. - Ὁ ἀθλητισμὸς καὶ οἱ ἀστέρες.-Μυθιστορήματα, διηγήματα, χρονογραφήματα κτλ. κτλ.
ΠΡΩΤΟΦΑΝΕΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ
ΠΟΛΥΤΙΜΑ ΒΡΑΒΕΙΑ
ΜΗΝΥΤΩΡ

Η ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΒΑΛΚΑΝΙΚΗ ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ

ΣΟΦΙΑ, 18 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας) — Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας κατήρτισε τὸ πρόγραμμα τῆς Γεωργικῆς Βαλκανικῆς Διασκέψεως, ἡ ὁποία θὰ γίνῃ περὶ τὰ τέλη τοῦ μηνός. Εἰς τὴν διάσκεψιν θὰ μετάσχωσιν ἀντιπρόσωποι ὅλων τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν.

ΤΑ ΠΕΡΙ ΣΥΝΘΕΤΙΚΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΤΩΝ ΧΡΕΩΓΡΑΦΩΝ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Μαρῆς ἀνεκοίνωσε χθὲς ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὄχι μόνον δὲν πρόκειται νὰ ἐπιβάλῃ τὴν συνθετικὴν φορολογίαν ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν χρεωγράφων, ἀλλὰ καὶ οἱανδήποτε ἄλλης φύσεως φορολογίαν.

ΔΕΝ ΕΠΝΙΓΗ Ο κ. ΓΚΟΡΤΕΡ

ΚΟΜΟΤΙΝΗ, 18 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ἡ ἀναγραφεῖσα εἰς τὰς ἐφημερίδας εἴδησις ὅτι ἐναυάγησε ἡ βενζινάκατος τοῦ κ. Γκόρτερ, προέδρου τῆς Μικτῆς Ἑλληνοτουρκικῆς ὑποεπιτροπῆς ἀπεδείχθη ὅτι στερεῖται ὑποστάσεως. Ὁ κ. Γκόρτερ ἐπωφελούμενος τῶν διακοπῶν τοῦ Πάσχα ἐξέδραμεν εἰς θαλασσίαν ἐκδρομήν, ἐπέστρεψε δὲ μόλις χθὲς ἐνταῦθα.

Η ΡΩΣΣΟ-ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 18. (Πρακτορεῖον Τρανζόσεαν).— Τὸ πλῆρες κείμενον τῆς ρωσσο-γερμανικῆς συμφωνίας τὸ δημοσιευθὲν σήμερον ἀποκαλύπτει ὅτι θὰ γίνουν συμπληρωματικαὶ ρωσσικαὶ παραγγελίαι ἐκ 300 ἑκατομμυρίων μάρκων ἀπὸ τῆς 15ης τρέχοντος μηνὸς Ἀπριλίου μέχρι τῆς 31ης προσεχοῦς μηνὸς Αὐγούστου.

ΕΝΤΑΛΜΑ ΦΥΛΑΚΙΣΕΩΣ

Ἐν ὀνόματι τοῦ Νόμου καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας.

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Καστορίᾳ Πλημμελειοδίκαις ἀνακριτής.

Ἐπειδὴ ὁ Βασίλειος Γεωργίου Μυλωνᾶς, γεννηθεὶς ἐν Πολυκάρπῃ καὶ κατοικῶν ἐν Καστορίᾳ, ἐτῶν 35, ἐργατικὸς καὶ χριστιανὸς ὀρθόδοξος, κατηγορεῖται ὡς ὑπαίτιος τοῦ ὅτι: Ἐν Καστορίᾳ τὴν 7ην Ἀπριλίου 1931 κατεῖχε σιγαρόχαρτον μὴ προερχόμενον ἐκ τῶν ἀποθηκῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, βάρους ἄνω τῶν 50 γραμμαρίων, ἤτοι περὶ τὰ ἑξακόσια (600) φυλλάδια, ὅπερ εἰσήγαγεν ἐκ ξένου ὁμόρου Κράτους, τῆς Ἀλβανίας, καὶ διέθετε τοῦτο πρὸς ἐμπόριον πωλῶν εἰς διαφόρους κατοίκους τῆς ἐπαρχίας Καστορίας, ἐκ τούτου δὲ ἡ προσγενομένη εἰς τὸ Δημόσιον ζημία ἐκ τῆς στερήσεως τῶν δικαιωμάτων του διὰ τέλη καὶ φόρους ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν 5000 δραχμῶν, ἤτοι κατηγορεῖται ἐπὶ κακουργήματι προβλεπομένῳ καὶ τιμωρουμένῳ ἀπὸ τὸ ἄρθρον 83 § 3 τοῦ Κώδικος περὶ καπνῶν Νόμου ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ Ν.Δ. τῆς 11 Ἰουλίου 1925, ἄρθρ. 100, 107, 108 ἐδαφ. 2, 109, 110, 111, 135 καὶ 137 ὡς ἐτροποποιήθησαν ὑπὸ Ν. Δ. 30ῆς Ὀκτωβρίου—4 Νοεμβρίου 1925, ἄρθρ. 6, 7, 8, 17 καὶ 18 τοῦ 1165 Νόμου περὶ τελωνειακοῦ Κώδικος καὶ τῶν Νόμων 4317 ἄρθρ. 2, 4057 ἄρθρ. 1, 3893 ἄρθρ. 4 καὶ 3995 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου. Ἐπειδὴ ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἀνακρίσεων ὑπάρχουν ὑπόψιαι κατὰ τοῦ κατηγορουμένου τούτου ἐπὶ τῇ ἐκτεθείσῃ πράξει. Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ παρὰ τοῖς ἐνταῦθα Πλημμελειοδίκαις Εἰσαγγελέως. Ἰδόντες καὶ τὰ ἄρθρα 202, 212 καὶ 228 τῆς Ποιν. Δικονομίας ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῶν ΒΩΖ' καὶ ΓΨΠΓ' Νόμων. Ἐντελλόμεθα τὴν προφυλάκισιν τοῦ εἰρημένου κατηγορουμένου.

Ἐν Καστορίᾳ τῇ 9 Ἀπριλίου 1931.

Ὁ Ἀνακριτὴς Καστορίας Ἀλέξανδρος Παπαζήσης. Ὁ Ὑπογραμματεὺς Παντελῆς Τάνης.

Ἀριθ. 375. Διευθύνεται πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐνταῦθα Πλημμελειοδικῶν τὸ παρὸν ἔνταλμα πρὸς ἐκτέλεσιν. Ἐν Καστορίᾳ αὐθημερόν. Ὁ Ἀνακριτὴς Καστορίας Ἀλέξ. Παπαζήσης. Ὅτι ἀκριβὲς ἀντίγραφον. Ἐν Καστορίᾳ τῇ 14 Ἀπριλίου 1931. Ὁ Ὑπογραμματεὺς Παντ. Τάνης.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ διὰ κατοικίαν παραδιδόμενα ἀμέσως: 1) ἐν τῇ στοᾷ Πεσμαζόγλου δύο δωμάτια μετὰ κουζίνας κλπ. χρειωδῶν καὶ 2) τρία δωμάτια μετὰ κουζίνας κλπ. χρειωδῶν ὁδὸς Πατριάρχου Ἰωακεὶμ ἀριθ. 59.
Πληροφορίαι καθ' ἑκάστην 11—12 π. μ. παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Νικ. Χούντρα, στοὰ Πεσμαζόγλου.

ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΓΑΛΛΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ ΔΙΑ ΚΑΤΑΣΚΟΠΕΙΑΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 18. (Πρακτ. Τρανζόσεαν).— Τὸ κάτωθι ἐπίσημον ἀνακοινωθὲν ἐδόθη πρὸς δημοσίευσιν εἰς τὸν Τύπον σήμερον τὸ ἀπόγευμα:

«Τρεῖς Γάλλοι ἀξιωματικοί, ἐν οἷς εἷς ἀνήκων εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς Γαλλικῆς Πρεσβείας, ἐζήτησαν καὶ ἔτυχον ἀδείας ἐκ μέρους τῶν γερμανικῶν ἀρχῶν ὅπως μεταβοῦν εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Πρωσσίαν καὶ ἐπισκεφθοῦν τὰ πεδία τῶν μαχῶν εἰς Τάνενμπεργκ καὶ Γκούμπιννεν. Τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ἀφίξεώς των εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Πρωσσίαν οἱ ἐν λόγῳ τρεῖς ἀξιωματικοὶ συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ Γάλλου Προξένου εἰσῆλθον εἰς τοὺς στρατῶνας πυροβολικοῦ τῆς Καινιξβέργης καὶ ἔλαβον φωτογραφίας τῶν ἐκτελουμένων κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην στρατιωτικῶν ἀσκήσεων. Συλληφθέντες ὑπὸ τῆς φρουρᾶς τῶν στρατώνων οἱ τρεῖς ἀξιωματικοὶ ἀφέθησαν ἐλεύθεροι μετὰ τὴν διαπίστωσιν τῆς ταυτότητός των. Αἱ φωτογραφικαί των μηχαναὶ κατεσχέθησαν μαζὶ μὲ τὰς ληφθείσας φωτογραφίας. Αἱ ἁρμόδιαι γερμανικαὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ χαρακτηρίζουν τὴν τοιαύτην συμπεριφορὰν ξένων ἀξιωματικῶν ἐντὸς τῆς ὠχυρωμένης γερμανικῆς στρατιωτικῆς ζώνης ὡς μὴ τακτικήν. Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν προέβη εἰς σχετικὰς παραστάσεις ὑπὸ τὸ πνεῦμα τοῦτο»

ΣΗΜΕΙΩΣΑΤΕ
ΤΗΝ
ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑΝ
27Η
ΑΠΡΙΛΙΟΥ
ΣΤΟ
ΑΤΤΙΚΟΝ
ΔΕΟ

EVA
ΝΤΑΜΕΣ
Eva

ΚΑΠΝΙΖΕΤΕ
ΝΤΑΜΕΣ
ΠΟΙΟΤΗΣ ΕΞΑΙΡΕΤΟΣ
ΠΑΡΕΧΟΝΤΑΙ ΧΡΗΣΙΜΑ ΔΩΡΑ

ΚΟΥΖΙΝΑΙ
FAIRMOUNT
Ἐρωτήσατε ἕναν ποὺ ἔχει στὸ σπίτι του Κουζίνα ΦΕΡΜΑΟΥΝΤ καὶ θὰ πεισθῆτε ὅτι εἶνε τὸ τελειότερον καὶ οἰκονομικώτερον σύστημα. Μὲ τὴν ἴδια φωτιά: Μαγειρική, φοῦρνο, ἐσχάρα, σουβλάκια, χῶρον διὰ σίδερα σιδερώματος καὶ ΘΕΡΜΟΣΙΦΩΝΑ. Παρακαταθήκη παρὰ τῷ Γεν. Ἀντ. Ι. Ν. ΔΗΜΟΛΑΚΗ, ὁδὸς Ἑρμοῦ 86 (εἴσοδος Ἀγυιᾶς 1) Ἀθῆναι.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ἔπιπλα τραπεζαρίας εἰς τιμὴν εὐκαιρίας. Δευκαλίωνος 27. Δευτέρα στάσις μετὰ τὸ Λυσσιατρεῖον. Ὥρα 1—5 μ. μ.

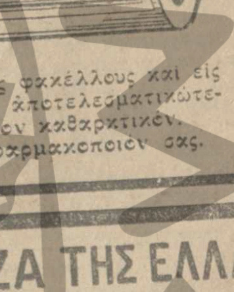

CARLO ERBA S. A.
MILANO-ITALIA
Ἡ μαγνησία «ΕΡΜΠΑ» εἰς φακέλλους καὶ εἰς φιάλας εἶνε τὸ ἀνώτερον, ἀποτελεσματικώτερον καὶ οἰκονομικώτερον καθαρτικόν.
Ζητήσατέ το ἀπὸ τὸν φαρμακοποιόν σας.
Ἀντιπρόσωπος - Ἀποθηκάριος
ΠΟΛΥΚ. ΜΙΡΑΛΕ
ΑΠΕΛΛΟΥ 1 - ΑΘΗΝΑΙ

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΔΡΑΧ. 425.915.011
Πᾶσαι αἱ Τραπεζιτικαὶ ἐργασίαι ὑπὸ ὅρους συμφέροντας.
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ:
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, ΑΡΓΟΣ, ΠΥΡΓΟΣ, ΠΑΤΡΑΙ, ΚΕΡΚΥΡΑ, ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ, ΝΑΥΠΛΙΟΝ, ΑΙΓΙΟΝ, ΚΑΛΑΜΑΙ, ΣΥΡΟΣ, ΧΙΟΣ, ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ, ΒΟΛΟΣ, ΘΕΣ)ΝΙΚΗ, ΛΑΡΙΣΣΑ, ΤΡΙΚΚΑΛΑ, ΜΥΤΙΛΗΝΗ, ΧΑΝΙΑ, ΖΑΚΥΝΘΟΣ, ΠΛΩΜΑΡΙΟΝ, ΤΡΙΠΟΛΙΣ, ΧΑΛΚΙΣ, ΚΑΡΔΙΤΣΑ, ΚΑΒΑΛΛΑ, ΠΡΕΒΕΖΑ, ΚΑΡΛΟΒΑΣΙ, ΒΑΘΥ, ΝΑΞΟΣ, ΡΕΘΥΜΝΟΣ, ΦΑΡΣΑΛΑ, ΙΣΤΙΑΙΑ, ΦΛΩΡΙΝΑ, ΑΓΡΙΝΙΟΝ, ΑΜΑΛΙΑΣ, ΛΑΜΙΑ, ΔΡΑΜΑ, ΙΩΑΝΝΙΝΑ
ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις ΕΛΛΑΔΟΣ & ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΣΥΜΜΕΤΟΧΟΣ ΤΗΣ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝῼ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ
COMMERCIAL BANK OF THE NEAR EAST LTD
4 LONDON WALL BULDINGS EC 2
μετ' ὑποκαταστημάτων ΕΝ ΚΩΝ)ΠΟΛΕΙ & ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ
Καταθέσεις ἐν ὄψει καὶ ἐπὶ προθεσμίᾳ ἀποδοτέαι εἰς ὃ νόμισμα ἐγένοντο, ὑπὸ ὅρους συμφέροντας,
Ταμιευτήριον μέχρι 100.000 δρ. 4 1)4 ο)ο ἀπηλλαγμένον φόρου

ΤΟ ΚΑΠΕΛΛΑΚΙ ΤΟΥ 1931
ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΗΣ & ΧΡΗΣΤΟΥ
ΣΤΑΔΙΟΥ-ΕΜ. ΜΠΕΝΑΚΗ ΓΩΝΙΑ

ΤΟ ΣΙΝΕΞ ΕΙΝΕ ΚΟΛΛΑ ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΓΙΑ ΤΑ ΣΧΙΣΜΕΝΑ ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ ΚΑΙ ΚΑΘΕ ΔΕΡΜΑΤΙΝΟ ΕΙΔΟΣ
ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΠΑΝΤΟΥ. ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ: Γ. ΚΟΝΤΑΞΟΠΟΥΛΟΣ ΔΩΡΟΥ 10 - ΑΘΗΝΑΙ

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5Η

Η ΑΓΓΛΙΚΗ ΜΕΣΟΛΑΒΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΕΛΛΗΝΟΒΟΥΛΓΑΡΙΚΑ

Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ ΘΕΩΡΕΙΤΑΙ ΠΡΩΤΟΦΑΝΗΣ

ΣΟΦΙΑ, 18. (Ἀθηναϊκὸν Πρακτορεῖον).—Οἱ πολιτικοὶ κύκλοι τῆς Σόφιας ἀναμένουν μετ' ἀνυπομονησίας τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ἐνταῦθα πρεσβευτοῦ τῆς Ἀγγλίας κ. Οὐότερλω, ὅστις πρὸ δεκαπενθημέρου εἶχεν ἀναχωρήσει εἰς Δαλματίαν καὶ ἐκεῖθεν εἰς Λονδῖνον, ὅπως ἐκθέσῃ εἰς τὸν κ. Χέντερσον τὰ ἀποτελέσματα τῶν μετὰ τοῦ κ. Μπούρωφ συνομιλιῶν αὐτοῦ καὶ τὴν ἀπάντησιν τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν πρότασιν τοῦ Ἄγγλου ὑπουργοῦ. Λέγεται ὅτι ὁ κ. Οὐότερλω κομίζει τὴν ὁριστικὴν ἀπάντησιν τοῦ κ. Χέντερσον. Οἱ ἐνταῦθα πολιτικοὶ φρονοῦν ὅτι ἐὰν σχηματισθῇ νέα Κυβέρνησις ὑπὸ τὸν κ. Μαλίνωφ τὰ ἑλληνοβουλγαρικὰ θὰ λυθῶσι ταχέως, καθόσον ὁ κ. Μαλίνωφ εἶνε ἔνθερμος θιασώτης τῆς μετὰ τῶν γειτόνων συνεννοήσεως καὶ ἰδιαιτέρως τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Βουλγαρίας διαφορῶν.

Ὑποτίθεται ὅτι ὁ κ. Οὐότερλω θὰ εὑρίσκεται εἰς Σόφιαν τὴν 21ην Ἀπριλίου ἐ.ἔ.

Ὁ μέχρι τοῦ 1908 διπλωματικὸς πράκτωρ τῆς Βουλγαρίας ἐν Κων)πόλει καὶ πρώην πρεσβευτὴς ἐν Βερολίνῳ κ. Ἰβὰν Στεφ. Γκέσωφ, δημοσιεύει κύριον ἄρθρον ἐν τῇ «Μὶρ» καὶ τονίζει τὸ μέγα ἐνδιαφέρον τῆς Κυβερνήσεως Μακδόναλδ πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς εἰρήνης ἐν Εὐρώπῃ καὶ ἐν τῷ κόσμῳ καὶ τὴν φιλικὴν ἐπέμβασιν αὐτῆς πρὸς διακανονισμὸν τῶν διαφορῶν μεταξὺ τῶν κρατῶν. Ἡ Ἀγγλία — γράφει—ἐπιθυμεῖ τὴν ἐξομάλυνσιν τῶν παρεξηγήσεων, τὴν ἀποσόβησιν τῶν ρήξεων καὶ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς εἰρήνης, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψει τὰ δικαιώματα τῶν ἡττημένων.

Ὁ ἀρθρογράφος ἀναφέρει ἐν συνεχείᾳ τὴν φιλικὴν ἐπέμβασιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἀγγλίας κ.Χέντερσον πρὸς διακανονισμὸν τῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Βουλγαρίας ἐπιμάχων ζητημάτων καὶ διαφορῶν.

Μολονότι — λέγει — αἱ φιλικαὶ συμβουλαὶ καὶ συστάσεις τοῦ κ. Χέντερσον δὲν ἀπέδωκαν ἀκόμη τὰ ποθούμενα ἀποτελέσματα, οὐδεὶς δύναται ν' ἀρνηθῇ ὅτι θὰ συντελέσουν μεγάλως εἰς τὴν ρύθμισιν τῶν ἐκκρεμῶν ζητημάτων, ἐὰν καὶ ἡ Ἑλλὰς δείξῃ καλὴν θέλησιν καὶ πνεῦμα ὑποχωρητικότητος καὶ μετριοπαθείας ἀνάλογα τῶν ἀπεγνωσμένων προσπαθειῶν τὰς ὁποίας καταβάλλει πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν ἡ Βουλγαρικὴ Κυβέρνησις.

……

ΣΟΦΙΑ, 18. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ ἐφημερὶς «Νάμε» εἰς βιαιότατον ἄρθρον ἐπιτίθεται κατὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μπούρωφ, διότι οὗτος διέψευσε τὴν ἀναγραφεῖσαν πληροφορίαν καθ' ἣν ἡ Βουλγαρία ἀπεδέχθη ἄνευ ὅρων τὴν διαιτησίαν τοῦ Ἄγγλου ὑπουργοῦ κ. Χέντερσον ἐπὶ τῶν ἑλληνοβουλγαρικῶν ἐκκρεμῶν ζητημάτων. Τονίζει δὲ ὅτι ἡ εἴδησις τοὐναντίον εἶνε ἀπολύτως ἀκριβής, ἀφοῦ ἄλλως τε αἱ ἑλληνικαὶ ἐφημερίδες εἶχον σχετικὰς πληροφορίας ἐκ Λονδίνου καὶ προφανῶς πηγὴ τῆς εἰδήσεως ἦτο αὐτὸ τοῦτο τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἀγγλίας.

……

Η ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ ΤΩΝ ΕΝΤΑΥΘΑ ΚΥΚΛΩΝ

Ἐπὶ τῆς ἐκδηλουμένης παλινῳδίας τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν διαιτητικὴν ἐπίλυσιν τῶν ἑλληνοβουλγαρικῶν διαφορῶν, οἱ κύκλοι τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ἔχουν τὴν ἀντίληψιν ὅτι ἐφ' ὅσον μὲν τὸ σχετικὸν βουλγαρικὸν ἀνακοινωθὲν λέγει ὅτι ἡ ὑπόθεσις τῆς μεσολαβήσεως τοῦ κ. Χέντερσον εἶνε ἐκκρεμής, τοῦτο εἶνε ἀκριβές. Διότι εἰς τὸ τελευταῖον διάβημα τοῦ Ἄγγλου ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, ἐπιμείναντος εἰς τὰς ἀρχικὰς ἀπόψεις, δὲν ἐδόθη ὁριστικὴ ἀπάντησις ἐκ μέρους τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως. Ἄλλο ὅμως εἶνε τὸ ζήτημα, ἐὰν δύναται ἓν κράτος νὰ ζητῇ τὴν μεσολάβησιν ξένου ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ δὴ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Βρεττανικῆς Αὐτοκρατορίας, νὰ δέχεται οὗτος τὸ βάρος καὶ τὴν μέριμναν τῆς μεσολαβήσεως, ν' ἀσκῇ τὴν μεσολάβησιν μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν, νὰ ὑποδεικνύῃ ὡρισμένας ἀποφάσεις του ὡς τὰς καταλληλοτέρας πρὸς ἐπίλυσιν τῶν διαφορῶν δι' ἃς ἐζητήθη ἡ μεσολάβησις καὶ εἰς τὸ τέλος οἱ ἐπιζητήσαντες αὐτὴν ν' ἀρνηθοῦν νὰ τὰς δεχθοῦν, ἐνῷ οἱ ἄλλοι τὰς ἀπεδέχθησαν ἀμέσως. Τοιαῦται περιπτώσεις καὶ ὑπεκφυγαὶ δὲν ἀπαντῶνται εἰς τὴν συνήθη διπλωματικὴν ἱστορίαν.

Η ΛΗΞΙΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΤΟ ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Η ΕΠΙΚΕΙΜΕΝΗ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ

ΣΟΦΙΑ, 18. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ἡ λῆξις τῶν ἐργασιῶν τῆς Σοβράνιε ἔγινε σήμερον μετὰ πάσης ἐπισημότητος καὶ μεγαλοπρεπείας. Ὁ Βασιλεὺς Βέρις καὶ ἡ Βασίλισσα Τζοβάννα ἐχειροκροτήθησαν καὶ ἐπευφημήθησαν ζωηρῶς ὑπὸ τοῦ συρρεύσαντος εἰς τὴν τελετὴν πλήθους καθ' ὅλην τὴν διαδρομὴν τῆς βασιλικῆς πομπῆς ἀπὸ τῶν ἀνακτόρων εἰς τὴν Σοβράνιε.

Ὁ Βασιλεὺς ἀνέγνωσε τὸ διάγγελμα τῆς λήξεως τῆς βουλευτικῆς περιόδου, τὸ ὁποῖον τονίζει ἰδίως τὸ γεγονός, ὅτι αἱ δύο κοινοβουλευτικαὶ σύνοδοι, ἡ μία κατόπιν τῆς ἄλλης ἐξηκολούθησαν τὰς ἐργασίας αὐτῶν μέχρι τοῦ τελευταίου ὁρίου τοῦ ὑπὸ τοῦ Συντάγματος τῆς χώρας καθοριζομένου χρόνου. Τὸ γεγονὸς τοῦτο —προσθέτει τὸ διάγγελμα— ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν τῆς ὁλοὲν σταθεροποιήσεως τοῦ κοινοβουλευτικοῦ βίου, συμφώνως πρὸς τὸ ἰσχύον Σύνταγμα. Ὁ Βασιλεὺς ἐξέφρασεν εἶτα τὴν εὐχαριστίαν του διὰ τὴν γόνιμον δρᾶσιν τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν περίοδον τῶν μεγάλων δοκιμασιῶν καὶ τῶν οἰκονομικῶν δυσχερειῶν, τὰς ὁποίας ἡ Βουλγαρία κατώρθωσε νὰ ὑπερνικήσῃ ὅπως καὶ πάντα τὰ ἄλλα κράτη. Ἐγνώρισεν ὅμως ἡ Βουλγαρία — εἶπεν ὁ Βασιλεὺς— καὶ ἡμέρας χαρᾶς, καὶ ἡ ἐθνικὴ ἀντιπροσωπεία ἀπηχοῦσα τὰ πραγματικὰ ἐθνικὰ αἰσθήματα συνεμερίσθη πάσας τὰς χαρὰς καθὼς καὶ τὰ δεινοπαθήματα τῆς Πατρίδος. Εἶτα, ὑπομιμνήσκων ὁ Βασιλεὺς τὰ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφισθέντα νομοθετικὰ μέτρα, παρετήρησεν ὅτι ταῦτα ἀπέβλεψαν εἰς σταθεροποίησιν καὶ ἐξασφάλισιν τῆς ἡσυχίας τῆς χώρας καθὼς καὶ εἰς τὴν οἰκονομικὴν αὐτῆς ἀνόρθωσιν. Ἐν τέλει ὁ Βασιλεὺς ἐδήλωσεν ὅτι ἡ βουλευτικὴ δρᾶσις ἐδικαίωσε πληρέστατα τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ Ἔθνους πρὸς τὴν Βουλήν.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ διαγγέλματός του, ὁ Βασιλεὺς ἐξῆλθε τῆς αἰθούσης, χαιρετίσας ἰδιαιτέρως τοὺς κυριωτέρους τῶν ἀρχηγῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

……

ΣΟΦΙΑ, 18. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Οἱ κυβερνητικοὶ βουλευταὶ τῆς διαλυθείσης Σοβράνιε συνῆλθον χθὲς τὴν ἑσπέραν εἰς μέγα γεῦμα, κατὰ τὸ ὁποῖον ἀνεκήρυξαν τὸν Λιάπτσεφ ἀρχηγὸν ἐπισήμως τῆς «δημοκρατικῆς συνεννοήσεως» ὑποδηλοῦντες διὰ τοῦ τρόπου τούτου, ὅτι αὕτη παρέμενεν ἡ κυριωτέρα πολιτικὴ δύναμις ἐν τῇ χώρᾳ καὶ ὅτι ἔμελλε νὰ ἀποτελέσῃ τὸ κέντρον, περὶ τὸ ὁποῖον τὰ ἄλλα κόμματα εἶνε προωρισμένα νὰ ἐλίσσωνται ἐὰν ἤθελαν νὰ μετάσχουν εἰς τὴν ἐξουσίαν. Ἡ ἄκαιρος αὕτη ἐκδήλωσις, εἰς τὴν ὁποίαν οἱ πολιτικοὶ κύκλοι διαβλέπουν τὴν ἐπιμονὴν τοῦ κυβερνητικοῦ συγκροτήματος, ὅπως διατηρήσῃ τὴν διεύθυνσιν τῶν δημοσίων πραγμάτων, ἑρμηνεύεται [illegible]μένη νὰ προκαλέσῃ περιπλοκὴν εἰς τὸν διακανονισμὸν τῆς ἐπικειμένης κυβερνητικῆς κρίσεως.

ΕΙΣ ΑΝΘΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΑΓΩΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥ

ΣΟΦΙΑ, 18. (Ἀθηναϊκὸν Πρακτορεῖον). — Τὸ ἐν Σόφια ἐκδιδόμενον ὄργανον τῶν ἱεραποστόλων «Ζορνίτσα» δημοσιεύει ἄρθρον περὶ τοῦ Μακεδονικοῦ ζητήματος, ἐν ᾧ ἀναφέρεται ὅτι ἐν τῇ ἑλληνικῇ καὶ τῇ σερβικῇ Μακεδονίᾳ καταδιώκεται καὶ σταυροῦται πᾶν ὅ,τι βουλγαρικόν, τὰ βουλγαρικὰ σχολεῖα ἐκλείσθησαν καὶ οἱ Βούλγαροι διδάσκαλοι ἐξεδιώχθησαν, τὰ δὲ βουλγαρικὰ βιβλία κατεστράφησαν.

Πανύψηλα τείχη ἐκ μπετὸν καὶ σιδήρου ἀνηγέρθησαν ἐπὶ τῶν μακεδονικῶν συνόρων διὰ νὰ ἐμποδίσουν τὴν διάδοσιν τῆς βουλγαρικῆς γλώσσης εἰς τὴν ἑλληνικὴν καὶ τὴν σερβικὴν Μακεδονίαν.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΞΥΛΟΔΑΡΜΟΣ ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΟΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΩΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 18. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). —Τηλεφωνοῦν ἐκ Κιλκὶς ὅτι εἰς τὸ χωρίον Μαυρονέρι (Καραμπουνὰρ) συνέβησαν ἔκτροποι σκηναί. Ἀπόσπασμα ἐκ τριῶν χωροφυλάκων, μὲ ἕνα ἐνωμοτάρχην ἐπὶ κεφαλῆς, μετέβη εἰς τὸ χωρίον τοῦτο ἐκ Κιλκὶς, διὰ τὴν σύλληψιν κομμουνιστῶν τινων.

Τὸ ἀπόσπασμα, ἅμα τῇ μεταβάσει του εὑρέθη ἐνώπιον γενικῆς ἐξεγέρσεως. Οἱ χωρικοὶ ὡπλισμένοι μὲ ρόπαλα καὶ ξύλα, ἐπετέθησαν κατὰ τῶν χωροφυλάκων, τοὺς ἔδειραν ἀγρίως, κατόπιν τοὺς ἔδεσαν καὶ ἐν τέλει τοὺς μετέφεραν εἰς τὸν ἀστυνομικὸν σταθμόν.

Καθ' ὁδὸν διέφυγεν εἷς χωροφύλαξ ὅστις μετέβη εἰς Κιλκὶς καὶ εἰδοποίησε τὴν ὑποδιοίκησιν περὶ τῶν σκηνῶν. Ἐπὶ τόπου ἀπεστάλη ἰσχυρὰ δύναμις χωροφυλάκων. Μέχρι τῆς στιγμῆς ἀγνοοῦνται τ' ἀποτελέσματα.

ΣΗΜΕΡΟΝ ΣΥΓΚΡΟΤΕΙΤΑΙ ΕΝ ΒΟΛΩ

ΑΓΡΟΤΙΚΟΝ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 18. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Τηλεφωνοῦν ἐκ Βόλου ὅτι αὔριον συγκροτεῖται συλλαλητήριον τῶν ἀγροτῶν διὰ νὰ διαμαρτυρηθοῦν διὰ τὴν παρέλκυσιν τῶν ζητημάτων των καὶ διὰ τὸ νομοσχέδιον περὶ Τύπου. Ὑπὸ τῶν ἀρχῶν ἐλήφθησαν μέτρα διὰ τὴν τήρησιν τῆς τάξεως. Προληπτικῶς συνελήφθησαν οἱ κομμουνισταὶ Δεληγιάννης, Τσουκαλᾶς, Θεμελῆς καὶ Κολάτσης.

ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΕΚ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΚΑΘΙΖΗΣΕΩΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 18. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τηλεγραφοῦν ἐκ Καρδίτσης ὅτι ἡ κατάστασις τῶν χωρικῶν τοῦ χωρίου Πυρρῆ, τὸ ὁποῖον ὑπέστη καθίζησιν, εἶνε ἀπελπιστική. Ἡ καθίζησις ἐγένετο εἰς μεγάλην ἔκτασιν. Πλεῖσται οἰκίαι διερράγησαν καὶ εἶνε ὡς ἐκ τούτου ἀκατοίκητοι. Ἡ παραγωγὴ κατεστράφη ἐξ ὁλοκλήρου. Διὰ τηλεγραφημάτων των πρὸς τὴν Κυβέρνησιν οἱ κάτοικοι ζητοῦν σκηνὰς καὶ τροφάς.

ΕΞΕΓΕΡΣΙΣ ΔΙΑ ΤΟΝ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΝ ΤΗΣ ΚΑΠΝΟΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 18. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τηλεγραφοῦν ἐκ Δράμας, ὅτι αὔριον θὰ κατέλθουν ἐκεῖ οἱ κάτοικοι τῶν παραμεθορίων συνοικισμῶν πρὸς συγκρότησιν συλλαλητηρίων διαμαρτυρίας κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς Κυβερνήσεως περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς καπνοκαλλιεργείας εἰς τὰς παραμεθορίους περιφερείας. Συλλαλητήριον διαμαρτυρίας θὰ συγκροτήσουν ἐπίσης καὶ οἱ καπνεργάται Δράμας.

Ἡ Διοίκησις Χωροφυλακῆς Δράμας μετὰ τῆς Μεραρχίας ἔλαβον μέτρα πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως.

……

Ὄργανα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιχειρήσαντα νὰ καταστρέψουν τὴν καπνοκαλλιέργειαν Κολοκυνθοῦς, ὑπέστησαν ἐπίθεσιν ὑπὸ τῶν κηπουρῶν, οἵτινες καὶ τὰ ἐξυλοκόπησαν. Ἡ τάξις ἀποκατεστάθη τῇ ἐπεμβάσει τῆς ἀστυνομίας.

Τὸ ἀπόγευμα χθὲς ὁ τμηματάρχης τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν κ. Σερραῖος μετέβη εἰς τὸ χωρίον Κορωπὶ καὶ ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν πρόεδρον τῆς κοινότητος ὅπως οἱ χωρικοὶ καταστρέψουν τὰς καπνοκαλλιεργείας των διότι ἄλλως θ' ἀναγκασθῇ τὸ Ὑπουργεῖον νὰ προβῇ μόνον του εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν κυβερνητικῶν ἀποφάσεων.

Ἐξ ἄλλου κάτοικοι τοῦ χωρίου Λίμνη τῆς Εὐβοίας μετέβησαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν καὶ παρεκάλεσαν τὸν κ. Δεληγιάννην ὅπως, ἐφ' ὅσον ἔχουν ἤδη προβῇ εἰς σποράς καπνοῦ, τοῖς ἐπιτραπῇ ἡ καλλιέργεια.

Ὁ κ. Δεληγιάννης ἐπεκαλέσθη τὸ δημοσιευθὲν Διάταγμα περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς καπνοκαλλιεργείας εἰς ὡρισμένας περιφερείας τοῦ Κράτους. Ὑπεσχέθη ἐν τούτοις νὰ ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα.

ΤΕΡΜΑΤΙΖΟΝΤΑΙ ΑΙΣΙΩΣ

ΑΙ ΕΛΛΗΝΟ - ΓΑΛΛΙΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ

ΑΙ ΓΑΛΛΙΚΑΙ ΑΝΤΙΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΟΙΝΟΥΣ

Ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου συνεκροτήθη χθὲς τὸ ἀπόγευμα εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τρίωρος σύσκεψις εἰς τὴν ὁποίαν μετέσχον οἱ ὑπουργοὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Γεωργίας κ.κ. Βουρλούμης καὶ Ἀλεξανδρῆς, ὁ ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Δεληγιάννης, τὰ μέλη τῆς εἰδικῆς ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν συμβάσεων ἐπιτροπῆς, ὁ κ. Χαρίλαος, ὡς ἐκπρόσωπος τῶν οἰνοποιητικῶν ἑταιρειῶν καὶ ἀντιπρόσωποι τῶν Ἐμπορικῶν Ἐπιμελητηρίων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος κατέστησε τοὺς συνελθόντας ἐνημέρους τῆς πρωϊνῆς συνομιλίας του μετὰ τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Γαλλίας κ. Κλεμὰν Σιμόν.

Ἀνεκοίνωσε συγκεκριμένως ὅτι κατὰ τὴν συνομιλίαν ταύτην κατόπιν, προφανῶς, τηλεγραφικῆς συνεννοήσεως μετὰ τῆς Κυβερνήσεώς του ἐξεδήλωσε τὴν διάθεσιν ταύτης ὅπως τὸ ἀνώτατον ὅριον τῆς εἰσαγωγῆς εἰς Γαλλίαν ἑλληνικῶν οἴνων αὐξηθῇ κατὰ 15 χιλιάδας ἑκατόλιτρα, μὲ διατήρησιν ὅμως ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει καὶ ἐν τῇ νέᾳ συμβάσει ὑπὲρ τῶν γαλλικῶν προϊόντων τῶν εἰσαγομένων εἰς Ἑλλάδα τοῦ ἰδιαιτέρως εὐεργετικοῦ δι' αὐτὰ δασμολογικοῦ πίνακος Β.

Κατὰ τὴν γαλλικὴν ταύτην ἀντιπρότασιν, ἡ εἰσακτέα ποσότης ἑλληνικῶν οἴνων εἰς Γαλλίαν θ' ἀνεβιβάζετο εἰς 315 χιλιάδας ἑκατόλιτρα λευκοῦ καὶ ἐρυθρωποῦ οἴνου κατ' ἔτος, μὲ δικαίωμα ἀναμίξεως. Ἡ ποσότης δὲ αὐτὴ θὰ ἴσχυε διὰ τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ γαλλικὴ παραγωγὴ δὲν θὰ ὑπερέβαινε τὰ 60 ἑκατομμύρια ἑκατόλιτρα. Εἰς τὴν περίπτωσιν πληθωρικῆς παραγωγῆς οἴνων ἐν Γαλλίᾳ, τὸ ἀνώτατον τοῦτο ὅριον τῆς ἑλληνικῆς εἰσαγωγῆς θὰ ἠδύνατο νὰ μετριασθῇ μόνον ἐφ' ὅσον ἤθελε ληφθῇ γενικὸν μέτρον ἐπιβάλλον παρακράτησιν ὡρισμένου ποσοῦ οἴνων καὶ ἐν Γαλλίᾳ, τὸ ὁποῖον θὰ παρέμενεν ἀδιάθετον χρησιμοποιούμενον διὰ τὴν οἰνοπνευματοποιΐαν. Ἔναντι τῶν παραχωρήσεων αὐτῶν ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις, διὰ τοῦ κ. Κλεμὰν Σιμόν, ἐζήτησεν ὅπως μὴ ἐπιμείνῃ ἡ Ἑλληνικὴ εἰς τοὺς τεθέντας ὅρους περὶ αὐξήσεως τοῦ δασμοῦ ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων εἰς Ἑλλάδα γαλλικῶν οἴνων, καθόσον θὰ ἠδύνατο νὰ διαθέσῃ δυσμενῶς ὡρισμένας γαλλικὰς περιφερείας, ἐνῷ πρόκειται περὶ ἀσημάντου εἰσαγωγῆς μόλις ἀνερχομένης (συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ καμπανίτου) εἰς 700 περίπου ἑκατόλιτρα κατ' ἔτος, ἀξίας 2 ἑκατομμυρίων περίπου δραχμῶν.

Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Ἐπιμελητηρίων καὶ τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν συμβάσεων ἀνέπτυξαν τὰς γνώμας των ἐπὶ τῶν γαλλικῶν ἀντιπροτάσεων. Διεξήχθη ἐπίσης κατὰ τὴν σύσκεψιν συζήτησις καὶ περὶ τοῦ τρόπου τῆς διατυπώσεως ὡρισμένων ἄρθρων τῆς ὑπὸ διαπραγμάτευσιν συμβάσεως, καθόσον ἡ γαλλικὴ διατύπωσις αὐτῶν δὲν ἐκρίθη ὡς ἀπολύτως σαφὴς καὶ ἐξασφαλιστικὴ τῆς ἑλληνικῆς εἰσαγωγῆς. Συγκεκριμένως ἐκρίθη ὅτι ἐπιβάλλεται σαφεστέρα διατύπωσις τῶν ἄρθρων περὶ τῆς ὑποχρεώσεως τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως ὅπως ἐξασφαλίσῃ τὴν ὑπὸ τοῦ γαλλικοῦ μονοπωλίου ἀγορὰν ὡρισμένης ποσότητος ἑλληνικῶν καπνῶν.

Οἱ κ.κ. ὑπουργοὶ ἀφοῦ ἤκουσαν τὰς ἀπόψεις τὰς ἀναπτυχθείσας κατὰ τὴν σύσκεψιν, ἐπεφυλάχθησαν νὰ συνέλθουν αὔριον εἰς νέαν σύσκεψιν διὰ νὰ λάβουν τελικὰς ἀποφάσεις.

Αὗται πρὶν ἢ ἀνακοινωθοῦν εἰς τὴν Γαλλικὴν Κυβέρνησιν θὰ τεθοῦν ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ὁ ὁποῖος ἐπανέρχεται μεθαύριον ἐκ Σπετσῶν. Δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς βέβαιον, ὅτι μέχρι τέλους τῆς ἑβδομάδος θὰ ἔχουν τερματισθῇ αἱ διαπραγματεύσεις.

Ἡ ὑπογραφησομένη νέα σύμβασις θὰ ὑποβληθῇ πρὸς κύρωσιν εἰς τὰς Βουλὰς τόσον ἐνταῦθα ὅσον καὶ εἰς Παρισίους.

……

ΟΙ ΕΝ ΤΩ ΜΕΤΑΞΥ ΚΑΤΑΒΑΛΛΟΜΕΝΟΙ ΔΑΣΜΟΙ

Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας κατὰ τὴν χθεσινὴν πρωϊνὴν ἐπίσκεψίν του παρὰ τῷ κ. Μιχαλακοπούλῳ ἀνεκοίνωσεν ἐπισήμως πρὸς αὐτὸν τὴν ληφθεῖσαν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεώς του ἀπόφασιν—ἡ ὁποία ἀνηγγέλθη τηλεγραφικῶς χθὲς ἐκ Παρισίων—ὅπως καταβάλλεται τὸ ἐλάχιστον συμβατικὸν ὅριον δασμῶν ὡς ὁριστικὴ καταβολὴ διὰ τὰ εἰσαγόμενα εἰς Γαλλίαν ἑλληνικὰ προϊόντα, ἡ δὲ διαφορὰ ἀπὸ τοῦ γενικοῦ δασμολογίου μέχρι τῆς ὑπογραφῆς καὶ ἐφαρμογῆς τῆς νέας συμβάσεως καταβάλλεται ὡς παρακαταθήκη ὥστε νὰ ἐπιστραφῇ ἅμα τῇ ἐφαρμογῇ τῆς νέας συμβάσεως. Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἀνεκοίνωσε πρὸς τὸν κ.Κλεμὰν Σιμὸν ὅτι καὶ ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις εἶνε πρόθυμος ὅπως εἰς τὴν συναφθησομένην σύμβασιν περιληφθῇ διάταξις καθ' ἣν τὸ αὐτὸ μέτρον θὰ ἰσχύσῃ καὶ διὰ τὰ γαλλικὰ προϊόντα τὰ εἰσαγόμενα εἰς τὴν Ἑλλάδα. Προσέθεσεν ἐν τούτοις ὅτι θεωρεῖ δίκαιον ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις νὰ ζητήσῃ ὅπως ἐπιστραφοῦν καὶ οἱ τελωνιακοὶ δασμοὶ οἱ ὁποῖοι εἰσεπράχθησαν ἐπὶ πλέον διὰ τοὺς ἑλληνικοὺς οἴνους τοὺς εἰσαχθέντας εἰς Γαλλίαν ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ τελευταίου γαλλικοῦ νόμου διὰ τοῦ ὁποίου ηὐξήθησαν οὗτοι.

……

Κατὰ κυβερνητικὴν ἀπόφασιν ὁ ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Δεληγιάννης θὰ δώσῃ ὁδηγίας εἰς τὰς ἁρμοδίας οἰκονομικὰς ἀρχὰς ὅπως εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ πλοῖα ἢ ξένας ἑταιρείας γαλλικῆς ὑπηκοότητος μὴ ἐφαρμόζωνται μέτρα αὐστηρά, ἀλλὰ γίνεται χρῆσις τῶν μέχρι τοῦδε ἰσχυόντων.

ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΝ ΤΜΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΓΛΙΚΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΔΙΑ ΤΑ ΜΑΡΜΑΡΑ ΤΟΥ ΠΑΡΘΕΝΩΝΟΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 18 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ἀπεφασίσθη νὰ ἀνοικοδομηθῇ, παρὰ τὸ Βρεττανικὸν Μουσεῖον, ἰδιαίτερον περίπτερον νὰ στεγάσῃ τὰ ἐκ τῆς Ἀκροπόλεως κλαπέντα παρὰ τοῦ λόρδου Ἐλγίνου μάρμαρα. Τὸ κτίριον δωρίζει πρὸς τὸ Μουσεῖον ὁ σὲρ Ζόζεφ Νταβῶν. Οἱ ὀλίγοι ἐνταῦθα ὑπέρμαχοι τῆς ἀποδόσεως τῶν κλαπέντων μαρμάρων πρὸς τὴν Ἑλλάδα διαμαρτύρονται, διότι διὰ τῆς διαφυλάξεως αὐτῶν εἰς ἰδιαίτερον περίπτερον ἐπισημοποιεῖται, οὕτως εἰπεῖν, ἡ κατακράτησίς των.

Ἡ «Ἑσπερινὴ Σημαία» εἰς σχετικὸν ἀρθρίδιόν της γράφει ὅτι τὸ ἔθνος ὤφειλε νὰ συναισθάνεται τὴν ἐνοχήν του εἰς τὸ ζήτημα τῶν Ἐλγινείων μαρμάρων. Ἐνῷ ἡ Ἑλλὰς ἀνεγείρει μνημεῖα εἰς τὸν Κάννιγκ καὶ τὸν Μπρούκ, ἡμεῖς—λέγει— κρατοῦμεν τὴν λείαν τοῦ Ἐλγίνου ἄνευ τύψεων. Τὰ κενὰ τοῦ Παρθενῶνος καὶ τοῦ Ἐρεχθείου διακηρύσσουν πρὸς ὅλον τὸν κόσμον τὴν ἁρπαγήν. Ἡ μοναδικὴ δικαιολογία ὅτι ἡ ἁρπαγὴ ἦτο ἀναγκαία πρὸς διάσωσιν τῶν μαρμάρων ἀπεδείχθη ἀνίσχυρος.

Ἐν τέλει ἡ ἐφημερὶς χαρακτηρίζει τὰ μάρμαρα ὡς κλοπιμαῖα,μολονότι ἐγκρίνει τὴν ἀνοικοδόμησιν ἰδίου περιπτέρου πρὸς διαφύλαξιν αὐτῶν, ἀφοῦ οἱ ἁρμόδιοι ἐπιμένουν νὰ τὰ κρατοῦν καὶ νὰ μὴ τὰ ἐπιστρέφουν.

Η ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΙΣ ΤΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΤΩΝ

Η ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Πληροφορούμεθα ὅτι τὸ νομοσχέδιον περὶ ἀποζημιώσεως τῶν Κωνσταντινουπολιτῶν θὰ κατατεθῇ εἰς τὴν Βουλήν, εὐθὺς ἅμα τῇ ἐνάρξει τῶν ἐργασιῶν της θὰ ἐπιδιωχθῇ δὲ ἡ ταχεῖα ψήφισίς του ὑπὸ τῶν νομοθετικῶν σωμάτων ἀμέσως.

Διὰ τοῦ νομοσχεδίου συνιστῶνται δύο ἐπιτροπαὶ ἡ μία πρωτοβάθμιος καὶ ἡ ἄλλη δευτεροβάθμιος. Θὰ συσταθῇ ἐπίσης καὶ ἐφετεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ παραπέμπωνται πρὸς ἐπανεξέτασιν αἱ ἀπορριπτόμεναι τυχὸν ὑπὸ τῶν δύο ἀνωτέρω ἐπιτροπῶν ὑποθέσεις. Διὰ τοῦ νομοσχεδίου ὁρίζεται ἑξάμηνος προθεσμία πρὸς ὑποβολὴν ὑπὸ τῶν δικαιούχων τῶν αἰτήσεών των. Ὑπὸ τῶν δικαιούχων θ' ἀπαιτεῖται ἡ προσκόμισις πιστοποιητικῶν τῆς Διευθύνσεως Ἀνταλλαγῆς καὶ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου, ἡ ὁποία ἔχει ἀναλάβει τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἀποζημιώσεων τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων, διὰ τῶν ὁποίων θὰ πιστοποιῆται ὅτι δὲν ἔλαβον ἀποζημιώσεις οὔτε ὡς ἀνταλλάξιμοι, οὔτε ὡς Ἕλληνες ὑπήκοοι.

Κατὰ προσχεθείσας πληροφορίας οἱ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως δικαιοῦχοι ἀνέρχονται εἰς 8.000

ΑΠΕΘΑΝΕΝ Ο ΓΑΛΛΟΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ ΓΚΩΒΑΙΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 18. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ «Ἐφημερὶς τῶν Συζητήσεων» ἐν πενθίμῳ πλαισίῳ ἀναγγέλλει τὸν θάνατον τοῦ ἀρθρογράφου της Γκωβαίν, τοῦ ὁποίου περιγράφει τὴν λαμπρὰν σταδιοδρομίαν, τιμῶσαν τὸν Γαλλικὸν Τύπον.

Ἡ Ἀκαδημία τῶν Ἠθικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν συνῆλθεν εἰς ἔκτακτον συνεδρίασιν καθ' ἣν ὡμίλησε διὰ τὸν ἀποθανόντα ὁ κ. Μυλλεράν.

Ὁ «Χρόνος» ἐξιστορῶν τὴν δρᾶσιν του, ἐξαίρει τὸ ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον τὸ ὁποῖον εἶχεν ὁ Γκωβαὶν διὰ τὰ Βαλκανικὰ ζητήματα καὶ τὴν ζωηρὰν συμπάθειαν αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν προσφύγων, τῶν Γιουγκοσλαύων καὶ τῶν Ἀρμενίων, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶχε καταστῇ δημοτικώτατος.

Η ΚΑΤΑΧΡΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΝ ΦΑΡΜΑΚΑΠΟΘΗΚΗΝ

Ἡ δικογραφία διὰ τὴν κατάχρησιν τῶν στρατιωτῶν τῆς στρατιωτικῆς φαρμακαποθήκης Παπαδάκη καὶ Ἀκρωτηριανάκη παρεπέμφθη χθὲς εἰς τὸν Εἰσαγγελέα καὶ παρεδόθη εἰς τακτικὴν ἀνάκρισιν.

Καθ' ἃ ἀνεκοινώθη, ἡ ἀξία τῶν κλαπέντων φαρμάκων δὲν εἶνε σημαντικὴ διὰ τὸ Δημόσιον, δεδομένου μάλιστα ὅτι ταῦτα προέρχονται ἐκ τῶν Γερμανικῶν ἐπανορθώσεων.

Εἰς τὴν κλοπὴν τῶν φαρμάκων οὐδεὶς ἕτερος εὐθύνεται ἐκτὸς τῶν δύο στρατιωτῶν, οἵτινες καὶ συνελήφθησαν. Ὁ διευθυντὴς τῆς φαρμακαποθήκης εἰς τὸν ὁποῖον ἀνεφέρθη τὸ γεγονὸς, διέταξεν ἀμέσως ἀνακρίσεις καθὼς καὶ τὸν ἔλεγχον τῶν ἐν τῇ φαρμακαποθήκῃ εἰδῶν. Τὸ πόρισμα τῶν ἀνακρίσεων διεβιβάσθη εἰς τὸ δικαστικὸν τμῆμα τοῦ Α' Σώματος Στρατοῦ διὰ τὰ περαιτέρω.

Κατ' ἄλλας πληροφορίας καὶ πρὸ διετίας εἶχε σημειωθῇ ἐξαφάνισις δύο χιλιογράμμων κοκαΐνης ἐκ τῆς ἰδίας φαρμακαποθήκης. Κατὰ τὰς ἰδίας πληροφορίας ἐκ τῆς ἀποθήκης ἐπωλήθη λαθρεμπορικῶς καὶ μικρὰ ποσότης ὀπίου.

……

Ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ἐξεδόθη τὸ κάτωθι ἀνακοινωθέν:

«Ἐπειδὴ εἴς τινας ἐφημερίδας ἀνεγράφησαν λίαν ἐξωγκωμένα τὰ περὶ συλλήψεως στρατιωτῶν καὶ κλοπῆς φαρμακευτικῶν εἰδῶν, ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς:

»Τὴν 14ην τρέχοντος μηνὸς συνελήφθησαν ἐπ' αὐτοφώρῳ ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου διαχειριστοῦ φαρμακοποιοῦ Κοκάρη Νικολάου οἱ εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Φαρμακαποθήκην ὑπηρετοῦντες στρατιῶται Ἀκρωτηριανάκης Κ. καὶ Παπαδάκης Νικ., κλάσεως 1929β, κλέπτοντες κοκαΐνην. Ἡ Διεύθυνσις τῆς Στρατιωτικῆς Φαρμακαποθήκης διέταξε τὴν προφυλάκισιν καὶ ἔνορκον προανάκρισιν, ἧς τὸ πόρισμα ὑπέβαλεν εἰς τὸ Α' Σῶμα Στρατοῦ. Συσταθείσης ἐπιτροπῆς πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν κλαπέντων εἰδῶν διεπιστώθη ὅτι ἐκλάπησαν 1350 γραμ. κοκαΐνης καὶ 6 χιλιόγραμμα μεταλλικοῦ ἰωδίου.»

ΟΙ ΚΑΠΝΟΒΙΟΜΗΧΑΝΟΙ ΗΡΧΙΣΑΝ ΝΑ ΠΡΟΣΛΑΜΒΑΝΟΥΝ ΜΟΝΟΝ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Καθ' ὑπαρχούσας πληροφορίας, αἱ καπνοβιομηχανικαὶ ἐπιχειρήσεις Μακεδονίας καὶ Θράκης, ἀποβλέπουσαι εἰς τὴν δι' ἐλαχίστων δαπανῶν ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων των, ἀπολύουν τὸ ἄρρεν ἐργατικὸν προσωπικόν των προσλαμβάνουσαι ἀντ' αὐτῶν γυναῖκας, αἵτινες προσφέρουν ἐργασίαν μὲ πολὺ μικρὸν ἡμερομίσθιον. Αἱ ἐπιχειρήσεις αὗται ἀρνοῦνται ὡσαύτως νὰ προσλάβουν πάντα ζητοῦντα ἐργασίαν ἐργάτην.

Οἱ ἄνεργοι καπνεργάται πρὸ τῶν μέτρων τούτων ἀπηυθύνθησαν δι' ἐπιτροπῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. Ὁ κ. Βουρλούμης ἔδωσεν ἐντολὴν εἰς τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν ὅπως διεξαγάγῃ συνεννοήσεις μεταξὺ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἐργατῶν καὶ τῶν βιομηχάνων διὰ τὴν πρόσληψιν ἐργατῶν. Ἡ διεξαγωγὴ τῶν συνεννοήσεων ἤρξατο ἤδη, εἰς ἣν περίπτωσιν δέ, κατὰ τὰς πληροφορίας μας, αἱ ἐπιχειρήσεις δὲν συμμορφωθοῦν πρὸς τὰς ὑποδείξεις τοῦ ὑπουργείου, θὰ ληφθοῦν τοιαῦτα μέτρα, ὥστε νὰ καταστῇ ὑποχρεωτικὴ ἡ πρόσληψις ἐργατῶν.

……

Κατὰ χθεσινὴν ἀνακοίνωσιν, ἅμα τῇ ἐπιστροφῇ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ θὰ συγκροτηθῇ νέα σύσκεψις τῶν ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων καὶ τῶν ἁρμοδίων ὑπουργῶν διὰ τὴν τελικὴν ἐξέτασιν τοῦ καπνικοῦ ζητήματος. Κατὰ τὴν σύσκεψιν θὰ ἐγκριθῇ τελικῶς καὶ τὸ σχέδιον περὶ συστάσεως καπνικοῦ ὀργανισμοῦ καὶ θὰ καθορισθοῦν ὁριστικῶς καὶ τὰ λοιπὰ ὑπὲρ τοῦ καπνοῦ κυβερνητικὰ μέτρα.

Η ΑΠΟΔΡΑΣΙΣ ΤΩΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ

Ὁ διεξαγαγὼν τὰς ἀνακρίσεις διὰ τὴν ἀπόδρασιν τῶν κομμουνιστῶν ταγματάρχης κ. Γκ·τᾶκος διεβίβασε χθὲς εἰς τὸ δικαστικὸν τμῆμα τοῦ Α' Σώματος Στρατοῦ τὸ πόρισμά του. Δι' αὐτοῦ προτείνει ὅπως οἱ δύο στρατιῶται, Σπηλιώτης καὶ Σουλιώτης, τιμωρηθοῦν πειθαρχικῶς. Πρὸς τὴν γνώμην ταύτην διαφωνεῖ ὁ φρούραρχος συνταγματάρχης κ. Τζανακάκης, φρονῶν ὅτι οἱ δύο στρατιῶται πρέπει νὰ παραπεμφθοῦν ἐνώπιον τοῦ Στρατοδικείου, ἐπὶ ἐγκαταλείψει ·σεως.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΟΥ ΣΕΡΒΟΥ ΠΡΟΞΕΝΟΥ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 18. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ ἐνταῦθα Γενικὸς Πρόξενος τῆς Γιουγκοσλαυΐας διεμαρτυρήθη πρὸς τὸν Γ. Διοικητὴν κ. Γονατᾶν, διότι ἡ ἐφημερὶς «Μακεδονία» ἐδημοσίευσεν εἰκόνα τοῦ Βασιλέως Ἀλεξάνδρου μὲ στολὴν κυνηγοῦ, καὶ κάτωθεν αὐτῆς ἀνέγραψε τὰ ἑξῆς : «Ὁ Βασιλεὺς τῆς Γιουγκοσλαυΐας Ἀλέξανδρος, διασκεδάζει κυνηγῶν. Δὲν θὰ βραδύνῃ νὰ ἀκολουθήσῃ τὸν ἐξάδελφόν του Ἀλφόνσον».

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΒΑΜΒΑΚΟΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 18. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τηλεφωνοῦν ἐκ Σερρῶν, ὅτι ἐσυνεχίσθησαν σήμερον αἱ ἐργασίαι τοῦ βαμβακοπαραγωγικοῦ συνεδρίου. Τὸ συνέδριον ἀπεφάσισε νὰ μὴ καλέσῃ πλέον εἰς αὐτὸ τὸν νομάρχην, μετὰ τὴν χθεσινὴν ἀποχώρησίν του.

Σήμερον συνεζητήθη τὸ ζήτημα τῆς δασμολογικῆς προστασίας τοῦ βάμβακος καὶ ἀπεφασίσθη νὰ ζητηθῇ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἡ ἵδρυσις εἰδικοῦ γραφείου τοῦ βάμβακος.

Οἱ ἀγορεύσαντες κατεφέρθησαν κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, τῆς ὁποίας τὰ ὑπὲρ τοῦ βάμβακος μέτρα ἐχαρακτήρισαν ὡς ἡμιτελῆ καὶ ἐμβαλωματικά. Αἱ ἐργασίαι τοῦ συνεδρίου θὰ συνεχισθοῦν καὶ σήμερον.

Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ τηλεγραφήματος τῆς Συγκλήτου τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Ἀθηνῶν, ὁ κ. Βενιζέλος ἀπέστειλε τὸ κάτωθι τηλεγράφημα :

«Εὐχαριστῶ δι' ὑμέτερον τηλεγράφημα καὶ εἶμαι εὐτυχὴς ὅτι κυβέρνησις ἠδυνήθη ἐν μέσῳ οἰκονομικῶν δυσχερειῶν καθ' ὧν παλαίει εἰσέτι ἡ χώρα νὰ διαθέσῃ τὰ ἀναγκαῖα σημαντικὰ ποσὰ πρὸς συμπλήρωσιν τῶν πανεπιστημιακῶν ἐγκαταστάσεων καὶ πρὸς αὔξησιν τῆς πρὸς τὸ Πανεπιστήμιον ἐτησίας ἐπιχορηγήσεως. Ἡ μέριμνα αὐτὴ ὑπὲρ τοῦ Πανεπιστημίου εἶναι εἷς τῶν ἀκρογωνιαίων λίθων ἐφ' ὧν θὰ στηριχθῇ ἡ πνευματικὴ καὶ ἠθικὴ ἀνάπλασις τῆς χώρας τὴν ὁποίαν ἐπιδιώκομεν πέραν τῆς οἰκονομικῆς αὐτῆς ἀνασυγκροτήσεως».

Η ΕΝΙΣΧΥΣΙΣ ΤΗΣ ΕΓΧΩΡΙΟΥ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

Διὰ Διατάγματος τοῦ ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας αὐξάνεται τὸ ὅριον προτιμήσεως διὰ τὰ ἐκ βάμβακος καὶ ἐρίου ἐγχώρια ὑφάσματα καὶ πλεκτὰ εἴδη ἀπὸ 20 εἰς 30 ο)ο.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ 18 ΑΠΡΙΛΙΟΥ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΠΙ	ΑΓΟΡΑ	ΠΩΛΗΣΙΣ
Λονδίνου...	374.25	375.—
Παρισίων...	3.01	3.02
Ν.Ὑόρκης..	76.94	77.14
Ἑλβετίας...	14.82	14.86
Ἰταλίας....	4.03	4.05
Ὀλλανδίας..	30.87	30.97
Βρυξελλῶν..	2.14	2.16
Βερολίνου..	18.37	18.40
Βιέννης....	10.84	10.88
Σόφιας.....	0.550	0.56
Βουκουρεστ.	0.471	0.479
Πράγας.....	2.280	2.295
Δηνάριον...	1.137	1.140

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ εἰς λίρας Κλείσιμον 17)4

5 % 1910	61.50	5 % 1881	76 —
5 % 1914	78.75	5 % 1884	76.—
7 % 1924	103.75	4 % 188	62 —
6 % 192	92.50	4 % 1889	59 —
Κτηματικ.	98.75	5 % 1890	76 —
Παραγωγ.	87.25	4 % 1902	61.50
Ἀνταλλάξ.	100.—	5 % 1907	90.50

ΠΑΡΙΣΙΩΝ εἰς φρ. γαλλ. Κλείσ. 18)4

5 % 1914		Λαυρίου..	
Τρ.Ἀθηνῶν		Ἠλεκτρικ.	
Τρ.Ἀνατολ.	204	Σ.Π.Α.Π.	
Οἴνων.....	194	Σιδ.Θεσσ.	346

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ φρ. χρ. Κλεισ.18)4 γρόσ.

Τρ.Ἀθην.	28.25	Ἀνταλλάξ.	248 —
Τρ.Ἀνατ.	43.—		

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ : Λονδίνου, 18 Ἀπριλίου.— Παρισίων 124.15, Ν. Ὑόρκης 4.8521, Ἑλβετίας 25.21, Ἰταλίας 92.75, Ἰσπανίας 46.20, Ἀμστερνταμ 12.11, Στοκχόλμης 18.14, Βρυξελλῶν 34.87, Βουκουρεστίου 817, Βερολίνου 20.398, Βιέννης 34.51, Πράγας 164, Βελιγραδίου 276.60, Σόφιας 670, Βουδαπέστης 27.80.

ΑΙ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΞΙΩΝ

ΤΙΤΛΟΙ	ΑΝΩΤ.	ΚΑΤ.	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 18)4	17)4
Ἑλλάδος....	6900	6870	6870	6950
Ἐθνικῆς....	75500	74000	75200	74800
Ἀθηνῶν....	425	415	422	422
Ἀνατολῆς ..	630	615	630	630
Ἐμπορικῆς..	706	702	704	715
Βιομηχανίας	141	141	141	141
Ἐθν.Ἀτμ...	225	225	225	225
Οἰνοπνευμ..	330	331	331	338
Οἴνων......	601	598	601	600
Ἠλεκτρ.Σιδ.	635	635	635	635
Ἡσαΐα.....	5.50	5.50	5.50	5.50
Πυριτιδοπ..	1980	1940	1970	1948
Λιπασμάτων	720	712	720	730
Ἔργον....	275	275	275	275
Προμηθεὺς..	710	680	710	663
Σ.Π.Α.Π....	428	425	428	438
Ἐριουργίας.	226	225	226	226
Πειραϊκῶν..	71	71	71	71
Χρώματα...	464	464	464	464
Διαμαντοπ..	135	135	135	135
Καπνοῦ....	220	220	220	219
Τέκτων....	130	130	130	130
Ἠλεκτρικῆς	330	330	330	342
Ἀνταλλάξ..	95450	95150	95250	953—

ΤΙΤΛΟΙ ΕΚΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ : Φὶξ 470, Φῶς 45, Κάδμος 100, ΠΑΚ 90, ΕΛΚΑ 45, Ἱπποδρόμου 315, Χαρτ. Αἰγίου 270, Ἑλλ. Ξενοδοχείων 660, ΕΤΜΑ 210, Ὑποδ. Τιτὰν 510, Ἀβεζὰπ 27.

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ : Ἀνταλλάξιμα 8 %. Μετρητοῖς 950 (κλείσιμον). Προθεσμίᾳ 951.50—954.50 καὶ 952.50 (κλείσιμον).

Ἀνταλλάξιμα 6 %. Προθεσμίᾳ 825.50—829 καὶ 827 (κλείσιμον).

Ἑλλήνων ὑπηκόων. Μετρητοῖς 469—470 καὶ 469.50 (κλείσιμον). Προθεσμίᾳ 469—470 καὶ 469.50 (κλείσιμον).

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ.— Κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν τοῦ Χρηματιστηρίου ἐσημειώθησαν αἱ κάτωθι τιμαί: Σῖτος: Μανιτόμπα Νο 1 δολλ. 3.32 κατὰ 100 χιλ. Τσὶφ ἐν πλῷ (πωλ.). Σῖτος Αὐστραλίας Οὐέστερν σελλ. 116)- κατὰ τόν. Τράνζιτο ἀποθήκην. Ἀραβόσιτος: Ρουμανίας χονδρὸς δρχ. 3.90 κατ' ὀκᾶν ἐλ. μικτ. ἑτοίμως (πωλ.). — Ρουμανίας ψιλὸς δρχ. 4.40 κατ' ὀκᾶν ἐλ. μικτ. ἕτοιμος (πωλ.). — Ρουμανίας ἡμίψιλος δρχ. 4.15 15κατ' ὀκᾶν ἐλ. μικτ. ἕτοιμος. Κριθή: Μακεδονίας δρχ. 2.85 κατ' ὀκᾶν ἐλ. μικτ. ἑτοίμη (πωλ.).— Θράκης δρχ. 2.85 κατ' ὀκᾶν ἐλ. μικτ. ἑτοίμη (πωλ.).

Βρώμη: Μακεδονίας δρχ. 3.10 κατ' ὀκᾶν ἐλ. μικτ. ἑτοίμη (πωλ.).— Μώλου δρχ. 2.95 κατ' ὀκᾶν ἐλ. μικτ. ἑτοίμη (πωλ.).— Μακεδονίας δρχ. 2.85 κατ' ὀκᾶν ἐλ. μικτ. ἑτοίμη (πωλ.).

Φασόλια: Οὐγγαρίας ψιλὰ Λ. Α. 11.0.0 κατὰ τόν. Τσὶφ φόρ. Ἀπριλίου (πωλ.). — Ρουμανίας βανίλιες κοσκινισμένα $ 10.5.0 κατὰ τόν. Τσὶφ φόρ. ταχεῖα (πωλ.). — Παζαρτζὶκ $ 8.10.0 κατὰ τόν. Τσὶφ φόρ. ἄμεσος χῦμα (πωλ.). — Σερβίας τσαλιὰ γιάκοβα $ 17.10.0 κατὰ τόν. Τσὶφ φόρ. ἄμεσος (πωλ.). — Μολδαυΐας $ 9.0.0 κατὰ τόν. Τσὶφ φόρ. ταχεῖα (πωλ.). — Σπαλάτο ξέν. ὕλας καὶ χρωματιστὰ 2 % $ 11.0.0 κατὰ τόν. Τσὶφ φόρ. ἄμεσος (πωλ.).

Ζαχάρεις: Τσεχοσλοβακίας Φάϊν Γκρανουλέϊτεδ $ 7.18.3 κατὰ τόν. Τσὶφ φόρτ. ἄμεσος ἐκ Τεργέστης (πωλ.). — Τσεχοσλοβακίας $ 8.000 κατὰ τόν. Τσὶφ ἑτοίμη Τελωνεῖον.

Σάββατον 18 Ἀπρ. 1931. ΔΕΛΤΙΟΝ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ Κλ. μεσημβρ.

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ		ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ	
5 % 1881	5705	5 % 1898	75.50
5 % 1884	5690	5 % 1900	82.25
4 % 1887	4610	1 % 1906	52 —
4 % 1889	4360	6 % 1917	88.—
5 % 1890	5625	6 % 1918	89 —
5 % 1893	5350	8 % Α.Β.1910	91.75
2 ½ % 1898	37000	8 % Γ.Σ. 1925	91.50
4 % 1902	4645	8 % Ζ.Ι. 1929	91.50
5 % 1907	1370	5 % 1920 π.	202.—
4 % 1910	4540	5 % 1920 μ.	203.—
5 % 1914	5850	6 ½ % 1922	97 —
7 % 1924	7760	6 % 1926	91.—
7 % 1924	38000	8 % 1926	97.—
8 % 1925	80600	8 % 1927	469.—
6 % 1928	6850	Ἀνταλλ. 8 %	952.50
6 % 1928	36000	Ἀνταλλ. 6 %	827.—
		Βουλγαρ.6 %	410.50
		Πολεμοπ.6 %	76.25

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

2.50 %	1904	80.—	7.— %	1925	288.50
2.50 %	1912	79.—	7.— %	1926	290.—
2.— %	1925	6700	....		

ΜΕΤΟΧΑΙ

Τραπεζῶν		Οἰνοποιητ.	
Ἑλλάδος...	6870	Οἰνοποιΐας..	331
Ἐθνικῆς...	75200	Οἴνων.....	601
Κτηματικῆς.	3790	Καμπᾶ.....	148
Ἀθηνῶν....	422	Ἡσαΐα.....	5.50
Ἀνατολῆς...	630	Ἕνωσις....	101
Λαϊκῆς.....	5550	Γεωργ.Βιομ.	160
Ἐμπορικῆς .	704	**Ἀτμοπλ.**	
Πειραιῶς...	400	Κάππαρη...	2.—
Βιομηχανίας	141	Ἀχαϊκῆς...	110
Οἰκονομίας..	25	Ἐθνικῆς....	225
Κεντρικῆς..	190	Μιχαληνοῦ..	510
Κοσμαδοπ...	790	Γιαννουλάτ.	125
Χίου......	695	Χιακῆς....	50
Ἑλ.Ἐμ.Πίσ.	215	Κροκοδείλου	170
Καραβασίλη	8200		
Λακωνίας..	102		

Βιομηχαν.		Οἰκοδ)καί	
Ἑρμῆς.....	163	Ἡρακλῆς..	638
Καπνοῦ....	220	Τιτὰν.....	2550.
Ἀπόλλων...	100	Ξυλείας...	103
Βασιλειάδη.	300	Τέκτων...	130
Πυριτιδοπ..	1970	Ἐρέα.....	580
Λιπασμάτων	720	Ἄτλας....	33
Χρωμάτων..	460	Ἔργον....	275
Ἄγκυρα....	20	Κέκροψ...	210
Βιὸ........	124	Κύκλωψ....	126
Παλλὰς....	195	Ἐργοληπτ..	135
Κυλινδρόμ..	122	Ὄλυμπος...	175
Ἥλιος.....	38	ΑΚΤΕ.....	26 —
ΨυγεῖαΘεσ.	185	ΠρώτηΟἰκ..	225
Ἀθηνᾶ.....	70	Καλαμπέλι	97
Παγοπ.Πατ.	90	Ἐλλούλ...	70
Ἀλεξόπουλ..	10	**Ὑφαντουρ**	
Σάνιτας....	2.—	Πειρ. Ἐπιχ	71
Κονσέρβαι..	250	Ἐριουργία	226
Ψυγ. Πειρ..	200	Βερμίου...	355
Ἀνατολὴ...	80	Ἔρια.....	47
Χημ.Βιομηχ.	77	Ἑλλ.Ταπητ	17
Ἅλατος....	78	Χρυσαλλὶς	110
Λεβαδείας..	200	Βάμβαξ...	95
Εὐρώτας....	95	Ὑφαντουρ.	31
Ἀνθρακευτ.		Ἀθηναΐς..	131
Ἀλιβερίου..	16	Ναθαναήλ.	350
Ἀνθρακωρ..	8.—	Φανελλοπ.	50
Ἐπ.(κοιναί)	32.—		
Ἐπ. (προν.)	120	**Διάφοροι**	
Λαυρίου....	3.—	Ἠλεκτρικ.	330
Ὠρωποῦ....	15	Ἑνιαίας...	540
Σιδηρ)καί		Τίτλ.Ἰδρ.	40
Θεσσαλίας .	1045	Ὑπεγγύων	4200
Σ.Π.Α.Π...	428	Κορίνθου .	340
Ἠλεκτρ.Σιδ.	635	Γεν. Ἀποθ.	390
....		Ἐξ. Καπν.	4965
		Προμηθεὺ	710

Γραφεῖον Γ. ΣΤΟΥΠΑΘΗ

Β' ΕΚΔΟΣΙ

ΤΟΥΡΚΙΚΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣ ΠΕΡΙ ΦΙΛΙΚΗΣ ΣΥΜΒΙΩΣ ΕΠ' ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΣΚΕΨ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 18. (Τοῦ ἀντα τοῦ μας).— Οἱ Ἕλληνες φοιτηταὶ ἐπεσκ σήμερον τὴν ἐπὶ τῆς Μικρασιατικῆς ἀκτῆς σταντινούπολιν, μετέβησαν δὲ καὶ εἰς τὴν κὴν Σχολήν, ὅπου τοὺς προσεφώνησε Τεβ θηγητὴς καὶ ἀπήντησεν ὁ κ. Λογοθετόπουλ

Τὸ ἀπόγευμα οἱ Ἕλληνες φοιτηταὶ προσ ἐν σώματι εἰς τὴν δεξίωσιν, τὴν ὁποίαν πρὸς τιμήν των ὁ Πρόξενος κ. Ρωμᾶνος. Εἰ δεξίωσιν προσῆλθεν καὶ ὁ γνωστότατος ἐκ τ Ἀθήναις Βαλκανικῆς Διασκέψεως ἀντιπρ τῆς Τουρκίας ἐν αὐτῇ Ἀβδουλλὰχ Σουνὴ ἤδη πρεσβευτὴς ἐν Καΐρῳ, ὁ βοηθὸς τοῦ Κωνσταντινουπόλεως, ὁ πρύτανις καὶ οἱ καθ τοῦ Πανεπιστημίου κ. ἄ.

Ὁ ἐνταῦθα Ἑλληνικὸς τύπος ἀναγράφει τικὰ μὲ τὴν ὑποδοχὴν τῶν φοιτητῶν, ἐκφρ νον τὴν λύπην του διότι μερὶς τοῦ Τουρκ που ἀποκαλεῖ ἀκόμη τὸν Πατριάρχην Μπ πᾶν, ὡς ἔπραξαν ἐφημερίδες τινὲς ἐπ' εὐκ προχθεσινῆς ἐπισκέψεως τῶν Ἑλλήνων εἰς τὸ Πατριαρχεῖον.

Ἡ ἡμιεπίσημος «Μιλλιὲτ» εἰς κύριον ἄρθρ χαιρετᾷ τοὺς Ἕλληνας φοιτητάς, τονίζου ἡ ὑποδοχὴ τούτων προσέλαβε χαρακτῆρα νοῦς ἐκδηλώσεως, τοῦθ' ὅπερ ἀποδίδει εἰς μιουργηθεῖσαν ψυχολογίαν, ὀφειλομένη εἰς τὴν ἑλληνοτουρκικὴν συμφωνίαν, ἥτις σεν εἰς τὰς καρδίας ἀμφοτέρων τῶν ἐθνῶ

Ἡ «Μιλλιὲτ» ἐξετάζει ἐν συνεχείᾳ τὴν ἱ αν τῶν σχέσεων τῶν Ἑλλήνων καὶ Τούρκ τῆς ἁλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως τὸν Τουρκικὸν ἐθνικισμόν, ἀποδίδει δὲ τὴν νοτουρκικὴν συμφωνίαν, ἥτις ἦτο— λέγει— κη ἱστορική, εἰς τὸ εὐρὺ πνεῦμα τῶν Κυβερ Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος.

Κατὰ τὸ χθεσινόν, ἀφ' ἑτέρου, δεῖπνον πρ μὴν τῶν Ἑλλήνων φοιτητῶν, ὁ συνοδεύων καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Ἀδαμαντίο φερεν ὅτι τὴν ἑλληνοτουρκικὴν συνεννόησιν τος ὑπεστήριξεν ὁ γραμματεὺς τοῦ Μωάμεθ Περθητοῦ Κριτόβουλος, αἱ διασωθεῖσαι περιγ τῆς ἱστορίας τοῦ ὁποίου ὁμιλοῦν περὶ τῆς προ γίσεως τῶν δύο ἐθνῶν.

Οἱ Ἕλληνες φοιτηταὶ θὰ ἐπισκεφθοῦν αὔριον Ἀνάκτορον τοῦ Δολμᾶ —μπαχτσέ.

Λόγῳ καθυστερήσεως τοῦ ἀτμοπλοίου, οἱ φο ταὶ θὰ ἀναχωρήσουν τὸ ἀπόγευμα τῆς Δευτ (αὔριον).

Η ΓΑΛΛΙΑ ΑΝΕΓΝΩΡΙΣ ΤΗΝ ΙΣΠΑΝΙΚΗΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Η ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΣΠΑΝΙΑΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 18. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Κ τόπιν ἐπιδοθείσης ὑπὸ τῆς ἐνταῦθα Ἰσπανικ Πρεσβείας ἀνακοινώσεως πρὸς τὴν Γαλλικὴν Κ βέρνησιν, τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον συνελθὸν ἐ τάκτως ἀπεφάσισε ν' ἀναγνωρίσῃ τὸ νέον ἐν Ἰ σπανίᾳ δημοκρατικὸν καθεστώς. Τὴν ἀπόφασιν ἀ νεκοίνωσεν ἐπισήμως ὁ κ. Μπριάν.

Κατὰ τὰ ἐκ Μαδρίτης τηλεγραφήματα τῶν ἑ σπερινῶν γαλλικῶν ἐφημερίδων, ἡ εἴδησις γνω σθεῖσα ἐκεῖ προεκάλεσε μέγαν ἐνθουσιασμόν, το σοῦτον μεγαλύτερον καθόσον ἐκράτει ἐν Μαδρίτ ἡ ἐντύπωσις ὅτι ἡ Γαλλία θὰ ἐδυσκολεύετο, δι λόγους τύπων, νὰ προβῇ πρώτη εἰς τὴν ἀναγνώ ρισιν τοῦ δημοκρατικοῦ καθεστῶτος.

Κατὰ τὰς πληροφορίας τῆς παρισινῆς ἐκδόσ ως τοῦ «Ντέϊλυ Τέλεγκραφ», ὁ Βασιλεὺς Ἀλφό σος καὶ ἡ οἰκογένειά του θὰ παραμείνουν μέχ τῶν προσεχῶν ἰσπανικῶν ἐκλογῶν Βουλῆς καὶ Γε ρουσίας εἰς Παρισίους. Ἡ ἄδεια τοὺς ἐδόθη ὑπ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ἡ ἐ αμονή των εἰς τὴν γαλλικὴν πρωτεύουσαν θὰ εἶνε αὐστηρῶς ἀνεπίσημος, μὴ συνεπαγομένη καμμίαν δημοσίαν ἐκδήλωσιν, καὶ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ὁ Ἀλφόνσος μέχρι τῶν ἐκλογῶν δὲν θὰ ὁμιλήσῃ πρὸς τὸν Τύπον, οὔτε θὰ προέλθῃ εἰς οἱανδήποτε ἄλλην πολιτικὴν ἐνέργειαν.

Η ΕΝ ΙΣΠΑΝΙΑ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ. - ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΑΙ ΑΠΟΠΕΙΡΑΙ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 18. (Ἀθηναϊκὸν Πρακτορεῖον). — Τηλεγραφήματα ἐκ Μαδρίτης ἀγγέλλουν ὅτι τὰ ὑπὲρ τοῦ μοναρχικοῦ Συντάγματος κεκηρυγμένα πολιτικὰ κόμματα θὰ συμμετάσχουν τῶν ἐκλογῶν καὶ τῆς Συντακτικῆς Συνελεύσεως, ἥτις θὰ νομιμοποιήσῃ τὸ σημερινὸν καθεστώς. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἀνεκοίνωσεν ὅτι θὰ συλλάβῃ τὸν πρώην πρωθυπουργὸν Μπέρεγκερ, ἂν τὸ δικαστήριον ἐνώπιον τοῦ ὁποίου παρεπέμφθη, ἐκδώσῃ καταδικαστικὴν κατ' αὐτοῦ ἀπόφασιν.

Εἰς τὴν Σεβίλλην αἱ ἀρχαὶ ἐξέδωκαν διαταγὴν δι' ἧς ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ στρατιωτικοὺς νὰ συμμετέχουν πολιτικῶν διαδηλώσεων. Τεσσαράκοντα συλλήψεις ἐνηργήθησαν κατόπιν τῶν τελευταίων συγκρούσεων μετὰ τῶν κομμουνιστῶν. Ὁ στρατιωτικὸς νόμος ἤρθη.

Ἀγγέλλεται ἀφ' ἑτέρου ἐκ Βαλενθίας, ὅτι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀνεγνώρισε τὸ νέον δημοκρατικὸν καθεστώς. Ὁ πολιτικὸς διοικητὴς τοῦ Μπιλμπάο διέψευσε τὴν πληροφορίαν καθ' ἣν οἱ κομμουνισταὶ κατέλαβον ἐξ ἐφόδου τὰ μοναστήρια.

Κατ' εἰδήσεις ἐξ ἄλλου ἐκ Βαρκελώνης ἡ νέα Καταλωνικὴ Κυβέρνησις ὥρισεν ὡς ἐπίσημον γλῶσσαν τοῦ νέου κράτους τὴν Καταλωνικήν.

ΤΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΤΟΥ ΒΑΤΙΚΑΝΟΥ

ΜΙΛΑΝΟΝ, 18. (Πρακτορεῖον Τρανζέοσαν).— Βεβαιοῦται ὅτι ὁ Πάπας προτίθεται νὰ ἀναβάλῃ τὸ Κονσιστόριον τὸ ὁποῖον θὰ συνήρχετο ἐντὸς τοῦ προσεχοῦς μηνός, διότι προηγουμένως θέλει νὰ διασαφηνίσῃ τὸ ζήτημα τῶν σχέσεων μεταξὺ Ἐκκλησίας καὶ Κράτους. Ἀναμένεται ὅτι συντόμως θὰ ἀρχίσουν αἱ διαπραγματεύσεις διὰ τὴν σύναψιν Κονκορδάτου μετὰ τῆς Ἰσπανίας.

Ὁ Νούτσιος τοῦ Πάπα ἐπεσκέφθη τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν διὰ τρίτην φοράν.

Ἡ ἐφημερὶς «Ἐλ —Ντεμπάτε», ὄργανον τοῦ καθολικοῦ κόμματος, γράφει: «Ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις δὲν θὰ προσβάλῃ τὴν Ἐκκλησίαν, ἀλλὰ δὲν αὐταπατώμεθα, διότι γνωρίζομεν ὅτι ἡ Ἰσπανικὴ Δημοκρατία προσανατολίζεται πρὸς τὴν ἀριστερὰν καὶ εἶνε καθαρῶς ἀντικληρική.

ΧΩΡΙΣΤΙΚΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΕΙΣ ΜΠΙΛΠΑΟ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 18. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Τηλεγραφοῦν ἐκ Μαδρίτης ὅτι οἱ ἰνφάντες Δὸν Χουὰν καὶ Δὸν Κάρλος ἀνεχώρησαν ἐξ Ἰσπανίας. Ὁ στρατηγὸς Καβαλκάντι πρόεδρος τοῦ στρατιωτικοῦ συμβουλίου ἐπαύθη ἀντικατασταθεὶς ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ Μπουργκέτα. Ὁ ὑπουργὸς Λερού ἐχαρακτήρισεν ὡς παραλόγους τὰς φήμας περὶ παραπομπῆς τοῦ τέως Βασιλέως εἰς Δικαστήριον.

Κατὰ τηλεγραφήματα ἀφ' ἑτέρου ἐκ Μπιλμπάο οἱ ἐθνικισταὶ τῆς ἄκρας δεξιᾶς προσπαθοῦν νὰ ὀργανώσουν χωριστικὸν κίνημα.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μιχαλακόπουλος ἀπηύθυνε χθὲς τὴν ἑσπέραν ἔγγραφον ἀνακοίνωσεν πρὸς τὴν Ἰσπανικὴν πρεσβείαν διὰ τῆς ὁποίας γνωρίζει τὴν λῆψιν ὑπ' αὐτῆς διαβιβασθείσης ἀνακοινώσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς νέας Ἰσπανικῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκφράζει τὴν εὐχαρίστησίν του διὰ τὴν πληροφορίαν ὅτι ἐπῆλθεν ἡ πολιτειακὴ μεταβολὴ ἐν Ἰσπανίᾳ ἀναιμάκτως καὶ μὲ διατήρησιν πλήρους τῆς ἐσωτερικῆς τάξεως.

Διὰ τῆς ἀνακοινώσεως ἐπέρχεται ἡ ἀναγνώρισις ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος τῆς νέας ἐν Ἰσπανίᾳ καταστάσεως.

ΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

ΔΥΣΑΡΕΣΚΕΙΑ ΤΕΩΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 18. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ εἴδησις ὅτι ἀπεκλείσθησαν τῆς νέας Τουρκικῆς Βουλῆς 80 τέως βουλευταὶ δυσηρέστησε τούτους ἰδιαιτέρως. Ἐφ' ὃ καὶ συνέρχονται, ὡς ἐγνώσθη, εἰς εἰδικὴν σύσκεψιν.

Ὁ τέως ἀρχηγὸς τοῦ διαλυθέντος κόμματος τῆς Φιλελευθέρας Δημοκρατίας Φετχὴ μπέης ἀρνεῖται νὰ ὑποβάλῃ ὑποψηφιότητα ὡς ἀνεξάρτητος.